KARMELS HELGENER

Indledning

Mindedage (Memoria):
Til læsningernes tidebøn tages hymnen fra appendiks, salmer og antifoner fra ugedagen, vers og første læsning ligeledes fra ugedagen, mens anden læsning med responsorium (vekselsang) og afsluttende bøn tages fra helgendagen.
Til indledning af dagen tages særlig antifon, eller den fra fællestekster for helgener.
Til Laudes og Vesper tages alt fra indeværende ugedag undtagen Benedictus- og Magnificatantifon, som tages fra fællestekster, når der ikke er særlige antifoner. Afsluttende bøn tages fra helgendagen.
Små tidebønner (Terts, Sext og Non) og Bøn før natten (Completorium) tages i det hele fra ugedagen.

Fest (Festum)
Læsningernes Tidebøn har særlig hymne, salmer, antifoner, vers, læsninger og afsluttende bøn. Desuden bedes Te Deum.
Indledning af dagen (Invitatorie) har særlig antifon.
Morgenbøn (Landes) har særlige hymne, antifoner, læsning vekselsang, Benedictus antifon, forbønner og afsluttende bøn.
Salmerne tages fra psalteret 1. Uge søndag morgen.
Små Tidebøner har særlig læsning, vers og afsluttende bøn,
medens salmerne tages fra ugedagen.
Bøn før natten fra ugedagen.

Højtider (Solemnitas)
Højtid har en særlig 1. Vesper, som bedes før højtiden.
Bøn før natten bedes som lørdag aften.(Se breviariet: s. 1334
og følgende.)
Læsningernes Tidebøn har særlig hymne, salmer, antifoner,
vers, læsninger og afsluttende bøn. Desuden bedes Te Deum.
Indledning af dagen (Invitatorie) har særlig antifon.

Morgenbøn (Landes) har særlige hymne, antifoner, læsning, vekselsang, Benedictusantifon, forbønner og afsluttende bøn.
Salmerne tages fra psalteret 1. uge søndag morgen.
De små tidebønner har særlig antifon, læsning, vers og afsluttende bøn.
1. og 2.Vesper har særlig hymne, salmer, antifoner, vekselsangforbønner og afsluttende bøn.
Bøn før natten bedes på selve højtiden som søndag, men hymnen tager vi altid fra lørdag på grund af teksten.

Indhold

9. feb.	**Jomfru Maria Fredens Dronning (Højtid)**	1
16. maj	Hellige Simon Stock (Mindedag)	29
25. maj	Hellige Maria Magdalena de Pazzi (Mindedag)	32
7. juni	Salige Anna af d. Hl. Bartholomeus (Mindedag)	35
14. juni	Hl. Profet Elisa (Minded.)	39
13. juli	Hl.Teresa af Jesus de los Andes (Minded.)	51
16. juli	**Vor Frue af Bjerget Karmel (Højtid)**	57
17. juli	Sal,Teresa af d. Hl. Augustin og lidelsesfæller (M)	88
19/21. juli	Jomfru Maria nådes Moder(M)	92
20. juli	Hl. Profet Elias (Fest)	95
24. juli	Sal. Maria Pilar, Teresa og Maria Angeles (M)	117
27. juli	Sal. Johannes Soreth (M)	119
7. aug.	Hl. Albert af Trapani (M)	123
9. aug.	Hl Teresa Benedicta af Korset (Fest)	127
16. aug.	Sal.Maria Sagrario af d.Hl. A. Gonzaga (M)	147
25. aug.	Sal.Maria af d.Korsfæstede Jesus (M)	149
26. aug.	Hl. Moder Teresas transverberation (M)	151
1. sep.	Hl. Teresa Margarita af Jesu Hjerte / Redi (M)	157
17. sep.	Hl. Albertus af Jerusalem (Fest)	161
1. okt.	Hl. Therese af Jesusbarnet (Fest)	179
15. okt.	**Vor hellige moder Teresa af Jesus (Højtid)**	198
8. nov.	Sal. Elisabeth af Treenigheden (M)	228
14. nov.	Alle vor Ordens helgener (Fest)	233
15. nov.	Hukommelsen af alle vor Ordens afdøde	254
19. nov.	Hl. Rafael af d. Hl. Josef / Kalinowski (M)	257

29. nov.	Sal.Dionysius og Redemptus (M)	261
11. dec.	Hl.Maria Maravillas af Jesus (M)	264
14. dec.	**Vor hellige fader Johannes af Korset (Højtid)**	269

Appendiks I

III	Invitatorie salme
IV	Salmer til søndag I uge
VI	Benedictus dvs Zakarias lovsang
VII	Magnificat dvs Jomfru Marias lovsang
VIII	Te Deum
X	Terts
XII	Sext
XVI	Non

Appendiks II

Hymner, sange:

1	a		Flos Carmeli
1	b		Rosa Carmeli
1	c		Den Gyldne Morgenrøde
1	d		Du som smilte midt i livets morgen
1	e		Ved dine fødder
1	f	+	Hvorfor jeg elsker dig, o Maria
1	g		Kom Gud Helligånd
2	a		En dobbelt arvelod af din ånd
2	b		Nær Ved Kilden
3	a		Dilectus Meus Mihi
3	b		I Guds Hænder
3	e		Korsets vej
3	d	+	Livets Kilde
3	e		Herrens Ansigt
3	f		O Skønhed
3	g		Sov Ikke Mere

Morgenbøn (Landes) har særlige hymne, antifoner, læsning, vekselsang, Benedictusantifon, forbønner og afsluttende bøn.
Salmerne tages fra psalteret 1. uge søndag morgen.
De små tidebønner har særlig antifon, læsning, vers og afsluttende bøn.
1. og 2.Vesper har særlig hymne, salmer, antifoner, vekselsangforbønner og afsluttende bøn.
Bøn før natten bedes på selve højtiden som søndag, men hymnen tager vi altid fra lørdag på grund af teksten.

Indhold

9. feb.	**Jomfru Maria Fredens Dronning (Højtid)**	1
16. maj	Hellige Simon Stock (Mindedag)	29
25. maj	Hellige Maria Magdalena de Pazzi (Mindedag)	32
7. juni	Salige Anna af d. Hl. Bartholomeus (Mindedag)	35
14. juni	Hl. Profet Elisa (Minded.)	39
13. juli	Hl.Teresa af Jesus de los Andes (Minded.)	51
16. juli	**Vor Frue af Bjerget Karmel (Højtid)**	57
17. juli	Sal,Teresa af d. Hl. Augustin og lidelsesfæller (M)	88
19/21. juli	Jomfru Maria nådes Moder(M)	92
20. juli	Hl. Profet Elias (Fest)	95
24. juli	Sal. Maria Pilar, Teresa og Maria Angeles (M)	117
27. juli	Sal. Johannes Soreth (M)	119
7. aug.	Hl. Albert af Trapani (M)	123
9. aug.	Hl Teresa Benedicta af Korset (Fest)	127
16. aug.	Sal.Maria Sagrario af d.Hl. A. Gonzaga (M)	147
25. aug.	Sal.Maria af d.Korsfæstede Jesus (M)	149
26. aug.	Hl. Moder Teresas transverberation (M)	151
1. sep.	Hl. Teresa Margarita af Jesu Hjerte / Redi (M)	157
17. sep.	Hl. Albertus af Jerusalem (Fest)	161
1. okt.	Hl. Therese af Jesusbarnet (Fest)	179
15. okt.	**Vor hellige moder Teresa af Jesus (Højtid)**	198
8. nov.	Sal. Elisabeth af Treenigheden (M)	228
14. nov.	Alle vor Ordens helgener (Fest)	233
15. nov.	Hukommelsen af alle vor Ordens afdøde	254
19. nov.	Hl. Rafael af d. Hl. Josef / Kalinowski (M)	257

3	h		Søg O Sjæl Dig Selv I Mig
3	i		Tålmodigheden Besejrer Alt
4	a		Inkarnationen, Romance nr.7
4	b		Inkarnationen, Romance nr.8
4	c		Fødselen, Romance nr.9
4	d	+	Levende Kærlighedsflamme
4	e	+	Åndelig Sang
4	f	+	En Evig Kilde
4	g		En Sang Om Kristus Og Sjælen
5	a		Jesusbarn
5	b	+	Jesus Alene
5	e		Lille Thereses Offerakt
5	d		Kom Til Mit Hjerte
5	e	+	Dit Blik Er Mit Eneste Hjem
5	f	+	Min Sang For I Dag
5	g		Selvom Jeg Havde Gjort
6	a	+	Helligånd Kom Antænd Nu Min Sjæl
6	b		O Evige Ord
6	c	+	Som En Dråbe
6	d		Åndeligt Testamente
7	a		Hellige Kors
8	a		Se Kongernes Konge
9	a		Alt Går Jeg Forbi
10	a	+	I Dybet
10	b		Kom At Elske Kærligheden
11	a		Til Jesu Hellige Hjerte
12	a	+	Moder Maria Sagrario
13	a		Gud Er Glæde
14	a		Du Sænker Fuld Af Ømhed
14	b	+	Helligånd -Evige Kærlighed
15	a		Et Offer Til Dit Hellige Hjerte

9. februar

MARIA, FREDENS DRONNING
Højtid

Allerede i 1662 blev den belgiske karmeliterprovins indviet til Maria, Fredens Dronning og til den Hellige Josef. Denne indvielse fornyedes i 1853, hvor provinsen tre år forinden var blevet genoprettet efter den franske revolution. I 1885 blev provinsen opdelt i en flamsk og en vallonsk del. Den flamske provins, som de svenske og danske karmeliter tilhører, fornyede da på ny indvielsen til Fredens Dronning og den Hellige Josef. Provinsens segl har inskriptionen: Regina Pacis et Sancti Joseph.
Dagen er en anledning til at være nær Maria for at få del i den fred og tryghed, som hun giver. Og også til at bede om den nåde, at alle karmeliter sammen med hende må være fredsstiftere og fredens budbringere.

1. Vesper

Hymne

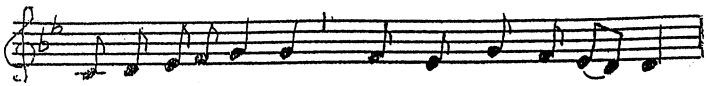

O Ma-ri-a fre-dens dron-ning; Søs-ter, Mo-der!

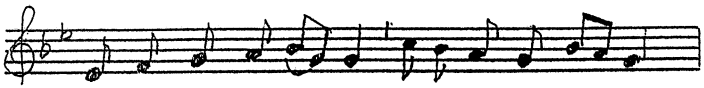

Alt vort håb og læng-sel vi til dig frem-bæ-rer.

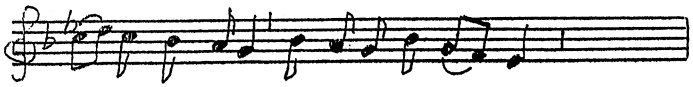

op-lad, Ma-ri-a, vo-re ar-me hjer-ter

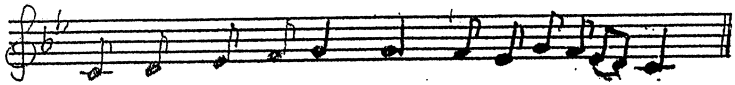

for Guds fred og god - hed; fre-dens ve-je van-dre.

2. O Maria, led os hen til fredens kilde.
Lær os, som du, lydigt Herrens vilje søge;
i fred og glæde Herrens datter være
til vi freden finder i Gud Faders hjerte.

3. O Maria, Moder, du vort værn og tilflugt.
Hjertet dit vi vier liv og kamp og møje.
Tillidsfuldt lægges alt i dine hænder;
bær os frem for Herren som en hellig gave.

4. Pris Gud Fader være, som af intet skabte;
Sønnen som frembære liv for de fortabte.
Helligånd give flammeord og nåde;
Herren være lovet; fred på jorden råde. Amen.

1.Ant. Hun er et genskin af det evige lys * og et klart spejl, som genspejler Guds virke og et afbillede af hans godhed.

Salme 113

Pris, I Herrens tjenere, *
Herrens navn være priset!
Herrens navn være lovet *
fra nu og til evige tider;
fra sol i opgang til sol i bjerge *
være Herrens navn lovet og priset!
Over alle folk er Herren ophøjet, *
hans herlighed højt over himlene.
Hvem er som Herren, vor Gud, †
som rejste sin trone i det høje *
og skuer ned i det dybe i himlene og på jorden
som rejser den ringe af støvet, *
løfter den fattige op af skarnet

og sætter ham mellem fyrster, *
imellem folkets fyrster,
han, som lader barnløs hustru, *
sidde som lykkelig barnemoder!

Ære være Faderen og Sønnen,* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

1.Ant. Hun er et genskin af det evige lys * og et klart spejl, som genspejler Guds virke og et afbillede af hans godhed.

2.Ant. Din tillid * vil for altid blive bevaret i menneskes hjerter, så længe de ihukommer hvad Gud formår.

Salme 147, 12-20

Lovpris Herren Jerusalem,*
Pris, o Sion din Gud!
Thi han gør dine port stænger stærke, *
velsigner dine børn i din midte;
dine landemærker giver han fred, *
mætter dig med hvedens fedme;
han sender sit bud til jorden, *
hastigt løber hans ord,

han lader sne falde ned som uld, *
som aske spreder han rim,
som brødsmuler sender han hagl, *
vandene stivner af kulde fra ham;
han sender sit ord og smelter dem, *
de strømmer, når han rejser sit vejr.

Han kundgør sit ord for Jakob, *
sine vedtægter og lovbud for Israel.
Så gjorde han ikke mod andre folk, *
dem kundgør han ingen lovbud.

Ære være Faderen og Sønnen,* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

2.Ant. Din tillid * vil for altid blive bevaret i menneskes hjerter, så længe de ihukommer hvad Gud formår.

Canticum antifon

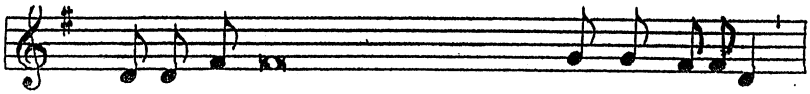

Vel-sig-net være du min datter, af Gud den Hø-je-ste

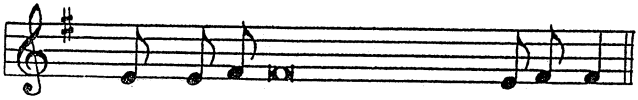

frem-for al-le andre kvinder på jor-den.

Canticum Ef. 1,3-10

Lovet være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, som i Kristus har velsignet os med al den himmelske verdens åndelige velsignelse, thi før verdens grundvold blev lagt, har han udvalgt os i ham til at være hellige og uden dadel for hans åsyn, ***Ant.***

Og han har i sin kærlighed forudbestemt os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus, ifølge sin egen viljes beslutning til lov og pris for sin nådes herlighed, som han skænkede os i den elskede. ***Ant.***

I ham har vi forløsning ved hans blod, syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er. Den gav han os i overstrømmende fylde tillige med al visdom og forstand. ***Ant.***

Da han kundgjorde os sin viljes hemmelighed ifølge den beslutning, som han have fattet hos sig selv, om den frelses-plan: i tidernes fylde at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske. ***Ant.***

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen så nu og altid og i al evighed .Amen. ***Ant.***

Kort læsning ***Ef.2,14-17***

Kristus er vor fred. Han gjorde de to parter til ét, og med sin legemlige død nedrev han den mur af fjendskab, som skilte os. Han satte loven med dens bud og bestemmelser ud af kraft for i sig at skabe ét nyt menneske af de to og således stifte fred og for ved korset at forsone dem begge med Gud i ét legeme, og dermed dræbte han fjendskabet. Og han kom og forkyndte fred for jer, der var langt borte, og fred for dem, der var nær.

Responsorium

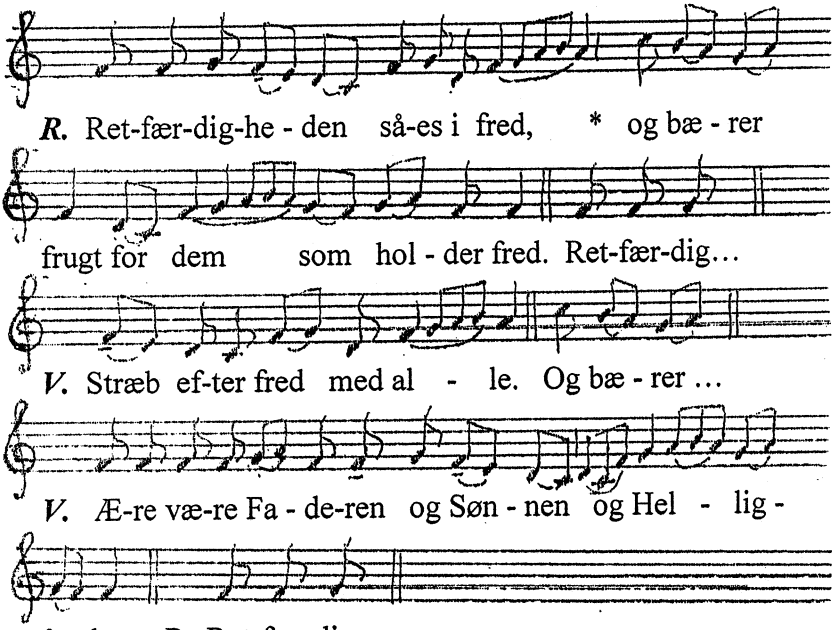

Magnificat Ant.

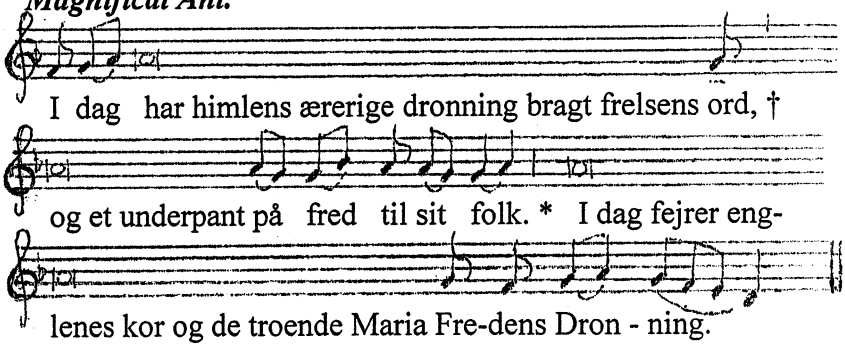

Forbønner

Lad os bede til Gud, som har udvalgt Jomfru Maria til at være Moder til sin Søn og sige:

R. Min sjæl priser Herrens storhed.

Herre vor Gud, gør at vi bliver et hjerte og en sjæl
- lad os samdrægtigt holde ud i bøn, sammen med Maria, Jesu Moder. ***R***

Hun er vort forbillede for foreningen med Kristus,
- hjælp alle kristne til at efterfølge hende. ***R***

Af Maria er Kristus, verdens Frelser, blevet født,
- red alle, som er i nød og råber til hende. ***R.***

Maria, optaget i Himlen, deler herligheden med den opstandne Kristus,
- giv at alle afdøde må følge hende ind i opstandelsens glæde.

Fader Vor

Bøn.

Gud, vi ved, at den salige Jomfru Maria, din Søns Moder, bevarede alt, hvad der skete, i sit hjerte og grundede over det i sit indre. Giv os på hendes forbøn den ro i sindet og den fred, som verden ikke kan give os. Da skal vi, hengivne overfor dine bud, befriede fra frygten for det onde og ved Marias beskyttelse kunne leve i fred. Ved vor Herre Jesus Kristus din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Læsningernes tidebøn

Hymne: *Valgfri (Se appendiks II)*

1.Ant. Herren skabte mig * som sit første værk, i umindelig tid. Ja, med evig kærlighed har han elsket dig.

Salme 24

Herrens er jorden og dens fylde, *
jorderig og de, som bor derpå;
thi han har grundlagt den på have, *
grundfæstet den på strømme.
Hvem kan gå op på Herrens bjerg, *
og hvem kan stå på hans hellige sted?

Den med skyldfri hænder og hjertet rent, †
som ikke sætter sin hu til løgn *
og ikke sværger falsk;
han får velsignelse fra Herren, *
retfærdighed fra sin frelses Gud.
Så er den slægt, som spørger efter ham, *
som søger dit åsyn, Jakobs Gud!

Løft jeres hoveder, I porte, †
løft jer, I ældgamle døre, *
at ærens konge kan drage ind!
Hvem er den ærens konge? †
Herren, stærk og vældig, *
Herren, vældig i krig!
Løft jeres hoveder, I porte, †
løft jer, I ældgamle døre, *
at ærens konge kan drage ind!
Hvem er han, den ærens konge? †
Herren, Hærskarers Herre, *
han er ærens konge!
Ære være Faderen og Sønnen,* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

1.Ant. Herren skabte mig * som sit første værk, i umindelig tid. Ja, med evig kærlighed har han elsket dig.

2.Ant. Den Højeste har helliget sin bolig; * den by, hvor Gud bor, vakler ikke.

Salme 46

Gud er vor tilflugt og styrke, *
en hjælp i angster, prøvet til fulde.
Derfor frygter vi ikke, om jorden end bølger *
og bjergene styrter i havenes skød,
om end deres vande bruser og syder *
og bjergene skælver ved deres vælde.

En flod og dens bække glæder Guds stad, *
den Højeste har helliget sin bolig;
i den er Gud, den rokkes ikke, *
Gud bringer den hjælp, når morgen gryr.
Folkene larmed, rigerne vakled, *
han løfted røsten, så jorden skjalv.

Hærskarers Herre er med os, *
Jakobs Gud er vor faste borg.
Kom hid og se på Herrens værk, *
han har udført frygtelige ting på jord.
Han gør ende på krig til jordens grænser, †
han splintrer buen, sønderbryder spydene, *
skjoldene tænder han i brand.
Hold inde og kend, at jeg er Gud, *
ophøjet blandt folkene, ophøjet på jorden!
Hærskarers Herre er med os, *
Jakobs Gud er vor faste borg.

Ære være Faderen og Sønnen,* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

2.Ant. Den Højeste har helliget sin bolig; * den by, hvor Gud bor, vakler ikke.

3.Ant. Herrens hånd har givet dig kraft.* Du har bevirket vor frelse. Vær velsignet af Herren, den Almægtige.

Salme 87

Sin stad, grundfæstet på hellige bjerge, *
har Herren kær,
Sions porte frem for alle Jakobs boliger. *
Der siges herlige ting om dig, du Guds stad.
Jeg nævner Rahab og Babel blandt dem, der kender Herren,†
Filisterland, Tyrus og Kusj: *
en fødtes her, en anden der.

Men Sion kalder man moder, der fødtes enhver, *
den Højeste holder det selv ved magt.
Herren tæller efter i folkeslagenes liste: *
én fødtes her, en anden der.

Syngende og dansende siger de:*
"Alle mine kilder er i dig!"
Ære være Faderen og Sønnen,* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

Ant. 3 Herrens hånd har givet dig kraft.* Du har bevirket vor frelse. Vær velsignet af Herren, den Almægtige.

V. Hold fred.
R. Så skal fredens Gud være med jer.

Første læsning ***1.Mos. 32,5-23, 33,1-11***

Jakob sagde: "I skal sige til min herre Esau: Dette siger din tjener Jakob: Jeg har boet som fremmed hos Laban og opholdt mig der indtil nu, og jeg har fået okser, æsler og småkvæg, trælle og trælkvinder. Nu sender jeg bud for at lade dig det vide, herre, i håb om at finde nåde for dine øjne."
Sendebudene vendte tilbage til Jakob og sagde: "Vi kom til din bror Esau; han er nu på vej imod dig med fire hundrede mand". Jakob blev meget bange, og i sin angst delte han sine folk, fårene, køerne og kamelerne i to lejre. Han tænkte: "Støder Esau på den ene lejr og slår den, kan den anden slippe væk."

Og Jakob bad: "Min fader Abrahams Gud og min fader Isaks Gud, Herre, du, som sagde til mig: 'Vend tilbage til dit land og til din slægt; jeg vil vise dig godhed.' Jeg er for ringe til al den godhed og trofasthed, du har vist din tjener. Jeg havde kun min stav, da jeg gik over Jordan her, og nu er jeg blevet til to lejre. Red mig nu fra min bror Esau, for jeg er bange for ham; han kan komme og slå mig ihjel sammen med mødre og børn. Du har selv sagt, at du vil vise mig godhed og gøre mine efterkommere så talrige som havets sand, der ikke kan tælles."
Og han blev dér om natten.

Han tog en gave af det, han ejede, til sin bror Esau: to hundrede geder og tyve bukke, to hundrede får og tyve væddere, tredive diegivende kameler med deres føl, fyrre køer og ti tyre, tyve æselhopper og ti æsler. Dem overlod han til sine folk i adskilte hjorde, og han sagde til dem: "Gå i forvejen, og hold god afstand mellem hjordene." Til den første gav han den besked: "Når du møder min bror Esau, og han spørger dig, hvem din herre er, hvor du skal hen, og hvem der ejer den hjord, du driver, skal du svare: De tilhører din tjener Jakob. Det er en gave, han sender til dig, min herre Esau. Han kommer selv bagefter." Også den anden og den tredje og alle de andre, der drev hjordene, gav han besked om at sige sådan til Esau, når de mødte ham; de skulle sige: "Din tjener Jakob kommer selv bagefter." Han tænkte nemlig: "Jeg vil forsone ham ved hjælp af den gave, der går i forvejen. Bagefter vil jeg selv træde frem for ham; måske vil han så tage venligt imod mig."
Så gik gaverne i forvejen, mens han selv blev i lejren om natten. Samme nat stod han op og tog sine to koner, sine to trælkvinder og sine elleve børn og gik over Jabboks vadested.

Jakob fik øje på Esau, og da han så, at han kom med fire hundrede mand, fordelte han børnene på Lea og Rakel og de to trælkvinder; han stillede trælkvinderne og deres børn forrest, Lea og hendes børn længere tilbage og Rakel og Josef bagest. Selv gik han foran dem, og han kastede sig til jorden syv gange, mens han nærmede sig sin bror. Esau løb ham i møde, omfavnede ham, faldt ham om halsen og kyssede ham, og de græd.
Da Esau fik øje på kvinderne og børnene, sagde han: "Hvem er det, du har med?" Jakob svarede: "Det er de børn, Gud i sin nåde har givet din tjener." Nu kom trælkvinderne og deres børn og kastede sig ned. Derefter kom Lea og hendes børn og kastede sig ned, og til sidst kom Josef og Rakel og kastede sig ned. Esau spurgte: "Hvad ville du med hele den lejr, jeg mødte?"Jakob svarede: "Jeg ville finde nåde for dine øjne, herre."

Men Esau sagde: "Jeg har rigeligt, bror. Behold du, hvad der er dit."
"Nej," sagde Jakob, "hvis jeg har fundet nåde for dine øjne, så tag imod min gave, nu da jeg selv er trådt frem for dig, som man træder frem for Gud, og du har taget venligt imod mig. Tag imod den gave, jeg bringer dig, for Gud har været nådig mod mig, og jeg har alt, hvad jeg har brug for." Han blev ved at nøde ham, og så tog han imod den.

Responsorium

R. Med glæde skal I drage ud, og i fred skal I føres frem.
Bjergene og højene skal bryde ud i jubel, hvor I drager frem
* og alle træer på marken skal klappe i hænderne.
V. Esau skyndte sig ham i møde og omfavnede ham og faldt ham om halsen og kyssede ham. Og de græd.
* Og alle træer på marken skal klappe i hænderne.

Alternativ til første læsning: ***Ordspr.1,33;3,17;6,20b-22a;8,17-21,32-35.***
Visd. 6,11,14,16;7,22
Sir. 1,15;4,12-14;6,28-28

Anden læsning

Af en tale af Pave Johannes Paul II på verdensfredsdagen

(Marias moderskab indebærer tidens fylde)

Tidens fylde, som Skt. Paulus taler om i Galaterbrevet 4,4, indebærer at Guds evige plan er nået til sin opfyldelse. Denne plan, denne guddommelige beslutning, er kærlighedens og det godes fylde. "Da tidens fylde kom, sendte Gud sin Søn, født af

en kvinde, født under loven, for at han skule løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår[1].
Denne det godes og kærlighedens fylde gives til mennesket i tiden, dvs. i hvert øjeblik af menneskehedens eksistens; hver dag, hvert år, i alle århundreder. Men på samme tid er denne fylde en eskatologisk fylde, som overstiger alle tider og som allerede bærer evighedens rødder i sig.

I den nat, hvor Jesus Kristus blev født, nåede den guddommelige beslutning sin opfyldelse. Pga. denne tidernes fylde kan mennesket herefter i alle tider og hvert øjeblik sige "Fader" til Gud og leve som en modtaget søn, hen imod den arv, som det har fået del i ved Kristus. Og denne arv er evig.
Hvis vi bliver stille et øjeblik overfor Jesu fødsel, mærker vi, at der hvert år igen findes et nyt øjeblik i denne fylde, som dog ved Jesu fødselsstund en gang for alle trådte ind i menneskehedens historie. I dette perspektiv ser vi, at hvert nyt år for en kristen er et Annus Domini, et Herrens år. Således er også hvert år af vort liv, som er gået, et moment af denne tidens fylde, som begyndte ved Kristi fødsel. Denne fylde har vist sig som det Godes og Kærlighedens frelsebringende kilde; Godhed og Kærlighed, som gennemtrænger hvert øjeblik af den menneskelige tid, men også overstiger den i eskatologisk, ja evig dimension.

Lad os også bede til Maria, Guds Moder, med særligt eftertryk. For Jesu fødsel, og dermed begyndelsen på tidens fylde, er også Marias største fest. Netop der viser hun sig som Guds Moder. Tidens fylde indebærer således også hendes guddommelige moderskab. Marias moderskab indebærer Guds-menneskets indtræden i menneskehedens historie. Og dette er netop tidens fylde. Nytårets første dag, som står i Jesu fødsels og det guddommelige moderskabs tegn, er for hele Kirken en særlig bededag for verdensfreden. Hvor længes vi dog efter at ordene fra Betlehems nat skal genlyde som et ekko i denne bøn: "Ære

[1] Gal. 4,4-5

være Gud i det høje og fred på jorden for dem, der har hans velbehag"[2]. Vi ser nu på den ene side tidens fylde, hvor frelsens, det Godes og Kærlighedens kilde er åbnet i menneskehedens historie. Men med en vis uro og med ansvarsfølelse ser vi også på den anden side, hvordan en anden kilde ofte synes i menneskets historie, en modsat kilde: det ondes, hadets og tilintetgørelsens kilde. På dette ser vi bestandigt foruroligende tegn. Derfor anbefaler vi dette så tunge problem til Gud i vor bøn.

Hele Guds folk, alle mænd og kvinder af god vilje, må uden ophør oplæres til fred. De må blive oplærte og opfordrede til engagement i fredens tjeneste. En umiddelbar indsats er uundværlig for at overbevise sindene og hjerterne om vort trængende behov for fred, men ligeledes om fredens mulighed.
Det gælder også om at overbevise om hver enkeltes ansvar i dette spørgsmål. Hver enkelt må kende til sin andel i denne indsats for fred. Hver enkelt må også søge – hver på sin måde – efter de mest virksomme midler til denne vigtige sags fremgang.
Må vi lade salmisten tale til ham om, hvorfra tidens frelsebringende fylde skal komme: "Folkeslagene skal glæde sig og juble, for du dømmer folkene retfærdigt og du leder folkeslagene på jorden. Gud velsigne os og hele den vide jord frygte ham"[3].

Responsorium

R. Herren har sin lyst i Jerusalems datter, som er prydet med sine smykker.* Alle Sions døtre har prist hende salig med ordene: Dit navn er en udgydt salve.
V. En dronning står ved din højre side i gyldent skrud.
* Alle Sions døtre har prist hende salig med ordene: Dit navn er en udgydt salve.

---

[2] Luk. 2,14
[3] Sl. 67,5.8

Te Deum

Bøn

Gud, vi ved, at den salige Jomfru Maria, din Søns Moder, bevarede alt, hvad der skete, i sit hjerte og grundede over det i sit indre. Giv os på hendes forbøn den ro i sindet og den fred, som verden ikke kan give os. Da skal vi, hengivne overfor dine bud, befriede fra frygten for det onde og ved Marias beskyttelse kunne leve i fred. Ved vor Herre Jesus Kristus din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Indledning af dagen

(Inv. 5)

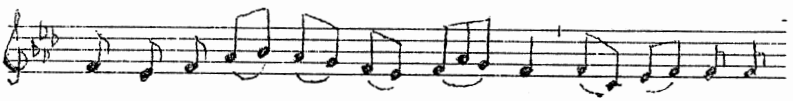

Kom lad os ju - ble for Her - ren, når vi fej-rer

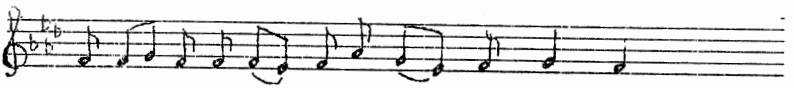

den sa - li-ge Ma - ri-a, Fred-ens Dron-ning.

Laudes

Hymne

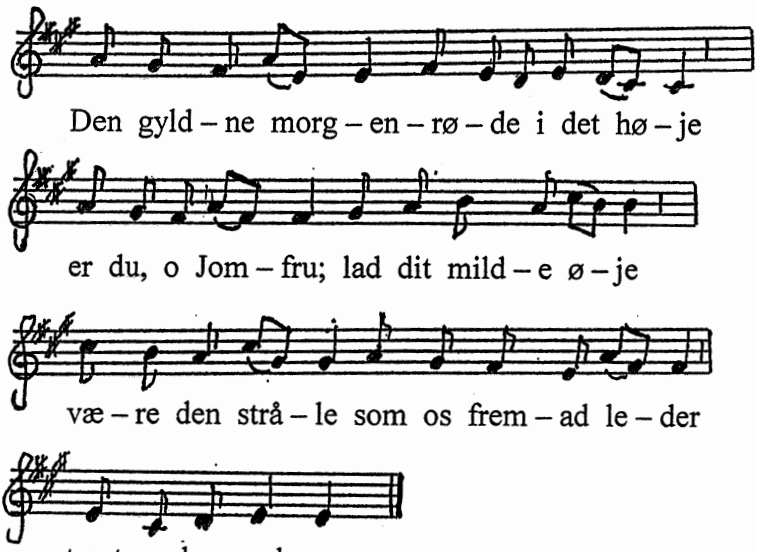

2. Os som bebor det
smukke Karmels tinder
hjælper du fremad
så vi Himlen finder.
Vi nu en lovsang
fra eksilets ender
op til dig sender.

3. Vor tillidsfulde
sang skal dig dybt røre,
så til vor bøn du
bøje vil dit øre;
vi dig jo beder,
os på levnedsfærden
værn her i verden.

4. Som havets sky
Elias så dig ude;
også for os du
vil en tid bebude
hvor nådens regn fra
himmelen skal falde
over os alle.

5. Gaver fra dine
hænder ser vi strømme.
større og flere
end vi kunne drømme;
som Moder giver
du så rigt og gerne,
du Havets Stjerne.

6. Gud, Du med Hende
vores Orden pryde;
Jomfruen, som os
lærer ydmygt lyde;
dybt for din Guddom
bøje os hernede;
Dig at tilbede. Amen.

Ant. 1 Dit folk, Maria, skal bo i fredshytter, * i trygge boliger og på sikre hvilesteder.

(Salmer og canticum som søndag 1. uge, se appendiks)

Ant. 2 Hendes veje er liflige veje, *og alle hendes stier er trygge.

Ant. 3 I ro skal Marias børn bo, * thi da skal Gud være stor indtil jordens ender.

Kort læsning ***Es. 60,16-17***

Du skal erkende, at jeg, Herren, frelser dig, Jakobs Mægtige løskøber dig. Jeg bringer guld i stedet for bronze og sølv i stedet for jern, bronze i stedet for træ og jern i stedet for sten. Jeg gør fred til din øvrighed og retfærdighed til din hersker.

Responsorium

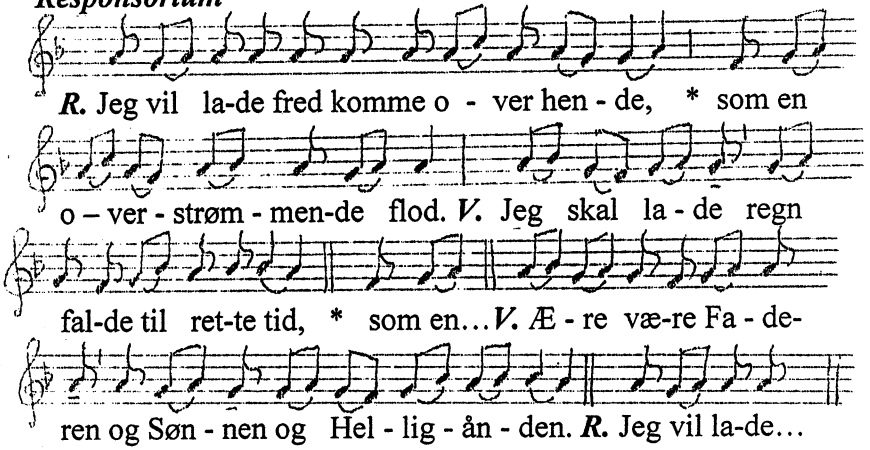

Benedictus antifon

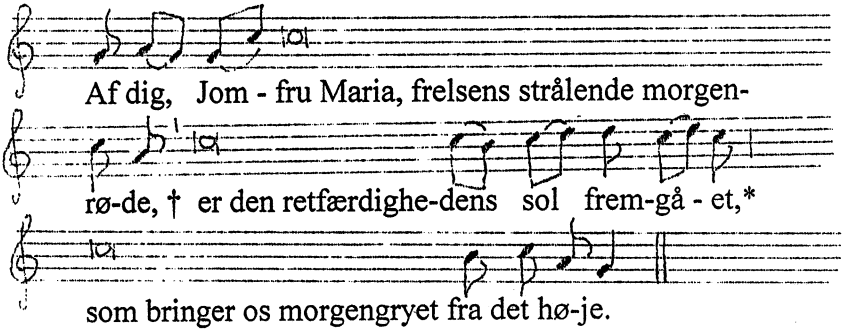

Forbønner

I tillid til Jomfru Marias forbøn, beder vi til Gud vor Fader:

R. Herre, hør os på hendes forbøn.

Gud, ved Kristi lidelse og død har du bevaret hans Moder fri fra al synd,
- hold os fri fra enhver synd.

Du det evige Ords Fader, Jomfruens skød tjente som helligdom for din Søn,
- lad os være tempel for Helligånden.

Du al visdoms Gud, Maria har bevaret dit ord i sit hjerte og grundet over det,
- hjælp os at lytte til dine ord og handle efter dem.

Herre vor Gud, du har opvakt Maria fra døden,
- vis også os vejen, der fører til det evige liv.

Fadervor

Bøn

Gud, vi ved, at den salige Jomfru Maria, din Søns Moder, bevarede alt, hvad der skete, i sit hjerte og grundede over det i sit indre. Giv os på hendes forbøn den ro i sindet og den fred, som verden ikke kan give os. Da skal vi, hengivne overfor dine bud, befriede fra frygten for det onde og ved Marias beskyttelse kunne leve i fred. Ved vor Herre Jesus Kristus din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Terts

Hymne
Gud Helligånd kom til os ned,
dvæl i vort hjerte med din fred,
jag synden bort, gør sjælen ren,
Du, som med Fader, Søn er én.

Mund, tunge, hjerte, kraft og mod
lovsynge højt vor Fader god;
tænd i vor sjæl din stærke ild
af næstekærligheden mild.

O, lad os skue dybt i løn
ved dig Gud Fader og Gud Søn
og dig i guddoms herlighed,
Gud Helligånd, Gud Kærlighed. Amen

Ant. Alle deltog enigt og udholdende i bønnen, * sammen med Maria, Jesu moder.
(Salmer,se appendiks, eller afd.for Terts)

Kort læsning ***Rom. 15,13***

Håbets Gud fylde jer med al glæde og fred i troen, så at I bliver rige i håbet ved Helligåndens kraft!

V. Kødets sindelag betyder død
R. men Ånden liv og fred.
Bøn
Gud, vi ved, at den salige Jomfru Maria, din Søns Moder, bevarede alt, hvad der skete, i sit hjerte og grundede over det i sit indre. Giv os på hendes forbøn den ro i sindet og den fred, som verden ikke kan give os. Da skal vi, hengivne overfor dine bud, befriede fra frygten for det onde og ved Marias beskyttelse kunne leve i fred. Ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Sext

Hymne

Du stærke Herre, sande Gud,
som klæder dag i flammeskrud
ved morgenrødens varme mild
og middagssolens stærke ild.

Udsluk du hadets bitre glød,
dæmp lysters ild i hjertets skød,
giv legemet med fred at bo,
skænk sjælene en salig ro.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Ant. Jesu moder, Maria, sagde: * "Gør, hvad som helst han siger til jer".

(Salmer; se appendiks, eller afd. for Sext.)

Kort læsning — *Gal 5,22-23*

Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod.

V. Gud er fredens Gud.
R. Hold fred med alle mennesker.

Bøn

Gud, vi ved, at den salige Jomfru Maria, din Søns Moder, bevarede alt, hvad der skete, i sit hjerte og grundede over det i sit indre. Giv os på hendes forbøn den ro i sindet og den fred, som verden ikke kan give os. Da skal vi, hengivne overfor dine bud, befriede fra frygten for det onde og ved Marias beskyttelse kunne leve i fred. Ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Non

Hymne

Du, evig Gud, som alt på jord
behersker ved dit almagtsord,
Du lader skumring følge dag,
thi så det er dit velbehag.

Forlen os lys ved aftenstid,
bevar vort livslys, Fader blid,
en salig død os alle giv
og hist hos dig et evigt liv.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Ant. Herren sagde til sin mor: * Kvinde, det er din søn. Og til disciplen: Det er din mor.

(Salmer; se appendiks, eller afd. for Non.)

Kort læsning ***Kol. 1,19-20***

I ham besluttede hele guddomsfylden at tage bolig og ved ham at forsone alt med sig, på jorden som i himlene, ved at stifte fred ved hans blod på korset.

V. Lad Kristi fred råde i jeres hjerter.
R. Som I er kaldede til som lemmer på et og samme legeme.

Bøn

Gud, vi ved, at den salige Jomfru Maria, din Søns Moder, bevarede alt, hvad der skete, i sit hjerte og grundede over det i sit indre. Giv os på hendes forbøn den ro i sindet og den fred, som verden ikke kan give os. Da skal vi, hengivne overfor dine bud, befriede fra frygten for det onde og ved Marias beskyttelse kunne leve i fred. Ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Vesper

Hymne

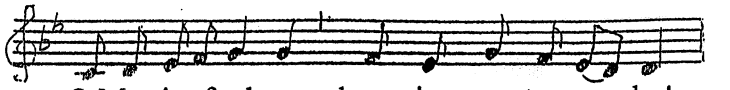

O Ma-ri-a fred-ens dron-ning; søs-ter, mo-der!

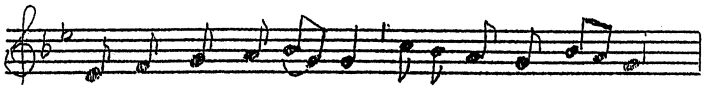

Alt vort håb og læng-sel vi til dig frem-bæ-rer.

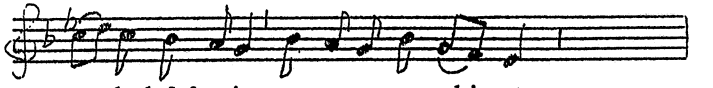

op-lad, Ma-ri-a, vo-re ar-me hjer-ter

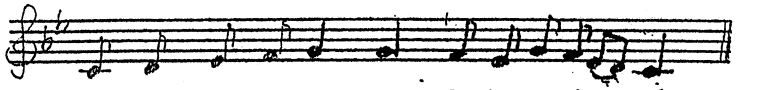

for Guds fred og god – hed; fredens veje vandre.

2. O Maria, led os hen til fredens kilde.
   Lær os som dig lydigt Herrens vilje søge;
   i fred og glæde Herrens datter være
   til vi freden finder i Gud Faders hjerte.

3. O Maria, Moder, du vort værn og tilflugt.
   Hjertet dit vi vier liv og kamp og møje.
   Tillidsfuldt lægges alt i dine hænder;
   bær os frem for Herren som en hellig gave.

4. Pris Gud Fader være, som af intet skabte;
   Sønnen som frembære liv for de fortabte.
   Helligånd give flammeord og nåde;
   Herren være lovet; fred på jorden råde. Amen.

1.Ant. Hun er et genskin af det evige lys * og et klart spejl, som genspejler Guds virke og et afbillede af hans godhed.

Salme 122

Jeg frydede mig, da de sagde til mig: *
"Til Herrens hus vil vi drage!"
Så står da vore fødder *
i dine porte, Jerusalem.
Jerusalem, bygget som staden, *
hvor folket samles;
thi did op drager stammerne, Herrens stammer: *
en vedtægt for Israel om at prise Herren.
Thi der står dommersæder, *
sæder for Davids sønner.

Bed om fred for Jerusalem! *
tryghed finde de, der elsker dig!
Der råde fred på dine mure, *
tryghed i dine borge!
For mine brødre og mine frænder *
vil jeg ønske dig fredens fylde,
for Herren vor Guds tempel *
vil jeg søge dit bedste.
Ære være Faderen og Sønnen,* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

1.Ant. Hun er et genskin af det evige lys * og et klart spejl, som genspejler Guds virke og et afbillede af hans godhed.

2.Ant. Din tillid vil for altid blive bevaret i menneskers hjerter, *så længe de ihukommer hvad Gud formår.

Salme 127

Dersom Herren ikke bygger huset, *
er bygmestrenes møje forgæves,
dersom Herren ikke vogter byen, *
våger vægteren forgæves.
Det er forgæves, I står årle op †
og går sent til ro, ædende sliddets brød; *
alt sligt vil han give sin ven i søvne.

Se, sønner er Herrens gave, *
livsens frugt er en løn.
Som pile i krigerens hånd *
er sønner, man får i sin ungdom.
Salig den mand, som fylder sit kogger med dem; †
han beskæmmes ej, *
når han taler med fjender i porten.
Ære være Faderen og Sønnen,* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

2.Ant. Din tillid vil for altid blive bevaret i menneskers hjerter, * så længe de ihukommer hvad Gud formår.

Canticum antifon

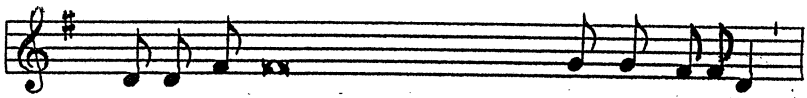

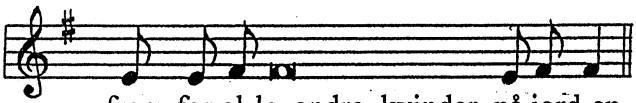

Canticum Ef. 1,3-10

Lovet være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, som i Kristus har velsignet os med al den himmelske verdens åndelige

Velsignelse, thi før verdens grundvold blev lagt, har han udvalgt os i ham til at være hellige og uden dadel for hans åsyn, ***Ant.***

Og han har i sin kærlighed forudbestemt os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus, ifølge sin egen viljes beslutning til lov og pris for sin nådes herlighed, som han skænkede os i den elskede. ***Ant***

I ham har vi forløsning ved hans blod, syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er. Den gav han os i overstrømmende fylde tillige med al visdom og forstand. ***Ant***

Da han kundgjorde os sin viljes hemmelighed ifølge den beslutning, som han have fattet hos sig selv, om den frelsesplan: i tidernes fylde at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske. ***Ant.***

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen så nu og altid og i al evighed .Amen. ***Ant.***

Kort læsning ***Ef.2,14-17***

Kristus er vor fred. Han gjorde de to parter til ét, og med sin legemlige død nedrev han den mur af fjendskab, som skilte os. Han satte loven med dens bud og bestemmelser ud af kraft for i sig at skabe ét nyt menneske af de to og således stifte fred og for ved korset at forsone dem begge med Gud i ét legeme, og dermed dræbte han fjendskabet. Og han kom og forkyndte fred for jer, der var langt borte, og fred for dem, der var nær.

Responsorium

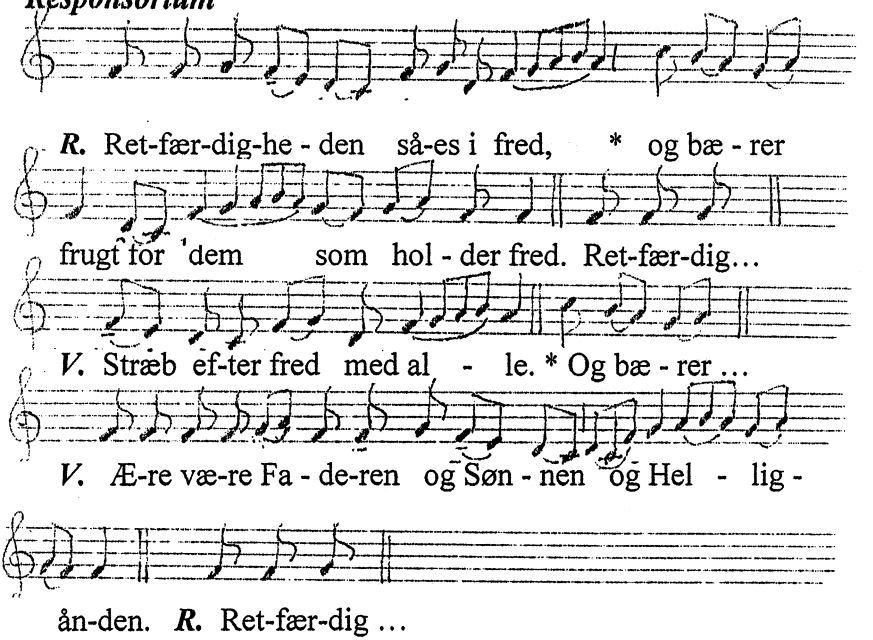

Magnificat Ant.

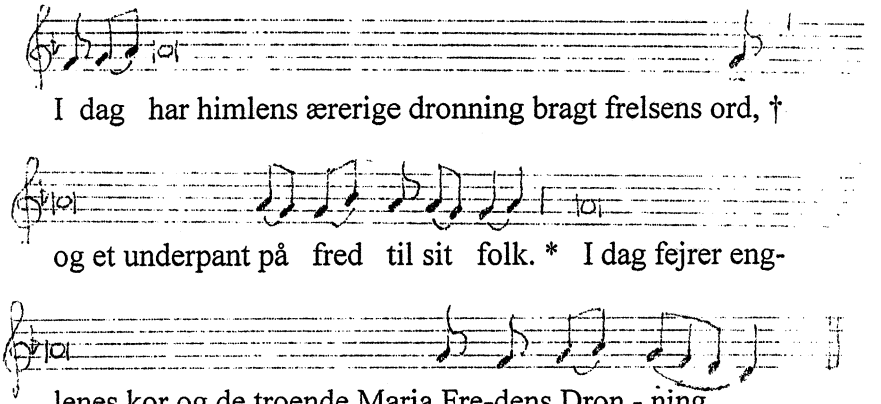

Forbønner
Lad os bede til Gud, som har udvalgt Jomfru Maria til at være Moder til sin Søn og sige:

R. Min sjæl priser Herrens storhed.

Herre vor Gud, gør at vi bliver et hjerte og en sjæl
- lad os samdrægtigt holde ud i bøn, sammen med Maria, Jesu Moder.

Hun er vort forbillede for foreningen med Kristus,
- hjælp alle kristne til at efterfølge hende.

Af Maria er Kristus, verdens Frelser, blevet født,
- red alle, som er i nød og råber til hende.

Maria, optaget i Himlen, deler herligheden med den opstandne Kristus,
- giv at alle afdøde må følge hende ind i opstandelsens glæde.

Fadervor

Bøn

Gud, vi ved, at den salige Jomfru Maria, din Søns Moder, bevarede alt, hvad der skete, i sit hjerte og grundede over det i sit indre. Giv os på hendes forbøn den ro i sindet og den fred, som verden ikke kan give os. Da skal vi, hengivne overfor dine bud, befriede fra frygten for det onde og ved Marias beskyttelse kunne leve i fred. Ved vor Herre Jesus Kristus din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

16. maj

SIMON STOCK
PRÆST

Mindedag

Simon fik tilnavnet Stock, fordi han havde tilbragt mange år som eremit i et hult træ. Han er englænder og levede på 700-tallet. Det var i denne tidsperiode, at eneboerne fra bjerget Karmel bosatte sig i Vesteuropa under den engelske konges og den franske konge, den hellige Louis', beskyttelse. Simon blev valgt til Ordenens general formodentlig i London 1256. Historien og legenden beretter, at han havde stor andagt til Jomfru Maria, men det er ikke muligt med sikkerhed at fastslå omstændighederne omkring overrækkelsen af Skapularet, som tilskrives ham. Traditionen betragter ham som forfatteren af "Rosa Carmeli". Han er ligger nu begravet i katedralen i Bordeaux.

Hymne: *Rose fra Karmel (Rosa Carmeli)Se AppendiksII*

Anden Læsning fra den "Brændende Pil" af Nikolaus Gallus

(Jeg vil lede ham til ensomheden
og jeg vil tale til ham hjerte til hjerte.)

Har Herren vor frelser ikke skænket os den nåde at lede os til ensomheden for dér at tale fortroligt til os hjerte til hjerte? For han åbenbarer sig ikke for sine venner offentligt, på gader og i midt i støjen, men på et ensomt sted, ved den åndelige glædes nåde og for at afsløre for dem sine mysteriers skjulte dybder...

Det er til bjergets ensomhed Abraham steg op i lydighed mod Guds befaling. Uden at vakle i sin tro, og idet han i det fjerne skimtede frugten af sit håb, ville han der ofre sin søn Isak, et fjernt billede på Kristi lidelse, han som var den sande Isak. Siden fik Lot, Abrahams nevø, befaling om at forlade Sodoma og i hast nå til bjergets ensomhed for at redde sit liv.

Ligeledes var det i ensomheden på bjerget Sinai, at loven blev givet til Moses, og deroppe blev han indhyllet et sådant lys, at man, da han steg ned fra bjerget, ikke kunne se på hans ansigts stråleglans.

Det var i ensomheden i hendes celle, at Maria talte til Gabriel, og Faderens Ord blev menneske i hende. I ensomheden på bjerget Tabor åbenbarede den inkarnerede Gud, idet han blev forklaret, sin herlighed for de udvalgte mænd fra den Gamle og den Nye Pagt, som var udvalgt til at være indviede i hans mysterier. Vor Frelser gik alene op på det ensomme bjerg for at bede. I ørkenens ensomhed fastede han i fyrre dage og fyrre nætter, og han indvilligede i at blive fristet af djævelen for at vise os det mest velegnede sted for bønnen, for bodsøvelserne, og for sejren over fristelserne.

Det er til bjergets eller til ørkenens ensomhed, at Frelseren gik op for at bede, men evangeliet fortæller os, at når han ville tale til folket og åbenbare sine gerninger, gik han ned.

Han, som har ladet vore fædre bosætte sig i ensomheden, har givet sig selv som forbillede for dem og for deres efterfølgere, for at disse hemmelighedsfulde kendsgerninger skulle formidles til os.

Denne vor Frelseres regel, som er hellig i alle henseender, fulgte vore fædre i gamle dage. Idet de var bevidst om deres ufuldkommenhed, levede de til stadighed i ørkenens ensomhed. Somme tider, men dog sjældent, når de mente, at de kunne tjene næsten uden at skade sig selv, gik de ned for ved deres prædiken rundhåndet at dele ud af det, de havde høstet i ørkenen med kontemplationens le.

Responsorium

R: Han er aldrig alene i ensomheden; i ensomhedens stilhed, hvor Gud bor. Han fandt fred for at give den videre, han som giver sig selv til sine brødre.

* Herre, din tjener er blevet din ven, og hans velsignelse kommer over os.

V: Han er opfyldt af en forunderlig glæde, han, hvis eneste længsel er Riget. Han drager mange brødre til Gud, han som besteg ydmyghedens vej.
Herre, din tjener er blevet din ven, og hans velsignelse kommer over os.

Bøn

Gud, du kaldte den hellige Simon Stock til at tjene dig blandt vor Frue af Bjerget Karmels brødre. Giv os på hans forbøn at leve for dig alene og at arbejde for alle menneskers frelse. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed Gud fra evighed til evighed. Amen.

Benedictus antifon

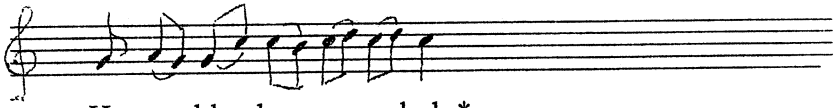

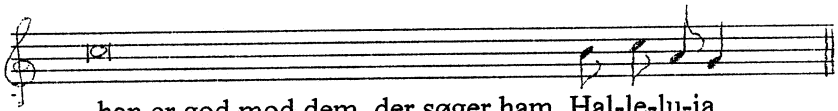

Magnificat antifon

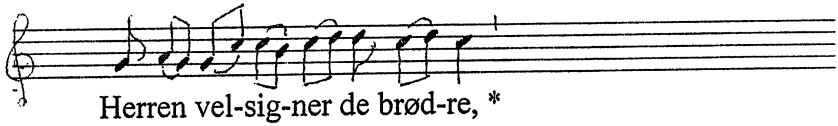

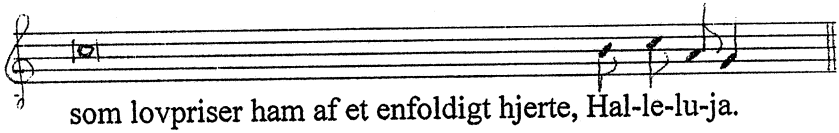

25. maj
MARIA MAGDALENE af PAZZI
JOMFRU

Mindedag

Den hellige Maria Magdalene af Pazzi levede fra 1566 – 1607 i Florens. Hendes skrifter oplyser os om hendes mystiske liv, som gjorde et dybt indtryk på hendes medsøstre i Karmel i Florens, hvor hun i femogtyve år levede et skjult liv i bøn og selvforsagelse. Også Maria Magdalene hørte til dem der var optaget af Kirkens reform, og det var gennem en åndelig fornyelse at hun bidrog hertil.

Hymne: *Kom at Elske (Se appendiks II)*

Anden Læsning fra Skt. Maria Magdalene af Pazzi's skrifter

(Kom, Helligånd)

Du er i sandhed forunderlig, guddommelige Ord, som i Helligånden bevirker at han indgyder sig selv i sjælen, så at den forenes med Gud, bliver gravid med Gud, smager Gud og ikke ønsker at mættes med noget andet end Gud.

Og Helligånden kommer til sjælen. Han er beseglet med det dyrebare segl, Ordets, det slagtede Lams blod. Det er dette blod som bønfalder ham om at komme, selvom Ånden selv sætter sig i bevægelse og ønsker at komme.

Ånden, som er i bevægelse, er i sig selv både Faderens og Ordets substans, og han udgår fra Faderens essens ligesom Ordet vil det, og kommer som en kilde til sjælen, som drukner i ham. Eller som når to floder bryder frem og løber sammen, så at den mindre mister sit navn og går op i den større: På samme måde gør denne Guds Ånd, når han kommer ind i sjælen, han forbinder sig med den. Sjælen, som er mindre, må da miste sit navn og overlade det til Ånden; dette gør den hvis den omvender sig til Ånden på en sådan måde, at den bliver et med ham.

Denne Ånd er forvalteren af de skatte som er i Faderens skød og vogteren af de råd slutninger som finder sted mellem Faderen og Sønnen. Han indgyder sig selv så lifligt i sjælen at man ikke lægger mærke til det, og det er få som værdsætter ham netop på grund af hans storhed.

Af egen tyngde og lethed bevæger han sig til alle steder som er passende og modtagelige for ham. Gennem ofte at tale og gennem sin dybeste stilhed høres han af alle. Med kærlighedens kraft erobrer han alle, selv ubevægelig og det bevægeligste af alt.

Du forbliver ikke, Helligånd, i den ubevægelige Fader eller i Ordet, og dog er du altid i Faderen og i Ordet og i dig selv og i alle salige ånder og skabninger. Du er beslægtet med skabningen ved det blod som det enbårne Ord udgød da det gjorde sig selv til sin skabnings blodsbeslægtede. Du hviler i skabningerne som bereder sig til gennem renhed at modtage din lighed i sig gennem fællesskabet i dine gaver. Du hviler i dem som tager imod virkningen at Ordets blod og gør sig selv til værdige boliger for dig.

Kom, Helligånd. Måtte Faderens forening, Ordets velbehag komme. Du, sandhedens Ånd, er de helliges løn, sjælenes vederkvægelse, lyset i mørket, de fattiges rigdom, de elskendes skat, de sultnes mæthed, de fremmedes trøst. Du er kort sagt den i hvem alle skatte er.

Kom, du som steg ned i Maria og lod hende undfange Ordet som blev kød, og udvirk i os gennem nåden det som du udvirkede i hende gennem nåden og naturen. Kom, du som er næring for alle kyske tanker, kilden til al mildhed, sammenfatningen af al renhed.

Kom, fortær i os det som står i vejen for at vi kan blive fortæret i dig.

Responsorium

R. Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte,

* det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham.

V. Det har Gud åbenbaret for os ved Ånden.
* det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham.

Bøn

Gud, du elsker renheden og gav den hellige Maria Magdalene den himmelske gave at leve for dig i udelt, brændende kærlighed. Lad os efterligne hende, hvis rene kærlighed vi beundrer og i dag ærer. Ved vor Herre Jesus Kristus din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Indledning af dagen

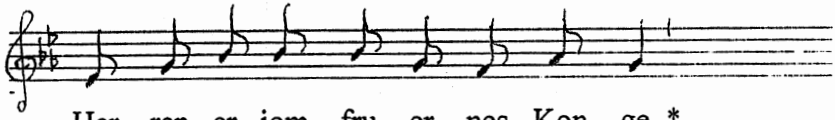

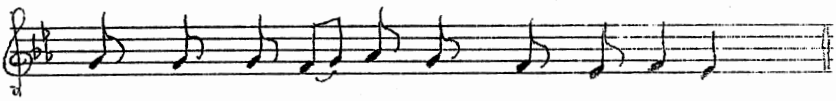

Benedictus antifon

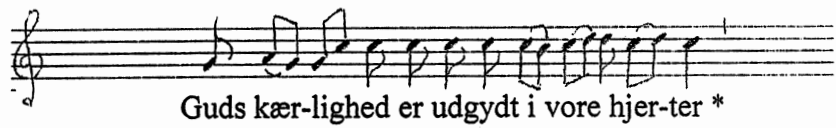

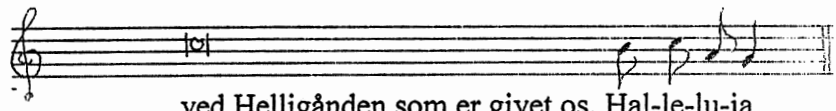

Magnificat antifon

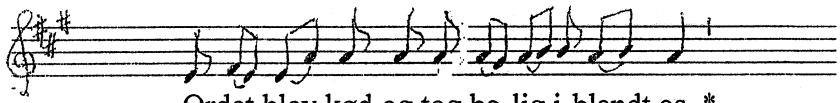

Ordet blev kød og tog bo-lig i-blandt os, *

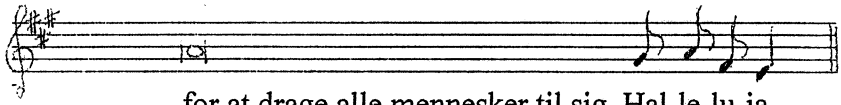

for at drage alle mennesker til sig, Hal-le-lu-ja.

Bøn

Gud, du elsker renheden og gav den hellige Maria Magdalene den himmelske gave at leve for dig i udelt, brændende kærlighed. Lad os efterligne hende, hvis rene kærlighed vi beundrer og i dag ærer. Ved vor Herre Jesus Kristus din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

7. juni

DEN SALIGE ANNA AF DEN HELLIGE BARTOLOMÆUS JOMFRU

Mindedag

Den ydmyge og rene Anna af den hellige Bartolomæus var Teresa af Avila's fortrolige og arvtager af hendes ånd. Hun hørte til den gruppe af spanske karmeliter som begav sig til Frankrig og Belgien for at indføre den Teresianske reform der. Anna var lægsøster, men var nødsaget til at blive korsøster da hun blev udnævnt til priorinde i Pontoise og i Tours og senere grundlægger i Antwerpen. Hun måtte kæmpe og lide meget for at opretholde moder Teresa's ånd. Hendes selvbiografi, som hun skrev i lydighed, vidner om et liv i *forening med Gud. Hun døde i karmelitklostret i Antwerpen og har ved flere lejligheder befriet byen fra overfald gennem sine bønner.*

Læsningernes Tidebøn

Anden Læsning: Fra Meditationer over vor Herre Jesu Kristi Lidelse af den salige Anna af Skt. Bartolomæus

(Lær af mig for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet)

Den hellige Bernhard siger, at det i sandhed ydmyge menneske genkendes ved den tavshed, som han bevarer i prøvelserne. Og hvis det er tegn på stor dyd at vi tier, når man irettesætter os for fejl, som vi har begået, da er det mere fuldkomment, at vi tier, når vi med urette bliver ydmyget og anklaget, selvom vi ikke har gjort noget forkert og ikke har syndet. Og endnu mere helligt er det at ønske at blive foragtet og anset for at være skør og uduelig til alt, og at vi af hjertet elsker dem, som behandler os således, efter vor Herres Jesus Kristi eksempel. Hans tavshed på korset blev ikke brudt af den mindste akt af oprør, men blev blot endnu større ved bønnen: *" Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør. "*[1]

O Kristi hjertes uendelige kærlighed! Uden at åbne munden talte du, Herre, og uden et ord virkeliggjorde du mysterierne, for at fuldbyrde det, som du var kommet fra himmelen til jorden for at gøre; at lære de fattige, de uvidende, de blinde dydens vej. Og dette var ikke nogen ringe sag, Herre! Hvordan skulle vi have kunnet opnå tålmodighed, ydmyghed, fattigdom og styrke til at bære hinandens kors, hvis ikke du først havde undervist os om alt dette, Herre Jesus, ved at give os dig selv som et levende forbillede for al fuldkommenhed?
O salige tavshed! Ved den, Herre, råber du og lader din undervisning genlyde i hele verden, og de, som elsker dig, øser visdom af denne tavshed, snarere end af bøger og af studier.

Herren blev for os en kilde med levende vand, for at vi ikke skulle dø i dette ocean af prøvelser, og han formaner os: *" Menneskesønnen er ikke kommen for at lade sig tjene, men for selv at tjene "*[2]. O uendelige godhed! Hvor må vi dog ikke rødme overfor dig, du, som hver dag venter på os med

tålmodighed i ord og handling! Med rette har du sagt:" *Lær af mig for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet."*[3]
Hvor kan vi lære denne tålmodighed, denne hjertets ydmyghed? Hvor finder vi vejen dertil? Er det ikke ved at vælge den vej, som Kristus lærte os og ved sit eksempel viste os, da han anbefalede os troens, håbets og kærlighedens dyder, som hjælper os at vandre derhen? For uden tro kan vi ikke følge Guds mysteriers kongelige vej.

[1]: Mt.11,29b [2]:Lk.23,34 [3]:Mt.20,28

Responsorium
R: Ydmyg jer under Guds stærke hånd, så vil han ophøje jer når tiden kommer. * Salige er de ydmyge, de skal arve jorden.
V: I skal ligne Herren Jesus: Han er sagtmodig og ydmyg af hjertet * Salige er de ydmyge, de skal arve jorden.

Bøn

Gud, du ophøjer de ydmyge og gjorde den salige Anna til et lysende forbillede på kærlighed og tålmodighed. Giv os på hendes forbøn at leve efter din vilje ved at efterfølge Kristus og elske ham i vore brødre.Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

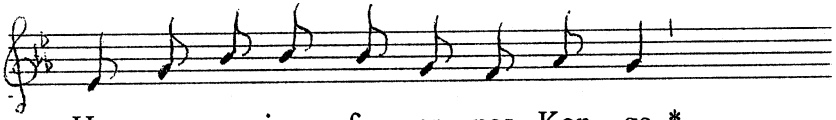

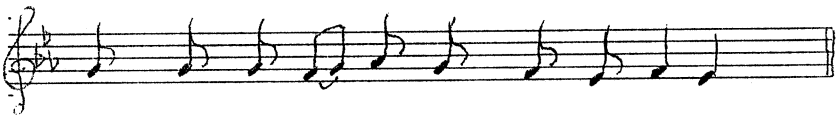

Benedictus antifon

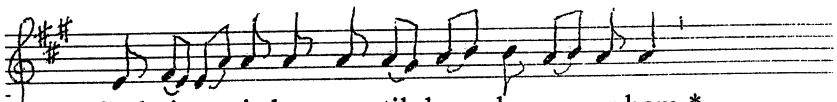

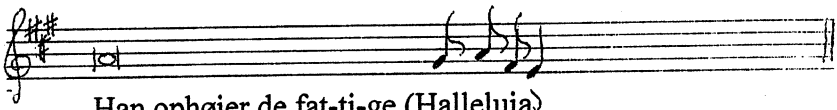

Bøn

Gud, du ophøjer de ydmyge og gjorde den salige Anna til et lysende forbillede på kærlighed og tålmodighed. Giv os på hendes forbøn at leve efter din vilje ved at efterfølge Kristus og elske ham i vore brødre.Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Magnificat antifon

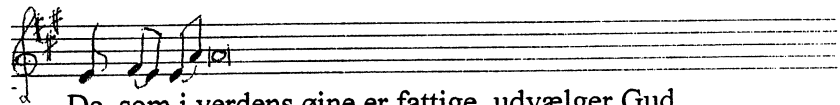

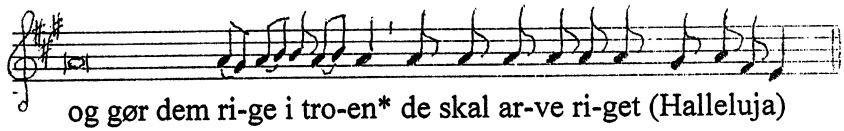

14. juni

PROFETEN ELISA

Mindedag

Elisa, profeten Elias' discipel og efterfølger, kender vi fra Bibelens to Kongebøger. Fortællingen om hans profetiske aktivitet viser talrige ligheder med Elias'; så mange at man har betragtet den som en gentagelse af den samme tradition Hvordan det end forholder sig, så vidner Elisas skikkelse om, at Elias' mission med al sandsynlighed har levet videre i de af hans disciple, der var besjælet af "en dobbelt del af hans ånd" og som, i lighed med deres mester, var i stand til at bekræfte deres ord med undergerninger.

Læsningernes tidebøn

Hymne: Valgfri *(Se appendiks II)*
(Antifoner, salmer samt 1. læsning: Fra indeværende dag.)

R: Jeg vil lade en profet fremstå for dem af deres brødre
V: Han skal forkynde dem alt det, jeg befaler ham.

Anden Læsning
fra en prædiken af den hellige Ambrosius af Milano

Hvad skal vi sige om Elisas fortjenester? Det første vi priser ham for er, at han ville overgå sin fader Elias i nåde, for han bad om mere, end Elias var i stand til at give. Selvom han var begærlig i sine ønsker, var han værdig til at få dem opfyldt. Eftersom han begærede mere fra sin fader end Elias havde at give, gjorde han det gennem sine egne fortjenester muligt for ham, at give mere, end han ejede.
Efter sin mesters optagelse (i himmelen), kom Elisa til Jeriko. Mændene i byen indbød ham til at blive hos dem, idet de sagde: "Byen ligger dejligt, som du selv ser, herre, men vandet er usundt og egnen er plaget af aborter." Han sagde: "Hent mig en ny skål og kom salt i den! Da de havde gjort det, gik han ud

til kilden, kastede saltet i den og sagde: "Dette siger Herren: Jeg gør dette vand sundt;
det skal ikke mere volde død eller abort." Så blev vandet sundt, og det er det den dag i dag.
På denne måde ser vi, hvor bemærkelsesværdige Elisas fortjenester er: Som svar på indbyggernes gæstfrihed var hans allerførste gave til dem en stor frugtbarhed. For ved at rense vandet, sørgede han for den kommende slægt. Det han gjorde var ikke bare til nogle enkelte personers fordel, eller en enkelt families, men for alle menneskene i byen. Hvis han havde ventet med dette, ville alle være forblevet ufrugtbare. De ville være blevet gamle uden at have fået nogle efterkommere, og byen ville være blevet øde. Derfor, ved at rense vandet, helbredte Elisa folket, og ved at velsigne kilden, sørgede han for deres sjæles kilde. For ligesom der gennem hans velsignelse kom rent vand fra de skjulte årer i jorden, sådan fødte mødrene fra det indre af deres skød raske børn.
Elisa velsignede ikke bare det vand, som allerede flød i kildens dyb, men også det vand, som man endnu ikke kunne se, skjult i den fugtige jord, og som siden lidt efter lidt ville flyde frem. Som skriften siger, velsignede Elisa stedet, hvor vandet flød op af jorden, for at markere, at det snarere var det rindende vand end den skjulte kilde, som han helligede. Derfor, som apostlen Paulus siger, skete alle disse ting som tegn; lad os derfor opdage den sandhed, som dette tegn indeholder.

Kirken er den ufrugtbare by, som før Kristi komme led af manglende frugtbarhed på grund af vandets forurening – d.v.s. hedningernes afgudsdyrkelse – og var ude af stand til at frembringe børn til Gud. Men da Kristus kom og påtog sig det menneskelige legemes skrøbelige ler, rensede han det
forurenede vand; d.v.s. han afskaffede hedningernes
afgudsdyrkelse, og straks begyndte Kirken, som havde været ufrugtbar at blive frugtbar.

Derfor siger apostlen også: Jubl, du golde, der ej fødte, jubl og fryd dig, du uden veer! Thi den forladtes børn er flere end hustruens børn, siger Herren (Es. 54,1).
Thi Kristus frembragte flere børn gennem Kirken, som havde været ufrugtbar, end han gjorde gennem synagogen, som havde været frugtbar.

Responsorium

R: Elisa gik ud til kilden, kastede saltet i den og sagde: "Dette siger Herren: Jeg gør dette vand sundt;
* det skal ikke mere volde død eller abort."
V: Vandet blev sundt, og det er det den dag i dag efter det ord, Elisa havde talt.
* det skal ikke mere volde død eller abort."

Bøn

Gud, du, som er menneskehedens beskytter og forløser, du blev på vidunderlig måde forkyndt af dine hellige profeter og gav Elias' ånd til din profet Elisa. Giv os nådigt Helligåndens gaver i stadig rigere mål, så at vi, grebet af den profetiske kaldelse, overalt må vidne om dit nærvær og dit forsyn. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn som lever og råder med dig i Helligåndens enhed , Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

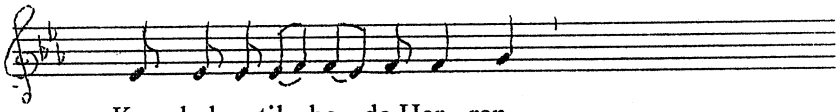

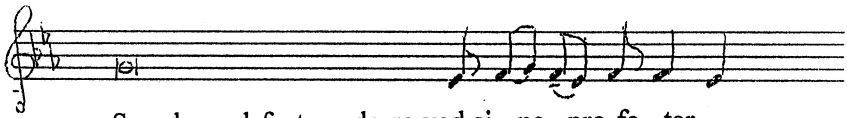

Laudes

Hymne

1. E-li-sa, di-ne døt – tre giv en lov-sang fuld af glød og liv,

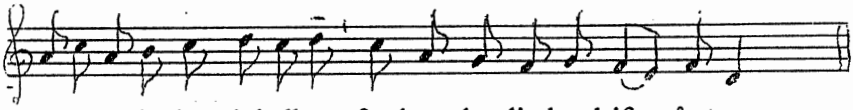

at vo-re læ-bers jubelkor for-kyn-der din be-drift så stor.

2. Du salvedes på Herrens bud
og blev profeters høvding prud.
Du fik Elias' ånd i arv,
dengang han dig sin kappe gav.

3. Med kappen slog du Jordans rand
da deltes for dig flodens vand.
Du eremitters skare skøn
af celler kalder frem til bøn.

4. Spedalsk Naaman, syreren,
blev ved din forbøn rask igen,
og enken i et fattigt hus
så olien strømme fra sit krus.

5. Kaldt bort fra bondens enkle liv
en far og Guds profet du blev.
En søn blev født i Sjunems by,
du vakte ham til liv på ny.

6. Pris, Karmels døtre, Gud med sang;
den Levende med hjertets klang.
Vi beder om barmhjertighed,
o hellige Treenighed. Amen.

Læsnin: *Siraks bog 48, 12-14*

Så længe Elisa levede, fik ingen fyrste ham til at vakle, og det lykkedes ingen at underkue ham. Ingenting oversteg hans kræfter, og endnu i graven havde hans legeme profetisk kraft. I levende live udførte han undere, og efter hans død var hans gerninger underfulde.

Responsorium

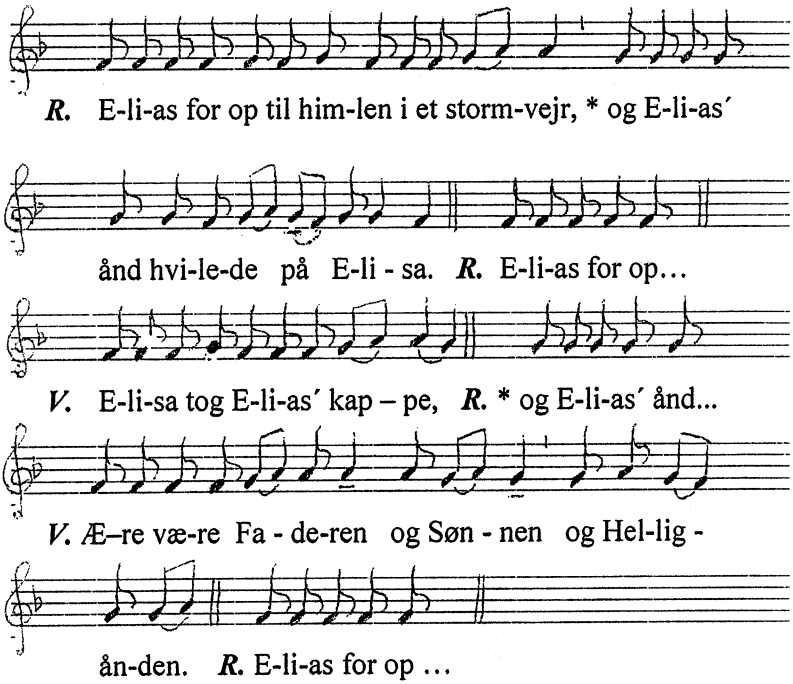

Benedictus antifon.

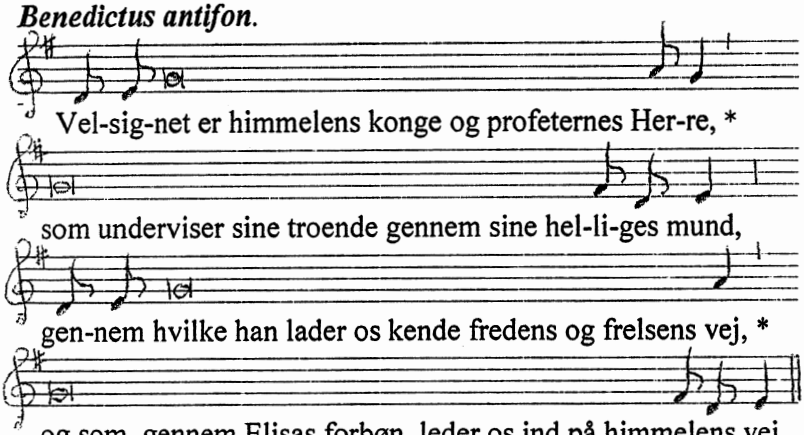

Forbønner

I fortiden talte og virkede Gud gennem profeterne, men nu taler han til os gennem sin Søn, det menneskevordne Ord. Lad os uden at trættes påkalde ham

R: Gør os til vidner om dit Ord

Profeternes Konge, du opfyldte Elisa med Elias´ ånd
- opvæk i os den profetiske gave, som vi hver især har modtaget i dåbens sakramente.

Faderens Ord, gennem Helligånden har du inspireret profeterne til at være dine talsmænd
- giv at alle hyrder og ordets tjenere trofaste forkynder dit ord.

Legemets og sjælens Læge, gennem dine profeter udførte du undere for de kraftløse og trængende
- helbred de syge, styrk de skrøbelige og forsvar de forsvarsløse.

Englene og menneskenes Brød, gennem profeten Elisa stillede du folkets sult
- opfyld dine disciple med sans for solidaritet og fællesskab med alle verdens fattige og trængende.
-

R: Gør os til vidner om dit Ord

Barmhjertighedens Kilde, du viste barmhjertighed gennem Elisa endogså mod Israels fjender
- må alle dine disciple blive medfølelsens og forsoningens tjenere.

Fadervor

Bøn.
Gud, du, som er menneskehedens beskytter og forløser, du blev på vidunderlig måde forkyndt af dine hellige profeter og gav Elias´ ånd til din profet Elisa. Giv os nådigt Helligåndens gaver i stadig rigere mål, så at vi, grebet af den profetiske kaldelse, overalt må vidne om dit nærvær og dit forsyn. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn som lever og råder med dig i Helligåndens enhed , Gud fra evighed til evighed.

Terts

Læsning: *2 Kong 4,8. 14-16*

En dag kom Elisa gennem Shunem. Han spurgte: "Hvad kan jeg gøre for denne kvinde?" og Gehazi svarede: "Hun har ikke nogen søn, og hendes mand er gammel." Han sagde: "Kald på hende!" Det gjorde han, og hun kom og blev stående i døråbningen. Så sagde han: "Næste år ved denne tid skal du sidde med et barn i favnen.

V. I levende live udførte han undere.
R. Og efter hans død var hans gerninger underfulde.

Sekst

Hymne, salmer, antifoner fra ugedagen

Læsning: *2 Kong 5, 14*

Na'aman gik ned og dyppede sig syv gange i Jordan, som gudsmanden havde sagt, og hans krop blev så rask som en lille drengs, og han blev ren.

V. Nu ved jeg, at der ikke er nogen Gud undtagen i Israel.
R. Fra nu af vil jeg ikke bringe brændofre til andre guder end Herren.

Bøn.

Gud, du, som er menneskehedens beskytter og forløser, du blev på vidunderlig måde forkyndt af dine hellige profeter og gav Elias' ånd til din profet Elisa. Giv os nådigt Helligåndens gaver i stadig rigere mål, så at vi, grebet af den profetiske kaldelse, overalt må vidne om dit nærvær og dit forsyn. Ved Jesus Kristus vor Herre.

Non

Læsning: *2 Kong 4, 32-33. 36-37*

Elisa kom ind i huset, og drengen lå død på sengen. Så gik han ind, lukkede døren bag sig, så de var alene, og bad til Herren. Derpå kaldte han på Gehazi og sagde: "Kald på den shunemitiske kvinde!" Det gjorde han, og da hun kom ind til ham, sagde han: "Tag din søn!" Hun kom hen og kastede sig til jorden for hans fødder. Så tog hun sin søn og gik.

V. Dette er gudsmanden, Israels fader.
R. Israels vogne og ryttere.

Vesper

Hymne

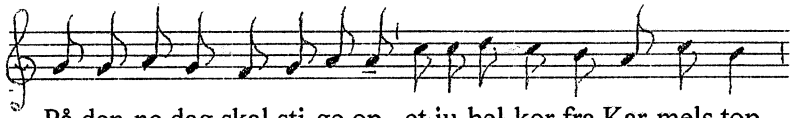

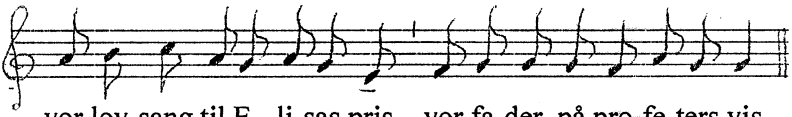

En mægtig kaldelse han får,
okser og plov tilbage står.
Profet og karmelit han bli´r,
han som vor fader for os be´r.

Elias fra henrundne år,
en dobbelt arvelod han får,
til sin discipel han den gav;
Elisa overtog hans arv.

En ildvogn op til himlen for,
mens kappen daler ned på jord,
han råber til Elias´ Gud,
og kappen tvinger Jordans flod.

Han bad med nidkærhed og glød,
selv da han lå i graven død
var endnu livskraft i hans ben;
den døde mand stod op igen.

Treenig Gud som er os nær
med ildheste og flammehær,
vi lover dig med liv og sjæl
o, du som værner Israel. Amen.

Salmer, antifoner fra ugedagen

Læsnin: 2 Pet 1, 19-21

Så meget mere fast står profeternes tale for os, og den gør I ret i at være opmærksomme på som på en lampe, der skinner på et mørkt sted, indtil dagen bryder frem, og morgenstjernen stiger op i jeres hjerter. Men først skal I gøre jer klart, at ingen selvbestaltet kan tyde nogen profeti i Skriften; for ingen profeti har nogen sinde lydt i kraft af et menneskes vilje, men drevet af Helligånden har mennesker sagt det, der kom fra Gud.

Responsorium

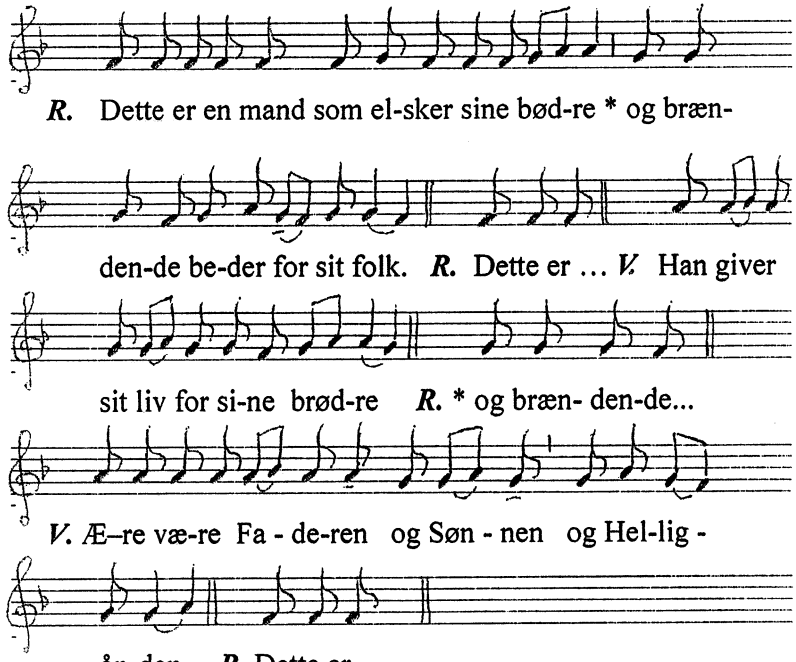

Magnificat antifon.

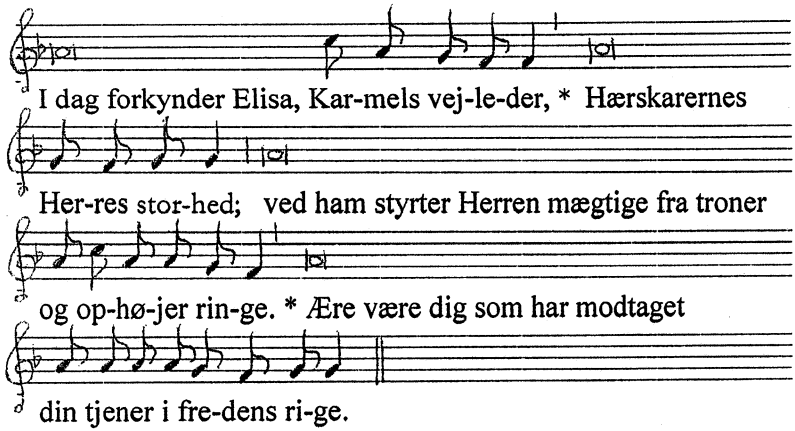

Forbønner

Lad os prise vor Gud som har udvirket undergerninger gennem sin profets ord, der lyser som en lampe på et mørkt sted, og som vi bør lade lyse for os indtil dagen gryr. Lad os bede til ham:

R: Udgyd profetiens ånd over dit ords tjenere.

Universets Konge, du har ledt folkets ledere gennem profeten Elisa
- indgyd i dem som styrer lande og folk din visdom og styrke så de fremmer fred og retfærdighed for alle.

Du forbillede for alle fællesskaber, som inspirerede Elisa til at leve blandt profetbrødre som en af dem,
- giv din Karmelfamilie sans for enhed og harmoni med alle dine børn.

Retfærdighedens Herre, du oplærte Elisa til at forkynde både dine og dit folks rettigheder

- styrk sansen for retfærdighed i vort samfund som er underpantet på den sande fred.

R: Udgyd profetiens ånd over dit ords tjenere.

Jesus, profeten Elisa blev udsendt for at hjælpe dem som ikke kunne hjælpe sig selv og blev således et billede på din egen sendelse til dine mindste brødre

- våg over dem i alle livets omstændigheder, hjælp enker og faderløse, giv mad til de sultende.

Herre over levende og døde, du vakte et barn til live gennem Elisa

- vis vore afdøde brødre og søstre din store barmhjertighed .

Fadervor

Bøn.

Gud, du, som er menneskehedens beskytter og forløser, du blev på vidunderlig måde forkyndt af dine hellige profeter og gav Elias' ånd til din profet Elisa. Giv os nådigt Helligåndens gaver i stadig rigere mål, så at vi, grebet af den profetiske kaldelse, overalt må vidne om dit nærvær og dit forsyn. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn som lever og råder med dig i Helligåndens enhed , Gud fra evighed til evighed.

13. juli

DEN HELLIGE TERESA AF LOS ANDES
JOMFRU

Mindedag

Juanita Fernández Solar blev født år 1900 i Santiago Chile, som det 5. barn i en dybt troende, velstillet familie. Allerede som 16-årig læste hun "En sjæls historie", siden satte hun sig ind i moder Teresas lære om bønnen og hun blev tiltrukket af Elisabeth af Trenighedens skrifter; Juanita følte sig kaldet til et liv i tilbedelse og lovsang til Gud. Den 7.maj 1919 indtrådte hun i Karmel i Los Andes(Chile) og fik navnet Teresa af Jesus. Midt i tros-prøvelserne voksede den forvisningen frem i hende at "Gud er uendelig glæde". Hun døde den 12. april 1920 af tyfus. Hun blev saligkåret af Pave Johannes Paulus II i 1987 og helgenkåringen fandt sted i 1993 under samme pave i Rom.

Læsningernes tidebøn

Hymne: Gud er uendelig glæde *(Se appendiks II)*

Anden Læsning: Fra den hellige Teresa af Jesus af los Andes' åndelige skrifter.

(Alene Jesus er smuk.)

Alene Jesus er smuk; han alene kan give mig glæde. Jeg påkalder ham, jeg græder over ham, jeg søger ham i min sjæl. Jeg ønsker at Jesus knuser mig indvendigt for at jeg kan være en ren hostie, hvor han kan bo. Jeg vil tørste af kærlighed for at andre sjæle kan besidde denne kærlighed. Måtte jeg dø bort fra skabningerne og fra mig selv, for at han må leve i mig.

Findes der noget godt, noget smukt, noget sandt, som vi kan udtænke og som ikke er i Jesus? Visdommen, for hvem intet er hemmeligt. Magten, for hvem intet er umuligt. Sandheden der absolut udelukker det, der ikke er. Retfærdigheden, der fik ham

til at blive menneske for at sone menneskets synd og dets uorden. Forsynet, der altid våger og understøtter. Barmhjertigheden, der aldrig ophører med at tilgive. Godheden, der glemmer sine skabningers forhånelser. Kærligheden, der sammenfatter en moders, en broders, en ægtefælles hele ømhed og som inderligt forener denne ømhed med sine skabninger ved at lade den udgå fra sin storheds dyb. Skønheden, der henrykker... Hvad kan du forestille dig, i sjælens inderste, som ikke reelt befinder sig i en uendelig grad i dette Gud-menneske? Måske frygter du at Guds storheds dyb og din intetheds afgrund aldrig vil kunne blive ét? I ham er kærligheden. Denne glødende kærlighed har fået ham til at blive menneske, for at man, ved at se et Gud-menneske, ikke skal være bange for at nærme sig ham. Denne glødende kærlighed har fået ham til at forvandle sig til brød for at kunne optage vores intethed i sit uendelige væsen og lade det forsvinde der. Denne glødende kærlighed har fået ham til at give sit liv, ved at dø på korset. Frygter du at nærme dig ham? Se ham omringet af børn. Han kærtegner dem, trykker dem mod sit hjerte. Se ham midt i sin trofaste hjord, når han tager det troløse lam på sine skuldre. Se ham ved Lazarus' grav. Lyt til hvad han siger til Magdalene: "Hendes mange synder er tilgivet, siden hun har elsket meget"[1]. Hvad finder du i disse lysglimt fra evangeliet andet end et godt, mildt, ømt, medfølende hjerte, kort sagt en Guds hjerte? Det er ham som er min uendelige rigdom, min salighed, min himmel.

[1]Lk.9,47

Responsorium

R: Måtte jeg kende ham og kraften i hans opstandelse og fællesskabet med ham i hans lidelser, så jeg bliver ham lig i hans død, for at jeg kan opstå med ham.
* Idet jeg glemmer, hvad der er bagved, rækker jeg efter det der er foran, higer med hele mit væsen efter Kristus.

V: Vi tilhører jo det himmelske borgersamfund, hvorfra vi venter Herren Jesus Kristus, han skal forvandle vort fornedrelseslegeme og give det samme skikkelse som hans herlighedslegeme
* Idet jeg glemmer hvad der er bagved, rækker jeg efter det der er foran, higer med hele mit væsen efter Kristus.

Bøn

Barmhjertige Gud, du, som er de helliges glæde, gjorde den hellige Teresa brændende af jomfruelig kærlighed og ungdommelig iver for Kristus og hans Kirke og lod hende, endog i lidelsen, vidne med glæde om din kærlighed. Giv, på hendes forbøn, at også vi, gennemtrængte af din kærligheds varme, i ord og handling må forkynde din kærligheds glade budskab for verden. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Alternativ til anden læsning: Fra et brev af Teresa af Jesus de los Andes.

(Kaldets nåde)

Min kære Lucho!
Hvis du blot for et øjeblik kunne trænge ind i det inderste af mit arme hjerte og blive vidne til den forfærdelige kamp, som jeg må udstå, når jeg nu forlader de skabninger som jeg forguder, ville du have medlidenhed med mig. Men Gud vil det og om jeg så måtte gå gennem ild, ville jeg dog ikke vige tilbage, eftersom det jeg så brændende eftertragter ikke alene vil give mig lykke i dette liv men i hele evigheden.

Jeg tror at du – mere end nogen enden – kan forstå at der findes en uudslukkelig tørst efter lykke i sjælen. Jeg ved ikke hvordan det kan være, men i mig er denne tørst blevet fordoblet. Lige siden jeg var helt lille har jeg søgt denne lykke, men forgæves. Ingen steder finder jeg andet end dens skygge.

Og den kan jeg vel ikke lade mig nøje med? Nej, jeg tror aldrig at jeg har ladet mig forføre af noget. Jeg længes efter at elske, men det må være noget uendeligt, og den som jeg elsker må ikke være foranderlig, han må ikke være kastebold for sine lidenskaber, for tidens og livets forandringer. Nok vil jeg elske, men det skal være ham som er den Uforanderlige, selve den som Er, Gud som har elsket mig uendelig meget fra evighed af. Synes du at det ville være en lys fremtid for mig at forene min sjæl med en anden skabning som ikke kan gøre mig fuldkommen gennem sin kærlighed? Nej, kun i Gud finder jeg alt det som jeg ikke finder i skabningerne. De er jo alt for små til at kunne stille min sjæls længsel, som er næsten uendelig.

Måske siger du til mig: Men du kan jo elske Gud selvom du bliver boende hos dine kære. Nej, min kære Lucho. Vor Herre beholdt ingenting for sig selv, da han elskede mig på korsets træ. Han lagde til og med sin himmel bag sig og lod sin guddom blive skjult. Og skulle jeg så kun give mig selv halvt? Synes du det ville være generøst af mig at beholde dem for mig selv som jeg er mest bundet til? Nej, kære Lucho, den kærlighed som jeg har til ham overgår alt skabt. Ja om jeg så må træde på mit eget hjerte og se hvordan det bliver slidt i stykker af smerte, kan jeg ikke afholde mig fra at tage afsked med dem, for det er ham jeg elsker og jeg er vanvittig af kærlighed. Hvis nu en mand er i stand til at fortrylle en kvinde i den grad, at hun forlader alt for hans skyld, tror du da ikke at Gud er i stand til at kalde en til sig på en uimodståelig måde? Når man lærer Gud at kende, når han i bønnens stilhed oplyser sjælen med en stråle af sin uendelige skønhed, når han oplyser forstanden med sin visdom og magt, og når han optænder en med sin godhed og barmhjertighed, må man betragte alt som hører jorden til med sorg. Og sjælen, som holdes fanget gennem kroppens behov og de krav som det sociale miljø, hvor den lever, stiller, føler hvordan den befinder sig i landflygtighed og sukker med brændende længsel efter uophørligt at skue den uendelige horisont, som udvider sig jo

mere man betragter den, for i Gud finder man aldrig nogen grænser.

Den som nedlagde kaldets frø i min sjæl var for øvrigt Jomfru Maria. Og det var jo dig, som lærte mig at elske denne kærlige Moder, som aldrig påkaldes forgæves af sine børn. Hun viste mig sin kærlighed, og da hun ikke fandt nogen større skat at give mig for at vise mig sin særlige beskyttelse, gav hun mig sin velsignede livsfrugt, sin guddommelige Søn. Hvad mere kunne hun have givet mig?

Lucho, inden jeg tager af sted, vil jeg som tegn på vor evige søskendekærlighed give dig den statue af Jomfru Maria, som har været mit stadige selskab. Hun har været min mest fortrolige lige fra mine tidligste barneår. Hun har hørt alt som har skænket mig glæde eller voldet mig sorg. Hun har styrket mit hjerte, som så ofte har været sammensnøret af smerte. Kære Lucho, jeg overlader hende til dig, for at hun skal indtage min plads ved din side. Tal med hende ligesom du gør med mig, lige fra hjertet. Når du føler dig ensom, og det har jeg gjort mange gange, se da på hende, så vil du lægge mærke til at hun smiler til dig og siger: "Din Moder lader dig aldrig alene".

Kære Lucho, farvel! Vis dig gavmild af hjertet og bring mig som offer til din Gud og til Jomfru Maria. Det er dem som skal udgøre din stakkels søsters lykke. Det gode og smukke koster altid tårer. Det liv jeg nu skal påtage mig har netop disse egenskaber, men det er noget man må købe med sit hjerteblod. Gud vil lønne dig, for ingen kan måle sig med ham i gavmildhed. Tænk frem for alt på at dette liv går så hurtigt forbi, og du ved jo at dette liv ikke er det rigtige liv.

Gud bevare dig, kære bror!

Responsorium

R: Måtte jeg kende ham og kraften i hans opstandelse og fællesskabet med ham i hans lidelser, så jeg bliver ham lig i hans død, for at jeg kan opstå med ham.
* Idet jeg glemmer, hvad der er bagved, rækker jeg efter det der er foran, higer med hele mit væsen efter Kristus.
V: Vi tilhører jo det himmelske borgersamfund, hvorfra vi venter Herren Jesus Kristus, han skal forvandle vort fornedrelseslegeme og give det samme skikkelse som hans herlighedslegeme
* Idet jeg glemmer hvad der er bagved, rækker jeg efter det der er foran, higer med hele mit væsen efter Kristus.

Bøn

Barmhjertige Gud, du, som er de helliges glæde, gjorde den hellige Teresa brændende af jomfruelig kærlighed og ungdommelig iver for Kristus og hans Kirke og lod hende, endog i lidelsen, vidne med glæde om din kærlighed. Giv, på hendes forbøn, at også vi, gennemtrængte af din kærligheds varme, i ord og handling må forkynde din kærligheds glade budskab for verden. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen, Benedictus antifon Magnificat antifon, se fælles tekster for jomfruer. Breviar sid. 1792f.

16. Juli

VOR FRUE AF BJERGET KARMEL

Højtid

I Bibelen er det på bjerget og i ensomheden, at de bedste forudsætninger for kontemplativ bøn og møde med den levende Gud findes. Traditionen fortæller om hvordan nogle eremitter, som kaldte sig selv "Den Salige Jomfru Marias brødre", levede på bjerget Karmel. De byggede et kapel og bad patriarken af Jerusalem om en levnedsregel. Således kan Karmelitterordenens oprindelse føres tilbage til1100-tallet. Ordenen spredte sig derefter meget hurtigt over Vesteuropa. Gennem deres apostolat udbredte brødrene en stor kærlighed til Maria. For karmelitterne er hun en Moder og søster, som viser vejen i det kontemplative liv.

Første vesper

Hymne:

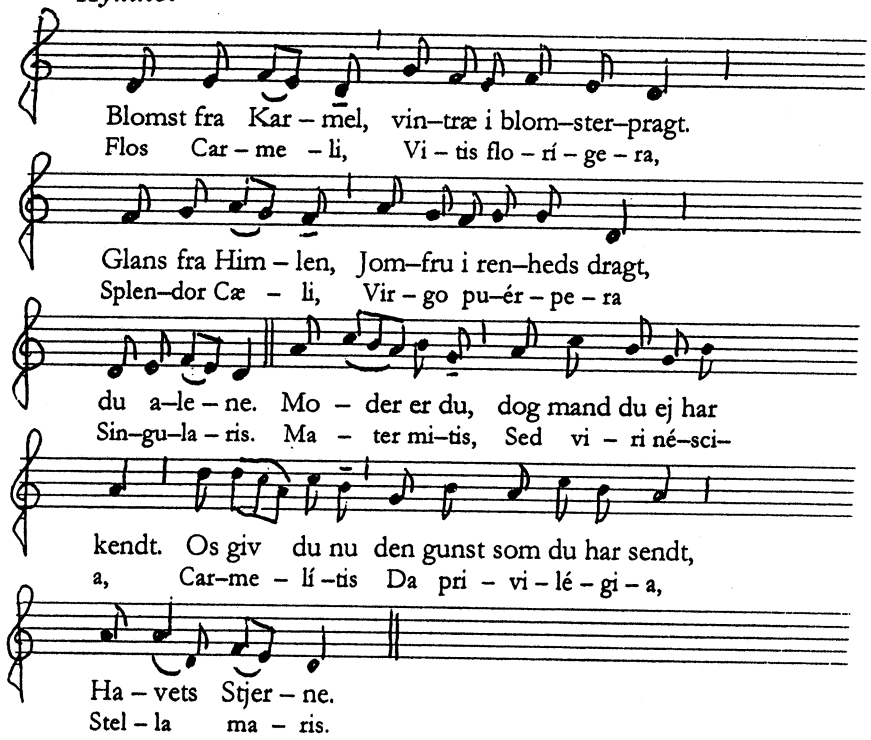

Jesse rodskud,
spirende blomst så skøn
tillad mig nu,
som din trofaste søn,
dig at tjene.

Iblandt torne
du vokser, lilje ren.
Samme renhed
til sjælene forlen,
som er svage.

Rustning stærke,
som strider hver en strid;
raser krigen
værner til hver en tid
Skapularet.

I uvished
Vort råd du stadigt vær.
I modgang hard
Med nåde vær os nær;
Lindring give. Amen

Radix Jesse
germinans flósculum,
hic adésse
me tibi sérvulum
patiaris

Inter spinas
que crescis lílium,
serva puras
mentes fragílium,
tuteláris.

Armatúra
fortis pugnántium,
furunt bella,
tende præsídium
Scapularis!

Per incérta
prudens consílium,
per advérsa
juge solátium
largiaris.Amen

Ant. 1 Libanons herlighed gives hende, * Karmels og Sarons pragt.

Salme 113

Pris, I Herrens tjenere, *
Herrens navn være priset!
Herrens navn være lovet *
fra nu og til evige tider;

fra sol i opgang til sol i bjerge *
være Herrens navn lovet og priset!
Over alle folk er Herren ophøjet, *
hans herlighed højt over himlene.
Hvem er som Herren, vor Gud, †
som rejste sin trone i det høje *
og skuer ned i det dybe – i himlene og på jorden –

som rejser den ringe af støvet, *
løfter den fattige op af skarnet
og sætter ham mellem fyrster, *
imellem folkets fyrster,
han, som lader barnløs hustru, *
sidde som lykkelig barnemoder!
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 1 Libanons herlighed gives hende, * Karmels og Sarons pragt.

Ant. 2 Du Jerusalems stolthed, * du, som er til stor hæder for Israel og en pryd for vort folk.

salme 147, 12-20

Lovpris Herren, Jerusalem, *
pris, o Sion, din Gud!
Thi han gør dine port stænger stærke, *
velsigner dine børn i din midte;
dine landemærker giver han fred, *
mætter dig med hvedens fedme;
han sender sit bud til jorden, *
hastigt løber hans ord,
han lader sne falde ned som uld, *
som aske spreder han rim,

som brødsmuler sender han hagl, *
vandene stivner af kulde fra ham;
han sender sit ord og smelter dem, *
de strømmer, når han rejser sit vejr.

Han kundgør sit ord for Jakob, *
sine vedtægter og lovbud for Israel.
Så gjorde han ikke mod andre folk, *
dem kundgør han ingen lovbud.
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid, * og i al evighed.Amen

Ant. 2 Du Jerusalems stolthed, * du, som er til stor hæder for Israel og en pryd for vort folk.

Canticum antifon

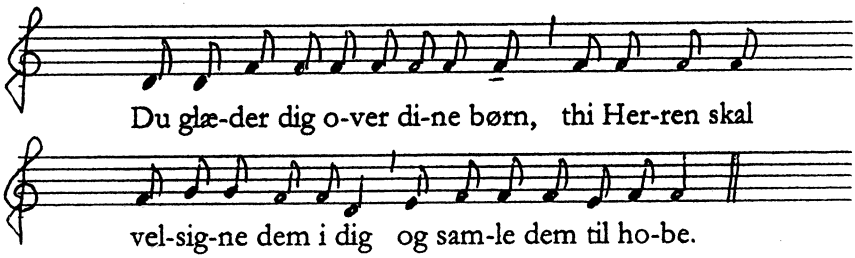

Canticum Ef. 1,3-10

Lovet være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, som i Kristus har velsignet os med al den himmelske verdens åndelige velsignelse,
thi før verdens grundvold blev lagt, har han udvalgt os i ham til at være hellige og uden dadel for hans åsyn. ***Ant***

Og han har i sin kærlighed forudbestemt os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus, ifølge sin egen viljes beslutning, til lov og pris for sin nådes herlighed, som han skænkede os i den elskede. ***Ant***

I ham har vi forløsning ved hans blod, syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er. Den gav han os i overstrømmende fylde tillige med al visdom og forstand. ***Ant***

Da han kundgjorde os sin viljes hemmelighed ifølge den beslutning, som han have fattet hos sig selv, om den frelsesplan: i tidernes fylde at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske. ***Ant***

Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid, * og i al evighed.Amen

Læsning ***Åb. 11,19a; 12,1***

Guds tempel i himlen blev åbnet, og hans pagts ark kunne ses i hans tempel. Og et stort tegn viste sig på himlen, en kvinde klædt i solen, med månen under sine fødder og med en krone af tolv stjerner på sit hoved.

Responsorium

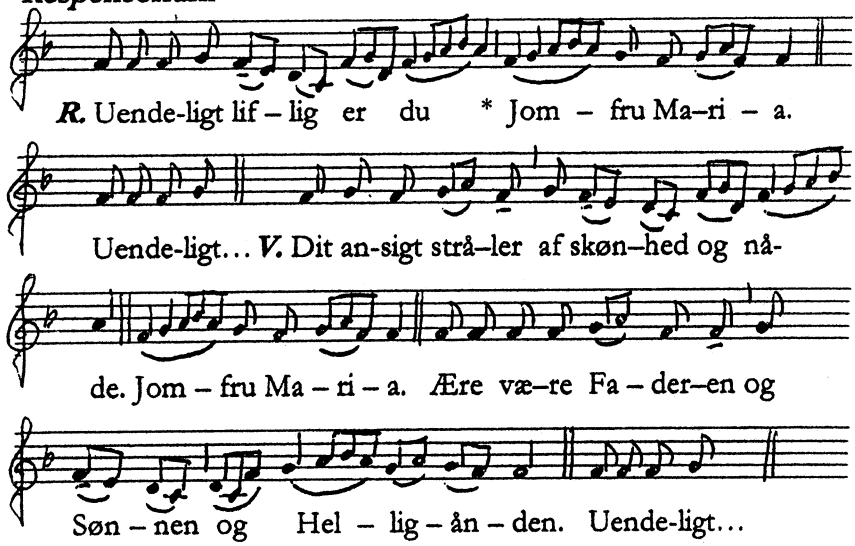

Magnificat antifon

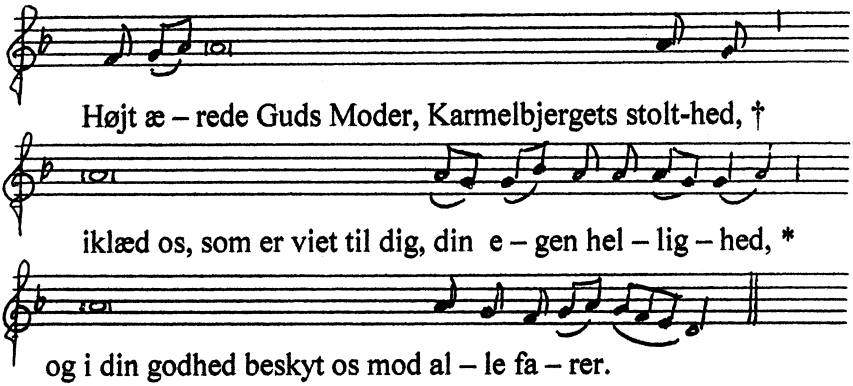

Forbønner

Lad os prise den almægtige Fader, som i dag lader os fejre denne højtid for Vor Frue af Bjerget Karmel, og bede:

R. Måtte Karmels Moder bede for os.

Du forudbestemte Jomfru Maria, Sions udvalgte datter, til at blive bebudet af profeterne, og gjorde hende til arving til fædrenes løfter;
- giv at Kirken må følge Maria, sit urbillede, og således blive et frelsens sakramente for verden.

Du lod den karmelitiske familie opstå iblandt dit folk og smykkede den med Jomfru Marias navn og beskyttelse som dens særlige titel;
- lad alle karmelitter være Marias trofaste tjenere og således blive værdige til stadig at leve med hende i Jesu Kristi tjeneste.

Du betroede alle mennesker, din Søns brødre, til Marias moderlige hjerte, for at de ved hendes hjælp til stadighed må leve for dig og deres brødre;
-giv at Marias brødre og søstre må vise hendes billede for verden, bestandigt søge dit Ansigt og arbejde generøst for menneskehedens frelse.

R. Måtte Karmels Moder bede for os.

Blandt de troende udvalgte du den Karmelfamilien, særligt indviet til Jomfru Maria i klostre og i verden;
- giv at alle de, som har modtaget Karmels kaldelse, må holde ud i bøn med Maria, Jesu Moder, og at de må være ét hjerte og én sjæl.

Du har lovet din herligheds krone til dem, som holder ud i din kærlighed indtil enden;
- giv at vore afdøde brødre, som med Maria er forblevet i din kærlighed, må glædes for evigt med dig i Himmelen.

Fadervor

Bøn

Herre, lad Jomfru Maria, Karmels Dronning, komme os til hjælp med sin moderlige forbøn, så at vi under hendes beskyttelse må nå til det sande bjerg, Kristus, vor Herre. Han som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Læsningernes tidebøn med Vigilie

Hymne: *Valgfri*

Ant. 1 Hvem kan gå op på Herrens bjerg, og hvem kan stå på hans hellige sted? * Den med skyldfri hænder og hjertet rent.

Salme 24

Herrens er jorden og dens fylde, *
jorderig og de, som bor derpå;
thi han har grundlagt den på have, *
grundfæstet den på strømme.
Hvem kan gå op på Herrens bjerg, *
og hvem kan stå på hans hellige sted?
Den med skyldfri hænder og hjertet rent, †
som ikke sætter sin hu til løgn *
og ikke sværger falsk;
han får velsignelse fra Herren, *
retfærdighed fra sin frelses Gud.
Så er den slægt, som spørger efter ham, *
som søger dit åsyn, Jakobs Gud!

Løft jeres hoveder, I porte, †
løft jer, I ældgamle døre, *
at ærens konge kan drage ind!
Hvem er den ærens konge? †
Herren, stærk og vældig, *
Herren, vældig i krig!
Løft jeres hoveder, I porte, †
løft jer, I ældgamle døre, *
at ærens konge kan drage ind!
Hvem er han, den ærens konge? †
Herren, Hærskarers Herre, *
han er ærens konge!
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 1 Hvem kan gå op på Herrens bjerg, og hvem kan stå på hans hellige sted? * Den med skyldfri hænder og hjertet rent.

Ant. 2 Jeg vil lade dem komme til mit hellige bjerg * og give dem glæde i mit bedehus.

Salme 46

Gud er vor tilflugt og styrke, *
en hjælp i angster, prøvet til fulde.
Derfor frygter vi ikke, om jorden end bølger *
og bjergene styrter i havenes skød,
om end deres vande bruser og syder *
og bjergene skælver ved deres vælde.

En flod og dens bække glæder Guds stad, *
den Højeste har helliget sin bolig;
i den er Gud, den rokkes ikke, *
Gud bringer den hjælp, når morgen gryr.
Folkene larmed, rigerne vakled, *
han løfted røsten, så jorden skjalv.
Hærskarers Herre er med os, *
Jakobs Gud er vor faste borg.

Kom hid og se på Herrens værk, *
han har udført frygtelige ting på jord.
Han gør ende på krig til jordens grænser, †
han splintrer buen, sønderbryder spydene, *
skjoldene tænder han i brand.
Hold inde og kend, at jeg er Gud, *
ophøjet blandt folkene, ophøjet på jorden!
Hærskarers Herre er med os, *
Jakobs Gud er vor faste borg.
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 2 Jeg vil lade dem komme til mit hellige bjerg * og give dem glæde i mit bedehus.

Ant. 3 Der siges herlige ting om dig, du Guds stad, * Herren har grundfæstet dig på sit hellige bjerg.

Salme 87

Sin stad, grundfæstet på hellige bjerge, *
har Herren kær,
Sions porte frem for alle Jakobs boliger. *
Der siges herlige ting om dig, du Guds stad.
Jeg nævner Rahab og Babel blandt dem, der kender Herren, †
Filisterland, Tyrus og Kusj: *
en fødtes her, en anden der.
Men Sion kalder man moder, der fødtes enhver, *
den Højeste holder det selv ved magt.
Herren tæller efter i folkeslagenes liste: *
én fødtes her, en anden der.
Syngende og dansende siger de:
"Alle mine kilder er i dig!"

Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 3 Der siges herlige ting om dig, du Guds stad, * Herren har grundfæstet dig på sit hellige bjerg.

V. Jeg bragte jer til Karmels land.
R. At I kunne nyde dets frugt og goder.

Første læsning ***1.Kong. 18,36-39; 41-45a***

Ved aftenofferets tid trådte profeten Elias frem og sagde: "Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud! Lad det i dag blive kendt, at du er Gud i Israel, og at jeg er din tjener, og at det er på dit ord, jeg har foretaget alt dette. Svar mig, Herre, svar mig, så dette folk kan erfare, at det er dig, Herre, der er Gud, og at du har vendt deres hjerte." Da faldt Herrens ild ned og fortærede brændofferet og brændet og stenen og jorden, ja, selv vandet i renden slikkede den op.

Da hele folket så det, kastede de sig ned og sagde: "Det er Herren, der er Gud! Det er Herren, der er Gud!"
Derpå sagde Elias til Akab: "Drag op, spis og drik, for jeg kan høre den susende lyd af regn," og Akab gik op for at spise og drikke. Imens var Elias gået op på toppen af Karmel. Dér krummede han sig sammen mod jorden med ansigtet nede mellem knæene og sagde til sin tjener: "Gå op og se ud mod havet!" Han gik op og så ud og sagde: "Der er ikke noget at se." Syv gange sagde Elias: "Gør det igen!" Syvende gang sagde tjeneren: "Der er en lille sky, så stor som hånden på et menneske, på vej op af havet." Elias sagde: "Gå så op og sig til Akab, at han skal spænde for og køre ned, for at ikke regnen skal standse ham. I mellemtiden var himlen blevet sort af skyer, og det blev et vældigt regnvejr.

Responsorium

R. Du så til landet, vanded det, gjorde det såre rigt,
* du velsigner dets sæd.
V. De øde græsgange flyder, med jubel omgjordes højene,
* du velsigner dets sæd.

Der vælges én af følgende to læsninger:

Anden læsning: Vor Frue af Bjerget Karmel af Pave Paul VI

Den Salige Jomfru Maria modtog utvivlsomt indre lys fra det specielle karisma, som blev hende givet gennem hendes uskyld og hendes mission. Den klare vision og den profetiske intuition, med henblik på hvad der hører Gud til, som overskyllede hendes privilegerede sjæl, kommer til udtryk i evangelierne. Alligevel havde Guds Moder den tro, som forudsættes; ikke den direkte kundskabs tydelighed, men accepten af sandheden på grund af Guds ords
åbenbaring. "Også den Salige Jomfru", siger Andet Vatikan-koncil, vandrede troens pilgrimsfærd". Og evangelierne minder

om denne hendes fortjenstfulde rejse, som vi mindes og fejrer ved helt enkelt at udtrykke disse henførte ord af Elisabeth, som siger os så meget om Marias psykologiske dyd: "Salig er du som troede".
Vi finder bekræftelse af denne Vor Frues mest fremtrædende dyd overalt, hvor evangeliet taler om hvad hun var, hvad hun sagde og hvad hun gjorde. Vi føler os tvunget til at følge hendes eksempel. I attituder, som karakteriserer Marias uforlignelige skikkelse i relation til Kristi mysterium, som er virkeliggjort i hende selv, finder vi forbilledet for dem, som har valgt ordenslivet, i konformitet med den guddommelige plan for vor frelse. Hendes attituder lærer os hvordan vi skal lytte, hvordan vi skal udforske, acceptere, bringe offer; de lærer os hvordan vi skal overveje, vente, undersøge; de lærer os selv beherskelse og ro, absolut sikkerhed i bedømmelse og handling; de lærer os den virkelige fylde i bøn og forening med Gud. Og på trods af alle disse ting er særegne for denne sjæl, som var fuld af nåde og helt og holdent stod under Helligåndens vejledning, er de alle også former for tro og derfor nærliggende for os, ikke kun gode at beundre, men også at efterligne.

I har valgt det asketiske livs strenge, stejle vej; på en sådan vej er I beskæftiget med at stræbe efter den højeste form for bøn og et intensivt åndeligt liv, og det stempler jer som sande søgere efter den eneste fylde, den eneste fred, den eneste kærlighed: Sjælens forening med Gud.
Måtte den Salige Jomfru Maria befæste jer i jeres karmelitiske kaldelse; må hun opnå de nådegaver for jer, som er nødvendige for den hellige opad stigen mod kundskaben om det guddommelige rige og de uudsigelige erfaringer af disse mørke nætter og lysende dage; må hun give jer ønsket om hellighed, ønsket om at frembære et eskatologisk vidnesbyrd om himmeriget; må hun gøre jer til forbilleder og brødre for alle medlemmerne i Guds Kirke; må hun en dag lede jer ind til

denne besiddelse af Kristus og hans herlighed, som, allerede nu, er målet, som hele jeres liv er rettet mod.

Eller:

Af den ærværdige Mikael af den Hellige Augustins undervisning

(Gennem Maria til Jesus)

Jeg kan ikke lade være med, som et enestående og virksomt middel til at leve et helliget liv i Kristus, til alle at anbefale en oprigtig og barnlig hengivenhed og en varm kærlighed til vor elskede Moder Maria. Da vi hilser hende som nådens og barmhjertighedens Moder, og da både nåde og barmhjertighed er uundværlige for et helliget liv, hvem skulle vi da hellere gå til med vore bønner om nåde og barmhjertighed, end til nådens og barmhjertighedens Moder? derfor siger jeg med Apostlen: *Lad os derfor med frimodighed træde frem for nådens trone for at få forbarmelse og nåde i den stund, hvor vi behøver hjælp.*

Men hvis vi skal kunne træde frem for denne trone, denne nådens Moder, med frimodighed, så må vi være opsatte på at vinde hendes kærlighed, så at hvis nogen med stolthed erklærer at være hendes tjener, hendes barn eller broder, han da nøje sørger for, at hans liv er i overensstemmelse med hans bekendelses krav. Han må stræbe efter at ligne sin hellige beskyttetrinde, sin elskede Moder og sin nåderige Søster så vidt det er muligt, ved at efterligne hendes fuldkommenhed og selv afspejle hendes overordentlige egenskaber. hvis du elsker hende som din Moder, efterlign hendes ydmyghed, hendes kyskhed, hendes fattigdom, hendes lydighed; efterlign hendes kærlighed til Gud og næsten og alle andre dyder. Hvordan skal man visse hende passende og retmæssig ære og kærlighed? Hver dag, når du har tilbudt dig selv og alt, hvad du har, som et offer til den hellige Treenighed ifølge Kristi sindelag og i forening med hans fortjenester, gør det da til en vane, særligt at tilbyde dig selv og alt, hvad du skal gøre, i Herrens ord og navn, gør det også i Marias ord og navn.

Betro dig til hende, hold dig til hende, den bedste lærer, rådfør dig til hende, den viseste Jomfru, kort sagt, opfør dig som det passer sig for en god søn, og du vil erfare at hun, den milde kærligheds og det hellige håbs Moder, fra hvem du kan modtag hver livets og sandhedens nåde, fra hvem livets og dydens håb skal lyse over dig, at hun aldrig nogensinde vil ophøre med at udvirke den nåde for dig, som du behøver for at blive bevaret i sand gudsfrygt, ja, hun skal være en kilde af levende vand for dig. Thi i din dødestime vil hun ikke undlade at sige, at hun er din Søster, i sandhed din Moder, så at det mere end nogensinde før må gå dig vel, og din sjæl må leve i kraft af hendes nåde. Hvis du således lever et hengivet liv til hendes ære og tjeneste, kommer du med sikkerhed til at fortjene at drage dit sidste suk med fred og hengivenhed i hendes kærlighed, og med fryd fødes til frelsens himmel i hendes moderlige favn. Thi for den, som elsker Maria, kommer alt til at gå vel på det yderste.

Responsorium

R. Tag med sagtmodighed imod det ord, som har magt til frelse jeres sjæle.
* Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det.
V. Maria gemte alle disse i sit hjerte og grundede over dem.
* Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det.

Ant. Ophøj os, o Maria, * til Karmelbjergets højeste top, Kristus, vort himmelske liv.

Canticum I Es. 2,2-3

Til sidst skal det ske, at Herrens tempelbjerg står urokkeligt,*
højt over bjergene, knejsende over højene.
Alle folkeslag skal strømme dertil, *
talrige folk skal drage af sted og sige:

"Kom, lad os drage op til Herrens bjerg, *
til Jakobs Guds hus;
han skal vise os sine veje, *
og vi vil gå på hans stier.
For belæringen udgår fra Zion, *
og Herrens ord fra Jerusalem."
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Canticum II Es. 61,10-62,3

Jeg fryder mig over Herren, *
min sjæl jubler over min Gud.
For han har klædt mig i frelsens klæder *
og hyllet mig i retfærdighedens kappe,
som en brudgom sætter sin turban, *
og som bruden fæster sine smykker.
For som jorden bringer spirerne frem, *
og frø spirer frem i haven,
sådan lader Gud Herren retfærdighed spire *
og lovsang gro frem for alle folkenes øjne.

For Zions skyld vil jeg ikke tie,*
for Jerusalems skyld vil jeg ikke være stavs,
før dens ret bryder frem som et lysskær,*
og dens frelse som en flammende fakkel.
Da skal folkene se din ret og alle konger din herlighed,*
du skal få et nyt navn, som Herren selv bestemmer.
Du bliver en prægtig krone i Herrens hånd;*
en kongelig turban i din Guds hånd.

Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Canticum III Ea 62, 4-7

Du skal ikke længere hedde Den Forladte,*
og dit land ikke længere Den Forstødte.
Men du skal kaldes Elsket,*
og dit land kaldes Hustru.
For Herren elsker dig*
og tager dit land til hustru.
Som den unge mand tager jomfruen til hustru,*
tager din genopbygger dig til hustru,
og som en brudgom fryder sig over sin brud,*
fryder din Gud sig over dig.
Jerusalem, på dine mure stiller jeg vægtere;*
aldrig skal de tie, hverken dag eller nat.
I, der påkalder Herren,*
und jer ikke ro,
og und ikke ham ro, før han genrejser Jerusalem,*
og før han gør den til lovprisning på jorden.
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

Ant. Ophøj os, o Maria, * til Karmel bjergets højeste top,
Kristus, vort himmelske liv.

Evangelium *Luk 1,39-56*

I de dage brød Maria op og skyndte sig til en by i Judæas bjergland; hun gik ind i Zakarias' hus og hilste Elisabeth. Da Elisabeth hørte Marias hilsen, sprang barnet i hendes liv, og hun blev fyldt med Helligånden og råbte med høj røst:
" Velsignet er du iblandt kvinder, og velsignet dit livs frugt! Hvordan kan det forundes mig, at min Herres mor kommer til mig? For da lyden af din hilsen nåede mine ører, sprang barnet i mig af fryd. Salig er hun, som troede; for det, som er talt til hende af Herren, skal gå i opfyldelse."

Da sagde Maria:

Min sjæl ophøjer Herren,
og min ånd fryder sig over Gud, min frelser!
Han har set til sin ringe tjenerinde.
For herefter skal alle slægter prise mig salig,
thi den Mægtige har gjort store ting mod mig.
Helligt er hans navn,
og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham,
varer i slægt efter slægt.
Han har øvet vældige gerninger med sin arm,
splittet dem, der er hovmodige i deres hjertes tanker;
han har styrtet de mægtige fra tronen,
og han har ophøjet de ringe;
sultende har han mættet med gode gaver,
og rige har han sendt tomhændet bort.
Han har taget sig af sin tjener Israel
og husker på sin barmhjertighed
- som han tilsagde vore fædre –
mod Abraham og hans slægt til evig tid.

Maria blev hos hende hen ved tre måneder og vendte så hjem.

Te Deum

Bøn

Herre, lad Jomfru Maria, Karmels Dronning, komme os til hjælp med sin moderlige forbøn, så at vi under hendes beskyttelse må nå til det sande bjerg, Kristus, vor Herre. Han som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

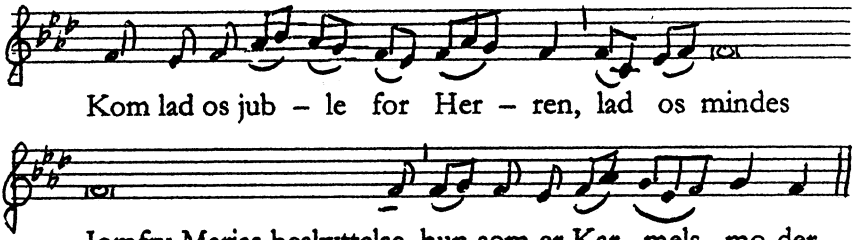

Laudes

Hymne

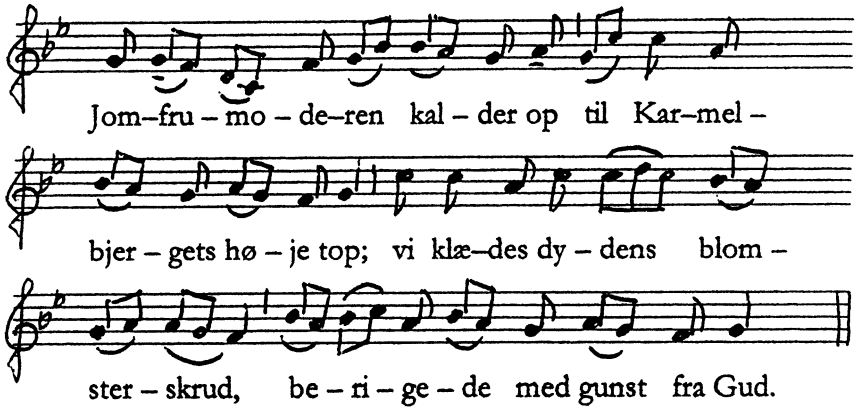

2. I skyen stråler for os huld
Guds herlighed så underfuld
den svaghed hånd og sind har haft
udskiftes der til mod og kraft.

3. Der findes floders friske bad,
som giver træet frugt og blad,
gør grønsvær af et vildt terræn
og ørken til en blomstereng.

4. I Moders ly, det er vor tro,
vil Karmels Orden få sit bo.
hvor end sit blik hun vender hen
Guds gaver vælder yppigt frem

5. Hun ære fra Gud Fader får,
nåde fra sin Søn hun opnår,
Gud Helligånd pryder sin brud,
ske pris ske lov Treenig Gud. Amen

Ant. 1 Drag os efter dig, du uplettede Jomfru, * vi vil følge dig i duften af dine salver.

(Salmer og canticum som søndag 1.uge, se appendiks I)

Ant. 2 Hil dig Maria, fuld af nåde, * Herren er med dig, velsignet er du ibland kvinder.

Ant. 3 Salig er du, Jomfru Maria, * du har født ham, som skabte dig og for evigt forbliver du jomfru.

Læsning ***Es. 35,1-2***

Ørkenen og det tørre land skal glæde sig, ødemarken skal juble og blomstre, den skal blomstre som rosen, juble med stor fryd. Den får Libanons herlighed, Karmels og Sarons pragt. De skal se Herrens herlighed, vor Guds pragt.

Responsorium

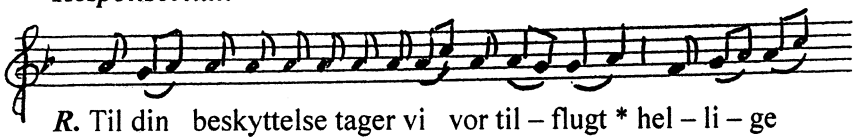

R. Til din beskyttelse tager vi vor til – flugt * hel – li – ge

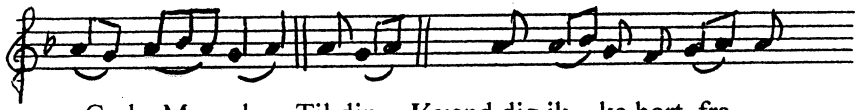

Guds Mo – der. Til din... *V.* vend dig ik – ke bort fra

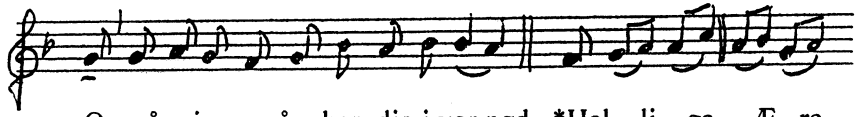

Os, når vi an – rå – ber dig i vor nød. *Hel – li – ge... Æ –re

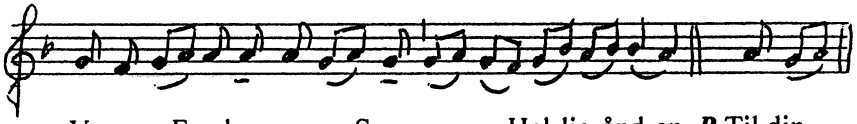

Væ –re Fa–de-ren og Søn-nen og Hel-lig-ånd-en. ***R*** Til din

Benedictus antifon

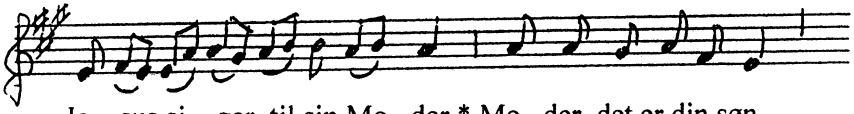

Je – sus si – ger til sin Mo –der * Mo –der, det er din søn.

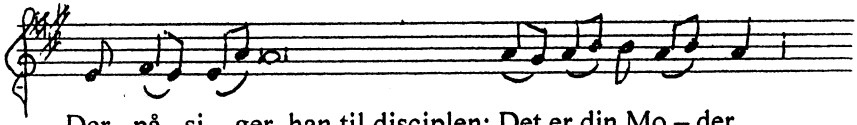

Der –på si – ger han til disciplen: Det er din Mo – der.

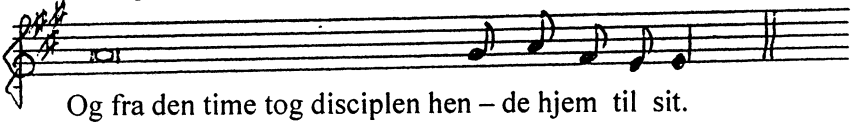

Og fra den time tog disciplen hen – de hjem til sit.

Forbønner

Lad os i taknemmelighed over denne højtid ære Kristus, vor Frelser, førstefødt blandt mange brødre, som har givet os sin egen Moder, og sige:

R. Vi priser dig Herre, for gaven til os, din Moder.

Kristus, vor Genløser, du beredte dig en værdig bolig i den hellige Jomfru Maria, bevaret fra al synd,
- bevar os fattige i ånden og rene af hjertet, når vi i dag tjener dig og Jomfruen.

Faderens eneste Ord, udtalt i evig stilhed og med kærlighed modtaget i Jomfru Marias skød,
- gør dem, som du har kaldet til at tjene dig i Karmel, til trofaste vidner om Guds ord, i lighed med Maria, både i det indre og det ydre.

Kristus, vor Lærer, du gav den salige Jomfru Maria som forbillede i alle dyder til dem, som søger dig;
- måtte vi, hendes børn, i verdens øjne være et billede af hende i kærligheden til vore brødre.

Jesus, Marias Søn, du gav din Moder til apostlen Johannes, så at han kunne regne hende som sin egen;
- måtte også vi leve i stadig fortrolighed med Maria, så at vi gennem hende må erfare din usvigelige kærlighed.

Kristus, Kirkens Brudgom, du nedsendte Helligåndens ild over din Moder, da hun i enhed med apostlene holdt ud i bøn;
- måtte hele Karmeliterordenen endrægtigt holde ud i bøn med Maria, og således stadig fornyes af Helligåndens ild.

Fadervor

Bøn

Herre, lad Jomfru Maria, Karmels Dronning, komme os til hjælp med sin moderlige forbøn, så at vi under hendes beskyttelse må nå til det sande bjerg, Kristus, vor Herre. Han som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Terts

Hymne

Gud Helligånd kom til os ned,
dvæl i vort hjerte med din fred,
jag synden bort, gør sjælen ren,
Du, som med Fader, Søn er én.

Mund, tunge, hjerte, kraft og mod
lovsynge højt vor Fader god;
tænd i vor sjæl din stærke ild
af næstekærligheden mild.

O, lad os skue dybt i løn
ved dig Gud Fader og Gud Søn
og dig i guddoms herlighed,
Gud Helligånd, Gud Kærlighed. Amen

Ant. Du er en uforlignelig Moder, O Maria, * værdig til altid at ihukommes af dine børn.

(salmer se appendiksI)

Læsning ***Ordspr. 8,32-34***

Hør nu på mig, sønner! Lykkelige de, der holder sig til mine veje. Lyt til belæringen og bliv vise, lad ikke hånt om den! Lykkeligt det menneske, der hører på mig, så han dag efter dag våger ved mine døre og holder vagt ved mine dørstolper.

V. Den, som finder mig, finder livet.
R. Og modtager frelse.
(Bøn se ovenfor)

Sext

Hymne
Du stærke Herre, sande Gud,
som klæder dag i flammeskrud
ved morgenrødens varme mild
og middagssolens stærke ild.

Udsluk du hadets bitre glød,
dæmp lysters ild i hjertets skød,
giv legemet med fred at bo,
skænk sjælene en salig ro.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Ant Jomfru Maria, Herrens ydmyge tjenerinde, * du har fundet din glæde i Gud din Frelsers barmhjertighed.
(Salmer se appendiks I)

Læsning ***Sir. 24,10-12***

I det hellige telt gjorde jeg tjeneste for hans ansigt, og sådan blev Zion det sted, jeg kom til at bo. Han gav mig dermed bolig i sin elskede by, og jeg fik magt i Jerusalem. Jeg slog rod i det folk, han herliggjorde, i det land, der tilhører Herren, fik jeg ejendom.

V. Min ånd er mere liflig end honning.
R. At eje mig er mere end reneste honning.

Bøn
Herre, lad Jomfru Maria, Karmels Dronning, komme os til hjælp med sin moderlige forbøn, så at vi under hendes beskyttelse må nå til det sande bjerg, Kristus, vor Herre. Han som lever og råder i evighed.

Non

Hymne
Du, evig Gud, som alt på jord
behersker ved dit almagtsord,
Du lader skumring følge dag,
thi så det er dit velbehag.

Forlen os lys ved aftenstid,
bevar vort livslys, Fader blid,
en salig død os alle giv
og hist hos dig et evigt liv.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Ant. Hun planter en vingård, * hendes sønner rejser sig og priser hende.
(Salmer se appendiks I)

Læsning ***Sir. 24,17-18a***

Som en vinstok frembragte jeg yndefulde ranker, og mine blomster gav herlig og rig frugt. Jeg er moder til den skønne kærlighed.

V. Fra himlen må du skue ned og besøge denne vingård.
R. Som din højre har plantet.

Bøn
Herre, lad Jomfru Maria, Karmels Dronning, komme os til hjælp med sin moderlige forbøn, så at vi under hendes beskyttelse må nå til det sande bjerg, Kristus, vor Herre. Han som lever og råder i evighed.

Anden vesper

Hymne

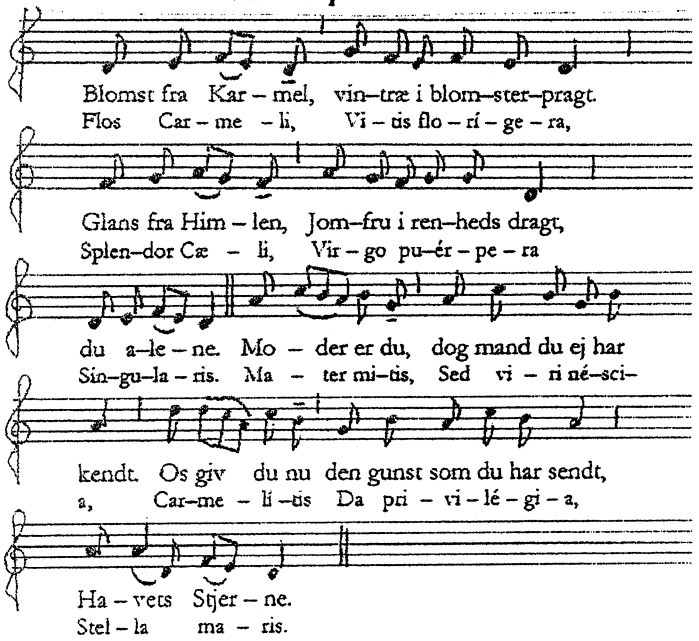

Jesse rodskud,
spirende blomst så skøn
tillad mig nu,
som din trofaste søn,
dig at tjene.

Radix Jesse
germinans flósculum,
hic adésse
me tibi sérvulum
patiaris

Iblandt torne
du vokser, lilje ren.
Samme renhed
til sjælene forlen,
som er svage.

Inter spinas
que crescis lílium,
serva puras
mentes fragílium,
tuteláris.

Rustning stærke,
som strider hver en strid;
raser krigen
værner til hver en tid
Skapularet.

Armatúra
fortis pugnántium,
furunt bella,
tende præsídium
Scapularis!

I uvished
vort råd du stadigt vær.
I modgang hård
med nåde vær os nær;
lindring give.
Amen.

Per incérta
Prudens consílium,
Per advérsa
Juge solátium
Largiaris.
Amen.

Ant.1 Se, jeg er Herrens tjenerinde, * lad det ske mig efter dit ord.

Salme 122

Jeg frydede mig, da de sagde til mig:*
"Til Herrens hus vil vi drage!"
Så står da vore fødder*
i dine porte, Jerusalem.
Jerusalem, bygget som staden,*
hvor folket samles;
thi did op drager stammerne, Herrens stammer:*
en vedtægt for Israel om at prise Herren.
Thi der står dommersæder,*
sæder for Davids sønner.

Bed om fred for Jerusalem!*
Tryghed finder de, der elsker dig!
Der råde fred på dine mure,*
tryghed i dine borge!
For mine brødre og mine frænder*
vil jeg ønsker dig fredens fylde,
for Herren vor Gud, tempel*
vil jeg søge dit bedste.
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant.1 Se, jeg er Herrens tjenerinde, * lad det ske mig efter dit ord.

Ant. 2 Maria gemte alle Guds ord i sit hjerte, * og hun grundede over dem.

Salme 127

Dersom Herren ikke bygger huset, *
er bygmestrenes møje forgæves,
dersom Herren ikke vogter byen, *
våger vægteren forgæves.
Det er forgæves, I står årle op †
og går sent til ro, ædende sliddets brød; *
alt sligt vil han give sin ven i søvne.

Se, sønner er Herrens gave, *
livsens frugt er en løn.
Som pile i krigerens hånd *
er sønner, man får i sin ungdom.
Salig den mand, som fylder sit kogger med dem; †
han beskæmmes ej, *
når han taler med fjender i porten.
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 2 Maria gemte alle Guds ord i sit hjerte, * og hun grundede over dem.

Canticum antifon

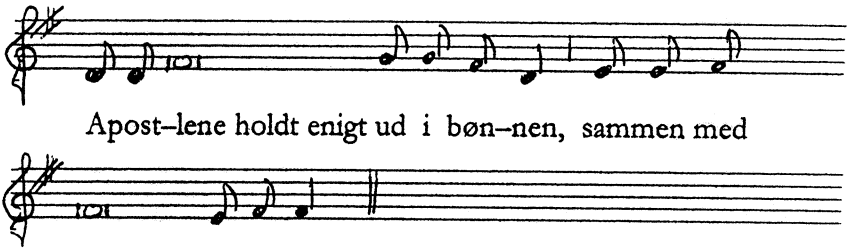

Canticum Ef. 1,3-10

Lovet være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, †
som i Kristus har velsignet os med al den himmelske verdens åndelige velsignelse.
Thi før verdens grundvold blev lagt, † har han udvalgt os i ham til at være hellige og uden dadel for hans åsyn. ***Ant.***

Og han har i sin kærlighed forudbestemt os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus, ifølge sin egen viljes beslutning, til lov og pris for sin nådes herlighed, som han skænkede os i den elskede. ***Ant.***

I ham har vi forløsning ved hans blod, syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er. Den gav han os i overstrømmende fylde tillige med al visdom og forstand. ***Ant.***

Da han kundgjorde os sin viljes hemmelighed ifølge den beslutning, som han have fattet hos sig selv, om den frelses plan: i tidernes fylde at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske. ***Ant.***

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid, og i al evighed.Amen
Ant.

Kort læsning *Gal 4,4-6*

Da tidens fylde kom, sendte Gud sin Søn, født af en kvinde, født under loven, for at han skulle løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår. Og fordi I er børn, har Gud sendt sin Søns Ånd i vore hjerter, og den råber: Abba, Fader!

Responsorium

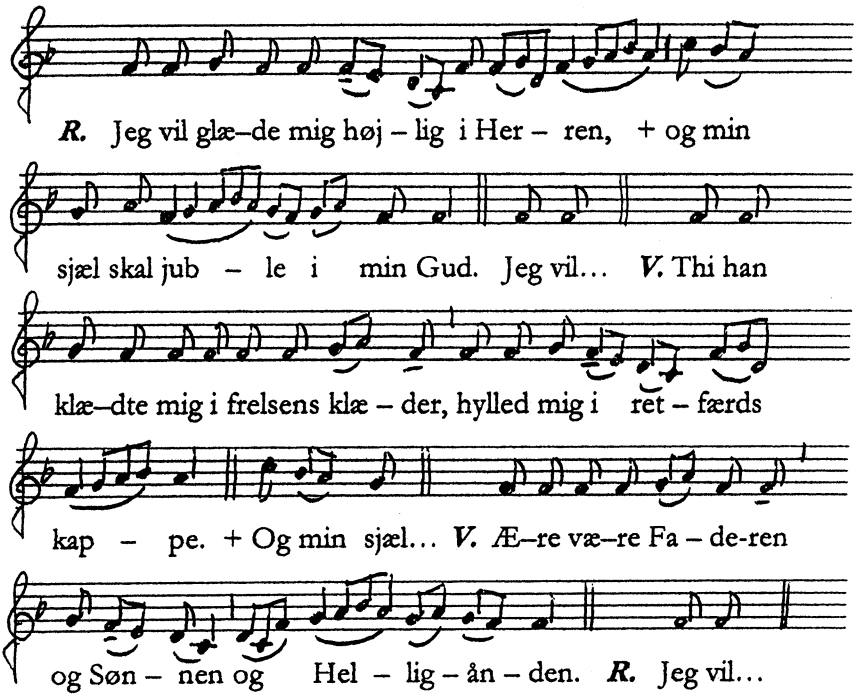

Magnificat ant.

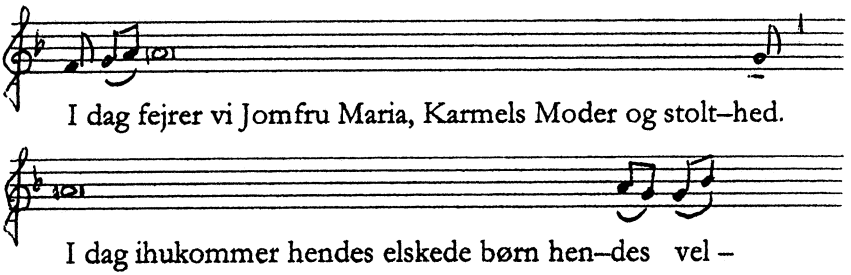

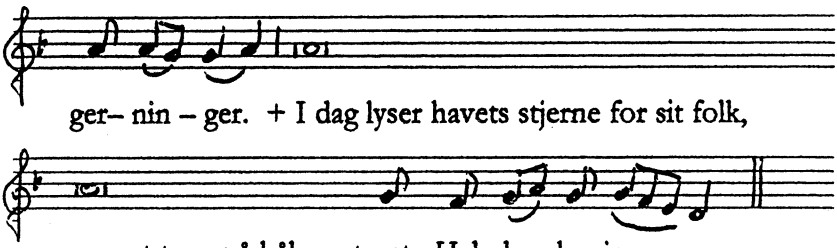

Forbønner

Når vi højtideligt ærer den Hellige Guds Moder vor beskytterinde, hvis navn vi bærer; lad os da med tillid bede Kristus, vor Herre:

R. Ved Karmels Moder beder vi dig, bønhør os.

Du sagde: "Salige er de fattige i ånden, thi himmeriget er deres"
-måtte vi i åndelig fattigdom efterligne din tjenerinde Maria, udkåret blandt Herrens ydmyge og fattige, og således have vort eneste gode i dig.

Du sagde: "Salige er de rene af hjertet, thi de skal se Gud"
- måtte vi efterfølge den Uplettede Jomfru således, at vi må elske den sjælens renhed, som får os til at længes efter at skue Faderens ansigt for evigt.

Du sagde: "Salige er de, som ikke har set og dog tror";
- måtte vi med Maria, salig i sin tro, holde os til dig af alle vore kræfter, mens vi vandrer gennem troens nat, og altid tro på din kærlighed til os.

Du sagde: "I skal altid bede uden at blive trætte";
- lær os at bede, så at vi endrægtigt holder ud i bøn med Maria, så at vi stadigt bevarer dit ord i vore hjertet og forkynder det for vore brødre.

R. Ved Karmels Moder beder vi dig, bønhør os.

Du sagde: "Dette er mit Bud: At I skal elske hinanden lige som jeg har elsket jer"
- måtte vi uden angst for at ofre vore liv for vore brødre, arbejde med Maria på genløsningens værk, og måtte vi alle være ét hjerte og én sjæl.

Da du hang på korset sagde du til Johannes: " Der er din mor";
- måtte vi mere og mere genkende Maria som Nådens Moder og som apostelen tage imod hende og leve i hendes nærhed for din skyld.

Du sagde: "Fader, jeg vil, at der hvor jeg er, der skal også de være hos mig, som du har givet mig";
- måtte alle troende, som efter Guds vilje blev betroet til dig og din Moder, ved din store barmhjertighed kunne glædes i Faderens herlighed for evigt, sammen med dig og hende.

Fadervor

Bøn
Herre, lad Jomfru Maria, Karmels Dronning, komme os til hjælp med sin moderlige forbøn, så at vi under hendes beskyttelse må nå til det sande bjerg, Kristus, vor Herre. Han som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

17. juli

DE SALIGE TERESA AF SKT. AUGUSTIN OG LIDELSESFÆLLER

JOMFRUER, MARTYRER

Mindedag

Da karmelitsøstrene i Compiegne blev underrettet om de alvorlige hændelser der udspillede sig i revolutionens Frankrig, bestemte de sig for at aflægge et løfte om at dø som martyrer. De blev fordrevet fra deres kloster, fængslet og dømt til døden for deres troskab mod Kirken og mod deres klosterløfter. Den 17. Juli 1794 i Paris besteg de modigt guillotinen mens de sang hymner.

Læsningernes Tidebøn

Hymne: *valgfri*

Anden læsning fra Fuldkommenhedens Vej af Skt. Teresa af Avila

(Livet for en ordensmand og for Guds nærmeste venner er ét langt martyrium.)

Alt forekommer os besværligt, og det med rette, for det drejer sig om en kamp mod os selv. Men griber vi værket an på den rigtige måde, virker Gud så meget i sjælen og skænker den så store nådegaver, at alt, hvad vi kan udrette i dette liv forekommer os ganske ringe. Hvad angår os nonner, gør vi det bedst mulige, når vi af kærlighed til Gud afstår fra vor frihed og overgiver den til en anden.

Hvorfor skulle vi da vige tilbage fra den indre selvfornægtelse, som ikke blot gør alle andre øvelser meget mere værdifulde og fuldkomne, men også hjælper til at kunne udføre dem i fred.

Denne indre selvfornægtelse opnår vi ved i højere grad at anstrenge os, som jeg allerede har sagt, og ved at fornægte vor egen vilje og ofre vort eget begær, selv i små ting, indtil kroppen til sidst bliver underkastet ånden.

Jeg siger det endnu en gang: Alt, eller i det mindste meget, er afhængigt af, at vi holder op med at bekymre os om os selv og vores egen bekvemmelighed, for livet er det mindste som den, der oprigtigt begynder at tjene Herren, kan tilbyde ham. Han har jo allerede givet ham sin vilje, hvad kan han da frygte? Hvis han er en rigtig ordensmand eller et sandt bønnens menneske og længes efter guddommelig trøst, så er det klart, at han ikke må vige tilbage fra ønsket om at dø og lide martyriet for Guds skyld.

Eller har I endnu ikke fattet, søstre, at livet, for en god ordensmand og for den, som ønsker at høre til blandt Guds nærmeste venner, er ét langt martyrium? Langt, for i lighed med de martyrer, som på et øjeblik blev halshuggede, kan man kalde det sådan, selvom livet i sig selv er kort, og for nogles vedkommende endda yderst kort. Hvordan kan vi vide, om ikke vort liv bliver så kort, at det ophører en time eller et øjeblik efter, at vi har besluttet os for helt og fuldt at tjene Gud?

Det er meget muligt; for øvrigt må I ikke glemme, at vi aldrig må binde os til det som er forgængeligt. Hvem ville ikke anstrenge sig, hvis han tænkte, at hver time var den sidste? Tro mig, at tænke sådan er det sikreste.

Lad os derfor bestræbe os på at fornægte vor egen vilje. For, som jeg sagde, hvis I bestræber jer på dette, vil I lidt efter lidt og uden at vide hvordan, nå frem til bjergets top.

Responsorium

R: Den yngste af søstrene gik syngende frem og frembød som den første sin hals for bødlen.* Hun fuldender i himlen sammen med englene den salme som hun havde påbegyndt på jorden.
V: Lovsyng Herren, alle I folkeslag, pris ham alle stammer.* Hun fuldender i himlen sammen med englene den salme som hun havde påbegyndt på jorden

Bøn

Gud, du har bistået den salige Teresa og hendes medsøstre med Helligåndens kraft og kaldet dem fra Karmels top til martyriets sejrskrans. Giv os den nåde at elske dig så trofast, at vi en gang må skue din Majestæts herlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

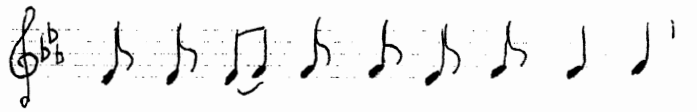

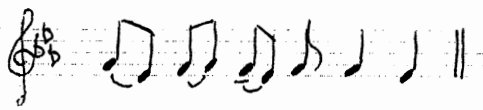

Laudes

Benediktus antifon

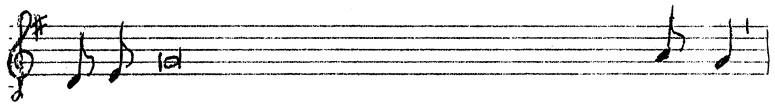

I som våger om natten, se Brudgommen som kom-mer! *

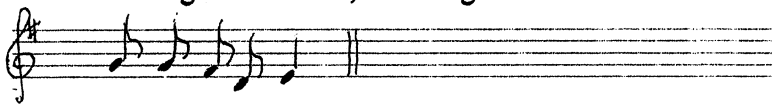

Gå ham i mø-de.

Bøn

Gud, du har bistået den salige Teresa og hendes medsøstre med Helligåndens kraft og kaldet dem fra Karmels top til martyriets sejrskrans. Giv os den nåde at elske dig så trofast, at vi en gang må skue din Majestæts herlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Vesper

Magnificat antifon

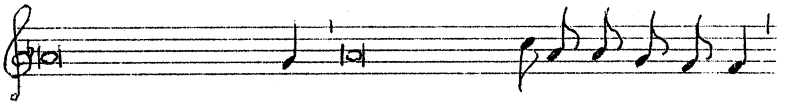

Jomfruer viet til Herren,† I har udholdt lidelsens hårde kamp:*

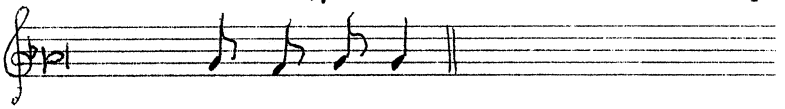

Glæd jer for evigt med Kris-tus.

19. / 21. Juli

JOMFRU MARIA, DEN GUDDOMMELIGE NÅDES MODER

Mindedag

Med henblik på Guds Ords inkarnation blev den hellige Jomfru fra evighed forudbestemt til at være Guds Moder. Ifølge det guddommelige forsyns plan fremstod hun her på jorden som den guddommelige Forløsers milde Moder, og mere end nogen anden Herrens villige medhjælper og ydmyge tjenerinde. Hun har på en helt enestående måde deltaget i Frelserens gerning ved sin lydighed, sin tro, sit håb og sin brændende kærlighed, for at Guds liv skulle genoprettes i sjælene. Af den grund er hun vor moder i nådens orden.

Læsningernes tidebøn

Anden læsning: Fra en prædiken af St. Cyrilus af Alexandria ved koncilet i Efesus.

(Vor adgang til nådens kilde gennem Maria.)

Vi hilser dig, Maria, Guds Moder, hele universets hellige skat, stjerne uden nedgang, jomfruelighedens krone, den rette tros scepter, uforgængelige tempel, den Umådeliges bolig, Jomfru og Moder; på grund af dig kaldes i de hellige Evangelier *Han velsignet, som kommer i Herrens navn.*

Vi hilser dig, som i dit hellige, jomfruelige skød har indesluttet Ham, som himlene ikke kan rumme: ved dig bliver den hellige Treenighed forherliget og tilbedt på hele jorden; ved dig bliver det hellige Kors hædret og tilbedt i verden; ved dig jubler himlene; ved dig fryder engle og ærkeengle sig; ved dig bliver dæmonerne jaget på flugt; ved dig faldt fristeren, djævelen, fra himlen; ved dig bliver den faldne skabning ophøjet til himlen; ved dig opnår hele verden, trælbundet af tåbelig afgudsdyrkelse, kundskab om sandheden; ved dig skænkes dåben til dem som tror; ved dig udgydes *glædens olie*; ved dig er Kirkerne blevet opført på hele jorden; ved dig bliver

hedningenationerne ført til omvendelse.
Hvad mere skal jeg sige? Gennem dig skinnede Guds enbårne Søns lys for *dem, som sad i mørke og dødens skygge*; gennem dig forudsagde profeterne det som skulle ske, prædikede apostlene frelsen for nationerne, opstår de døde til liv, hersker kongerne, i den hellige Treenigheds navn.

Findes der et eneste menneske som på værdig måde kan lovsynge Maria, som er værdig at prise frem for alle andre? Hun er på én gang Moder og Jomfru: Hvilket under! Jeg er forundret over dette mirakel! Er det nogensinde hørt, at en bygmester er blevet forbudt at tage sin egen bygning i besiddelse, den, som han selv har bygget? Vover vi da at bebrejde Ham som tager sin egen tjenerinde til Moder?

Således glæder hele verden sig. Måtte vi forundes at ære og tilbede denne enhed, at ære og tilbede den usynlige Treenighed når vi lovsynger Maria, altid Jomfru, Guds hellige tempel, og hendes Søn og uplettede Brudgom: Ham tilhører æren i evighed. Amen.

Responsorium. ***Jf. Zef.3,14; 17; Lk.1,46***

R: Glæd dig og fryd dig, Zions datter, se din Gud kommer for at bo i dig
* Min sjæl højlover Herren: Evig er hans kærlighed.
V: Gud glæder sig over dig med fryd, han fornyer dig ved sin kærlighed.
* Min sjæl højlover Herren: Evig er hans kærlighed.

Bøn
Herre, i dit uudgrundelige forsyn har du givet Jomfru Maria at føde Jesus, al nådes ophav, til verden, og har til fulde forenet hende med hans frelsergerning. Måtte hun for os opnå din nåde i overflod og lede os til den evige frelses port.
Ved samme vor Herre Jesus Kristus , din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

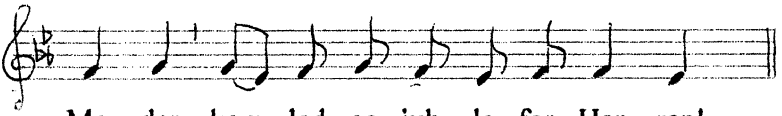

Laudes

***Hymne:** Rose fra Karmel (Se appendiks II)*

Benedictus antifon

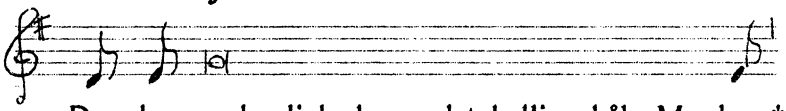

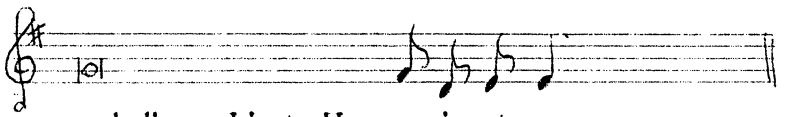

Bøn

Herre, i dit uudgrundelige forsyn har du givet Jomfru Maria at føde Jesus, al nådes ophav, til verden, og har til fulde forenet hende med hans frelsergerning. Måtte hun for os opnå din nåde i overflod og lede os til den evige frelses port. Ved samme vor Herre Jesus Kristus , din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Vesper

Hymne: Rose fra Karmel *(Se appendiks II)*

Magnificat antifon

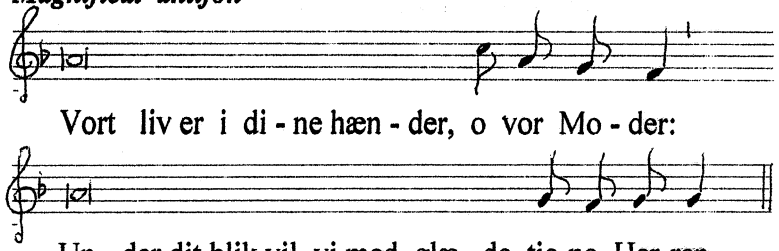

Bøn

Herre, i dit uudgrundelige forsyn har du givet Jomfru Maria at føde Jesus, al nådes ophav, til verden, og har til fulde forenet hende med hans frelsergerning. Måtte hun for os opnå din nåde i overflod og lede os til den evige frelses port. Ved samme vor Herre Jesus Kristus , din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed

20. juli

PROFETEN ELIAS

Fest

Profeten Elias levede på 800-tallet f.Kr.. I bibelen fremstår han som en gudsmand, som står foran Herren og i brændende nidkærhed kæmper for, at den ene og sande Gud skal blive tilbedt. I den berømte udfordring på Karmelbjerget står han som Guds forsvarer. Senere på bjerget Horeb får han en dyb indre gudsoplevelse i den sagte susen.

Læsningernes tidebøn

Hymne: valgfri

Ant. 1 : Nu er det nok, Herre! * tag mit liv, thi jeg er ikke bedre end mine fædre.

Salme 11

Jeg tager min tilflugt til Herren!
Hvor kan I sige til min sjæl *
"Fly som en fugl til bjergene!

Thi se, de gudløse spænder buen
lægger pilen til rette på strengen *
for i mørket at ramme de oprigtige af hjertet.
Når selv grundpillerne styrter *
hvad gør den retfærdige da?"

Herren er i sin hellige hal *
i Himlen er Herrens trone;
På jorderig skuer hans øjne ned *
hans blik ransager menneskenes børn;
retfærdige og gudløse ransager Herren; *
dem, der elsker uret, hader hans sjæl;

over gudløse sender han en regn af gløder og svovl *
et stormvejr er deres tilmålte bæger.
Thi retfærdig er Herren,
han elsker at øve retfærd, *
de oprigtige skuer hans åsyn!
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

Ant. 1 Nu er det nok, Herre * tag mit liv, thi jeg er ikke bedre end mine fædre.

Ant. 2 Herrens engel sagde til Elias: * "stå op og spis, ellers bliver vejen dig for lang"

Salme 28,1-3.6-9

Jeg råber til dig, o Herre, min klippe *
  vær ikke tavs imod mig,
At jeg ej, når du tier, *
  skal blive som de, der synker i graven.
Hør min tryglende røst, når jeg råber til dig, *
  løfter hænderne op mod dit hellige tempel.
Riv mig ej bort med gudløse, *
  udådsmænd, som har ondt i sinde mod næsten trods venlige ord.

Lovet være Herren, *
  thi han har hørt min tryglende røst;
min styrke, mit skjold er herren, *
  mit hjerte stoler på ham.
Jeg fik hjælp, mit hjerte jubler, *
  jeg takker ham med min sang.
Herren er værn for sit folk, *
  sin salvedes tilflugt og frelse.
Frels dit folk og velsign din arv, *
  røgt dem og bær dem til evig tid!

Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant 2 Herrens engel sagde til Elias * stå op og spis, ellers bliver vejen dig for lang.

Ant. 3 Elias spiste og drak * og styrket af dette måltid vandrede han lige til Guds bjerg.

Salme 30

Herre, jeg ophøjer dig, thi du bjærgede mig *
lod ej mine fjender glæde sig over mig;
Herre min Gud, jeg råbte til dig, *
og du helbredte mig.
Fra dødsriget, Herre, drog du min sjæl, *
kaldte mig til live af gravens dyb.
Lovsyng Herren, I hans fromme, *
pris hans hellige navn!
Thi et øjeblik varer hans vrede, *
livet igennem hans nåde;
om aftenen gæster os gråd, *
om morgenen frydesang.

Jeg tænkte i min tryghed; *
"Jeg rokkes aldrig i evighed!"
Herre, i nåde havde du fæstnet mit bjerg; *
du skjulte dit åsyn, jeg blev forfærdet.
Jeg råbte, Herre, til dig, *
og tryglende bad jeg til Herren:
"Hvad vinding har du af mit blod,
af at jeg synker i graven? *
kan støv mon takke dig, råbe din trofasthed ud?

Herre, hør og vær nådig, *
Herre, kom mig til hjælp!"
Du vendte min sorg til dans, *
løste min sørgedragt, hyllede mig i glæde,
at min ære skal prise dig uden ophør, *
Herre, min Gud, jeg vil takke dig evigt!

Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 3 Elias spiste og drak * og styrket af dette måltid vandrede han lige til Gud bjerg.

V: Du er en gudsmand
R: Og Herrens ord er i din mund.

Første læsning: ***1 Kong. 19:4-9a,11-14a***

Elias vandrede en dagsrejse ud i ørkenen og gik hen og satte sig under en gyvelbusk; han bad om at måtte dø og sagde: "Det er nok, Herre! Tag mit liv, for jeg er ikke mere værd end mine fædre". Så lagde han sig ned og faldt i søvn under gyvelbusken. Men en engel rørte ved ham og sagde: "Stå op og spis!" Da han så sig om, var der et nybagt brød og en krukke med vand ved hans hoved. Han spiste og drak, og så lagde han sig igen. Men Herrens engel rørte ved ham for anden gang og sagde: "Stå op og spis, ellers bliver vejen for lang for dig". Så stod han op og spiste og drak. Styrket af måltidet gik han i fyrre dage og fyrre nætter, til han nåede frem til Guds bjerg Horeb. Dér gik han ind i en hule og overnattede.

Da lød det: "Gå ud og stil dig på bjerget for Herrens ansigt, så vil Herren gå forbi" Forud for Herren kom en voldsom og kraftig storm, der splintrede bjerge og knuste klipper, men Herren var ikke i stormen. Efter stormen kom et jordskælv, men Herren var ikke i jordskælvet. Efter jordskælvet kom en ild, men Herren var ikke i ilden. Efter ilden lød der en sagte susen. Da Elias hørte det, tilhyldede han sit ansigt med kappen, gik ud og stillede sig i hulens åbning. Da lød der en stemme: "Hvad vil du her, Elias?" Han svarede: "Jeg brænder af nidkærhed for Herren, Hærskarer Gud".

Resposorium

R. Gå bort herfra og begiv dig mod øst, sagde Herren til Elias * Da gik han bort og gjorde, som Herren havde befalet.

V. Gem dig ved bækken Kerit. Du skal drikke af bækken, og ravnene har jeg befalet at forsyne dig med mad.
* Da gik han bort og gjorde, som Herren havde befalet.

Anden læsning ***Fra en prædiken af Gregor den Store***

(Den mystiske skuen af den højeste Gud.)

Det hænder, at en sjæl bliver løftet op til en så høj grad af guddommelig beskuelse, at den derved kan glæde sig over, som i et billede, at skue noget af den evige frihed, som intet øje har set og intet øre har hørt. Men drevet tilbage af tyngden af sin egen dødelighed, falder den atter ned i dybet og bliver ligesom fastspændt i jernlænker. Den som grunder over den sande friheds glæde og længes efter at nå til den, vender sig mod døråbningen. Dette skete det hos det hebræiske folk, da det blev befriet fra Ægyptens slaveri og så skystøtten hvorfra Gud talte: De gik alle som én hen og stillede sig i døråbningen og kastede sig til jorden og tilbad.
Thi der, hvor vi fæster vor ånds blik, der kan man sige, at vi står. Det er derfor Elias sagde: "Herren lever, han for hvis ansigt jeg står". Det var virkelig der han stod, eftersom hans hjerte var fæstet ved Gud. Hvad betyder det, der er sagt om, at folket så skystøtten og gik hen og stillede sig ved indgangen til teltet og faldt ned og tilbad? Hvad kan det betyde andet end at den menneskelige ånd, når den ser overjordiske og himmelske ting – selv om det blot er et billede – i et kort øjeblik forlader sin legemlige boligs begrænsning for gennem ophøjede tanker om Gud at tilbede ham i ydmyghed; Gud, hvis væsen vi ganske vist ikke kan se, men hvis magt vi dog gennem åndens oplysning kan beundre.

Dette siges også om Elias. Da han hørte Guds røst, som talte til ham, gik han hen og stillede sig ved grottens indgang og dækkede sit ansigt. For så snart en højere røst lader sig høre i vor sjæl gennem kontemplationens nåde, befinder mennesket

sig ikke helt og holdent i grotten; kødets tilbøjeligheder har det ikke mere i sit greb. Et sådant menneske står i døråbningen, for det længes efter at komme ud af sin dødeligheds snæverhed.

Den som nu står ved grottens indgang og fornemmer Guds ord i sit hjertes øre, må tilhylle sit ansigt. For når vi gennem en højere nåde løftes op til at forstå højere ting, gælder nemlig følgende norm: Jo højere vi løftes op, desto dybere må vi bøje vores forstand gennem ydmygheden. Hvorfor det? For at vi ikke må regne os for mere end vi er, men alene tilskrive os selv den værdi, vi virkelig har; for at vi ikke skal komme på vildspor ved at ville udforske det uudgrundelige; for at vi, hos et væsen som ikke er af legemlig art, ikke på ny skal begynde at søge hvad der er legemligt. At bøje sit øre og tilhylle sit ansigt betyder således at lytte til stemmen fra nogen i det indre, og samtidig holde hjertets øjne bortvendt fra alt, som er legemligt, for at ånden ikke skal forestille sig noget legemligt i Guds væsen, dette væsen, som er over alt og helt og holdent er nærværende uden nogen begrænsning.

Mine elskede brødre! Vi som ved vor Genløsers død og opstandelse og himmelfart har lært den himmelske glæde at kende, vi som ved, at vore medborgere, englene, i det ydre har åbenbaret sig for at bringe vidnesbyrd om hans guddom, måtte vi attrå Kongen, måtte vi længes efter at forenes med de himmelske medborgere, som vi har lært at kende og, mens vi befinder os i den hellige Kirkes bygning, holde øjnene rettet mod døråbningen! Måtte vi åndeligt set vende ryggen til det timelige liv i dets forgængelighed og vende vort hjertes ansigt mod friheden i det himmelske fædreland. Men ak, endnu er der mange ting, som tvinger os til at beskæftige os med det forgængelige liv. Eftersom vi altså endnu ikke på en fuldkommen måde kan gå ud herfra, så lad os i det mindste stå ved indgangen til vor grotte, for at vi engang salige skal kunne gå ud. Ved vor Genløsers nåde, han som lever og råder med Faderen, i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Responsorium

R. Herrens ord kom til Elias. Han sagde til ham: * "Gå ud og stil dig på bjerget for Herrens ansigt"
V. Og han gik ud og stillede sig ved indgangen til grotten og Herren gik forbi i lyden af en sagte susen. * Gå ud og stil dig på bjerget for Herrens ansigt"

Te Deum

Bøn

Almægtige og evige Gud, du gav den hellige profet Elias, vor fader, at leve i dit nærvær, og du opfyldte ham med nidkærhed for din ære. Giv dine tjenere uophørligt at søge dit ansigt og således blive vidner om din kærlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

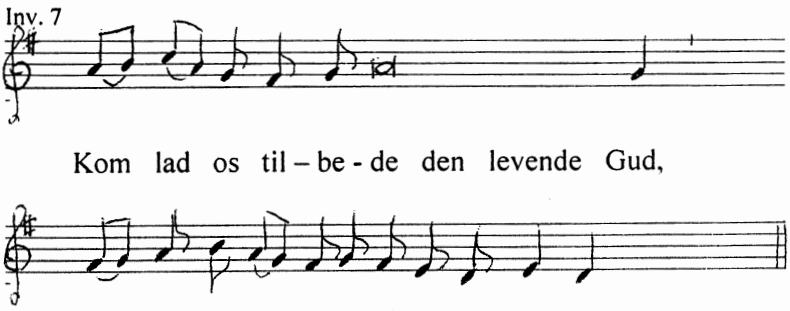

Laudes

Hymne

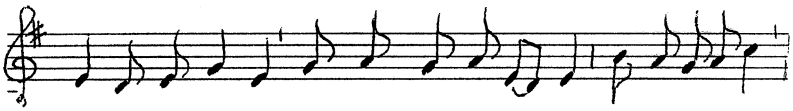

I ån-den vil vi Kar-mels top be-sti – ge og til E-li-as

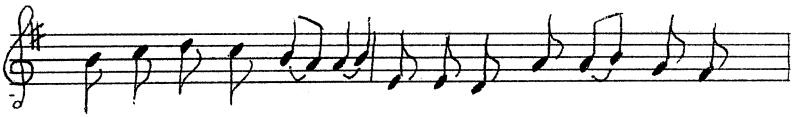

nu vor lov-sang vi – e, pro-fe-tisk nid-kær - hed og

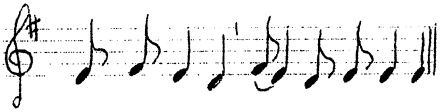

an-dagt vi-se tak-ke og pri-se.

2. Han var vor Ordens anfører og ære,
søjlen stærk til at støtte og at bære
skaren af sønner, som til alle tider
på jord sig breder.

3. Da landet led i hungersnødens dage,
Elias fik fra ravnen brød at smage;
og mel og olie til en stakkels enke
ville han skænke.

4. Og gennem bønnens magt blev det ham givet
at atter vække hendes søn til livet;
drengen som smagte dødens ve og plage
fik hun tilbage.

5. Elias bad og det holdt op at regne,
han bad og regnen faldt i tørre egne
strømme af væde som fra himlens skyer
jorden fornyer.

6. Den høje Fader være pris og ære,
for Sønnen vil vi og vor tak frembære,
for Helligånden vi nu dybt os bøjer;
vor Gud ophøjer. Amen.

Ant. 1 Herren lever * jeg står for hans ansigt

(Salmer fra 1. søndags laudes, se appendiks I)

Ant. 2 Gå ud * og stil dig på bjerget for Herrens åsyn, og se Herren gik forbi.

Ant. 3 *Jeg har været fuld af nidkærhed * for Herren, Hærskarers Gud.*

Læsning ***2. Pet. 1:19-21***

Nu står det profetiske ord så meget fastere for os; det gør I vel i at agte på som på et lys, der skinner på et mørkt sted, indtil dagen gryr og morgenstjernen oprinder i jeres hjerter. Og dette skal I først og fremmest vide, at ingen profeti i skriften lader sig tyde egenmægtigt, thi aldrig er nogen profeti fremgået af et menneskes vilje, men drevne af Helligånden udtalte mennesker, hvad de fik fra Gud.

Responsorium

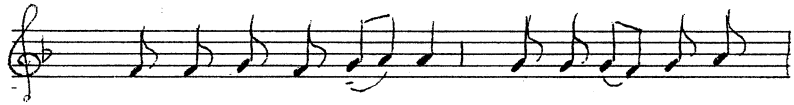

R. Jeg skal mæt-tes, Her - re, * når din her - lig-hed

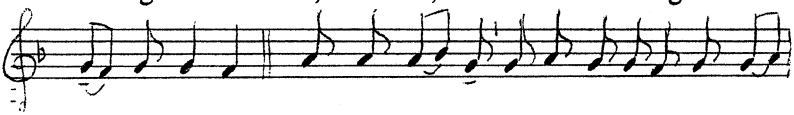

å - ben-ba-res. ***V.*** Jeg skal sku – e dit an-sigt i ret-fær-dig-

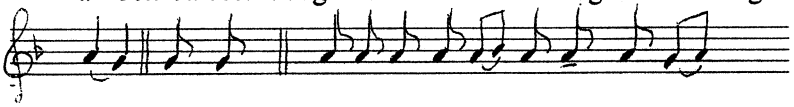

hed * når din.... ***V.*** Æ-re væ-re Fa - de-ren og Søn –

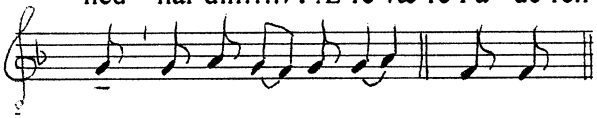

nen og Hel-lig - ån-den. ***R.*** Jeg skal ....

Benedictus antifon

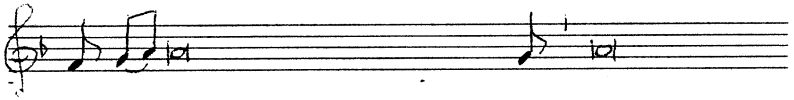

Her-re, Abrahams, Isaks og Israels Gud, † lad det ken-

des i dag, at du er Gud i Is–ra - el, * og jeg din tje-ner.

Forbønner
Lad os ydmygt bede til Gud, vor Fader, som talte til sit folk ved profeterne og som nu taler til os gennem sin Søn, ved hvem han vil forene alle mennesker med sig selv:

R. Herre, drag os til dig

Herre, du åbenbarede dig for profeten Elias i stilhed og ensomhed
- hjælp os at forsage alt, som hindrer os i at høre din røst, så vi utrætteligt må søge dig og finde dig.

Herre, du gav Elias vand ved bækken Kerit for at slukke hans tørst
- giv os at drikke af kærlighedens og kontemplationens levende kilder.

Herre, du styrkede profeten Elias, da han vandrede mod bjerget Horeb
- måtte vi, styrket af Kristi legeme og blod, udholdende vandre mod dig.

Herre, du åbenbarede dig for Elias i vindens sagte susen
- måtte vi lære en sådan tavshed og disponibilitet , at vi, også i det mindste, kan fornemme Helligåndens inspiration.

Herre, du lod Elias opstå som en ild og gjorde ham nidkær for din ære
- gør os brændende i kærlighed til dig og optændte af iver i din Kirkes og vores brødres tjeneste.

Bøn
Almægtige og evige Gud, du gav den hellige profet Elias, vor fader, at leve i dit nærvær, og du opfyldte ham med nidkærhed for din ære. Giv dine tjenere uophørligt at søge dit ansigt og således blive vidner om din kærlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Terts

Hymne

Gud Helligånd kom til os ned,
dvæl i vort hjerte med din fred,
jag synden bort, gør sjælen ren,
Du, som med Fader, Søn er én.

Mund, tunge, hjerte, kraft og mod
lovsynge højt vor Fader god;
tænd i vor sjæl din stærke ild
af næstekærligheden mild.

O, lad os skue dybt i løn
ved dig Gud Fader og Gud Søn
og dig i guddoms herlighed,
Gud Helligånd, Gud Kærlighed. Amen

Ant. Elias råbte til Herren, * og Herren hørte Elias' røst.
(Salmer se appendiks I)

Læsning *Heb. 12: 1-2*

Lad os, som har så stor en sky af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklamrer os, og holde ud i det løb, der ligger foran os, idet vi ser hen på Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone.

V. Jeg har søgt dit ansigt, Herre.
R. Dit ansigt, Herre, søger jeg.

Bøn

Almægtige og evige Gud, du gav den hellige profet Elias, vor fader, at leve i dit nærvær, og du opfyldte ham med nidkærhed for din ære. Giv dine tjenere uophørligt at søge dit ansigt og således blive vidner om din kærlighed. Ved Jesus Kristus vor Herre.

Sext

Hymne

Du stærke Herre, sande Gud,
som klæder dag i flammeskrud
ved morgenrødens varme mild
og middagssolens stærke ild.

Udsluk du hadets bitre glød,
dæmp lysters ild i hjertets skød,
giv legemet med fred at bo,
skænk sjælene en salig ro.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Ant. Elias blev optaget til himlen, * fordi han var nidkær for loven.
(Salmer fra ugedagen i tidebogen)

Læsning: ***Heb. 4:12***

Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger.

V. Jeg gemmer dit ord i mit hjerte.
R. For ikke at synde imod dig.

Bøn
Almægtige og evige Gud, du gav den hellige profet Elias, vor fader, at leve i dit nærvær, og du opfyldte ham med nidkærhed for din ære. Giv dine tjenere uophørligt at søge dit ansigt og således blive vidner om din kærlighed. Ved Jesus Kristus vor Herre.

Non

Hymne

Du, evig Gud, som alt på jord
behersker ved dit almagtsord,
Du lader skumring følge dag,
thi så det er dit velbehag.

Forlen os lys ved aftenstid,
bevar vort livslys, Fader blid,
en salig død os alle giv
og hist hos dig et evigt liv.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Ant. Herrens ild fald ned * og fortærede Elias' brændoffer.
(Salmer se appendiks I)

Læsning: ***Heb. 12:28-29***

Lad os takke for, at vi får et rige, der ikke kan rokkes, og med tak tjene Gud, som det er hans vilje, i gudsfrygt og ærefrygt. For vor Gud er en fortærende ild.

V. Herre, dit ord er fuldkommen rent.
R. Din tjener elsker det.

Bøn
Almægtige og evige Gud, du gav den hellige profet Elias, vor fader, at leve i dit nærvær, og du opfyldte ham med nidkærhed for din ære. Giv dine tjenere uophørligt at søge dit ansigt og således blive vidner om din kærlighed. Ved Jesus Kristus vor Herre.

Vesper

Hymne

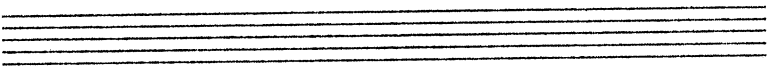

Fra tid-lig mor – gen og til sol-ned-gan- gen land, hav

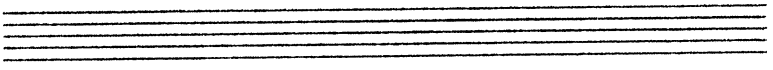

og him - mel hø-re ju-bel-san - gen. Glad vi be-syn -

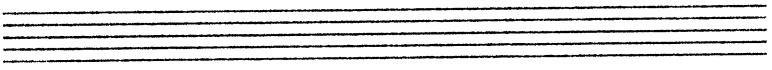

ger un-der-ger-ning man - gen, fa-der E-li – as !

2. Gud har dig udvalgt i forgangne tider
hans sag at tjene, stærk i åndens strider
Du, bønnens herold, til verden som lider
send lys fra himlen !

3. Heste og vogn af ild måtte dig bære
i triumftog højt op til himlens ære;
engle dig modtog. Sønner må du lære
derop at skue.

4. På bjerget Tabor Gud lod åbenbare;
sin enbårne Søn ville han forklare.
Moses og du så alt det underbare,
strålende sandhed!

5. Tryghed og skjold for børn som trofast beder;
underfuldt, fader, du os endnu leder.
Beskyt os stadig, lær os dine sæder,
kærlighedsiver.

6. Lov være Gud nu og i evigheden,
Faderen og Sønnen i herligheden,
med Ånden, selveste Treenigheden!
Lov, tak og ære! Amen.

Ant. 1 Derpå trådte Elias frem en profet, der var som ild,* og hvis ord brændte som en fakkel.

Salme 111

Jeg takker Herren af hele mit hjerte *
i oprigtiges kreds og menighed!
Store er Herrens gerninger, *
gennemtænkte til fulde.
Hans værk er højhed og herlighed, *
hans retfærd bliver evigt.
Han har sørget for, at hans undere mindes *
nådig og barmhjertig er Herren.

Dem, der frygter ham, giver han føde, *
han kommer sin pagt i hu for evigt.
Han viste sit folk sine vældige gerninger, *
da han gav dem folkenes eje.
Hans hænders værk er sandhed og retfærd, *
man kan lide på alle hans lovbud;
de står fast i al evighed, *
udført i sandhed og retsind.
Han sendte sit folk forløsning †
stifted sin pagt for evigt. *
hans navn er helligt og frygteligt.
Herrens frygt er visdoms begyndelse; †
forstandig er hver, som øver den; *
priset være Herren i evighed!

Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 1 Derpå trådte Elias frem en profet, der var som ild,* og hvis ord brændte som en fakkel.

Ant. 2 Hvis det er Herren * der er Gud, så følg ham!

Salme 115

Ikke os Herre, ikke os, men dit navn give du ære *
for din miskundheds og troskabs skyld!
At ikke folkeslagene skal sige: *
"Hvor er nu deres Gud?"
Vor Gud er dog i Himlen; *
alt, hvad han vil, det gør han!

Deres gudebilleder er kun af sølv og guld, *
et værk af menneskehænder;
de har mund, men kan ikke tale, *
de har øjne, men se kan de ikke;
de har ører, men kan ikke høre, *
de har næse, men lugte kan de ikke;
de har hænder, men kan ikke føle, †
de har fødder, men gå kan de ikke *
der kommer ingen lyd fra deres strube.

Som dem skal de, der gjorde dem, blive *
enhver som stoler på dem!
Israel, stol på Herren, *
han er hjælper og hersker!

Arons hus, stol på Herren, *
han er hjælper og hersker!
I, som frygter Herren, stol på Herren, *
han er hjælper og hersker!

Herren kommer os i hu, velsigner, †
han velsigner Israel, *
han velsigner Aron,
han velsigner dem, der frygter Herren, *
både små og store.

Herren gør jer mangfoldige, *
både jer og jeres afkom;
velsignet er I af Herren, *
himlens og jordens skaber.
Himlen er Herrens himmel, *
men jorden gav han til menneskets afkom.
De døde priser ikke Herren, *
ingen af dem, som steg ned i tavshedens rige.
Men vi, som lever, velsigner Herren *
fra nu og til evig tid.

Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden,
som det var i begyndelsen, så nu og altid * og i al evighed. Amen.

Ant. 2 Hvis det er Herren * der er Gud, så følg ham!

Antifon til Canticum ***Åb. 11: 17-18b;12:10b-12a***

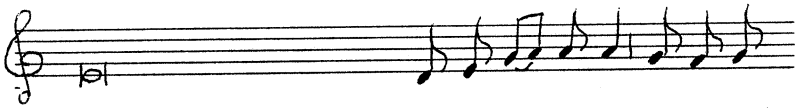

Herren vil lade sine tje-ne-re, pro-fe - ter–ne få løn for

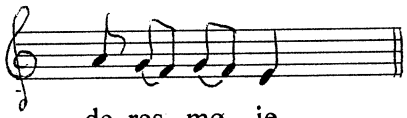

de–res mø – je.

Vi takker dig, Herre, almægtige Gud, du, som er, og som var, fordi du har overtaget din store magt og tiltrådt dit kongedømme. ***Ant.***

Folkeslagene vrededes, men nu er din vredes dag kommet og den tid, da de døde skal dømmes, og lønnen gives dine tjenere, profeterne, og de hellige og dem, som frygter dit navn, både små og store. ***Ant.***

Fra nu af er frelsen og kraften og riget vor Guds, og magten hans Salvedes; thi nedstyrtet er vore brødres anklager, som anklagede dem for vor Gud dag og nat. ***Ant.***

Og de har sejret over ham på grund af Lammets blod og på grund af deres vidnesbyrds ord; og de havde ikke deres liv for kært til at gå i døden. Glæd jer derfor, I Himle, og I, som bor i dem! ***Ant.***

Ære være Faderen, og Sønnen * og Helligånden.
Som det var i begyndelsen, så nu og altid, * og i al evighed.Amen.

Læsning ***Jak 5:16c-18***

Den retfærdiges bøn har en mægtigt virkende kraft. Elias var et menneske under samme kår som vi, og han bad en bøn om, at det ikke måtte regne; og det regnede ikke over landet i tre år og seks måneder. Og han bad på ny, og himmelen gav regn, og jorden lod sin afgrøde spire frem.

Responsorium

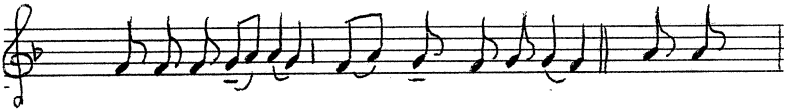

R. Sa-li-ge er de * som sku - e-de dig. *V.* og som

smyk – ke-des af dit ven – skab. * Som .... *V.* Æ – re

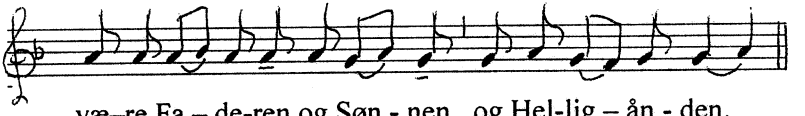

væ–re Fa – de-ren og Søn - nen og Hel-lig – ån - den.

R. Salige...

Magnificat antifon

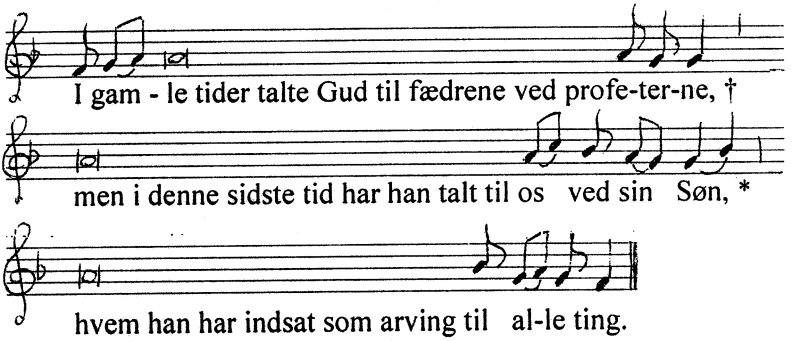

I gam - le tider talte Gud til fædrene ved profe-ter-ne, †
men i denne sidste tid har han talt til os ved sin Søn, *
hvem han har indsat som arving til al-le ting.

Forbønner
Med al vor hengivenhed vil vi prise den levende og sande Gud, som udvalgte den salige profet Elias til budbringer om sin kraft og barmhjertighed. Lad os bede:

R. Herre, gør os til vidner om din kærlighed.

Du modtog Elias' offer og fortærede det med ild fra himmelen
- modtag vort aftenoffer til gavn for Kirken.

Du sendte frelsende regn fra himmelen, da Elias bad på bjerget Karmel
- fyld os, som du har kaldet til Karmel, med bønnens ånd, så vi nedkalder nådens regn over verden.

Du gjorde profeten Elias til dit redskab for at genoprette forholdet mellem fædrene og børnene
- gør os til fredstiftere, så at Kristi fred må råde i verden.

Du udvalgte profeten Elias til at forsvare din retfærdighed og den sande tilbedelse af dig
- lad hungeren efter retfærdigheden vokse i os, så at vi giver dig alt, som tilkommer dig, og tjener vore brødre i evangeliets ånd.

Du som optog profeten Elias til dig i en brændende stormvind
- vi beder dig, lad vore afdøde brødre og søstre blive omfavnet af din herlighed.

Bøn
Almægtige og evige Gud, du gav den hellige profet Elias, vor fader, at leve i dit nærvær, og du opfyldte ham med nidkærhed for din ære. Giv dine tjenere uophørligt at søge dit ansigt og således blive vidner om din kærlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

24. juli

DEN SALIGE MARIA PILAR, TERESA OG MARIA ANGELES

JOMFRUER, MARTYRER

Mindedag

Maria Pilar af den hellige Frans Borgia, Teresa af Jesusbarnet, og Maria Angeles af den hellige Josef blev skudt ned på åben gade under den spanske borgerkrig, den 24. juli 1936 på grund af deres katolske tro. Maria Pilar forsøgte at redde sine to yngre søstre ved at tilbyde sig selv som offer, hun blev også den der måtte udholde det længste martyrium. "Lad os gå mod døden med sang, som martyrerne i Compiegne" sagde hun til sine medsøstre. Inden hun døde, gennemboret af knivstik og skud, gentog hun: "Fader, tilgiv dem, for de ved ikke hvad de gør."

Læsningernes Tidebøn

Hymne: *valgfri*

Anden Læsning fra "Åndelig Sang B " af den Hellige Johannes af Korset.

(Kærligheden er fuldkommenhedens bånd)

"Vi skal lave guirlander, blomstrende i din kærlighed og bundet med ét af mine hår." [1]

Den citerede verslinie kan udmærket overføres på Kirken og Kristus. Kirken, som er Kristi Brud, vender sig til ham og siger: *Vi skal lave guirlander.* Med guirlander mener den alle de hellige sjæle som Kristus har frembragt i Kirken. Hver enkelt af dem er som en guirlande smykket med blomster, det vil sige med dyder og gaver, og alle disse sjæle tilsammen udgør på sin side en guirlande bestemt for Kristi, Brudgommens, hoved.

Disse skønne guirlander kan også betyde det som vi kalder laurbærkranse, og som ligeledes er frembragt af Kristus og hans Kirke. De er af tre slags:

Den første slags består af alle hellige jomfruers smukke og hvide blomster. Hver jomfru har sin krans af jomfruelighed, og alle tilsammen udgør de kun en stor laurbærkrans til at sætte på Kristi, deres Brudgoms, hoved.

Den anden er de hellige kirkelæreres krans af klart lysende blomster. Tilsammen danner disse kirkelærere én stor *laurbærkrans* til at sætte på Kristi hoved oven over jomfruernes laurbærkrans.

Endelig består den tredje af martyrernes blodrøde nelliker. Hver af dem har sin martyrkrans, og alle tilsammen kommer til at danne en laurbærkrans som giver Kristi, Brudgommens, krans den endegyldige fuldkommenhed.

Når sjælen taler om disse guirlander, siger den: De skal være *blomstrende i din kærlighed.*
Blomsterne som disse gerninger og dyder frembringer, er den nåde og dyd de modtager af Guds kærlighed. Uden denne kærlighed, ville de slet ikke *blomstre*, men være tørre og værdiløse i Guds øjne, hvor fuldkomne de end måtte være i menneskers øjne. Men fordi Gud skænker dem sin nåde og sin kærlighed, er de virkelig *blomstrende i hans kærlighed. Og sammenflettede med ét af mine hår.* Dette hår er sjælens vilje og den kærlighed den har til den Elskede; denne kærlighed har samme funktion som snoren i en guirlande. Ligesom snoren binder blomsterne sammen og fæster dem i guirlanden, således binder kærligheden dyderne sammen og fæster dem i sjælen. For som den hellige Paulus siger: *"Kærligheden er fuldkommenhedens bånd"*[2]

[1] Å.S.30.7-9a [2]Kol.3,14

Responsorium
R: I er mine venner, hvis I gør hvad jeg byder jer.
* Større kærlighed har ingen end den at sætte livet til for sine venner.
V: Jeg, jeres Herre og Mester , har givet jer et forbillede. Når I ved dette, er I salige, om I gør det.
* Større kærlighed har ingen end den at sætte livet til for sine venner.

Bøn

Gud, du, som er de ydmyges styrke, gav på underfuld måde de salige jomfruer Maria Pilar, Teresa og Maria Angeles kraft til med glæde at udgyde deres blod for Kristus Kongen. Giv os på deres forbøn, at også vi må forblive trofaste imod dig og din Kirke. Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

27. juli

JOHANNES SORETH
PRÆST

Mindedag

Den salige Johannes Soreth, som blev født i 1394 i Caen, er i historien forbundet med oprettelsen af en kvindelig ordensgren indenfor Karmel. De første nonneklostre blev dannet ved at Johannes Soreth optog en gruppe hollandske "beginer" i ordenen. Dette blev udbredt, og klostre blev grundlagt også i Frankrig, hvor Johannes Soreth fik hjælp af hetuginden af bretagne, Francoise d'Amboise (1427-1485), samt i Italien og i Spanien. Som ordensgeneral anstrengte han sig for at få brødrene til at leve et strengere klosterliv. Således blev han Teresa af Avilas forgænger, hundrede år før hende. Han døde i 1471 i Angers.

Læsningernes Tidebøn

Hymne: *valgfri (Se appendiks II)*

Anden læsning fra "Kommentar til Karmels Regel", af. Johannes Soreth

(Kristus lærer os, hvordan vi skal elske ham.)

Lær, min broder, af Kristus selv, hvordan du bør elske ham, lær at elske, med hele dit hjertes ømhed, med hele din sjæls klogskab, med alle dine kræfters mod; med ømhed for ikke at blive forført af andre tillokkelser, med klogskab for ikke at blive bedraget, med mod for ikke at lade dig slå ud; for at intet skal få dig til at vende dig bort fra Guds kærlighed, og for at verdens ære eller kødelig lyst ikke skal skille dig fra ham. Kristi visdom tiltrække dig mere end alt dette, og du vil ikke lade dig lokke af løgnens og vildfarelsens ånd; Kristi sandhed oplyse dig, og du vil ikke blive slået ud af prøvelserne; måtte Kristus, Guds kraft, være din trøst.

Den hellige Basilius siger, at vi ved hengivenhed og alle former for forpligtelser er forbundet med dem, som har gjort vel imod os. Og hvem er så god, så velgørende som Gud? Og jeg, fortsætter han, erfarer Guds uudsigelige kærlighed, denne kærlighed som er lettere at erfare end at udtrykke. Eftersom Gud har nedlagt dydernes frø i os, søger han uden tvivl at høste frugterne deraf. Måtte din nidkærhed således være optændt af Kristi kærlighed, oplyst af kundskab, styrket af udholdenhed, måtte den være brændende, fornuftig ved enhver prøvelse, måtte den på ingen måde være lunken, måtte den ikke mangle dømmekraft. Elsk således Herren din Gud af hele dit hjerte, med hele din evne til at elske, elsk ham med hele din sjæls eller din forstands årvågenhed og opmærksomhed; elsk ham af alle dine kræfter så at du end ikke tøver med at dø af kærlighed til ham. Måtte Herren Jesus Kristus være dit hjertes sødme og ømhed, han, som støder det kødelige livs sleske forførelser langt bort, og hvis sødme løfter det op over al sødme.

Men måtte han lige så meget være din forstands højeste sandhed, og herre over din fornuft, for at du må kunne vogte dig for kætteriets fælder og beskytte din tro mod deres kneb,

men også for at du må være opmærksom på i din optræden at undgå en overdreven og ubetænksom iver.

Gud er visdom og han vil elskes ikke alene med sødme men også med visdom; ellers kan vildfarelsens ånd meget let narre din nidkærhed, hvis du forsømmer klogskaben; den snedige fjende har ikke intet mere effektivt middel til at fjerne kærligheden fra hjertet end at få en til at vandre uforsigtigt og ubetænksomt.

Bøn

Herre, lad den salige Johannes Soreth's forbøn komme os til hjælp. Måtte han, som vakte en fornyelse af det gudviede liv og fremmede indførelsen af karmeliternonner, opnå for os at vandre stadig mere trofast med Jomfru Maria i Kristi efterfølgelse. Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

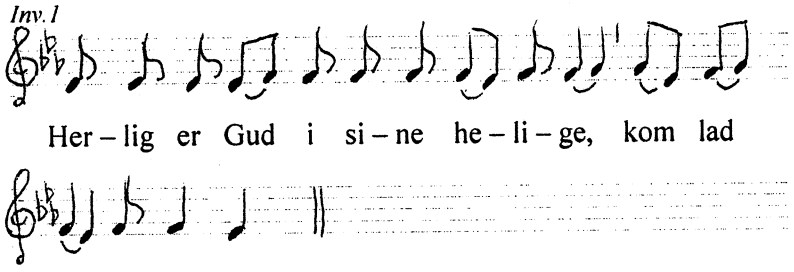

Benedictus antifon

Lad os tjene Herren i retfærdighed og hel-lig-hed, *

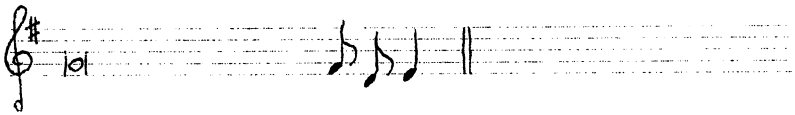

for hans åsyn alle vo-re da-ge.

Bøn

Herre, lad den salige Johannes Soreth's forbøn komme os til hjælp. Måtte han, som vakte en fornyelse af det gudviede liv og fremmede indførelsen af karmeliternonner, opnå for os at vandre stadig mere trofast med Jomfru Maria i Kristi efterfølgelse. Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Magnificat antifon

Velsignet være vor Gud, som i sin store kærlighed har

udvalgt os i Kri-stus * til at være hellige for hans å-syn.

7. august

ALBERT AF TRAPANI
PRÆST

Mindedag

Albert tilbragte hele sit liv på Sicilien. Han levede i den sidste del af det 13. århundrede og døde muligvis i 1307. Han indtrådte i Karmeliterklosteret i Trapani og levede også i klosteret i Messina. Hans mest fremtrædende spirituelle træk var kærligheden til renheden og troskab i bønnen. Man ved at han udførte mirakler under sin levetid. Dette bevirkede at kulten til ham, allerede ved hans død, spredtes meget hurtigt og blev populær, legenden kompletterede historien.

Læsningernes tidebøn

Hymne: *Nær ved kilden (Se appendiks II)*

Anden læsning: Fra "De Første Munkes Bog".

(Skjul dig ved bækken Kerit)

Herrens ord kom til Elias således: "Gå bort herfra og begiv dig østerpå og hold dig skjult ved bækken Krit østen for Jordan; din drik skal du få af bækken[1]"

Disse velsignelsesrige forskrifter, som Helligånden lod Elias høre, og de løfter om gode ting, som var formålet for hans bestræbelser, bør vi – munke og eremitter – nøje overveje ord for ord. Vi skal ikke hæfte os ved den historiske betydning, men ved den mystiske. For i disse påbud og løfter finder vi hele vor kaldelse, fordi de viser os vejen til den profetiske fuldkommenhed og eremitlivets mål.

Eremitlivet har to mål. Det ene kan vi, ved Guds nåde, opnå ved egen anstrængelse og et retfærdigt levned. Det består i, at vi tilbyder Gud et rent og helligt hjerte, udfriet af al slags synd. Det mål opnår vi, når vi bliver fuldkomne og skjult i Krit d.v.s.

i kærligheden (caritas), om hvilken den vise siger; *"kærligheden skjuler alle synder"*[2].
Til det mål ønskede Gud at føre Elias, og derfor sagde Han til ham; *"Skjul dig ved bækken Krit"*.

Eremitlivets andet mål er noget, som vi kun kan modtage som en ren gave fra Gud. Denne gave består i at vi – ikke kun efter vor død, men allerede i dette dødelige liv – i vort hjerte for lov til at smage noget af Guds nærværs kraft og noget af den himmelske herlighed. Og erfare dette i vor ånd. Hvad er dette andet end at få lov til at drikke af Guds glædes strømme og det løfte Gud gav Elias, da Han sagde; *"Din drik skal du få af bækken"*

For at opnå dette tvefoldige mål må munken leve det profetiske eremitliv, som profeten vidner om; *"efter dig længes mit kød i et tørt, vandsmægtende, vandløst land. Således var det jeg så dig i helligdommen for at skue din vælde og ære"*[3].Elias foretrak først at blive set i et øde, vandløst og tørt land for derefter at komme ind til Gud i helligdommen, d.v.s. med et rent og syndfrit hjerte. Derved viser han for det første formålet med det liv i ensomhed, som han har valgt. Det består nemlig i at tilbyde Gud et helligt hjerte, altså et hjerte som er uden synd. Men han tilføjer også: *"for at skue din vælde og ære"*. Dette viser tydeligt hen til eremitlivets andet mål, som er – allerede i dette liv – i sit hjerte at erfare noget af Guds nærværs kraft eller skue den på mystisk vis, og at få lov til at smage den himmelske herligheds glæde.

Hjertets renhed er det første mål, og det kan man ved Guds nåde opnå ved egne anstrengelser og et rent levned. Gennem denne hjertets renhed og kærlighedens fuldkommenhed ledes man frem til det andet mål, og får en levende indsigt i Guds kraft og himlens herlighed, i overensstemmelse med Herrens ord; *" Den som elsker mig skal elskes af min Fader; og jeg skal elske ham og åbenbare mig for ham"*[4]

[1] 1.Kong. 17,2 – 4 [2] Ordsp.10,12 [3] Jfr.Sl.63, 2 – 3 [4] Joh. 14,21

Responsorium ***Joh.15,16; 14,23***

R: Jeg har udvalgt jer og sat jer til at gå hen og bære frugt, og det en varig frugt.
* Således vil I forblive i min kærlighed
V: Om nogen elsker mig vil han holde fast ved mit ord, min Fader skal elske ham og vi skal komme til ham.
* Således vil I forblive i min kærlighed.

Bøn.

Gud, du har gjort den hellige Albert til et forbillede i renhed og bøn og til en tro tjener af Jomfru Maria. Lad os leve efter hans eksempel og således blive værdige til at få del i det himmelske festmåltid. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

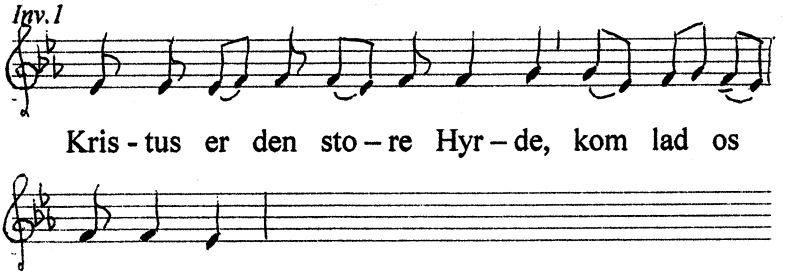

Laudes.

Benedictus antifon

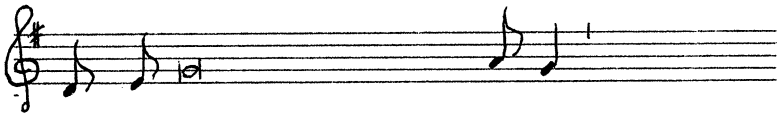

Den ret- færdiges mund taler vis-dom, *

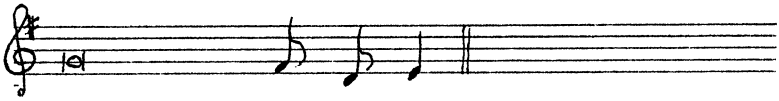

Guds lov er i hans hjer - te.

Bøn.

Gud, du har gjort den hellige Albert til et forbillede i renhed og bøn og til en tro tjener af Jomfru Maria. Lad os leve efter hans eksempel og således blive værdige til at få del i det himmelske festmåltid. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed

Magnificat antifon

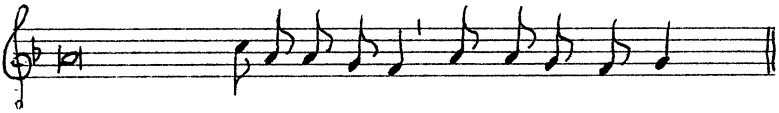

Salige er de rene af hjertet, * thi de skal se Gud.

9. august

TERESA BENEDICTA AF KORSET
JOMFRU, MARTYR OG EUROPAS VÆRNEHELGEN

Fest

Edith Stein blev født den 12. oktober i en jødisk familie. Hun studerede filosofi og søgte længe efter sandheden, indtil hun kom til tro på Gud og omvendte sig til den katolske kirke. Den 1. Januar 1922 blev hun døbt. På det tidspunkt tjente hun Gud som lærer og forfatter. I 1933 indtrådte hun i Karmeliterklosteret i Köln og under sit klosternavn Teresa Benedicta af Korset ville hun give sit liv for det jødiske og tyske folk. Efter at have forladt sit tyske fædreland på grund af jødeforfølgelserne dér blev hun den 1. december 1939 modtaget i Karmeliterklosteret i Echt (Holland). Den 2. august 1942 blev hun anholdt af de myndigheder, som da udøvede deres rædselsregime i Tyskland, og blev deporteret til koncentrationslejren Auschwitz-Birkenau (Polen), som var indrettet til at udrydde det jødiske folk. Der blev hun på grusom måde myrdet (med giftgas) højest sandsynligt den 9. august 1942.

Læsningernes tidebøn

***Hymne**: Valgfri*

Ant. 1 I skal blive hadet af alle for mit navns skyld. * Men den, som holder ud til det sidste, skal blive frelst.

Salme 2

Hvorfor fnyser hedninger,*
hvorfor pønser folkefærd på, hvad fåfængt er ?
Jordens konger rejser sig,*
fyrster samles til råd mod Herren og mod hans Salvede:
"Lad os sprænge deres bånd*
og kaste rebene af os"
Han som troner i Himlen , ler,*
Herren, han spotter dem.
Så taler han til dem i vrede,*
forfærder dem i sin harme:

"Jeg har dog indsat min konge*
på Sion, mit hellige Bjerg!"
Jeg kundgør Herrens tilsagn †
Han sagde til mig: "Du er min Søn, *
Jeg har født dig i dag!
Bed mig, og jeg giver dig hedningefolk til arv*
og den vide jord i eje;
med jernspir skal du knuse dem*
og sønderslå dem som en pottemagers kar!"

og nu, I konger, vær kloge,*
lad jer råde, I jordens dommere,
tjener Herren i frygt, †
fryd jer med bæven! *
Kysser Sønnen,
at ikke han vredes og I forgår! †
snart blusser hans vrede op.*
Salig hver den, der lider på ham!
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid, * og i al evighed .Amen

Ant.1 I skal blive hadet af alle for mit navns skyld*. Men den, som holder ud til det sidste, skal blive frelst.

Ant.2 Vore lidelser i denne tid betyder intet * mod den herlighed, som skal åbenbares og blive vores.

Salme 11

Jeg tager min tilflugt til Herren! †
Hvor kan I sige til min sjæl *
"Fly som en fugl til bjergene!
Thi se, de gudløse spænder buen, †
lægger pilen til rette på strengen *
for i mørke at ramme de oprigtige af hjertet.
Når gør den retfærdige da ?"

Herren er i sin hellige hal, *
i Himlen er Herrens trone;
på jorderig skuer hans øjne ned;*
hans blik ransager menneskenes børn;
Retfærdige og gudløse ransager Herren; *
dem, der elsker uret, hader hans sjæl;
over gudløse sender han en regn af gløder og svovl,*
et stormvejr er deres tilmålte bæger.
Thi retfærdig er Herren; †
hans elsker at øve retfærd,*
de oprigtige skuer hans åsyn!

Ant.2 Vore lidelser i denne tid betyder intet * mod den herlighed, som skal åbenbares og blive vores.

Ant.3 Som guld i ild ovnen prøvede han sine udvalgte, * og som en brændoffergave tog han imod dem.

Salme 17

Herre, hør en retfærdig sag, †
lyt til min klage,*
lån øre til bøn fra svigløse læber!
Fra dig skal min ret udgå,*
thi hvad ret er, ser dine øjne.
Prøv mit hjerte, se efter som natten,*
ransag mig, du finder ej svig hos mig.
Ej synded min mund, hvad end mennesker gjorde;*
ved dine læbers ord vogted jeg mig for voldsmænds veje
mine skridt fulgte dine spor,*
mine fødder vakled ikke.

Jeg råber til dig, thi du svarer mig, Gud,*
bøj øret til mig, hør på mit ord!
Vis dig underfuldt nådig,*
du frelser for dem, der tyr til din højre for fjender!

Vogt mig som øjestenen, *
skjul mig i dine vingers skygge
for gudløse, der øver vold imod mig, *
glubske fjender, som omringer mig;
De har lukket deres hjerte med fedt,*
deres mund fører hovmodstale.
De omringer os, overalt hvor vi går,*
de sigter på at slå os til jorden.
De er som den rovgriske løve,*
den unge løve, der ligger på lur.

Rejs dig, Herre, træd ham i møde,*
kast ham til jorden,
fri med dit sværd min sjæl fra den gudløses vold,*
fra mændene, Herre, med din hånd, fra dødelig mænd.
Men jeg skal i retfærd skue dit åsyn,*
mættes ved den skikkelse, når jeg vågner.

Ant.3 Som guld i ild ovnen prøvede han sine udvalgte*, og som en brændoffergave tog han imod dem.

V. Nød og trængsel har ramt mig.
R. Men dine bud er min lyst.

Første Læsning ***Rom 9,1-5;11,1-5;11-29***

Jeg taler sandt i Kristus, jeg lyver ikke, og min samvittighed kan i Helligånden bevidne, at jeg har en stor sorg, der altid piner i mit hjerte: Jeg vil ønske, at jeg selv var forbandet og skilt fra Kristus, hvis det kunne hjælpe mine brødre og landsmænd. De er jo Israelitter, de har førstefødselsretten og herligheden og pagterne og loven og tempeltjenesten og løfterne; de har fædrene, og fra dem er Kristus kommet som menneske- han, som er over alt og alle, Gud, være lovet til evig tid! Amen.

Jeg spørger nu: har Gud da forkastet sit folk? Aldeles ikke! Jeg er jo selv Israelit, af Abrahams slægt, af Benjamins stamme. Gud har ikke forkastet sit folk, som han først har vedkendt sig. I ved jo, hvad Skriften i stykket om Elias, hvordan han træder frem for Gud og anklager Israel: " Herre, dine profeter har de dræbt, og dine altre har de revet ned; jeg er den eneste, der er tilbage, og mig stræber de efter livet.". Men hvordan lyder guddomssvaret ti ham? " Jeg har stadig syv tusind mænd tilbage, der ikke har bøjet knæ for Ba'al."
Jeg spørger nu: Snublede de, for at de skulle falde? Aldeles ikke! Men ved deres fald kom frelsen til hedningerne for at ægge dem til misundelse. Og betød deres fald rigdom for verden og deres nederlag rigdom for hedningerne, hvor meget mere vil det så ikke betyde, når de kommer fuldtalligt ind.
Men til jer hedninger vil jeg sige: Jeg sætter netop min tjeneste som hedningeapostel højt, om jeg dog kunne ægge mine landsmænd til misundelse og frelse nogle af dem. For har det ført til forligelse for verden, at de blev forkastet, kan det så være andet end liv af døde, at de bliver modtaget? Er førstegrøden hellig, er dejen det også.
Men når nogle af grenene blev brækket af, og du, som er en gren af et vildt oliventræ, er blevet podet ind bland grenene og også får af saften fra det ægte træs rod, så skal du ikke hovere over de andre grene; og hvis du gør det, så husk på, at det ikke er dig, der bærer roden, men roden, der bærer dig. Du vil måske sige: der blev brækket grene af, for at jeg kunne blive podet ind. Javel, de blev brækket af på gru d af din vantro, men det skyldes troen, at du fik din plads. Vær ikke overmodig, men frygt! For når Gud ikke skånede de naturlige grene, vil han heller ikke skåne dig. Dér ser du Guds godhed og strenghed: hans strenghed imod dem, der faldt, hans godhed imod dig, hvis du bliver ved hans godhed; ellers bliver du også hugget af. Men også de andre vil blive podet ind, hvis de ikke bliver ved i deres vantro. For Gud har magt til at pode dem ind igen. For når du blev hugget af fra et vildt oliventræ, som du af naturen hørte til, og mod naturens orden blev podet ind på et ædelt

oliventræ, hvor meget snarere vil så ikke de ægte grene blive podet ind på deres eget træ.
Brødre, for at I ikke skal stole på jeres egen klogskab, vil jeg have, at I skal kende denne hemmelighed: Der hviler forhærdelse over en del af Israel; indtil hedningerne fuldtalligt kommer ind; så skal hele Israel frelses – som der står skrevet: Befrieren skal komme fra Zion, han fjerner ugudelighed fra Jakob. Dette er min pagt med dem, når jeg tager deres synder bort.
I forhold til Evangeliet er de fjender, og det er de for jeres skyld; men i forhold til udvælgelsen er de elskede, og det er de for fædrenes skyld. For sine nådegaver og sit kald fortryder Gud ikke.

Responsorium

R. O dyb af Guds rigdom og visdom og kundskab! Hvor uransalige er hans domme, og hvor usporlige hans veje!* Thi fra ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham være ære til evig tid.
V. Gud har indesluttet alle i ulydighed for at vise alle barmhjertighed. * Thi fra ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham være ære til evig tid.

Anden Læsning fra "Korsvidenskab" (Kreuzeswissenschaft) af Sr. Teresa Benedicta af Korset (Edith Stein)

Kristus påtog sig lovens åg, holdt loven på fuldkommen måde og døde for loven ved loven. Derfor befriede han dem, som ville tage imod livet gennem ham. Men dette liv kan de ikke tage imod, hvis ikke de frembærer deres eget liv som et offer. *Thi alle, som er blevet døbt til Kristus, er blevet døbt til hans død.* De stiger ned i hans liv for at blive lemmer på hans legeme og som hans lemmer at lide og dø med ham. Dette liv bliver dem til del *i overflod* på herlighedens dag . Men allerede i dette jordeliv har vil del i dette liv, hvis vi tror; nemlig hvis vi tror, at Kristus er død for os, for at give os liv. Gennem denne

tro forenes vi med ham som lemmer med hovedet; denne tro åbner for os kilden til hans liv. Derfor er den tro, som vi har på den Korsfæstede – den levende tro, som er forenet med dyb kærlighed – for os porten til det evige liv og den kommende herlighed; derfor er Korset det eneste, vi kan rose os af: *Jeg vil aldrig rose mig af noget andet end vor Herre Jesu Kristi Kors, hvorved verden er korsfæstet for mig og jeg for verden.* Den, som har valgt Kristus, er død for verden – og verden er død for ham. Han bærer Kristi *særmærker på sin krop,* han er svag og foragtet af mennesker, men af samme grund er han stærk, thi *Guds kraft fuldendes i svaghed.* Gennem denne indsigt tager Kristi Discipel ikke blot imod det kors, der lægges på ham, men korsfæster også sig selv: *De, som tilhører Kristus Jesus, har korsfæstet deres kød med dets lyster og begær.* De kæmper en hård kamp mod deres (kødelige) natur, for at syndens liv skal dø i dem og give plads til Åndens liv. I denne kamp kræves den allerstørste styrke. Men Korset er ikke noget endemål: Korset løftes op for at pege i retning af Himlen. Det er ikke kun et tegn, men også Kristi ubesejrede våbenrustning; det er hyrdestaven, hvormed den guddommelige David kæmper mod den onde Goliat; med Korset banker Kristus hårdt på Himlens port og åbner den. Når dette sker, strømmer det guddommelige lys ud og fylder alle, som følger den Korsfæstede.

Responsorium

R. Jeg er korsfæstet med Kristus, men jeg lever, dog
ikke længere jeg selv, men det er Kristus, som lever i mig, *
som har elsket mig og ofret sig for mig.
V. Så længe jeg endnu lever her i verden, lever jeg i tro
på Guds Søn. * Som har elsket mig og ofret sig for mig.

Te Deum

Bøn

Gud, vore fædres Gud, du har ledt den hellige martyr Teresa Benedicta til at bekende din korsfæstede Søn og ladet hende efterfølge ham helt til døden. Lad på hendes forbøn alle mennesker bekende Kristus som Frelser og ved ham skue dig i al evighed. Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råde med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Indledning af dagen

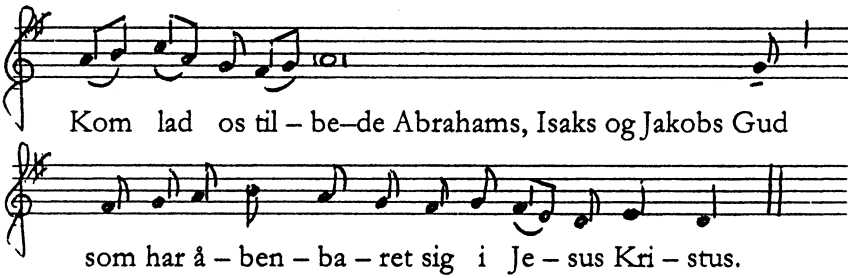

Laudes

Hymne

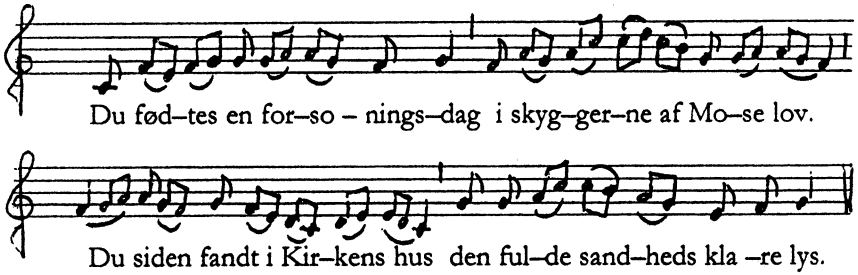

2. Som Dronning Ester blev du tolk
for dem, som hørte til dit folk.
I kors, fornedrelse og død
du vil dele deres nød.

3. Du datter af Israels Gud,
du følte dig som lammets brud.
Velsignet af hans kors du blev,
om korsets videnskab du skrev.

4. I Karmelbjergets orden skøn
du frembar trofast Kirkens bøn.
Du fandt Teresas sandhed sød
og mystisk dø hos Johannes.

5. Du gik igennem porten trang,
på vej mod østens solopgang,
i et Europa fuld af død,
dog i din aske blev din glød.

6. Forsoningsbarn og sandhedsven,
med forbøn stå os bi igen,
når vi frembærer lovsangs lyd
til Abrahams og Isaks Gud. Amen.

Ant.1 I skal lære sandheden at kende * og sandheden skal gøre jer frie.

(Salmer og canticum som søndag 1. uge, se appendiks I)

Ant.2 For deres skyld helliger jeg mig til et offer * for at også de skal helliges ved sandheden.

Ant. 3 Tiden er kommet for Lammets bryllup * og hans brud har gjort sig rede.

Læsning *Jud 15, 9-10*

Da de kom ind til hende, velsignede de hende alle sammen og sagde: "Du er Jerusalems pryd, du er Israels ære, du er vort folks stolthed! Du har udført det alt sammen ved din egen hånd; mod Israel har du gjort store ting, som Gud har fundet velbehag i. Måtte Herren den Almægtige velsigne dig til evig tid." Og hele folket sagde: "Det ske!"

Responsorium

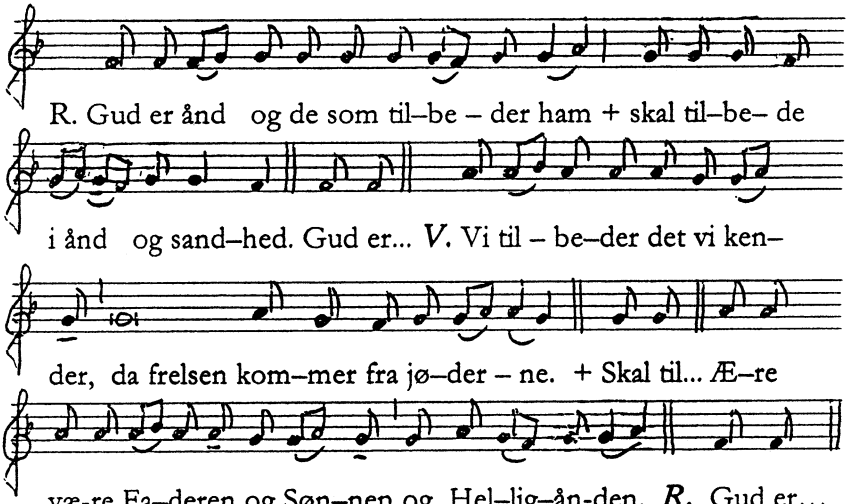

Benedictus antifon

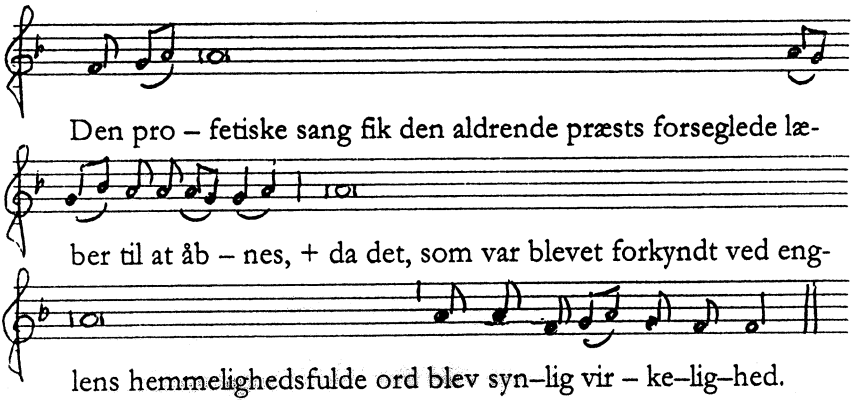

Forbønner

Hver ægte bøn er Kirkens bøn. Hver bøn får noget til at ske i Kirken, og da er det Kirken, selv, som beder. Derfor beder vi:

R. Herre forbarm dig.

Gud er sandheden. Vi beder for alle, som søger sandheden og der igennem søger Gud,
- at de må erfare Guds barmhjertighed.

Vi beder for, at Gud må opvække mange til for alvor at slutte pagt med den Korsfæstede
- og der igennem på en lindrende, helbredende og frelsende måde være nærværende ved alle ulykkens fronter i kraft af korset.

Kristus, du som på bjerget lod dit ansigt lyse for Moses og Elias, vi beder for Jøderne, dit første ejendoms folk,
- at de må se dine løfter helt og fuldt opfyldt.

I den stille samtale, de gudviede mennesker fører med deres Herre, forberedes kirkehistoriens store begivenheder, som fornyer jordens åsyn,
- kald mange til dette liv i bøn.

Fadervor

Bøn

Herre, vore fædres Gud, opfyld os med korsets videnskab, som du på underfuld måde gjorde med den hellige Teresa Benedicta i martyriets stund. Giv os på hendes forbøn stadig at søge dig, den højeste sandhed, og i troskab indtil døden bevare kærlighedens evige pagt, som er indstiftet ved din Søns blod til alles frelse. Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Terts

Hymne

Gud Helligånd kom til os ned,
dvæl i vort hjerte med din fred,
jag synden bort, gør sjælen ren,
Du, som med Fader, Søn er én.

Mund, tunge, hjerte, kraft og mod
lovsynge højt vor Fader god;
tænd i vor sjæl din stærke ild
af næstekærligheden mild.

O, lad os skue dybt i løn
ved dig Gud Fader og Gud Søn
og dig i guddoms herlighed,
Gud Helligånd, Gud Kærlighed. Amen

(Antifoner og salmer fra hverdagen, se appendiks I)

Læsning ***1 Pet 5,10-11***

Når I må lide her en kort tid , vil al nådes Gud, som har kaldet jer til sin evige herlighed ved Kristus Jesus, selv udruste, støtte, styrke, grundfæste jer. Magten er hans i al evighed! Amen.

R. Herre klædte hende i herligheds dragt.
V. Og satte den skønneste krone på hendes hoved.

Bøn

Herre, vore fædres Gud, opfyld os med korsets videnskab, som du på underfuld måde gjorde med den hellige Teresa Benedicta i martyriets stund. Giv os på hendes forbøn stadig at søge dig, den højeste sandhed, og i troskab indtil døden bevare kærlighedens evige pagt, som er indstiftet ved din Søns blod til alles frelse. Ved samme Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Sext

Hymne

Du stærke Herre, sande Gud,
som klæder dag i flammeskrud
ved morgenrødens varme mild
og middagssolens stærke ild.

Udsluk du hadets bitre glød,
dæmp lysters ild i hjertets skød,
giv legemet med fred at bo,
skænk sjælene en salig ro.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

(Salmer, se ugedagen i breviaret.)

Læsning *Jak 1,12*

Salig er den, som holder ud i prøvelse, for når han har stået sin prøve, vil han få livets sejrskrans, som Gud har lovet dem, der elsker ham.

V. Jeg stoler på Herren og skal ikke frygte.
R. Hvad kan mennesker gøre mig?

Bøn

Herre, vore fædres Gud, opfyld os med korsets videnskab, som du på underfuld måde gjorde med den hellige Teresa Benedicta i martyriets stund. Giv os på hendes forbøn stadig at søge dig, den højeste sandhed, og i troskab indtil døden bevare kærlighedens evige pagt, som er indstiftet ved din Søns blod til alles frelse. Ved samme Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Non

Hymne

Du, evig Gud, som alt på jord
behersker ved dit almagtsord,
Du lader skumring følge dag,
thi så det er dit velbehag.

Forlen os lys ved aftenstid,
bevar vort livslys, Fader blid,
en salig død os alle giv
og hist hos dig et evigt liv.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen.

(Antifoner og salmer fra hverdagen, se appendiks I)

Læsning ***Visd 3, 1-2a;3b***

De retfærdiges sjæle er i Guds hånd, ingen pine skal nogensinde nå dem. For de uforstandige så det ud, som var de døde, men de er i fred.

V. Jublende kommer de
R. Og bærer sine neg.

Bøn

Herre, vore fædres Gud, opfyld os med korsets videnskab, som du på underfuld måde gjorde med den hellige Teresa Benedicta i martyriets stund. Giv os på hendes forbøn stadig at søge dig, den højeste sandhed, og i troskab indtil døden bevare kærlighedens evige pagt, som er indstiftet ved din Søns blod til alles frelse. Ved samme Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Vesper

Hymne

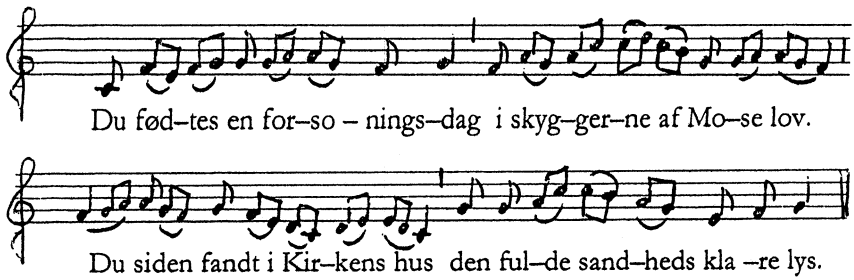

2. Som Dronning Ester blev du tolk
for dem, som hørte til dit folk.
I kors, fornedrelse og død
du vil dele deres nød.

3. Du datter af Israels Gud,
du følte dig som lammets brud.
Velsignet af hans kors du blev,
om korsets videnskab du skrev.

4. I Karmelbjergets orden skøn
du frembar trofast Kirkens bøn.
Du fandt Teresas sandhed sød
og mystisk dø hos Johannes.

5. Du gik igennem porten trang,
på vej mod østens solopgang,
i et Europa fuld af død,
dog i din aske blev din glød.

6. Forsoningsbarn og sandhedsven,
med forbøn stå os bi igen,
når vi frembærer lovsangs lyd
til Abrahams og Isaks Gud. Amen.

Ant.1 Min Herre, du vor konge, du er den eneste, * hjælp mig, som er alene og ikke har nogen anden hjælper end dig, thi jeg skal trodse faren.

Salme 116 A

Jeg elsker Herren thi han hørte min røst,*
min tryglende bøn,
ja, han bøjed sit øre til mig,*
jeg påkaldte Herrens navn.

Dødens bånd omspændte mig, †
dødsrigets angster greb mig, *
i trængsel og nød var jeg stedt.
Jeg påkaldte Herrens navn:*
"Ak, Herre, frels min sjæl!"

Nådig er Herren og retfærdig,*
barmhjertig, det er vor Gud;
Herren vogter enfoldige,*
jeg var ringe, dog frelste han mig.

Vend tilbage, min sjæl, til din ro,*
thi Herren har gjort vel imod mig!
Ja, han fried min sjæl fra døden,*
mit øje fra gråd, min fod fra fald.
Jeg vandrer for Herren åsyn*
udi de levendes land.

Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen.

Ant.1 Min Herre, du vor konge, du er den eneste,* hjælp mig, som er alene og ikke har nogen anden hjælper end dig, thi jeg skal trodse faren.

Ant.2 Hvis jeg har vundet din yndest, min konge,* er mit ønske, at du skænker mig livet, og min bøn, at du skåner mit folk.

Salme 116B

Jeg troede, derfor talte jeg, †
    såre elendig var jeg, *
    sagde så i min angst: "Alle mennesker lyver!"
Hvorledes skal jeg gengælde Herre *
    alle hans velgerninger mod mig ?
Jeg vil løfter frelsens bæger *
    og påkalde dit navn, o Herre.

Jeg vil indfri Herren mine løfter *
    i hele folkets påsyn.
Kostbar i Herrens øjne *
    er hans frommes bortgang.
Ak, Herre, jeg er jo din tjener, †
    din tjener, din tjenerindes søn, *
    du har løst mine lænker.
Jeg vil ofre dig lovprisningsoffer *
    og påkalde dit navn, o Herre.

Mine løfter vil jeg indfri Herren *
    i hele folkets påsyn
i forgården til Herrens tempel *
    og i din midte, Jerusalem!

Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen.

Ant.2 Hvis jeg har vundet din yndest, min konge, * er mit ønske, at du skænker mig livet, og min bøn, at du skåner mit folk.

Canticum *Jfr.Åb.4,11;5,9.10.12*

De genløstes lovsang

Værdig er du, vor Herre og Gud, *
til at få æren og prisen og magten;
thi du har skabt alle ting,*
og de blev til og blev skabt, fordi det var din vilje.

Værdig er du til at tage bogrullen *
og bryde dens segl,
thi slagtet blev du, +
og med dit blod har du til Gud købt mennesker *
af alle stammer og tungemål og folk og folkeslag,
og du har gjort dem til konger og præster for vor Gud, *
og de skal herske på jorden.
Værdig er Lammet, det slagtede, +
til at få kraft og rigdom og visdom *
og styrke og pris og ære og lov!

Læsning *Gal 3,26-29*

I er alle Guds børn ved troen, i Kristus Jesus. Alle I, der er døbt til Kristus, har jo iklædt jer Kristus. Her kommer det ikke an på at være jøde eller græker, på at være træl eller fri, på at være mand og kvinde, for I er alle én i Kristus Jesus, og hører I Kristus til, er I også Abrahams afkom, arvinger i kraft af Guds løfte.

Magnificat ant.

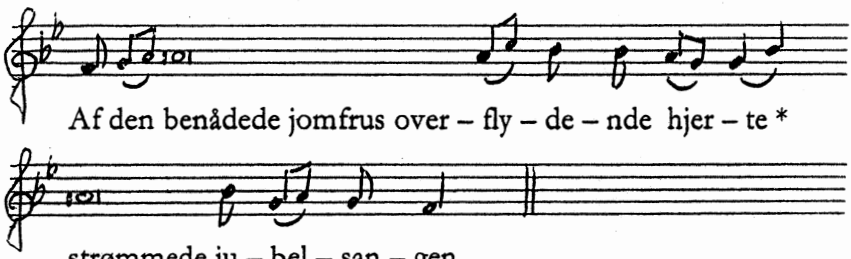

Forbønner

Ved den time da påskelammet blev slagtet, da martyrernes Konge frembar sit liv ved det sidste måltid, og da hans legeme blev taget ned fra korset, takker vi ham og siger:

R. Herre, hør vor bøn!

Gud er sandheden. Vi beder for alle, som søger sandheden og derigennem søger Gud,
- at de erfare Guds barmhjertighed.

Vi beder for, at Gud må opvække mange til for alvor at slutte pagt med den Korsfæstede
- og derigennem på en lindrende, helbredende og frelsende måder være nærværende ved alle ulykkens fronter i kraft af korset.

Vi beder for jøderne, at de, som Herren vor Gud engang først talte til, ved hans nåde må vokse i kærlighed til hans navn og troskab mod hans pagt,
- så at de må nå frem til den fulde frelse i Kristus.

I den stille samtale, som de gudviede mennesker fører med deres Herre, forberedes kirkehistoriens store begivenheder, som fornyer jordens åsyn;
- kald mange til dette liv i bøn.

R. Herre, hør vor bøn!

Vi beder for alle, som har mistet livet på grund af racisme, vold eller uretfærdighed
- at de gennem kors og lidelse må nå frem til opstandelsens herlighed.

Fadervor

Bøn

Herre, vore fædres Gud, opfyld os med korsets videnskab, som du på underfuld måde gjorde med den hellige Teresa Benedicta i martyriets stund. Giv os på hendes forbøn stadig at søge dig, den højeste sandhed, og i troskab indtil døden bevare kærlighedens evige pagt, som er indstiftet ved din Søns blod til alles frelse. Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

16. august

MARIA SAGRARIO AF SKT. ALOYSIUS GONZAGA
JOMFRU, MARTYR

Mindedag

Elvira Moragas blev født i Lillo (Toledo) i Spanien den 8. januar 1881. Hun studerede til apoteker og var en af de første kvinder, som opnåede denne eksamen i Spanien. I 1915 indtrådte hun i Skt. Anna og Skt. Josefs Karmel i Madrid, hvor hun fik navnet Maria Sagrario af Skt. Aloysius Gonzaga. Ved bønnens ånd, som hun besad, og ved sin kærlighed til Eukaristien, inkarnerede hun på en fuldkommen måde Karmels kontemplative og apostolske ideal. Hun var priorinde for sit kommunitet og led martyrdøden - en nåde som hun længtes efter – fuld af tro og med glødende kærlighed til Kristus, tidligt om morgenen den 15. august 1936. Hun blev saligkåret af pave Johannes Paul II den 10. maj 1998.

Læsningernes Tidebøn

Hymne. *Valgfri (Se appendiks II)*

Anden Læsning fra den salige Maria Sagrarios breve og skrifter

(At følge Kristus på ydmyghedens og korsets vej)

Måtte Jesus altid herske i mit hjerte: Herren beder mig om at være ydmyg, at begræde mine synder, at jeg elsker ham meget, at jeg elsker mine søstre meget, at jeg ikke vil volde dem nogen bedrøvelse, og at heller ikke jeg bliver bedrøvet over noget, at jeg lever meget samlet i ham; uden egen vilje, helt og holdent overgivet til hans guddommelige vilje.
I denne tårernes dal kan der ikke mangle sorger, og vi må glæde os over at have noget at ofre til vores højt elskede Jesus, som ville lide så meget for vores kærlighed. Korsets vej er den mest direkte til foreningen med Gud og er derfor den vej, vi altid skal ønske; måtte Herren ikke tillade at jeg skiller mig fra hans guddommelige vilje.

Velsignet være Gud, som giver os disse besværligheder, for at vi kan ofre dem til ham for hans kærlighed! Den dag skal nok komme, hvor vi vil glæde os over at have gennemgået dem. Lad os indtil da være generøse, udholdende i alt. Hvis vi ikke kan være det med glæde, så i det mindste i inderlig overensstemmelse med hans guddommelige vilje, han som led så meget for vores kærlighed skyld. For hvor store vore lidelser end måtte være, vil de dog aldrig kunne måle sig med hans.
Vil du være fuldkommen forsøg da først og fremmest at være meget ydmyg i tanke, ord, gerning og ønsker; overvej nøje hvad dette vil sige, og arbejd med iver for at opnå det. Hav altid vores højt elskede Jesu blik for dit indre blik og spørg ham i dit hjertes dyb, hvad han ønsker af dig, og nægt ham det aldrig, hvor meget det end måtte koste din natur.
Velsignet være han, som giver os alt til bedste for os! Når vi har ham, har vi alt!

Responsorium
R: Den gode strid har jeg stridt, løbet har jeg fuldført, troen har jeg bevaret.* Så venter mig nu retfærdighedens sejrskrans.
V: Jeg regner alt for tab for at kende Kristus og fællesskabet med ham i hans lidelser, så jeg bliver lig med ham i hans død. * Så venter mig nu retfærdighedens sejrskrans.

Bon

Gud, ved bønnens ånd og en særlig ærbødighed for Eukaristien forberedte du den salige Maria Sagrario til martyriets lidelse. Giv os ved hendes forbillede trofast at opfylde din vilje, så at vi frivilligt må ofre vore liv for dig. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

(Indledning af dagen, Benedictus og Magnificat antifoner, se fællestekster for martyrer i breviaret s. 1753, 1755 og 1763. Alt øvrigt fra ugedagen.)

25. august

MARIA AF DEN KORSFÆSTEDE JESUS
JOMFRU

Mindedag

Mariam Baouardy blev født i 1846 i en arabisk familie i byen Abellin i Galilæa. Hun blev tidligt forældreløs og tilbragte sin opvækst i Egypten, Libanon og Frankrig. I 1867 indtrådte hun som lægsøster i Karmel i Pau og fik navnet Maria af den Korsfæstede Jesus. Hun deltog i grundlæggelsen af et nyt kloster i byen Mangalore i Indien og i Betlehem. Maria modtog mange mystiske nådegaver, som profetier, ekstaser og visioner, og blev stigmatiseret. De talrige mystiske fænomener må for os ikke overskygge det væsentlige: Hendes vidunderlige ydmyghed, hendes meget store næstekærlighed og hendes fuldstændige overgivelse til Helligånden. Hun måtte udholde store lidelser og blev stadig mere den Korsfæstede lig. Da hun i 1878 døde i Betlehem, sørgede hele byens befolkning over hende.

Læsningernes Tidebøn

Hymne: *Ved Marias fødder (Se appendiks II)*

Anden læsning: Fra Cyrillus af Jerusalems katekese.

(Om Helligånden.)

Skønt Helligånden er én, enkel og udelelig, uddeler han dog sine gaver til hver enkelt efter sin vilje. Ligesom det tørre træ sætter knopper, når det kommer i forbindelse med vand, sådan bærer den sjæl, som levede i synd, men som boden har gjort modtagelig for Helligånden, retfærdighedens frugter. Selvom Ånden altså er én, er det ham, som på Guds befaling og i Kristi navn giver liv til talrige dyder.

Han bruger den enes tunge til at udtale visdom, han oplyser sjælen hos en anden gennem profetiens gave. En skænker han magten til at uddrive onde ånder, en anden giver han gaven at tolke de Hellige Skrifter. Han bestyrker den enes kyskhed, han lærer en anden, hvordan man giver almisse, en lærer han, hvordan han skal faste og forsage sig selv, en anden lærer han at foragte det, som hører kroppen til, og igen en anden forbereder han til martyriet.
Skønt han handler forskelligt i forskellige mennesker, forbliver han selv den samme, sådan som der står skrevet: Åndsåbenbarelse gives den enkelte til fælles gavn.

Han kommer til os med mildhed, han modtages med glæde, hans åg er let at bære, stråler af lys og kundskab bebuder hans komme. Han kommer med en sand beskytters ømhed, for han kommer for at frelse, helbrede, undervise, rådgive, styrke, trøste og oplyse ånden: Først hos den, som modtager ham, og dernæst, gennem denne, hos de andre.
Når et menneske, der befandt sig i mørke, pludselig får solen at se, da genvinder han sit syn og ser klart, hvad han før ikke kunne se. Således oplyses sjælen hos den, som anses for værdig til at modtage Helligånden; på en overmenneskelig måde ser han det, som han før ikke kendte til.
Med sit legeme forbliver han på jorden, men hans sjæl skuer himlene som i et spejl.

Responsorium

R: Lever vi i Ånden, skal vi også vandre i Ånden.* Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred.
V: Drives I af Ånden, er I ikke under loven.* Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred.

Bøn

Barmhjertige Fader og al trøsts Gud, du ledte det Hellige Lands ydmyge datter, den salige Maria af den Korsfæstede Jesus, til at grunde over din Søns mysterier og gjorde hende til et vidne om Helligåndens kærlighed og glæde. Giv os, når vi får del i Kristi lidelser, på hendes forbøn at juble af glæde ved åbenbaringen af din herlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

26. august
VOR HELLIGE MODER TERESAS TRANSVERBERATION

Mindedag

Året 1560 udgør et vendepunkt i Teresa af Jesus' liv. I januar har hun en intellektuel vision af den Opstandne Kristus; i april, i Doña Guiomars palæ, modtager hun transverberationens nåde; i august har hun visionen af helvede. Teresa aflægger da løftet om at gøre det mest fuldkomne og drømmer om at grundlægge et reformeret kloster. Hun rådspørger dominikaneren, fader Ibañez, og skriver sin første åndelige biografi til ham. Det reformerede kloster indvies to år senere, den 24. august 1562; hos Teresa er mystik og handling uadskillelige.

Læsningernes Tidebøn

Hymne: *Dilectus meus. (Se appendiks II)*

Der vælges én af følgende to læsninger:

Anden læsning: Fra den hellige Teresa af Jesus' "Liv fortalt af hende selv."

(Du har såret mit hjerte)

De rette udbrud af kærlighed er meget forskellige fra den mærkbare andagts begejstring. Det er ikke os der lægger

brænde på ilden, det synes snarere, som ilden allerede er tændt, og at man pludselig kaster os ind i den, for at vi skal brænde. Sjælen bryder sig ikke om at sørge over det sår, som Herrens fraværelse forårsager den; en pil trænger længst ind i dens indre, nogle gange i selve hjertet. Sjælen ved ikke længere hvad den har, ej heller hvad den vil. Den forstår dog meget godt, at den elsker Gud, og at pilen synes at være dyppet i en plantesaft, som får den til at afsky sig selv af kærlighed til denne Herre, og at den gerne ville miste livet for hans skyld. Man kan hverken berømme eller beskrive, hvordan Gud tilføjer sjælen dette sår, som plager den så stærkt, at den hverken ved ud eller ind; men denne smerte er så liflig, at der ikke er nogen nydelse i livet, som giver større tilfredsstillelse. Sjælens ønske er - som jeg har sagt - til stadighed at være døende af denne sygdom.

Mens jeg var i denne tilstand, behagede det Herren nogle gange at skænke mig følgende vision: Jeg så en engel ved min venstre side i legemlig skikkelse, hvilket jeg ikke plejer at se uden en sjælden gang. Skønt engle ofte viser sig for mig, er det, uden at jeg ser dem, ligesom i den forrige vision, jeg først talte om. Denne vision ville Herren, at jeg så således: Engelen var ikke stor men lille, meget smuk og med ansigtet så flammende, at han syntes at høre til de meget ophøjede engle, der synes helt at være ild. Det må have været en af dem, man kalder keruber, men de siger mig aldrig deres navne.

Jeg så, at han i hænderne holdt en lang lanse af guld, med en od af jern, som syntes mig at være glødende ild. Jeg følte det som om, han flere gange stak denne ind i mit hjerte, og at den trængte ind i mine indvolde. Da han trak den ud, syntes jeg, han trak mine indvolde med ud af mig, og jeg var nu helt optændt af kærlighed til Gud. Smerten var så stor, at den fik mig til at vånde mig nogle gange, og den sødme, den voldsomme smerte fylder mig med, er så umådelig, at jeg ikke kan ønske at blive den kvit, for sjælen kan ikke stilles tilfreds af mindre end af Gud selv. Det er ikke en legemlig smerte, men

en åndelig, skønt legemet ikke går frit for at få nogen del i den, ja endog megen. Så søde kærlighedserklæringer veksles mellem sjælen og Gud, at jeg beder hans godhed give erfaringen af dette til dem, der måtte tro, at jeg lyver.

Responsorium
R: Der kom i mit hjerte en brændende ild, umulig at udholde.
*Du har forført mig, Herre, du var den stærkeste.
V: Mit hjerte jubler, min sjæl fryder sig: Jeg har ingen anden glæde end dig.* Du har forført mig, Herre, du var den stærkeste.

eller:
Anden læsning: Fra "Levende Kærlighedsflamme (A)" af den Hellige Johannes af Korset.

(Du har såret mit hjerte)

Moses siger i 5. Mosebog: "*Herren vor Gud er en fortærende ild*", det vil sige en ild af kærlighed. Eftersom denne ild har en uendelig kraft, kan den på en ufattelig måde fortære og forvandle den sjæl, som den berører, til sig selv. Dog antænder og fortærer den hver sjæl alt efter, hvor forberedt den er: én mere, en anden mindre, og det så meget den vil, hvordan og hvornår den vil. Når den vil berøre sjælen heftigt, om så kun en anelse, da opnår sjælens glød en så høj grad af kærlighed, at den forekommer sjælen at brænde stærkere end al verdens ild, for den er i sig selv en uendelig kærlighedsild. Det er derfor, at sjælen i denne forening kalder Helligånden for et "brændejern". Og fordi denne guddommelige ild helt har forvandlet sjælen til sig selv, ikke blot føler den brændejernet, men den er selv helt og holdent blevet et brændejern af heftig ild.

Det er noget vidunderligt og værd at lægge mærke til, at selvom denne Guds ild er så mægtig og fortærende, at den

kunne fortære tusind verdener lettere, end ilden på denne jord ville kunne fortære et halmstrå, så fortærer og ødelægger den ikke sjælen hvori den brænder på denne måde. Den guddommeliggør den derimod og henrykker den alt efter kærlighedens styrke, idet den opflammer og brænder i den med mildhed...Eftersom Guds hensigt med disse meddelelser er at udvide sjælen, hverken trætter eller knuger han den; tværtimod udvider han den og fylder den med fryd, han oplyser og beriger den.

Således sker det, at den salige sjæl, der har den overordentlige lykke at nå frem til denne brændende ild, ved alt, smager alt, gør alt, hvad den vil, og alt lykkes for den. For det er om en sådan sjæl, at apostlen Paulus siger: *"Det åndelige menneske kan bedømme alt, men selv kan han ikke bedømmes af nogen"*[2] Og på et andet sted: *"Ånden ransager jo alt, endog Guds dybder."*[3]

Det kan ske at sjælen, optændt af en sådan kærlighed til Gud, føler sig angrebet af en seraf med en pil eller et spyd helt glødende af denne kærligheds ild. Idet den med sit spyd gennemborer denne sjæl, som allerede brænder som et glødende kul, eller rettere sagt som en heftig flamme, brænder den sjælen på en sublim måde. Da ser sjælen sig omdannet til en umådelig kærlighedsbrand. Kun få sjæle når en så ophøjet tilstand, men nogle er nået dertil, især dem hvis dyder og ånd skulle gives videre til deres åndelige børn. Gud giver i rigt mål åndens førstegrøde til grundlæggere, alt efter den større eller mindre udstrækning, som efterfølgelsen af deres lære og ånd kommer til at få.

O, lyksalige sår, tilføjet af ham, som ikke kan andet end at helbrede! O, lykkebringende og højest lyksalige sår, som tilføjes alene for at opfylde den sårede sjæl med sødme og nydelse. Du er stor, o liflige sår, for han, som tilføjede dig er stor; og stor er din lifligheds fylde, fordi kærlighedens ild er uendelig. O, liflige sår, og så meget mere liflig som din ild

berører sjælens allerinderste substans ved at opflamme alt, som kan opflammes, for at fylde alt, som fyldes kan, med liflighed.

[1] 5Mos.4,24 [2] 1Kor.2,15 [3] 1Kor.2,10

Responsorium

R: Herren din Gud er én, han er en fortærende ild.* Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele din styrke.
V: Se hvor stor kærlighed Gud har vist os: Han har sendt sin enbårne Søn til verden.* Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele din styrke.

Bøn

Almægtige Gud, du har på en vidunderlig måde tændt din kærligheds ild i den hellige Teresa, vor moder, og givet hende styrke til at udføre store ting til dit navns ære. Lad os på hendes forbøn erfare kærlighedens kraft i vort indre, som gør os stadig mere ædelmodige i din tjeneste.
Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

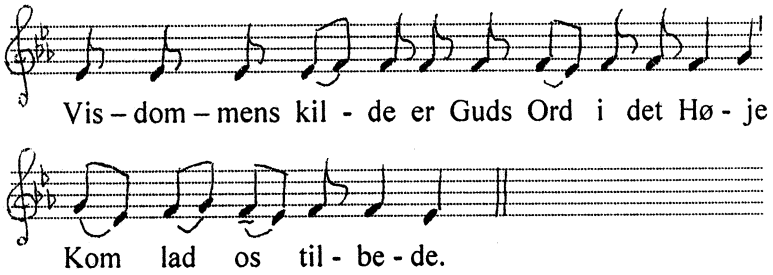

Benedictus Antifon

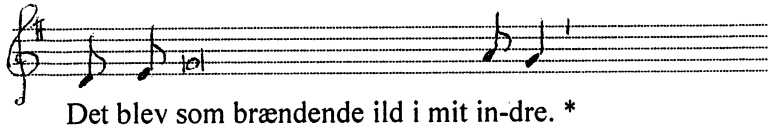

Det blev som brændende ild i mit in-dre. *

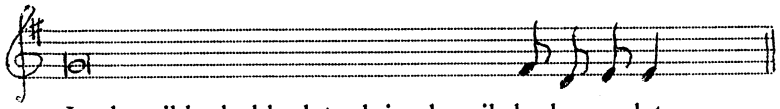

Jeg kan ikke holde det ud, jeg kan ik-ke bæ-re det.

Bøn

Almægtige Gud, du har på en vidunderlig måde tændt din kærligheds ild i den hellige Teresa, vor moder, og givet hende styrke til at udføre store ting til dit navns ære. Lad os på hendes forbøn erfare kærlighedens kraft i vort indre, som gør os stadig mere ædelmodige i din tjeneste.
Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Magnificat Antifon

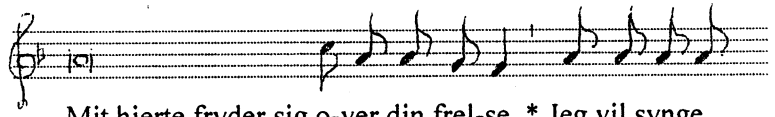

Mit hjerte fryder sig o-ver din frel-se. * Jeg vil synge

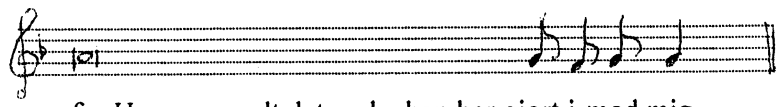

for Herren om alt det gode, han har gjort i-mod mig.

1. september

TERESA MARGARETA AF JESU HJERTE
JOMFRU

Mindedag

Med Sankt Johannes ord "Gud er kærlighed" som udgangspunkt levede Teresa Margareta (1747-1770) et dybt kontemplativt liv i karmeliterklostret i Florens. Hun forstod, at hendes kaldelse var at leve et skjult liv i kærlighed og selvfornægtelse. Hun fik også mange lejligheder til at udøve en heroisk kærlighed til næsten i løbet af sine seks år i Karmel, hvor hun var indtrådt som 17-årig. Teresa Margareta døde inden hun var fyldt 23 år.

Hymne: *Et offer til dit Hellige Hjerte* *(Se appendiks).*

Anden læsning Fra kanonisationsakterne

(Kristi kærlighed tvinger os)

Man kan sige, at hele Teresa Margaretas korte liv var én vedvarende opløftelse af hendes rene hjerte til Gud.

Hendes uskyldige sjæl vendte sig helt af egen drift mod Gud, og den syntes kun at kunne finde hvile i ham. Hos hende forenedes den største hjertets renhed med en dyb ydmyghed, og hun elskede i sandhed at være ukendt og ringeagtet; hun ikke blot udholdt ydmygelse, hun glædede sig ved den. Det var gennem hendes hjertes renhed og åndens ydmyghed, at hun fortjente at blive ophøjet til den højeste grad af kærlighed. I løbet af meget kort tid tog denne dyd til i hende i den grad, at hun i sandhed brændte med en helt serafisk glød: Hun kunne ikke tale om Gud, uden at hendes ansigt strålede. Med denne kærlighed til Gud omfattede hun tillige helhjertet sin næste, og især syndere, for hvis skyld hun betingelsesløst bragte sig selv som offer til Gud. Hendes ydmyge venlighed og fuldstændige

selvforglemmelse i forhold til hendes medsøstre, især de syge, gjorde, at de betragtede hende som en kærlighedens engel.

Hendes kærligheds ild næredes af Eukaristien, som hun havde en stærk længsel efter at modtage. Hun nærede også en særlig andagt til Jesu Hellige Hjerte og det i en tid, hvor Jansenismens kætteri, som vandt indpas flere steder i Toscana, bekæmpede denne så frugtbringende kult. Hun ærede også Guds Jomfrumoder og elskede hende inderligt som forbillede og som sin jomfruelige renheds beskytterinde. Begavet med en høj grad af kontemplationens nådegave, gjorde hun for hver dag fremskridt i foreningen med Gud, og hun strålede så at sige af evighedens lys, som var hende ganske nær.

Men før sin død skulle hun, som en sand datter af den hellige Teresa og en trofast elev af Skt. Johannes af Korset, få sin Korsfæstede Brudgoms levende billede indpræget i sin sjæl gennem de mystiske lidelsers martyrium. Og årsagen til dette martyrium er selve kærlighedens intensitet. For jo mere brændende den er, desto mere driver den sjælen til at elske; og eftersom sjælen ikke kan elske Gud så meget, som han fortjener at blive elsket, dvs. uendeligt, pines den af en umættelig længsel efter at elske mere. Den er nedsænket i et tæt mørke, og det synes den, at den har mistet al kærlighed til Gud.

Det er jo sådan, at jo større kærligheden er, desto mindre synes den at være i egne øjne. Og dog vandt hun, som i sandhed var korsfæstet med Kristus, gennem dette hjertets martyrium i så meget desto rigere mål forløsningens frugter for sig selv og forandre. Disse Kirkens reneste og mest ophøjede sjæle er, gennem deres stille apostolat i lidelse, kærlighed og bøn, til største gavn for alle.

Responsorium

R: Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind og af hele din styrke.* Du skal elske din næste som dig selv.
V: Hør Israel, Herren din Gud er den eneste. Du må ikke have andre guder end ham alene. Det er dig, Herren har udvalgt, det er af kærlighed til dig, at Herren har befriet dig.* Du skal elske din næste som dig selv.

Bøn

Gud, du lod den hellige Teresa Margareta øse rigdomme af ydmyghed og kærlighed af Frelserens levende kilder. Giv os på hendes forbøn aldrig at skilles fra Kristi kærlighed.
Han som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

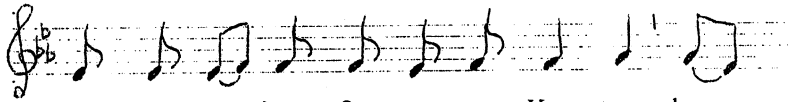

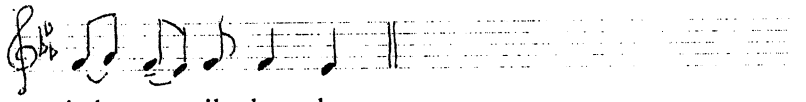

Benedictus antifon

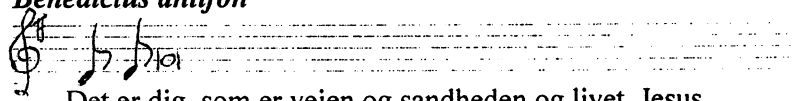

Det er dig, som er vejen og sandheden og livet, Jesus

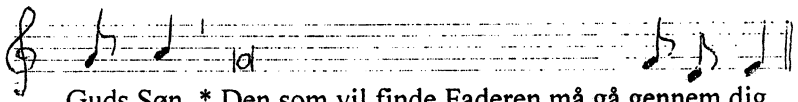

Guds Søn. * Den som vil finde Faderen må gå gennem dig.

Bøn

Gud, du lod den hellige Teresa Margareta øse rigdomme af ydmyghed og kærlighed af Frelserens levende kilder. Giv os på hendes forbøn aldrig at skilles fra Kristi kærlighed.
Han som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Magnificat antifon

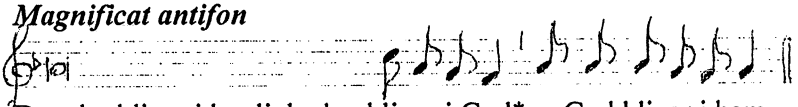

Den der bliver i kærligheden bliver i Gud*og Gud bliver i ham.

17. september

ALBERTUS AF JERUSALEM
ORDENENS LOVGIVER, BISKOP

Fest

Albertus, tidligere biskop af Vercelli, blev i 1205 valgt til patriark af Jerusalem. Omkring 1208 skrev han en leveregel til eremitterne på bjerget Karmel, som var præget af dyb åndelighed. Under en procession i Acco den 14. september 1214 blev han myrdet med knivstik af en præst, som han tidligere havde ladet afsætte af moralske årsager.

Læsningernes tidebøn

Hymne: *Valgfri*

Ant. 1 Den retfærdige har sin glæde ved Herrens lov, * og grunder på hans lov både dag og nat.

Salme 21,2-8,14

Herre, kongen er glad ved din vælde, *
hvor frydes han højlig over din frelse!
Hvad hans hjerte ønskede, gav du ham, *
du afslog ikke hans læbers bøn.
Du kom ham i møde med rig velsignelse, *
satte en krone af guld på hans hoved.
Han bad dig om liv, og du gav ham det, *
en række af dage uden ende.

Stor er hans glans ved din frelse, *
højhed og hæder lægger du på ham.
Ja, evig velsignelse gav du ham, *
med fryd for dit åsyn glæded du ham.
Thi kongen stoler på Herren, *
ved den Højestes nåde rokkes han ikke.

Herre, stå op i din vælde, *
med sang og med spil vil vi prise dit storværk!
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 1 Den retfærdige har sin glæde ved Herrens lov, * og grunder på hans lov både dag og nat.

Ant. 2 Må Herrens lov * altid være i jeres mund.

Salme 92

I

Det er godt at takke Herren *
lovsynge dit navn, du Højeste,
ved gry forkynde din nåde, *
om natten din trofasthed
til tistrenget lyre, til harpe, *
til strengeleg på citer!
Thi ved dit værk har du glædet mig, Herre, *
jeg jubler over dine hænders gerning.

Hvor store er dine gerninger, Herre, *
dine tanker såre dybe!
Tåben fatter det ikke, *
dåren skønner ej sligt.
Spirer de gudløse end som græsset, *
blomstrer end alle udådsmænd,
er det kun for at lægges øde for stedse, *
men du er ophøjet for evigt, Herre!
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 2 Må Herrens lov * altid være i jeres mund.

Ant. 3 Den, som grunder på Herrens lov, * bærer frugt til rette tid.

Salme 92

II

Se, dine fjender; Herre, †
se, dine fjender går under, *
alle udådsmænd spredes!
Du har løftet mit horn som vildoksens, *
kvæget mig med den friskeste olie;
det fryder mit øje at se mine fjender, *
mit øre at høre mine avindsmænd.

De retfærdige grønnes som palmen, *
vokser som Libanons ceder;
plantede i Herrens tempel *
grønnes de i vor Guds forgård;
de bærer frugt, selv når de ældes, *
af saft er de fulde og friske,
for at vidne, at Herren er retvis, *
min klippe, hos hvem ingen uret findes.
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 3 Den, som grunder på Herrens lov, * bærer frugt til rette tid.

V. Tag imod undervisning af hans mund,
R. og bevar hans ord i dit hjerte.

Første læsning ***Ef 6,5-8;10-18;23-24***

Slaver, adlyd jeres jordiske herrer, som var det Kristus, med frygt og bæven og af et oprigtigt hjerte, ikke som øjentjenere, der vil stå sig godt med mennesker, men som Kristi tjenere, der af hjertet

gør Guds vilje. Gør jeres arbejde med god vilje som et arbejde for Herren og ikke for mennesker. I ved jo, at enhver skal få gengældt af Herren, hvad han gør af godt, hvad enten han er slave eller fri.
I øvrigt, vær stærke i Herren og i hans mægtige styrke. Ifør jer Guds fulde rustning, så I kan holde stand mod Djævelens snigløb. Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet.

Tag derfor Guds fulde rustning på, for at I kan stå imod på den onde dag, overvinde alt og bestå. Så stå da fast, spænd sandhed som bælte om lænden, og ifør jer retfærdighed som brynje, og tag som sko på fødderne villighed til at gå med fredens evangelium. Overalt skal I løfte troens skjold, hvormed I kan slukke alle den Ondes brændende pile. Grib frelsens hjelm og Åndens sværd, som er Guds ord. Under stadig bøn og anråbelse skal I altid bede i Ånden og holde jer vågne til det og altid være udholdende i forbøn for alle de hellige.
Fred være med brødrene, og kærlighed og tro fra Gud Fader og Herren Jesus Kristus! Nåden være med alle, der elsker vor Herre Jesus Kristus, og uforgængeligt liv!

Responsorium

R. Lev så det svarer til det kald, I fik.
* Lev i lydighed mod Jesus Kristus.
V. Grund over Herrens lov dag og nat og våg i bøn.
* Lev i lydighed mod Jesus Kristus.

Anden læsning

Af den hellige Albertus' Regel

Eftersom menneskets liv på jorden er en strid, og de, som vil leve et gudfrygtigt liv i Kristus lider forfølgelse, og da jeres modstander djævelen desuden går omkring som en brølende løve

og søger, hvem han kan sluge, må I med al iver efterstræbe at iføre jer Guds fulde rustning, så I kan holde stand mod fjendens angreb. Lad kyskheden være jeres bælte, og lad hjertet overvåge af hellige tanker, thi der står skrevet: Hellige tanker skal beskytte dig. Ifør jer retfærdighedens brystpanser, så at I elsker Herren, jeres Gud, af hele jeres hjerte og af hele jeres sjæl og af al jeres kraft, og jeres næste som jer selv. Tag under alle forhold troens skjold, hvormed I kan slukke alle den ondes brændende pile, thi uden tro er det umuligt at behage Gud. Sæt også frelsens hjelm på hovedet, så at I forventer jeres frelse af ham, som er den eneste Frelser, han, som frelser sit folk fra dets synder. Må også Åndens sværd, som er Guds ord, i al sin rigdom bo i jeres mund og jeres hjerter, og alt, hvad I skal gøre, gør det i overensstemmelse med Herrens ord.

Apostelen anbefaler tavsheden, når han foreskriver, at vi skal arbejde i tavshed. Og på samme måde vidner profeten: Retfærdighedens frugt er tavshed. Og endvidere: I tavshed og håb er jeres styrke. Derfor bestemmer vi, at I skal iagttage tavshed fra og med komplet til og med prim den følgende dag. Resten af tiden er det dog ikke nødvendigt at iagttage tavsheden med lige så stor strenghed, men man bør dog meget nøje tage sig i agt for at bruge mange ord. Thi som der står skrevet, og erfaringen viser os dette i lige så høj grad: Dér, hvor der er mange ord, udebliver synden ikke. Den, som taler ubetænksomt, kommer i ulykke. Den, som har en overflod af ord, skader sin sjæl.

Og i Evangeliet siger Herren: For hvert unyttigt ord, som menneskene taler, skal de aflægge regnskab på dommens dag. Må altså hver enkelt skaffe en vægt til sine ord og stramme tøjler for sin mund, så han ikke snubler og falder omkuld pga. sin tunge og hans fald bliver uhelbredeligt og endog dødeligt. Må han med profeten vogte sine veje, så han ikke synder med sin tunge, og med iver og omsorg søge at iagttage tavsheden, som er retfærdighedens frugt.

Responsorium

R. Mine børn, lad loven gøre jer mandige og stærke * thi den skal føre jer til ære.
V. Herrens lov er fuldkommen og vederkvæger sjælen, den gør den enfoldige vis. * Thi den skal føre jer til ære.

Te Deum

Bøn

Gud, gennem den salige Albertus har du undervist os i den form for evangelisk liv, som vi skal følge for at nå frem til den fuldkomne kærlighed. Lad os på hans forbøn altid leve i lydighed mod Jesus Kristus og trofast tjene ham indtil døden.
Han, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed Gud fra evighed til evighed

Indledning af dagen

Inv. 7

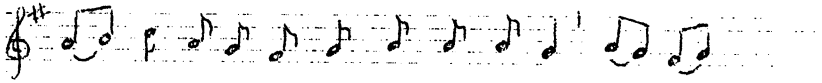

Her – ren er den hø – je – ste lov – gi–ver, kom lad

os til – be–de.

Laudes

Hymne

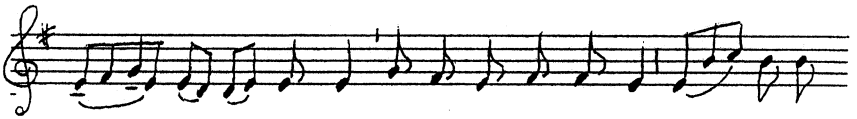

Lad os en lov–sang til Al–ber–tus sjun–ge med tak i

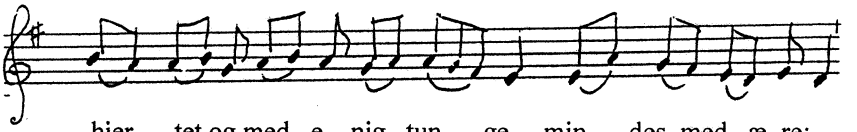

hjer – tet og med e – nig tun – ge, min – des med æ–re:

Må – let har han nå – et, sej – rens krans få – et.

2. Ivrig, fortjenstfuld han med sin ånd og krop
ledte med godhed folket som dets biskop;
livet som sidste vidnesbyrd blev givet,
med blodet skrevet.

3. Selv om han aldrig vor Orden tilhørte,
han dog Karmels lære videreførte.
Med visdom skrev han alle Reglens sider
i fjerne tider.

4. Grundet på Åndens visdom i hans lære
kan Karmels enge gode frugter bære.
Må han vor sikre vejleder forblive,
styrke os give.

5. Lad os tilbede vor Gud i det høje
og også engang dér for ham os bøje;
Fader Albertus, hjælp med dine bønner
os, dine sønner. Amen.

Ant. 1 I er verdens lys. * En by, der ligger på et bjerg kan ikke skjules.

(Salmer og canticum som søndag 1. uge, se appendiks I)

Ant. 2 Jeres lys skal skinne for mennesker, * så de ser jeres gode gerninger og priser jeres Fader, som er i himlen.

Ant. 3 Guds ord er levende og virksomt, * det er skarpere end noget tveægget sværd.

Læsning ***Hebr 13,7-9a***

Tænk på jeres ledere, som har talt Guds ord til jer, betragt udfaldet af deres livsløb og efterlign deres tro. Jesus Kristus er den samme i går og i dag og til evig tid. Lad jer ikke føre på afveje af alle mulige fremmede lærdomme.

Responsorium

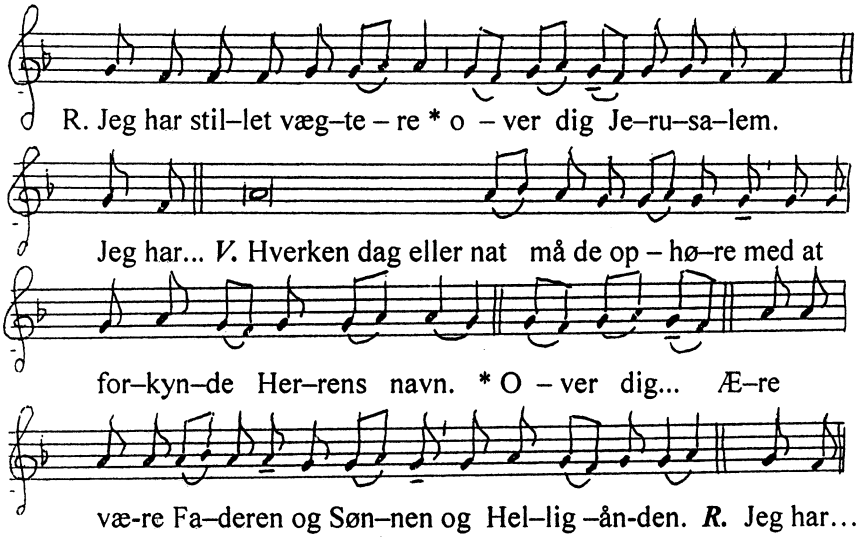

Benedictus antifon

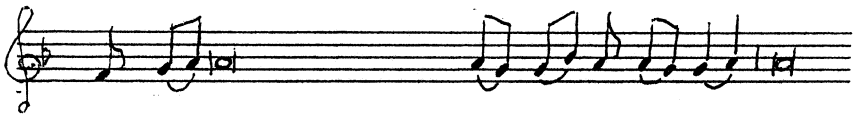

Den, som er nidkær for loven, han må føl–ge mig; *

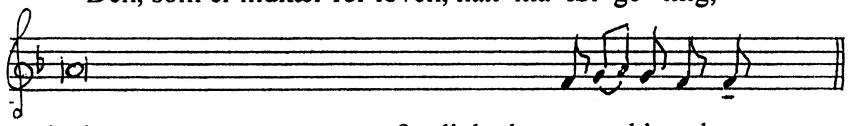

da drog mange, som søgte retfærdighed og ret, ud i ør-ke-nen.

Forbønner

Lad os lovprise Kristus, vore sjæles hyrde og beskytter, som elsker sit folk. I ham har vi vort håb og vi beder:

R. Herre, beskyt dit folk.

Modtag, Herre, vore løfter og forsætter
- som denne dags morgenoffer.

Giv, at vi til fulde lever af vor Regels ånd
- og af hele vort hjerte elsker dine bud.

Du, som er kærligheden, giv, at vi elsker dig
- og får del i dit liv.

Giv os, dine tjenere, at være tro mod dit ord
- og at søge det af hele vort hjerte.

Vis os vejen, som leder til Karmels højder
- så at vi tjener dig med rent hjerte og god samvittighed.

Fadervor

Bøn

Gud, gennem den salige Albertus har du undervist os i den form for evangelisk liv, som vi skal følge for at nå til den fuldkomne kærlighed. Lad os på hans forbøn altid leve i lydighed mod Jesus Kristus og trofast tjene ham indtil døden.
Han, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed Gud fra evighed til evighed

Terts

Hymne
Gud Helligånd kom til os ned,
dvæl i vort hjerte med din fred,
jag synden bort, gør sjælen ren,
Du, som med Fader, Søn er én.

Mund, tunge, hjerte, kraft og mod
lovsynge højt vor Fader god;
tænd i vor sjæl din stærke ild
af næstekærligheden mild.

O, lad os skue dybt i løn
ved dig Gud Fader og Gud Søn
og dig i guddoms herlighed,
Gud Helligånd, Gud Kærlighed. Amen

(Salmer og antifoner til de små tidebønner er fra hverdagen. Se Appendiks I)

Kort læsning ***3 Mos 20,7-8***

I skal hellige jer og være hellige, for jeg er Herren jeres Gud. I skal omhyggeligt følge mine love; det er mig, Herren, der helliger jer.

V. Alt, hvad I foretager jer,
R. gør det i Herrens navn.

(Bøn som ovenfor)

Sext

Hymne

Du stærke Herre, sande Gud,
som klæder dag i flammeskrud
ved morgenrødens varme mild
og middagssolens stærke ild.

Udsluk du hadets bitre glød,
dæmp lysters ild i hjertets skød,
giv legemet med fred at bo,
skænk sjælene en salig ro.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Læsning ***2 Tim 3,12.14-15***

Forfulgt bliver alle, som vil leve et gudfrygtigt liv i Kristus Jesus. Men du, bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om! Du kender dem, du har lært det af, og fra barnsben kender du De hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus.

V. Tag det, som du har hørt af mig, til forbillede
R. i tro og kærlighed ved Kristus Jesus.

Bøn

Gud, gennem den salige Albertus har du undervist os i den form for evangelisk liv, som vi skal følge for at nå til den fuldkomne kærlighed. Lad os på hans forbøn altid leve i lydighed mod Jesus Kristus og trofast tjene ham indtil døden. Han, som lever og råder i evighed.

Non

Hymne

Du, evig Gud, som alt på jord
behersker ved dit almagtsord,
Du lader skumring følge dag,
thi så det er dit velbehag.

Forlen os lys ved aftenstid,
bevar vort livslys, Fader blid,
en salig død os alle giv
og hist hos dig et evigt liv.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Læsning ***Fil 4,8-9***

Brødre, alt hvad der er sandt, hvad der er ædelt, hvad der er ret, hvad der er rent, hvad der er værd at elske, hvad der er værd at tale godt om, kort sagt: det gode og det rosværdige, det skal I lægge jer på sinde. Hvad I har lært og taget imod og set og hørt hos mig, det skal I gøre. Og fredens Gud vil være med jer.

V. Salige er de, som holder fred,
R. de skal kaldes Guds børn.

Bøn

Gud, gennem den salige Albertus har du undervist os i den form for evangelisk liv, som vi skal følge for at nå til den fuldkomne kærlighed. Lad os på hans forbøn altid leve i lydighed mod Jesus Kristus og trofast tjene ham indtil døden. Han, som lever og råder i evighed.

VESPER

Hymne

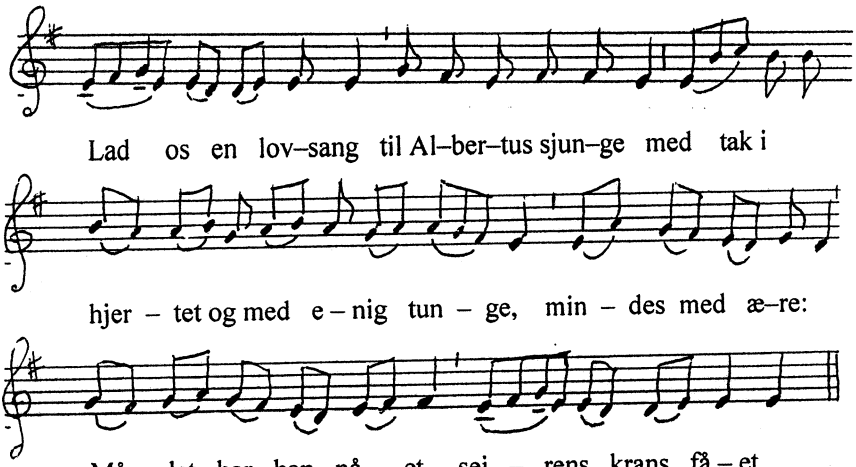

2. Ivrig, fortjenstfuld han med sin ånd og krop
ledte med godhed folket som dets biskop;
livet som sidste vidnesbyrd blev givet,
med blodet skrevet.

3. Selv om han aldrig vor Orden tilhørte,
han dog Karmels lære videreførte.
Med visdom skrev han alle Reglens sider
i fjerne tider.

4. Grundet på Åndens visdom i hans lære
kan Karmels enge gode frugter bære.
Må han vor sikre vejleder forblive,
styrke os give.

5. Lad os tilbede vor Gud i det høje
og også engang dér for ham os bøje;
Fader Albertus, hjælp med dine bønner
os, dine sønner. Amen.

Ant. 1 Evangeliets tjener er jeg blevet * gennem Guds nåde og gave.

Salme 15

Herre, hvem kan gæste dit telt, *
hvem kan bo på dit hellige bjerg?
Den, som vandrer fuldkomment og øver ret, *
taler sandhed af sit hjerte
Ikke bagtaler med sin tunge, †
ikke volder sin næste ondt *
og ej bringer skam over ven,

som agter den forkastede ringe, *
men ærer dem, der frygter Herren,
ej bryder ed, han svor til egen skade, †
ej låner penge ud mod åger *
og ej tager gave mod skyldfri.
Hvem således gør, *
skal aldrig rokkes.
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 1 Evangeliets tjener er jeg blevet * gennem Guds nåde og gave.

Ant. 2 Han er den trofaste og kloge tjener, * som Herren satte over sit hus.

Salme 112

Salig er den, der frygter Herren *
og ret har lyst til hans lovbud!
Hans æt bliver mægtig på jorden, *
den oprigtiges slægt skal velsignes;

velstand og rigdom er i hans hus, *
hans retfærdighed varer evindelig.
For den oprigtige oprinder lys i mørket; *
han er mild, barmhjertig og retfærdig.
Salig den, der ynkes og låner ud *
og styrer sine sager med retfærd;
thi han rokkes aldrig i evighed, *
den retfærdige ihukommes for evigt;
han frygter ikke for onde tidender, *
hans hjerte er trøstigt i tillid til Herren;
fast er hans hjerte og uden frygt, *
han skuer med fryd sine fjender;

til fattige uddeler han rundhåndet, †
hans retfærdighed varer evindelig; *
med ære løfter hans horn sig.
Den gudløse ser det og græmmes, †
skærer tænder og går til grunde; *
de gudløses attrå bliver til intet.
Ære være Faderen og Sønnen * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.Amen

Ant. 2 Han er den trofaste og kloge tjener, * som Herren satte over sit hus.

Canticum antifon

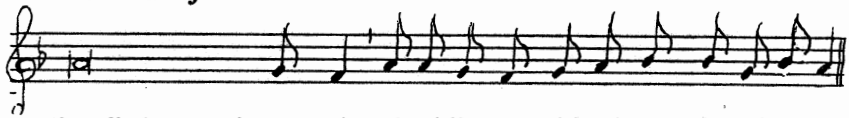

Mine får hører min røst, så at der bli-ver *en* hjord og *en* hyr-de.

Canticum Åb. 15,3-4

Store og underfulde er dine gerninger, Herre vor Gud, du Almægtige! Retfærdige og sande er dine veje, du folkenes konge!
Ant.

Hvem skulle ikke frygte dig, Herre! og prise dit navn?Thi du alene er hellig. ***Ant.***

Ja, alle folkene skal komme og tilbede for dit åsyn, fordi dine retfærdige domme er blevet åbnebaret. ***Ant.***

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, Som det var i begyndelsen så nu og altid, og i al evighed.Amen ***Ant.***

Kort læsning ***Jak 1,22-25***

Vær ordets gørere, ikke blot deres hørere, ellers bedrager I jer selv. Den, der er ordets hører, men ikke dets gører, ligner en, som betragter sit eget ansigt i et spejl: Han betragter nok sig selv, men går bort og har straks glemt, hvordan han så ud. Men den, der fordyber sig i frihedens fuldkomne lov og bliver ved den og ikke er en glemsom hører, men en gerningens gører, han skal være salig ved det, han gør.

Responsorium

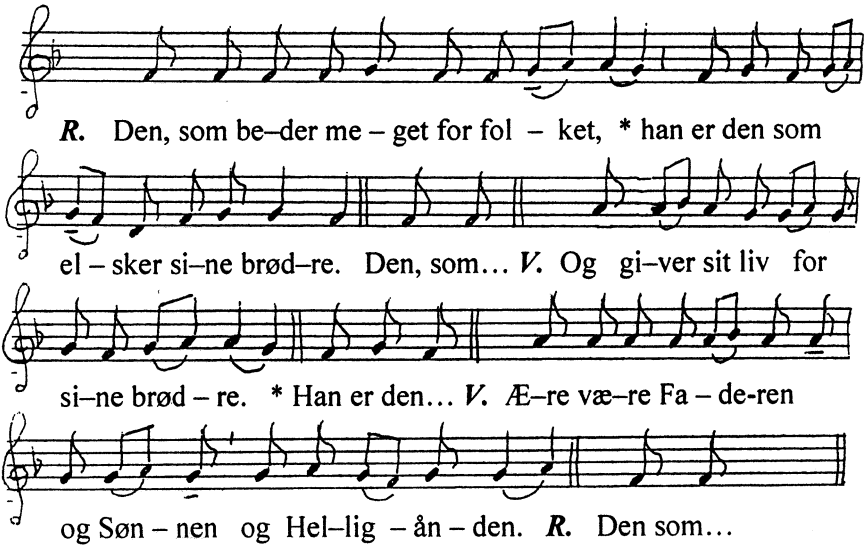

Magnificat ant.

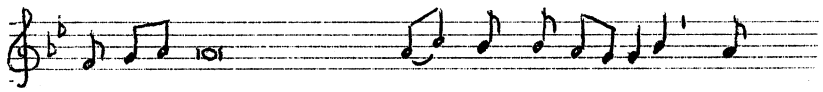

Lad Kri – sti ord i hele dets rig – dom bo hos jer. * Syng

med taknemmelighed for Gud i je – res hjer – ter.

Forbønner

Lad os prise og ære Kristus, verdens Frelser, i hvis navn Albertus gav os vor leveregel, og lad os stærke i troen bede:

R. Herre, ihukom dit folk.

Kristus, vi er kommet til Karmel for at leve i lydighed mod dig,
- måtte vi tjene dig trofast med rent hjerte og god samvittighed.

Du har givet os overordnede, som skal tjene deres brødre,
- gør at vi møder dig i deres ord og forbillede.

Du har kaldet os til dag og nat at meditere over din lov,
- måtte dit ord i al sin rigdom bo i os.

Du, som byder os at leve i stilhed, opfyldt af dit nærvær,
- måtte vor styrke være i stilhed og tillid.

Du har sagt til os, at menneskets liv på jorden er en strid,
- indgiv de fortrykte mod, rejs de faldne og opfyld alle med din Ånd.

Til dig anbefaler vi alle afdøde, som har delt vores kaldelse,
-måtte de uophørligt synge din pris i himlen.

Fadervor

Bøn

Gud, gennem den salige Albertus har du undervist os i den form for evangelisk liv, som vi skal følge for at nå frem til den fuldkomne kærlighed. Lad os på hans forbøn altid leve i lydighed mod Jesus Kristus og trofast tjene ham indtil døden.
Han, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed Gud fra evighed til evighed

1. oktober

THÉRÈSE AF JESUSBARNET OG AF DET HELLIGE ANSIGT, JOMFRU OG KIRKELÆRER

Fest

I sin selvbiografi har Thérèse Martin efterladt en redegørelse for sin åndelige udvikling. Såvel i sorg som i lidelse frembærer hun sig selv som offer for synderne. Hun ville ikke afslå Gud noget som helst og forventede alt af hans barmhjertighed. Hun ville være kærligheden i Kirken og nærede en brændende kærlighed til medsøstrene. Hun døde som 24-årig i karmeliterklosteret i Lisieux den 30. september 1897. Hun er blevet missionærernes værnehelgen. Den 19. oktober 1997 blev hun udnævnt til kirkelærer af Johannes Paul II.

Læsningernes tidebøn

Hymne: *valgfri (Se appendiksII)*

Ant. 1 Din miskundhed * følger mig alle mine dage.

Salme 23

Herren er min hyrde, mig skal intet fattes, *
han lader mig ligge på grønne vange.
Til hvilens vande leder han mig, *
han kvæger min sjæl,
han fører mig ad rette veje *
for sit navns skyld.
Skal jeg end vandre i dødsskyggens dal, *
jeg frygter ej ondt;
thi du er med mig, *
din kæp og din stav er min trøst.
I mine fjenders påsyn *
dækker du bord for mig,

du salver mit hoved med olie, *
mit bæger flyder over.
Kun godhed og miskundhed følger mig *
alle mine dage,
og i Herrens hus *
skal jeg bo gennem lange tider.

Ant. 1 Din miskundhed * følger mig alle mine dage.

Ant. 2 Se, hvor stor kærlighed * Faderen har vist os, at vi kaldes Guds børn, og vi er det.

Salme 103

I

Min sjæl, lov Herren, *
og alt i mig love hans hellige navn!
Min sjæl, lov Herren, *
og glem ikke alle hans velgerninger!

Han, som tilgiver alle dine misgerninger *
og læger alle dine sygdomme,
han, som udløser dit liv fra graven *
og kroner dig med miskundhed og barmhjertighed,
han, som mætter din sjæl med godt, *
så du bliver ung igen som ørnen!
Herren øver retfærdighed *
og ret mod alle fortrykte.
Han lod Moses se sine veje, *
Israels børn sine gerninger.

Ant. 2 Se, hvor stor kærlighed * Faderen har vist os, at vi kaldes Guds børn, og vi er det.

Ant. 3 Faderen selv elsker jer, * fordi I elsker mig og tror, at jeg er udgået fra Faderen.

II

Barmhjertig og nådig er Herren, *
langmodig og rig på miskundhed;
han går ikke bestandig i rette, *
gemmer ej evigt på vrede;
han handlede ej med os efter vore synder, *
gengældte os ikke efter vor brøde.

Men så højt som himlen er over jorden, *
er hans miskundhed stor over dem, der frygter ham.
Så langt som østen er fra vesten, *
har han fjernet vore synder fra os.
Som en fader forbarmer sig over sine børn, *
forbarmer Herren sig over dem, der frygter ham.

Thi han kender vor skabning, *
han kommer i hu, vi er støv;
som græs er menneskets dage, *
han blomstrer som markens blomster;
når et vejr farer over ham, er han ej mere, *
hans sted får ham aldrig at se igen.

Ant. 3 Faderen selv elsker jer, * fordi I elsker mig og tror, at jeg er udgået fra Faderen.

V. Dit ord er en lygte for min fod.
R. Et lys på min sti.

Første læsning ***1. Kor. 12,12;27-31;13***

Ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange som de er, dog danner ét legeme, sådan er det også med Kristus.

I er Kristi legeme og hver især hans lemmer. Og i kirken har Gud sat nogle til at være for det første apostle, for det andet profeter, for det tredje lærere, endvidere nogle med kraft til at gøre mægtige gerninger, endvidere nogle med nådegaver til at helbrede, til at hjælpe, til at lede, til forskellige slags tungetale. Kan alle være apostle? Eller profeter? Eller lærere? Kan alle gøre mægtige gerninger? Har alle nådegaver til at helbrede? Kan alle tale i tunger? Kan alle tolke tungetale? Men stræb efter de største nådegaver! Og jeg vil også vise jer en langt bedre vej.

Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet. Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har kærlighed, gavner det mig intet.

Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag.

Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt.

Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. For vi erkender stykkevis, og vi profeterer stykkevis, men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevise forgå.

Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn. Men da jeg blev voksen, aflagde jeg det barnlige. Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt.

Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud.

Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.

Responsorium

R. Når jeg er blevet ophøjet fra jorden,
* vil jeg drage alle til mig.

V. Drag os! Med hast vil vi følge dig i duften af dine salver.
* Jeg vil drage alle til mig.

Anden læsning: Fra "Selvbiografiske skrifter af Thérèse af Jesusbarnet

(I Kirkens hjerte skal jeg være kærligheden)

Under bønnen drev ønskerne mig til at gennemlide et sandt martyrium, og jeg åbnede Paulus' breve for at søge et svar. Mit blik faldt på det første korinterbrevs tolvte og trettende kapitel. I det første læste jeg at ikke alle kan blive apostle, profeter, lærere osv., at Kirken er sammensat af forskellige lemmer og at øjet ikke på samme tid kan være en hånd...

Svaret var klart, men opfyldte ikke mine ønsker og gav mig ingen fred.

Uden at miste modet læste jeg videre og fandt lindring i denne betragtning: "Stræb ivrigt efter de nådegaver, som er størst. Men nu vil jeg vise jer yderligere en vej, en overmåde herlig vej." Og så forklarer apostlen at de største gaver intet er uden kærligheden, at kærligheden er den ypperste vej, som med sikkerhed leder til Gud.

Endelig havde jeg fundet ro. Da jeg betragtede Kirkens mystiske legeme, havde jeg ikke genkendt mig selv i nogen af de lemmer, som Paulus beskriver, eller rettere sagt, jeg ville genkende mig selv i dem alle...

Kærligheden gav mig nøglen til min kaldelse. Jeg forstod, at hvis Kirken har et legeme, som består af forskellige lemmer, så

kan den ikke mangle det ædleste og nødvendigste. Jeg forstod, at Kirken har et hjerte og at dette hjerte brænder af kærlighed. Jeg forstod, at kun kærligheden får Kirkens lemmer til at handle, at hvis kærligheden slukkede, ville apostlene ikke længere forkynde evangeliet og martyrerne nægte at udgyde deres blod...
Jeg forstod, at kærligheden indbefatter alle kaldelser, at kærligheden er alt, at den omfatter alle tider og alle steder, kort sagt, at den er evig!...

Da udbrød jeg i min overvældende glædesrus: O Jesus, min Kærlighed, endelig har jeg fundet mit kald, mit kald er Kærligheden!
Ja, jeg har fundet min plads i Kirken, og det er dig, min Gud, som har givet mig den: i min moder Kirkens hjerte skal jeg være kærligheden, og dermed bliver jeg alt... min drøm bliver virkelighed!!

Responsorium

R. Jeg vil juble og glæde mig * Over din miskundhed.
V. Du så min nød og tog dig af mig i mine trængsler.
* I din miskundhed.

Te Deum

Bøn

Fader i himlen, du har beredt dit rige til de fattige og små. Giv os en tro, som ikke vakler, så vi går den vej, som den hellige Thérèse har vist os, og på hendes forbøn må se din herlighed blive åbenbaret. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

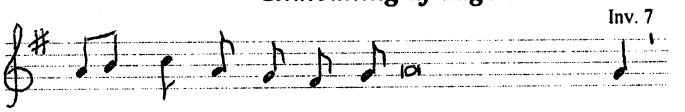

Her-ren vor Gud å - ben-ba-rer sig for de små.

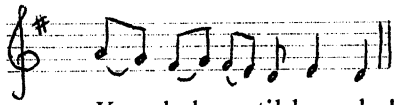

Kom lad os til-be – de !

Laudes

Hymne

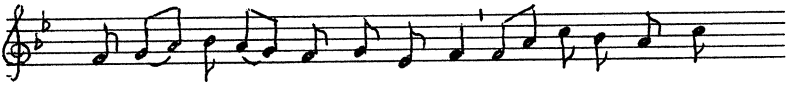

Af Kri-sti kær-lig – hed så stor sig den-ne jom-fru

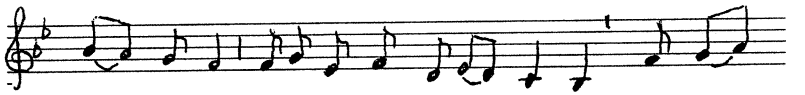

kal-det tror, at o-ver-træf-fe ger-ning dyr gjort af

a-po-stel og mar-tyr.

2. I luen tændt af brudgoms hånd
hun ønsker at i mystisk brand,
som offer tændt af kærlighed
på helligt alter lægges ned.

3. Et suk af hjertet inderlig:
"O Gud, min Gud jeg elsker dig";
nu længe ventet time slår,
Teresia til Kristus går.

4. Hun himmelsk nåde nyde må.
En regn fra hvælvet som bestå
af roser, vil hun sende ned,
det løfte fra hende vi ved.

5. O Konge, lad vor bøn dig nå,
du som bereder for de små
dit rige; også os det giv,
som efterfølger hendes liv.

6. Du Kristus, møers Brudgom sand,
vi aldrig nok dig prise kan,
med Fader og Gud Helligånd
modtag vor pris af hjertens grund. Amen.

Ant. 1 Til dig vil min sjæl sig klynge, * din højre holder mig fast.

(salmer og cantica fra søndag 1. uge, se appendiks I)

Ant. 2 Lovpris Herren, * I ydmyge og fromme af hjertet.

Ant. 3 I sit folk har Herren velbehag, * han smykker de ydmyge med frelse.

Læsning **Rom. 8,14-17**

Alle, som drives af guds ånd, er Guds børn. I har jo ikke fået en ånd, som giver trællekår, så I atter skulle leve i frygt, men I har fået den ånd, som giver barnekår, og i den råber vi: Abba, fader! Ånden selv vidner sammen med vores ånd om, at vi er Guds børn. Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt som vi lider med ham for også at herliggøres med ham.

Responsorium

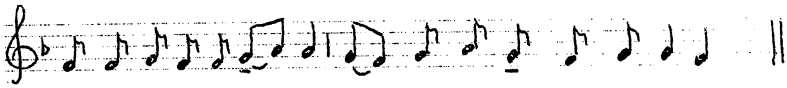

R. Se, jeg leder til hen-de * fred som en svul-men-de flod

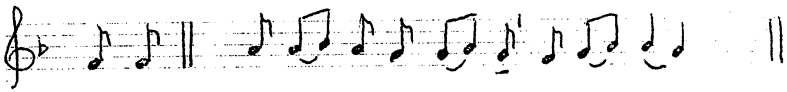

Se, jeg ...*V.* Og fol-ke-nes rig-dom som en strøm

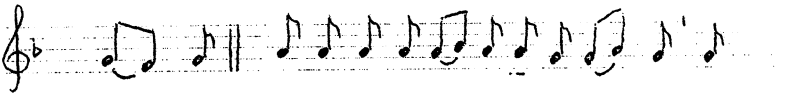

*Fred som.*V.* Æ-re væ-re Fa-de-ren og Søn-nen og

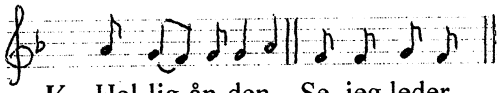

V. Hel-lig-ån-den. Se, jeg leder...

Benedictus antifon

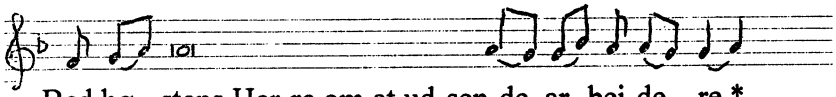

Bed hø - stens Her-re om at ud-sen-de ar- bej-de – re *

for at hen-te ind sin høst.

Forbønner og indvielse af dagen

Lad os bede til vor Herre Jesus Kristus, som har givet os Thérèse som et forbillede på evangelisk liv:

R. Herre, hør vor bøn.

Herre, du som sagde: Om nogen tørster, skal han komme til mig og drikke
- giv os en brændende tørst efter din kærlighed.

Herre, du som sagde: Hvis I ikke bliver som børn, kan I ikke komme ind i himmeriget
- giv os hjertets enkelhed i vor kærlighed til dig.

Herre, du som sagde: Der vil blive glæde i himlen over en eneste synder, som omvender sig
- giv os et barns fortrøstning til din barmhjertighed.

Herre, du som sagde: Høsten er stor, men arbejderne få, bed Herren om at han sender arbejdere ud til sin høst
- giv os den iver, som fik Thérèse til at brænde for sjælenes frelse.

Fadervor

Bøn

Fader i himlen, du har beredt dit rige til de fattige og små. Giv os en tro, som ikke vakler, så vi går den vej, som den hellige Thérèse har vist os, og på hendes forbøn må se din herlighed blive åbenbaret. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed Gud fra evighed til evighed.

Terts

Hymne

Gud Helligånd kom til os ned,
dvæl i vort hjerte med din fred,
jag synden bort, gør sjælen ren,
Du, som med Fader, Søn er én.

Mund, tunge, hjerte, kraft og mod
lovsynge højt vor Fader god;
tænd i vor sjæl din stærke ild
af næstekærligheden mild.

O, lad os skue dybt i løn
ved dig Gud Fader og Gud Søn
og dig i guddoms herlighed,
Gud Helligånd, Gud Kærlighed. Amen

(Antifoner og salmer fra hverdagen, se appendiks I)

Læsning ***2. Kor. 12,9c-10***

Jeg vil helst være stolt af min magtesløshed, for at Kristi magt kan være over mig. Derfor er jeg godt tilfreds under magtesløshed, under mishandlinger, under trængsler, under forfølgelser og vanskeligheder for Kristi skyld. For når jeg er magtesløs, så er jeg stærk.

V. Herren er min styrke og min lovsang.
R. På dig stoler jeg, jeg skal ikke blive til skamme.

Sext

Hymne

Du stærke Herre, sande Gud,
som klæder dag i flammeskrud
ved morgenrødens varme mild
og middagssolens stærke ild.

Udsluk du hadets bitre glød,
dæmp lysters ild i hjertets skød,
giv legemet med fred at bo,
skænk sjælene en salig ro.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

(Salmer, se ugedagen i breviaret.)

Læsning *1. Joh. 4,17-19*

Deri er kærligheden fuldendt i os: at vi har frimodighed på dommens dag; for som han er, er også vi i denne verden. Frygt findes ikke i kærligheden, men den fuldendte kærlighed fordriver frygten, for frygt er forbundet med straf, og den, der nærer frygt, er ikke fuldendt i kærligheden. Vi elsker, fordi han elskede os først.

V. Du, Herre, er vor Fader og Forløser.
R. Det er dit navn fra evighed.

Bøn *(se modstående side)*

Non

Hymne

Du, evig Gud, som alt på jord
behersker ved dit almagtsord,
Du lader skumring følge dag,
thi så det er dit velbehag.

Forlen os lys ved aftenstid,
bevar vort livslys, Fader blid,
en salig død os alle giv
og hist hos dig et evigt liv.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen.

(Antifoner og salmer fra hverdagen, se appendiks I)

Læsning ***1. Joh, 3,1-2***

Se, hvor stor kærlighed Faderen har vist os, at vi kaldes Guds børn, og vi er det! Derfor kender verden ikke os, fordi den ikke kender ham. Mine kære, vi er Guds børn nu, og det er endnu ikke åbnebaret, hvad vi skal blive. Vi ved, at når han åbenbares, skal vi blive ligesom han, for vi skal se ham, som han er.

V. Jeg vil løbe dine buds vej.
R. Thi du trøster mit hjerte.

Bøn

Fader i himlen, du har beredt dit rige til de fattige og små. Giv os en tro, som ikke vakler, så vi går den vej, som den hellige Thérèse har vist os, og på hendes forbøn må se din herlighed blive åbenbaret. Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Vesper

Hymne

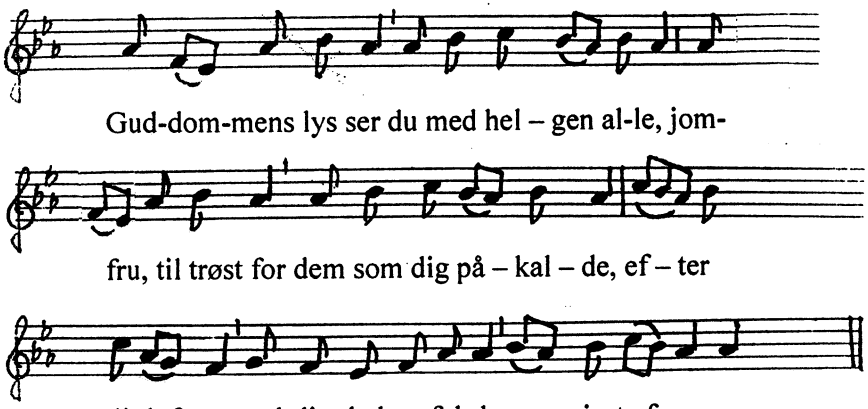

2. Roser for os er tro den rene, høje,
lysende frem af nat for sjælens øje
kærlighed og håb
lindre kan vor møje
levende dyder.

3. Roserne er for os din tillid klare
hvormed du ville Gud din Fader svare.
Barndommens mildhed,
som ej svandt i fare
lemper vort levned.

4. Giv os hvad vore hjerter nu begære
Fader og Søn i Ånden nær os være.
Hellig Treenighed,
dig til lov og ære
blev verden frembragt. Amen.

Ant. 1 Ingen har større kærlighed * end den, som sætter sit liv til for sine venner.

Salme 113

Pris, I Herrens tjenere, *
Herrens navn være priset!
Herrens navn være lovet *
fra nu og til evige tider;

fra sol i opgang til sol i bjerge *
være Herrens navn lovet og priset!
Over alle folk er Herren ophøjet, *
hans herlighed højt over himlene.

Hvem er som Herren, vor Gud, †
som rejste sin trone i det høje *
og skuer ned i det dybe – i himlene og på jorden –

som rejser den ringe af støvet, *
løfter den fattige op af skarnet
og sætter ham mellem fyrster, *
imellem folkets fyrster,
han, som lader barnløs hustru *
sidde som lykkelig barnemoder!

Ant. 1 Ingen har større kærlighed * end den, som sætter sit liv til for sine venner.

Ant. 2 Jeg helliger mig til et offer for dem, * for at også de skal helliges ved sandheden.

Salme 131

Herre, mit hjerte er ikke hovmodigt, *
mine øjne er ikke stolte,
jeg sysler ikke med store ting, *
med ting, der er mig for høje.

Nej, jeg har lullet og tysset min sjæl;
som afvant barn hos sin moder *
har min sjæl det hos Herren.

Israel, bi på Herren *
fra nu og til evig tid!

Ant. 2 Jeg helliger mig til et offer for dem, * for at også de skal helliges ved sandheden.

Canticum antifon *(lørdagens)*

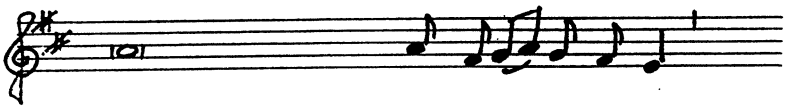

Gud udvalgte det som ver-den an-ser for svagt,

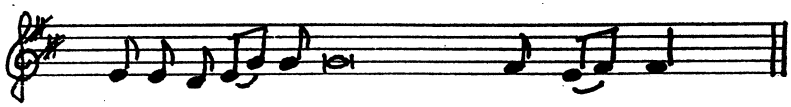

for at de stær-ke skulle stå der med skam-men.

Canticum *Fil. 2,6-11*

Da Kristus Jesus var i guddomsskikkelse, *
holdt han det ej for et røvet bytte at være Gud lig,
men han tømte sig selv og tog tjenerskikkelse på *
og blev mennesker lig.

Og da han i fremtræden fandtes som et menneske, †
ydmygede han sig selv og blev lydig til døden, *
ja, døden på et kors.

Derfor har også Gud højt ophøjet ham *
og skænket ham navnet over alle navne,
for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig *
i Himmel og på jord og under jorden,
og hver tunge skal bekende til Gud Faders ære: *
Jesus Kristus er Herre!

Kort læsning: *1.Tim 2,1;3-6a*

Jeg formaner først af alt til bønner og anråbelser, forbønner og taksigelser for alle mennesker. Det er godt og værdsat hos Gud, vor frelser, som vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden. For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, som gav sig selv som løsesum for alle.

Responsorium

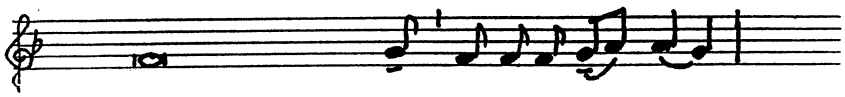

R. Jeg vil forkynde dit navn for mi-ne brød – re,

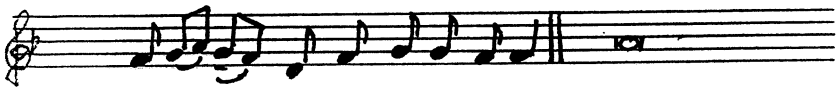

* midt i Kir – ken vil jeg pri-se dig. ***V.*** Thi du ringe-

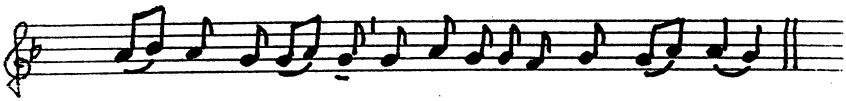

ag-te-de ik - ke den fat-ti-ges e – len–dig – hed.

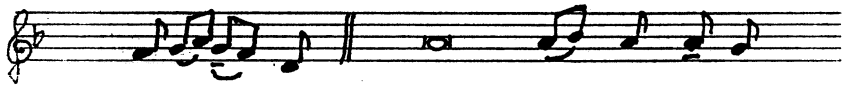

* midt i Kir – ken… ***V.*** Æ-re væ-re Fa - de - ren og

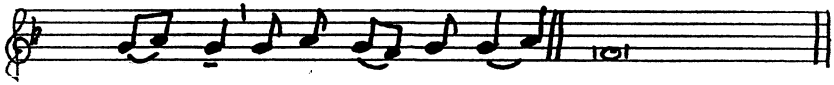

Søn – nen og Hel–lig – ån-den. ***R.*** Jeg vil…

Magnificat antifon

Fa-der, jeg har åbenbaret dit navn for de mennesker

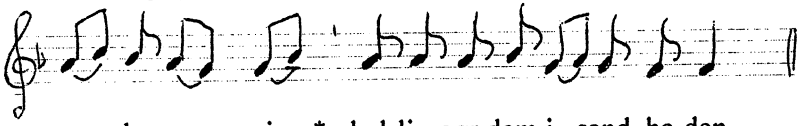

som du gav mig; * hel-lig-gør dem i sand–he-den.

Forbønner

Lad os bede til Gud, den almægtige Fader, for Kirken i hele verden.

R. Herre, tænk på din pagt

Efter den hellige Thérèse af Jesusbarnets eksempel
- lad din Kirke vokse i kærlighed til dig.

For at verden skal tro på dig
- giv at de kontemplative må være trofaste vidner om din godhed.

For at de troende må genspejle dit åsyn og efterligne din Søn
- giv at de bærer hverandres byrder i broderlig kærlighed.

For at alle mennesker i overensstemmelse med din vilje må opnå kundskab om sandheden i Kristus
- giv os alle en brændende iver for missionen.

For at de, som du har givet til Kristus, også må komme til ham dér hvor du hersker
- lad vore afdøde som troede på dig, glædes for hans åsyn.

Fadervor

Bøn

Fader i himlen, du har beredt dit rige til de fattige og små. Giv os en tro, som ikke vakler, så vi går den vej, som den hellige Thérèse har vist os, og på hendes forbøn må se din herlighed blive åbenbaret. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed Gud fra evighed til evighed. Amen.

15. oktober

TERESA AF JESUS, JOMFRU OG KIRKELÆRER, VOR MODER

Højtid

Islam, den ny verden, protestantismen, tridentinerkoncilet, inkvisitionen – så mange problemer i det 16. århundrede var Teresa involveret i. Som stor mystiker og handlingsmenneske reformerede hun Karmel og grundlagde mange klostre. Hendes dristighed og tro overvandt mange forhindringer. Denne kontemplative kvinde vidste, hvordan hun skulle fange menneskenes interesse, når hun viser vejen til fuldkommenhed for de sjæle, som er grebet af længsel efter det absolutte.

Første vesper

Hymne

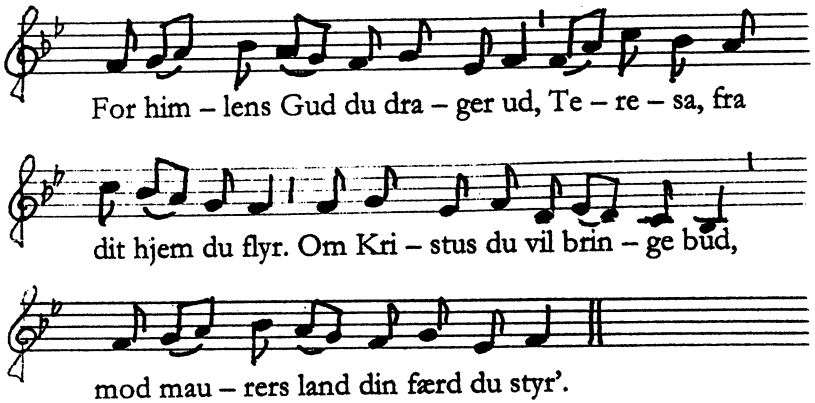

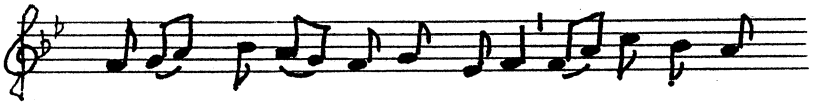

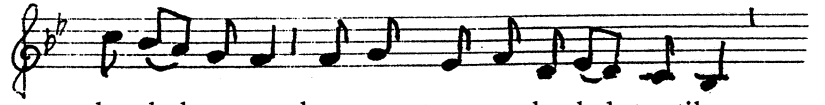

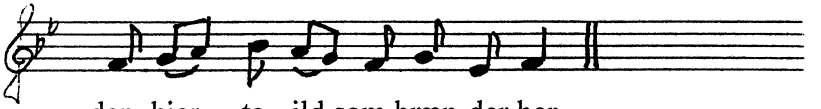

3. Du offer gjort af kærlighed,
må vi og ofres i dens glød,
og bønnen gå med nidkærhed
til Gud for hele verdens nød!

4. Jomfruers Brudgom, engles hær
med bryllupssange love dig!
Din, Herre Jesus Kristus, er
al magt, al glans evindelig. Amen.

Ant. 1 Når dine ord oplades * giver de lys og skænker de enfoldige forstand.

Salme 113

Pris, I Herrens tjenere, *
Herrens navn være priset!
Herrens navn være lovet *
fra nu og til evige tider;

fra sol i opgang til sol i bjerge *
være Herrens navn lovet og priset!
Over alle folk er Herren ophøjet, *
hans herlighed højt over himlene.
Hvem er som Herren, vor Gud, †
som rejste sin trone i det høje *
og skuer ned i det dybe – i himlene og på jorden –
som rejser den ringe af støvet, *
løfter den fattige op af skarnet
og sætter ham mellem fyrster, *
imellem folkets fyrster,
han, som lader barnløs hustru *
sidde som lykkelig barnemoder!

Ant. 1 Når dine ord oplades * giver de lys og skænker de enfoldige forstand.

Ant. 2 Folkeslagene skal tale om hendes visdom, * og Kirken skal forkynde hendes pris.

Salme 146

Pris Herren, min sjæl! †
Jeg vil prise Herren hele mit liv, *
lovsynge min Gud, så længe jeg lever.

Sæt ikke jeres lid til fyrster, *
til et menneskebarn, der ikke kan hjælpe!
hans ånd går bort, han bliver til jord igen, *
Hans råd er bristet samme dag.

Salig den, hvis hjælp er Jakobs Gud, *
hvis håb står til Herren, hans Gud,
som skabte himmel og jord, *
havet og alt, hvad de rummer,

som evigt bevarer sin trofasthed †
og skaffer de undertrykte ret, *
som giver de sultne brød!

Herren løser de fangne, *
Herren åbner de blindes øjne,
Herren rejser de bøjede, *
Herren elsker de retfærdige,
Herren vogter de fremmede, †
opholder faderløse og enker, *
men gudløses vej gør han kroget.
Herren er konge for evigt, *
din Gud, o Sion, fra slægt til slægt.

Ant. 2 Folkeslagene skal tale om hendes visdom, * og Kirken skal forkynde hendes pris.

Ant. til Canticum

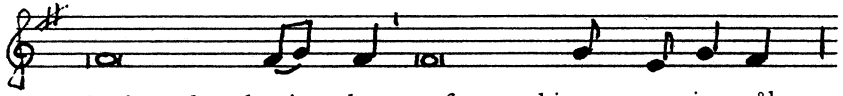

Gud gav hende vis – dom og forstand i me – get rigt mål,

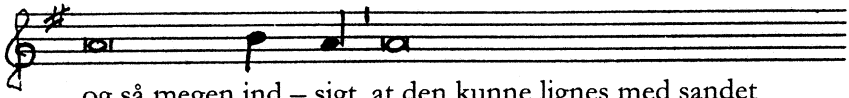

og så megen ind – sigt, at den kunne lignes med sandet

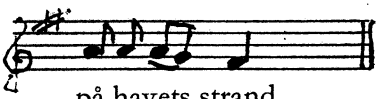

på havets strand.

Canticum ***Ef. 1,3-10***

Lovet være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, som i Kristus har velsignet os med al den himmelske verdens åndelige velsignelse. Thi før verdens grundvold blev lagt, har han

udvalgt os i ham til at være hellige og uden dadel for hans åsyn, ***Ant.***
Og han har i sin kærlighed forudbestemt os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus, ifølge sin egen viljesbeslutning, til lov og pris for sin nådes herlighed, som han skænkede os i den elskede. ***Ant.***

I ham har vi forløsning ved hans blod, syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er. Den gav han os i overstrømmende fylde tillige med al visdom og forstand. ***Ant***

.
Da han kundgjorde os sin viljes hemmelighed ifølge den beslutning, som han have fattet hos sig selv, om den frelsesplan: i tidernes fylde at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske. ***Ant.***

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed. Amen. ***Ant.***

Læsning: ***1. Kor. 2,6-9***

Visdom taler vi om blandt de fuldkomne, men ikke en visdom, som er af denne verden eller fra denne verdens forgængelige herskere. Hvad vi taler om, er Guds hemmelige visdom, som var skjult, men som Gud allerede før tidernes begyndelse havde bestemt skulle føre os til herlighed. Den visdom har ingen af denne verdens herskere kendt, for havde de kendt den, ville de ikke have korsfæstet herlighedens Herre. Men som der står skrevet: *Hvad intet øje har set og intet øre hørt*, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte, det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham.

Responsorium:

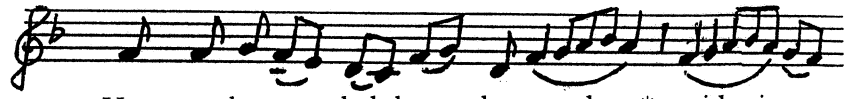

Her – ren har op – ladt hen – des mund * midt i

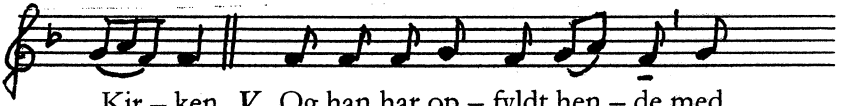

Kir – ken. *V.* Og han har op – fyldt hen – de med

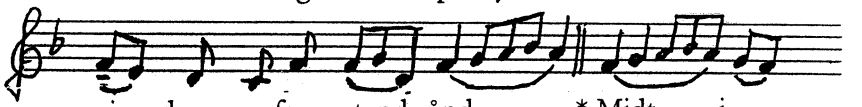

vis – doms og for – stands ånd. * Midt i...

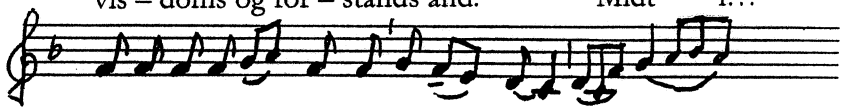

Æ-re væ-re Fa – der-en og Søn – nen og Hel –

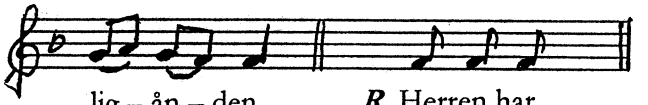

lig – ån – den. ***R.*** Herren har...

Magnificat antifon

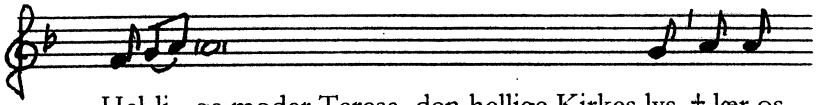

Hel-li - ge moder Teresa, den hellige Kirkes lys, † lær os

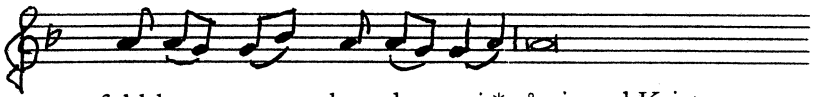

fuld-kom – men – he - dens vej,* så vi med Kristus

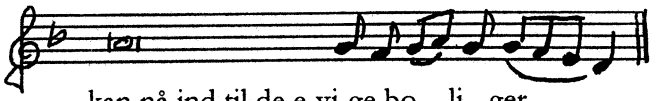

kan nå ind til de e-vi-ge bo – li - ger.

Forbønner:

Lad os med vor hellige moder Teresa bede til Gud, den kærlige Fader, der har givet os sin Søn Jesus Kristus som ven og ledsager:

R. Herre, lad dit rige komme.

Du, som har givet din Søn at have liv i sig selv, for at enhver, som tror på ham, skal have evigt liv,
- lær os altid at lytte til hans stemme og leve af hans liv.

Du giver os din enbårne Søn som hellighedens lærer og vor vej til dig,
- hjælp os trofast at holde os til ham og således ile frem på fuldkommenhedens vej.

Du har ved Kristus lovet, at komme sammen med ham og tage bolig i os,
- gør os for hver dag mere føjelige overfor kærlighedens Ånd.

Du gjorde Kristus til Kirkens hoved og grundvold,
- giv at vi, befæstede i tro og kærlighed, trofast følger ham.

Du, som har forherliget Kristus ved din højre side i Himmelen, hvor han bereder os en plads,
- lad de afdøde, som længes efter at skue dit åsyn, være sammen med Kristus, dér hvor han er.

Fadervor

Bøn

Himmelske Fader, ved din Ånd har du kaldet den hellige Teresa til at åbenbare for Kirken den vej, der fører til fuldkommenhed. Giv os stadig at søge næring i hendes himmelske belæring og optændes af længsel efter den sande hellighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Læsningernes tidebøn med vigilie

Hymne: *Valgfri (Se appendiks II)*

Ant. 1 Min sjæl tørster efter Gud, den levende Gud. *
Når skal jeg komme og stedes for Guds åsyn?

Salme 42

Som hjorten skriger efter rindende vand, *
således skriger min sjæl efter dig, o Gud.
Min sjæl tørster efter Gud, den levende Gud; *
når skal jeg komme og stedes for Guds åsyn?
Min gråd er blevet mit brød både dag og nat, *
fordi de stadig spørger mig: "Hvor er din Gud?"
Min sjæl er opløst, når jeg kommer i hu, †
hvorledes jeg vandred med skaren op til Guds hus *
under jubelråb og lovsang i højtidsskaren.

Hvorfor er du nedbøjet, sjæl, *
hvorfor bruser du i mig?
Bi efter gud, thi end skal jeg takke ham, *
mit åsyns frelse og min Gud!
Nedbøjet er min sjæl, †
derfor mindes jeg dig *
fra Jordans og Hermontindernes land, fra Miz'ars
bjerg.
Dyb råber til dyb ved dine vandfalds brusen, *
alle dine brændinger og bølger skyller hen over mig.

Sin miskundhed sender Herren om dagen, †
hans sang er hos mig om natten, *
en bøn til mit livs Gud.
Jeg siger til Gud, min klippe: †
Hvorfor har du glemt mig, *
hvorfor skal jeg vandre sorgfuld, trængt af fjender?

Det er, som knustes mine ben, †
når fjenderne håner mig, *
når de stadig spørger mig: "Hvor er din Gud?"
Hvorfor er du nedbøjet, sjæl, *
hvorfor bruser du i mig?
Bi efter Gud, thi end skal jeg takke ham, *
mit åsyns frelse og min Gud!

Ant. 1 Min sjæl tørster efter Gud, den levende Gud. *
Når skal jeg komme og stedes for Guds åsyn?

Ant. 2 Din herlighed er uden grænse, Herre, * hvem kan fortælle om din barmhjertighed og din storhed?

Salme 145

I

Jeg vil ophøje dig, min Gud, min konge, *
evigt og altid love dit navn.
Jeg vil love dig dag efter dag, *
evigt og altid prise dit navn.

Stor og højlovet er Herren, *
hans storhed kan ikke ransages.
Slægt efter slægt lovpriser dine værker, *
forkynder dine vældige gerninger.

De taler om din højheds herlige glans, *
jeg vil synge om dine undere;
de taler om dine frygtelige gerningers vælde, *
om din storhed vil jeg vidne;
de udbreder din rige miskundheds ry, *
og synger med fryd om din retfærd.

Nådig og barmhjertig er Herren, *
langmodig og rig på miskundhed.

God er Herren mod alle, *
hans barmhjertighed er over alle hans værker.
Dine værker takker dig alle, Herre, *
og dine fromme lover dig.
De forkynder dit riges ære *
og taler om din vælde
for at kundgøre menneskenes børn din vælde, *
dit riges strålende herlighed.
Dit rige står i al evighed, *
dit herredømme varer fra slægt til slægt.

Ant. 2 Din herlighed er uden grænse, Herre, * hvem kan fortælle om din barmhjertighed og din storhed?

Ant. 3 Nær er Herren hos alle, * som oprigtigt påkalder ham, og på hans rige er der ingen ende.

Salme 145

II

Trofast er Herren i alle sine ord *
og miskundelig i alle sine gerninger.
Herren støtter alle, der falder, *
og rejser alle bøjede.

Alles øjne bier på dig, *
du giver dem føden i rette tid;
du åbner din hånd *
og mætter alt, hvad der lever, med hvad det ønsker.
Retfærdig er Herren på alle sine veje, *
miskundelig i alle sine gerninger.
Nær er Herren hos alle, som kalder, *
hos alle, som kalder på ham i sandhed.

Han gør, hvad de, der frygter ham, ønsker, *
hører deres råb og frelser dem.
Herren vogter alle, der elsker ham, *
men alle de gudløse sletter han ud.

Min mund skal udsige Herrens pris, *
alt kød skal love hans hellige navn evigt og altid.

Ant. 3 Nær er Herren hos alle, * som oprigtigt påkalder ham,
og på hans rige er der ingen ende.

V. Herre, du er nær.
R. Og alle dine bud er sandhed.

Første læsning ***Fil. 3, 8-21***

Jeg regner så vist alt for tab på grund af det langt større at kende Kristus Jesus, min Herre. På grund af ham har jeg tabt det alt sammen, og jeg regner det for skarn, for at jeg kan vinde Kristus og findes i ham, ikke med min egen retfærdighed, den fra loven, men med den, der fås ved troen på Kristus, retfærdigheden fra Gud grundet på troen, for at jeg kan kende ham og hans opstandelses kraft og lidelsesfællesskabet med ham, så jeg får skikkelse af hans død, om jeg dog kunne nå frem til opstandelsen fra de døde!
Ikke at jeg allerede har grebet det eller allerede er blevet fuldkommen; men jeg jager efter det, om jeg virkelig kunne gribe det, fordi jeg selv er grebet af Kristus Jesus. Brødre, jeg mener ikke om mig selv, at jeg allerede har grebet det. Men dette ene gør jeg: Jeg glemmer, hvad der ligger bagude, og strækker mig frem mod det, der ligger forude; jeg jager mod målet, efter sejrsprisen, som Gud fra himlen kalder os til i Kristus Jesus. Således skal vi tænke, vi der er fuldkomne, og

tænker I anderledes på noget punkt, så vil Gud åbenbare også det for jer; blot skal vi blive i det spor, vi er kommet ind på. Efterlign mig, brødre, og se hen til dem, der lever efter det forbillede, I har i os. For der er mange – jeg har ofte nævnt dem for jer, og nu nævner jeg dem også med gråd – der lever som fjender af Kristi kors. De ender i fortabelse, bugen er deres gud, de sætter en ære i deres skam, de tænker kun på det jordiske. Men vort borgerskab er i himlene; derfra venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser. Han skal forvandle vort fornedrede legeme og give det skikkelse som hans herliggjorte legeme med den kraft, hvormed han kan underlægge sig alt.

Responsorium

R. I lever et usynligt liv sammen med Kristus hos Gud.* Når Kristus træder frem, han som er jeres liv, da skal også I træde frem i herlighed sammen med ham.

V. Hverken død eller liv, eller nogen anden skabning kan skille os fra Kristi kærlighed. * Når Kristus træder frem, han som er jeres liv, da skal også I træde frem i herlighed sammen med ham.

Anden læsning: Fra "Bogen om mit liv" af Teresa af Jesus (Kap. 22,6-7, 12.14)

Med Jesus Kristus, en så god ven, ved sin side og med en så god fører, der var den første til at lide, kan man bære alt. Han er min hjælp og giver mig kraft, han svigter aldrig, han er en sand ven. Jeg ser klart og har set lige siden, at når vi vil glæde Gud, og han vil give os store nådegaver, vil han, at det skal ske gennem denne allerhelligste Menneskenatur, i hvem Hans Majestæt sagde, at han havde sit velbehag – det har jeg ofte erfaret, og det har Herren fortalt mig. Jeg har klart erkendt, at det er denne dør, vi skal gå ind ad, hvis vi ønsker, at den højeste Majestæt skal vise os sine store hemmeligheder.

Derfor må vi ikke vælge nogen anden vej, selv om vi skulle have nået kontemplationens højdepunkt; på denne vej er man sikker. Det er fra denne vor Herre, at alle goder kommer til os. Han vil vise os vej, at betragte hans liv giver os det bedste forbillede. Hvad kan vi ønske højere end at have en så god ven ved vor side, som ikke lader os i stikken i vore trængsler og vanskeligheder, sådan som vennerne i verden gør? Salig den, som i sandhed elsker ham og stadig har ham hos sig. Lad os betragte den ærværdige Sankt Paulus, der altid havde Jesus på sine læber, fordi hans hjerte altid var opfyldt af ham. Lige siden jeg forstod dette har jeg opmærksomt betragtet nogle af de hellige, store kontemplative ånder, som aldrig gik ad nogen anden vej end denne. Sankt Frans viser det med sine sårmærker, Sankt Antonius af Padua med Jesusbarnet, Sankt Bernhard frydede sig ved Jesu menneskenatur, den hellige Katarina af Siena og mange andre.

Efter at have givet os helt i Guds hænder må vi gå denne vej i frihed: Hvis det behager Hans Majestæt at ophøje os til sine fortrolige, der kender hans hemmeligheder, skal vi tage imod det med glæde. Jeg vil slutte med at sige, at hver gang vi tænker på Kristus, skal vi huske på den kærlighed, hvormed han gav os disse nådegaver, og hvor stor kærlighed Gud viste os ved at give os et sådant pant på den kærlighed, han nærer for os; for kærlighed avler kærlighed. Og selv om vi kun er i begyndelsen og stadig væk er meget lastefulde, må vi sørge for altid at mindes dette og at opvække vor kærlighed; for hvis Herren én eneste gang har givet os den nåde at indpræge denne kærlighed i vort hjerte, bliver alt let, og vi kan arbejde meget hurtigt og uden besvær.

Responsorium

R. For mig er det at leve Kristus * og døden en vinding.
V. Jeg vil langt hellere rose mig af min magtesløshed,
for at Kristi kraft kan tage bolig i mig. * og døden en vinding.

Ant. Jeg er nidkær * for min Brudgom Jesu Kristi ære.
Han sagde til mig: Vær nidkær for min ære, som en trofast brud.

Canticum I *Es. 2,2-3*

Engang skal det ske, *
at Herrens tempelbjerg står urokkeligt,
højere end bjergene,*
hævet over højene.
Alle folkene strømmer dertil, *
talrige folkeslag kommer;
de siger: "Lad os drage op til Herrens bjerg, *
til Jakobs Guds hus,
så han kan lære os sine veje, *
og vi kan gå på hans stier.
For belæringen kommer fra Sion *
og Herrens ord fra Jerusalem.

Canticum II *Es. 61,10-62,3*

Stor er min glæde over Herren, *
min sjæl jubler over min Gud.
For han har klædt mig i frelsens klæder *
og hyllet mig i retfærdighedens kappe,
som en brudgom sætter sin turban, *
og som bruden fæster sine smykker.

For som jorden giver planterne vækst, *
og frø spirer frem i haven,
sådan lader Gud Herren †
retfærdighed og lovsang spire frem *
for alle folkenes øjne.
For Sions skyld vil jeg ikke tie, *
for Jerusalems skyld vil jeg ikke være tavs,

før hendes lykke bryder rem som et lysskær, *
og hendes frelse flammer som en fakkel.
Da skal folkene se din lykke, *
alle konger skal se din herlighed,
og du skal få et nyt navn, *
som Herren selv bestemmer.
Du bliver en herlig krone i Herrens hånd, *
et kongeligt diadem i din Guds hånd.

Canticum III ***Es. 62, 4-7***

Du skal ikke mere kaldes Den Forladte, *
og dit land ikke mere Den Forstødte.
Men du skal hedde Min Elskede, *
og dit land kaldes Ægtehustru.
For Herren elsker dig, *
og dit land skal tages til ægte.
Som en mand ægter en pige, *
ægter din Skaber dig,
som en brudgom glæder sig over sin brud, *
glædes din Gud over dig.

Jeg sætter vægtere på dine mure, Jerusalem; *
ingen sinde dag eller nat skal de tie.
I, der påkalder Herren, *
und jer ikke ro.
Og lad ham ikke i ro,†
før han genrejser Jerusalem, *
og før han gør den til lovprisning på jorden.

Ant. Jeg er nidkær * for min Brudgom Jesu Kristi ære. Han sagde til mig: Vær nidkær for min ære, som en trofast brud.

Evangelium ***Joh. 15,1-11a***

Det hellige Evangelium ifølge Johannes.

På den tid sagde Jesus: Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt. I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig. Jeg er vintræet, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre. Den, der ikke bliver i mig, kastes væk som en gren og visner; man samler dem sammen og kaster dem i ilden, og de bliver brændt. Hvis I bliver i mig, og mine ord bliver i jer, så bed om, hvad I vil, og I skal få det. Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt og bliver mine disciple. Som Faderen har elsket mig, har også jeg elsket jer; bliv i min kærlighed. Hvis I holder mine bud, vil i blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed.
Sådan har jeg talt til jer, for at min glæde kan være i jer.

Te Deum

Bøn
Himmelske Fader, ved din Ånd har du kaldet den hellige Teresa til at åbenbare for Kirken den vej, der fører til fuldkommenhed. Giv os stadig at søge næring i hendes himmelske belæring og optændes af længsel efter den sande hellighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Indledning af dagen

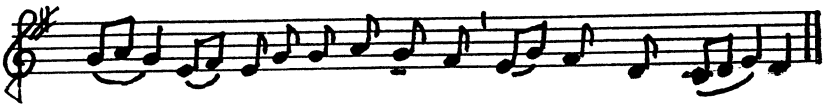

Laudes

Hymne:

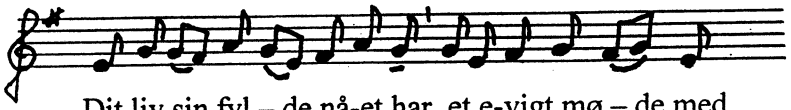

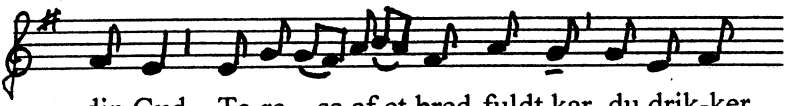

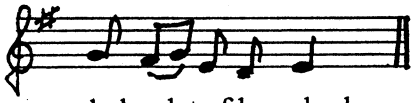

2. Nu du min søster, du min brud,
ved Lammets rige bryllupsbord,
fra Karmels bjerg i nådens skrud;
et evigt liv slår ud i flor.

3. Vor Herre Jesus, jomfrukor
med nye sange lover dig,
i salighed de med dig bor,
tilbeder dig evindelig.

4. Pris være Gud Fader og Søn
og Helligånd i salig fred.
Treenighed som bor i løn
være lovet i evighed. Amen.

Ant. 1 Min sjæl tørster efter dig, Herre; * mit legeme længes efter dig.

(Salmer og canticum som søndag 1. uge, se appendiks I)

Ant. 2 Alle dine værker, Herre, * skal takke dig, og dine fromme skal prise dig.

Ant. 3 Herre, i de frommes forsamling * har jeg sunget om dine velgerninger.

Læsning: ***2. Kor. 4,5-7***

Vi prædiker ikke os selv, men Jesus Kristus som Herren og os selv som jeres tjenere for Jesu skyld. Thi Gud, der sagde: "Af mørke skal lys skinne frem," han har ladet det skinne i vore hjerter til oplysning og til kundskab om Guds herlighed på Jesu Kristi ansigt. Men denne skat har vi i lerkar, for at den overvældene kraft skal være Guds og ikke vores.

Responsorium

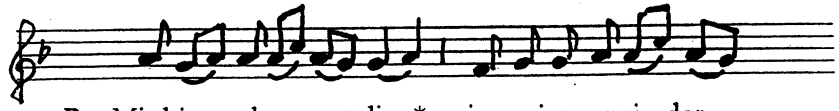

R. Mit hjer-te har søgt dig * mi-ne øj-ne spej –der

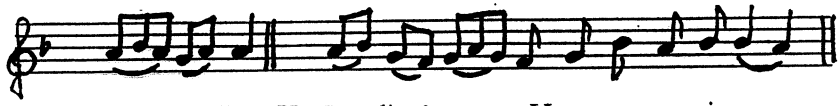

ef – ter dig. ***V.*** Ja, dit å – syn, Her-re, sø-ger jeg.

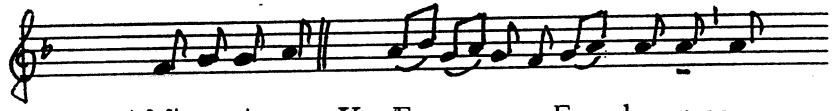

* Mi-ne øj-ne... ***V.*** Æ – re væ-re Fa – de-ren og

Søn – nen og Hel – lig – ån - den. ***R.*** Mit hjerte...

Benedictus ant.

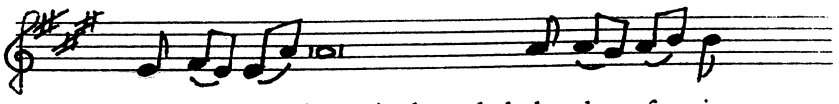

Den som el – sker mig, han skal el – skes af min

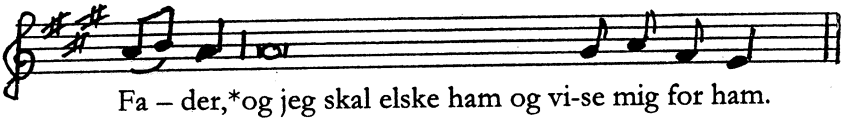

Fa – der,*og jeg skal elske ham og vi-se mig for ham.

Forbønner og indvielse af dagen

Lad os prise herlighedens Herre, alle helgeners krone, som giver os den nåde at kunne fejre vor hellige moder Teresa:

R. Ære være dig, Herre.

Herre, du er livets og hellighedens kilde
- med den hellige Teresa vil vi i evighed synge om dine velgerninger.

Du vil sætte hele verden i brand med din kærligheds ild,
- giv at vi med den hellige Teresa er nidkære for udbredelsen af din kærlighed over hele jorden.

Du åbenbarer dit hjertes hemmeligheder for dine venner,
- lær os dybet af din kærlighed at kende og at formidle den til menneskene.

Du har prist de renhjertede salige,
- rens vort blik, så vi ser dig i alt, og gennem alt holder fast ved dig.

Du står de hovmodige imod og giver forstand til de ulærde,
- gør os ydmyge af hjertet, så at vi kan modtage din visdom i overflod og blive til gavn for hele Kirken.

Fadervor

Bøn
Himmelske Fader, ved din Ånd har du kaldet den hellige Teresa til at åbenbare for Kirken den vej, der fører til fuldkommenhed. Giv os stadig at søge næring i hendes himmelske belæring og optændes af længsel efter den sande hellighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Terts

Hymne

Gud Helligånd kom til os ned,
dvæl i vort hjerte med din fred,
jag synden bort, gør sjælen ren,
Du, som med Fader, Søn er én.

Mund, tunge, hjerte, kraft og mod
lovsynge højt vor Fader god;
tænd i vor sjæl din stærke ild
af næstekærligheden mild.

O, lad os skue dybt i løn
ved dig Gud Fader og Gud Søn
og dig i guddoms herlighed,
Gud Helligånd, Gud Kærlighed. Amen

Ant. Når du beder, * så gå ind i dit kammer, luk døren og bed til din Fader, som er i det skjulte.

(salmer, se appendiks I)

Læsning: ***Åb. 3,20***

Se, jeg står ved døren og banker på; hører nogen mig og åbner døren, vil jeg gå ind til ham og holde måltid med ham og han med mig.

V. Jeg vil bede til Gud, som er mit liv.
R. Jeg vil sige til Gud: du er min klippe.

Bøn
Himmelske Fader, ved din Ånd har du kaldet den hellige Teresa til at åbenbare for Kirken den vej, der fører til fuldkommenhed. Giv os stadig at søge næring i hendes himmelske belæring og optændes af længsel efter den sande hellighed. Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Sext

Hymne

Du stærke Herre, sande Gud,
som klæder dag i flammeskrud
ved morgenrødens varme mild
og middagssolens stærke ild.

Udsluk du hadets bitre glød,
dæmp lysters ild i hjertets skød,
giv legemet med fred at bo,
skænk sjælene en salig ro.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Ant. Glæd jer altid i Herren, * jeg siger jer atter: Glæd jer.

(salmer, se appendiks I)

Læsning: ***1.Tess. 5,16-18***

Vær altid glade, bed uophørligt, sig tak under alle forhold; for dette er Guds vilje med jer i Kristus Jesus.

V. Du viser mig livets vej.
R. For dit åsyn vil jeg finde glæde i fylde.

Bøn

Himmelske Fader, ved din Ånd har du kaldet den hellige Teresa til at åbenbare for Kirken den vej, der fører til fuldkommenhed. Giv os stadig at søge næring i hendes himmelske belæring og optændes af længsel efter den sande hellighed. Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Non

Hymne

Du, evig Gud, som alt på jord
behersker ved dit almagtsord,
Du lader skumring følge dag,
thi så det er dit velbehag.

Forlen os lys ved aftenstid,
bevar vort livslys, Fader blid,
en salig død os alle giv
og hist hos dig et evigt liv.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

Ant. Lad os i kærlighed * holde fast ved sandheden og vokse i alle henseender, så vi forenes med Kristus.

(salmer, se appendiks I)

Læsning: ***3.Joh. v.3-4***
Jeg blev meget glad, da der kom brødre, som vidnede om din sandhed, at du lever i sandheden. Jeg har ingen større glæde end at høre, at mine børn lever i sandheden.

V. Tjen Herren i sandhed.
R. Den, som handler efter sandheden, kommer til lyset.

Bøn
Himmelske Fader, ved din Ånd har du kaldet den hellige Teresa til at åbenbare for Kirken den vej, der fører til fuldkommenhed. Giv os stadig at søge næring i hendes himmelske belæring og optændes af længsel efter den sande hellighed. Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Anden vesper

Hymne:

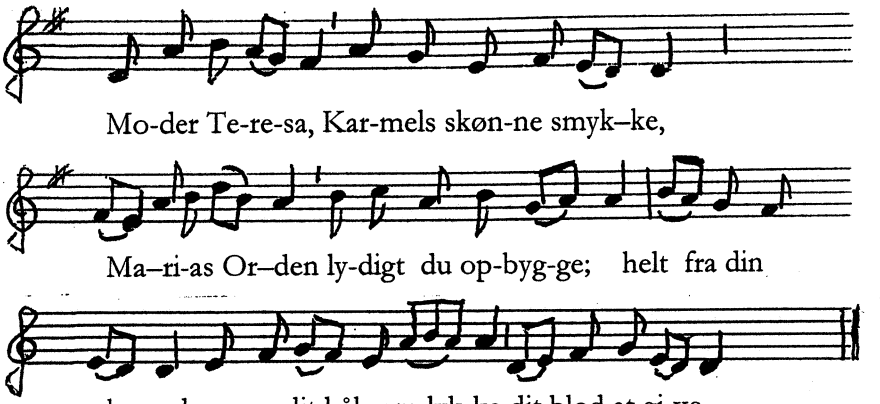

2. Snart i din have samles blomster rene;
fryder dit hjerte, elsker Gud alene;
Kristus, din Brudgom, vil nu sig forene
med dig i tro - skab.

3. Ydmygt du nemmer bønnens høje lære
din Gud dig giver nåde bud at bære
og med fuldkommenhedens retter nære
alle i troen.

4. Fader som os til borgens indre kalde,
Sønnen, vor Ven, som gav dit liv for alle,
levende vand, som mildt fra himlen falde,
være al ære. Amen.

Ant.1 Herren viste mig den hellige stad, * fuld af Guds herlighed, og den lyste som den dyrebareste ædelsten.

Salme 122

Jeg frydede mig, da de sagde til mig: *
"Til Herrens hus vil vi drage!"
Så står da vore fødder *
i dine porte, Jerusalem.
Jerusalem, bygget som staden, *
hvor folket samles;
thi didop drager stammerne, Herrens stammer: *
en vedtægt for Israel om at prise Herren.
Thi der står dommersæder, *
sæder for Davids sønner.
Bed om fred for Jerusalem! *
tryghed finde de, der elsker dig!
Der råde fred på dine mure, *
tryghed i dine borge!
For mine brødre og mine frænder *
vil jeg ønske dig fredens fylde,
for Herren vor Guds tempel *
vil jeg søge dit bedste.

Ant.1 Herren viste mig den hellige stad, * fuld af Guds herlighed, og den lyste som den dyrebareste ædelsten.

Ant. 2 Se, Guds telt * står blandt menneskene, og Herren skal bo iblandt dem.

Salme 127

Dersom Herren ikke bygger huset, *
er bygmestrenes møje forgæves,
dersom Herren ikke vogter byen, *
våger vægteren forgæves.

Det er forgæves, I står årle op †
og går sent til ro, ædende sliddets brød; *
alt sligt vil han give sin ven i søvne.

Se, sønner er Herrens gave, *
livsens frugt er en løn.
Som pile i krigerens hånd *
er sønner, man får i sin ungdom.
Salig den mand, som fylder sit kogger med dem; †
han beskæmmes ej, *
når han taler med fjender i porten.

Ant. 2 Se, Guds telt * står blandt menneskene, og Herren skal bo iblandt dem.

Canticum antifon

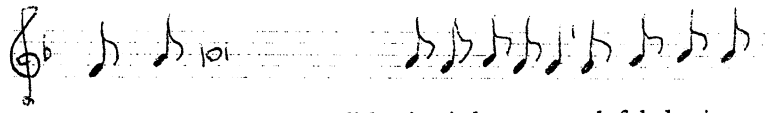

Gen-nem det som jeg lider i mit legeme, ud-fyl-der jeg

hvad der mangler i Kri-sti li-del-ser for hans legeme,

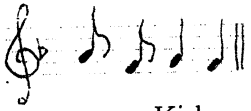

som er Kirken.

Canticum ***Kol. 1,12-20***

Vi takker Faderen, som gjorde jer skikkede til at få del i de helliges arvelod i lyset, han, som friede os ud af mørkets magt og førte os over i sin elskede Søns rige.I ham har vi forløsningen, syndernes forladelse; ***Ant.***

Og han er den usynlige Guds billede førstefødt forud for al skabningen; thi i ham skabtes alt i himlene og på jorden, det synlige og det usynlige, hvad enten det er tronengle eller herskere eller magter eller myndigheder: ***Ant.***

Alt er skabt ved ham og til ham; og han er før alt, og alt består ved ham. Han er hovedet for legemet, Kirken; han er begyndelsen, førstefødt af de døde, for at han skulle være den ypperste blandt alle. ***Ant.***

thi Gud besluttede, at lade hele fylden bo i ham og ved ham at forlige alt med sig, hvad enten det er på jorden eller i himlene, idet han stiftede fred ved blodet på hans kors ***Ant.***

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed. Amen. ***Ant.***

Læsning: ***Judas v. 20-21***

I, mine kære, skal opbygge jer selv på jeres hellige tro og bede i Helligånden. Bevar jer selv i Guds kærlighed, mens I venter på, at vor Herre Jesu Kristi barmhjertighed fører jer til evigt liv.

Responsorium:

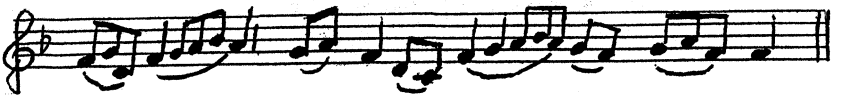

I er * den le- ven- de Guds tem – pel.

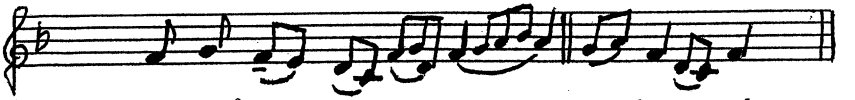

V. Og Guds Ånd bor i jer. * Den le- ven- de...

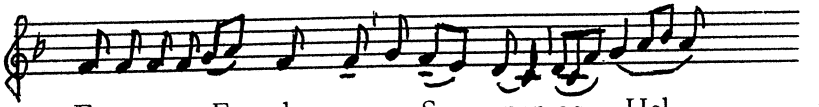

Æ-re væ-re Fa – de – ren og Søn – nen og Hel –

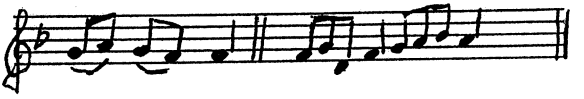

lig – ån – den. ***R.*** I er...

Magnificat antifon

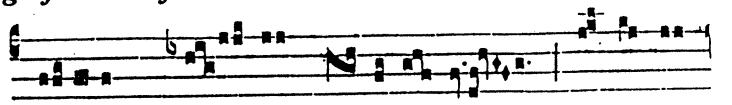

Hel-li-ge * Mo – der Te – re-si – a, sku nu ned

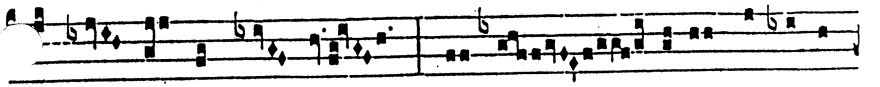

fra Him len, og se til os, og drag du omsorg for det–te

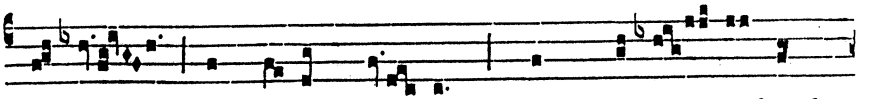

vin – træ og be- skyt træ - et, som din høj – re hånd

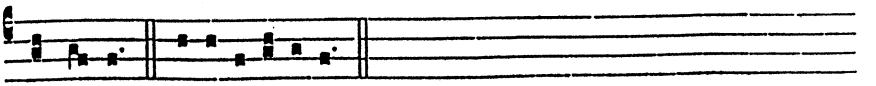

har plan tet.

Forbønner:

Kristus har elsket Kirken og hengivet sig selv for den. Lad os bede ham om altid at bevare den hellig og uplettet:

R. Herre Jesus, vær med din Kirke.

Du Kirkens hoved, som altid giver den næring og har omsorg for den,
- hjælp alle kristne til at forblive forenede med dig i tro og kærlighed.

Du har grundlagt din Kirke på Peter og apostlene og gennem dem lærer du os sandheden,
- oplys og vejled de mænd, som du har indsat som Kirkens hyrder.

Du udvælger nogle til at forkynde dit ord for deres brødre,
- send arbejdere til din høst.

For at opbygge din Kirke ophører du ikke med at kalde mænd og kvinder til at vie deres liv til dig i jomfruelighed, fattigdom og lydighed,
- hjælp alle gudviede til, med Maria som Moder og forbillede, trofast at holde fast ved dig.

Du har ved troen og dåben sammenføjet dit folk til at være ét legeme og én ånd,
- giv på den hellige Teresas forbøn at de kristne bevarer åndens enhed ved fredens bånd.

Du, som døde for vor retfærdiggørelses skyld og blev opvakt for at vi skal opstå til et evigt liv,
- lad vore afdøde glæde sig med alle de hellige i den evige påske.

Fadervor

Bøn

Himmelske Fader, ved din Ånd har du kaldet den hellige Teresa til at åbenbare for Kirken den vej, der fører til fuldkommenhed. Giv os stadig at søge næring i hendes himmelske belæring og optændes af længsel efter den sande hellighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

8. november

ELISABETH AF TREENIGHEDEN
JOMFRU

Mindedag

Elisabeth Catez blev født i en fransk officerfamilie den 18. juli 1880. Hun vidste allerede tidligt, at hun ville give sig helt til den Gud, der for hende altid var uendelig kærlighed. Hun ved at "hver en hændelse, hver en lidelse og hver en glæde er et sakramente, der giver hende Gud". Elisabeth af Treenigheden ville lære os at drage os tilbage til vor "indre celle", selv når vi lever i en støjende verden, og dér i den indre stilhed finde den Treenige Gud og lade ham tage os i besiddelse og blive omdannede til ham. Efter fem år i klostret i Dijon blev hun alvorligt syg og døde 26 år gammel den 9. november 1906. Hun saligkåredes af pave Johannes Paul II i 1984.

Læsningernes Tidebøn

Hymne: *Valgfri (Se Appendiks)*

Anden Læsning, *der vælges én af følgende to læsninger:*
Uddrag fra "Himlen i troen" af Elisabeth af Treenigheden.

(En lovprisning af Guds herlighed)

En lovprisning af Guds herlighed, det er en sjæl, der forbliver i Gud, der elsker ham med en ren og uegennyttig kærlighed uden at søge sig selv i denne kærligheds sødme; der elsker ham højere end alle hans gaver, der ville elske ham, selv hvis den ikke havde fået noget af ham, og som ønsker alt godt for genstanden for sin kærlighed. Men hvordan kan man på en virkningsfuld måde ønske og ville det gode for Gud, andet end ved at gøre hans vilje, da denne vilje jo ordner alle ting til hans større ære? Altså må denne sjæl hengive sig fuldkomment og uden forbehold til Guds vilje, så den ikke længere vil noget andet end det, som Gud vil.

En lovprisning af Guds herlighed er en stilhedens sjæl, der holder sig som en lyre under Helligåndens mystiske berøring, for at han kan frembringe guddommelige harmonier; den ved, at lidelsen er en streng, som frembringer endnu smukkere toner, så den elsker at se denne streng på sit instrument for med større liflighed at bevæge sin Guds Hjerte.

En lovprisning af Guds herlighed, det er en sjæl, som ufravendt ser på Gud i tro og hjertets enfold; den er en afspejling af alt, hvad han er; den er som en uendelig afgrund, i hvilken han kan strømme ud og udgyde sig selv. Den er også som en krystal, som han kan gennemstråle, og som lader ham betragte al sin fuldkommenhed og skønhed. En sjæl, som på denne måde tillader den guddommelige Væren at tilfredsstille sit behov for at meddele "alt, hvad han er og alt, hvad han har" i sig, er intet andet end en lovsang af alle hans gaver.

Og endelig er en lovprisning af Guds herlighed en sjæl i stadig taksigelse. Hver handling og impuls, hver tanke og stræben er som et ekko af det evige Sanctus, idet de rodfæster den dybere i kærligheden. I himmelens herlighed *synger de salige uden ophør dag og nat: Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud, den Almægtige...De falder ned og tilbeder ham, der lever i evighedernes evigheder*[1]...I sin sjæls himmel, begynder lovprisningen af Guds herlighed allerede sin evige tjeneste. Hendes sang ophører aldrig, for hun er drevet af Helligånden, som virker alt i hende; - også selvom hun ikke altid er sig det bevidst, for naturens svaghed tillader hende ikke at være så grundfæstet i Gud, at hun aldrig bliver distraheret, - hun synger altid, hun tilbeder altid, hun er ligesom selv helt blevet til lovprisning og kærlighed; en higen efter sin Guds herlighed.

Lad os i vor sjæls himmel lovsynge den hellige Treenigheds herlighed og vor uplettede Moders kærlighed. En dag vil sløret falde, vi vil blive ført ind i de evige boliger, og der vil vi synge i den evige Kærligheds favn. Og Gud vil give os det nye navn, som er forjættet den, der sejrer. Og hvilket navn vil det blive? Laudem Gloriæ.

[1] Åb.4,8.10 [2]jf.Ef.1,12

Responsorium

R: Ingen kan lære Lammets sang undtagen de, som er købt fri af jorden. Han som virker alle ting efter sin vilje og behag, har på forhånd udvalgt hende.
* Lammets brud synger den nye sang.
V: Hun står foran hans trone, og hendes navn er indskrevet i livets bog. Han har givet hende det nye navn, som er forjættet dem, der sejrer: "Laudem Gloriæ".
* Lammets brud synger den nye sang.

Eller:
Anden læsning: Fra Elisabeth af Treenighedens personlige notater

(O Treenighed som jeg tilbeder)

O min Gud, Treenighed jeg tilbeder dig! Hjælp mig at glemme mig selv helt og holdent, så jeg kan slå mig til ro i dig, stille og i fred, som befandt min sjæl sig allerede i evigheden. Lad intet forstyrre min fred, intet fjerne mig fra dig, o min Uforanderlige, men lad hvert øjeblik føre mig stadig længere ind i dybet af dit mysterium!

Gør min sjæl stille, gør den til din himmel, til din elskede bolig og dit hvilested. Måtte jeg aldrig lade dig være alene dér, men være til stede helt og fuldt, helt årvågen i min tro, fuld af tilbedelse, helt udleveret til din skabergerning.

O min elskede Kristus, korsfæstet af kærlighed, jeg ville så gerne være en brud for dit hjerte, jeg ville så gerne overøse dig med ære, jeg ville så gerne elske dig... lige til jeg dør af kærlighed. Men jeg føler min afmagt, og derfor beder jeg dig om at iklæde mig dig selv, at forene min sjæl med hver bevægelse i din sjæl, at lade mig drukne i dig, blive besat af dig, at sætte dig selv i mit sted, for at mit liv ikke må være andet end udstråling af dit liv. Kom til mig som Tilbeder, som Forsoner og som Frelser.

O evige Ord, min Guds Ord, jeg vil tilbringe mit liv med at lytte til dig, jeg vil være idel øre, for at lære alt af dig. Herefter vil jeg gennem alle nætter, al tomhed, al magtesløshed altid fæste mit blik på dig og forblive i dit strålende lys. O min elskede Stjerne, fortryl mig så jeg aldrig mere kan forlade din stråleglans.

O fortærende Ild, kærlighedens Ånd, "kom over mig", så Ordet ligesom må blive inkarneret i min sjæl: Lad mig være endnu en menneskenatur for ham, hvor han på ny lader hele sit Mysterium blive til virkelighed. Og du, o Fader, bøj dig ned over din ringe skabning, "overskyg den med din sky" og se i den intet andet end den Elskede, i hvem du har fundet velbehag.

O mine Tre, mit Alt, min Salighed, uendelige Ensomhed, Uendelighed, hvor jeg forsvinder; som et bytte overgiver jeg mig til dig. Skjul dig i mig, for at jeg må skjule mig i dig i venten på den dag, hvor jeg i dit lys skal skue din storheds dyb.

Responsorium

R: Vi er ikke trælbundne børn: Kristus har befriet os.* Vi er Guds tempel, og Guds Ånd bor i os.
V: Gud har i vore hjerter sendt sin Søns Ånd, som råber: "Abba", Fader. * Vi er Guds tempel, og Guds Ånd bor i os.

Bøn

Herre vor Gud, du, som er rig på barmhjertighed, har for den salige Elisabeth af Treenigheden åbenbaret mysteriet om dit nærvær skjult sjælen og har villet, at hun skulle tilbede dig i ånd og sandhed. Giv os på hendes forbøn at også vi må forblive i Kristi kærlighed og således blive et tempel for din kærligheds Ånd til lov og pris for din herlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Indledning af dagen

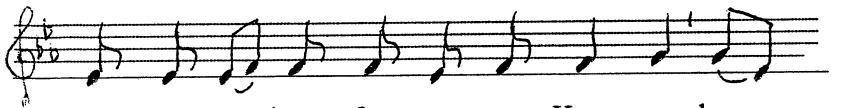

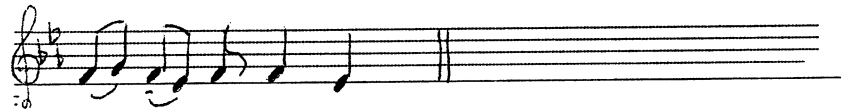

Benedictus antifon

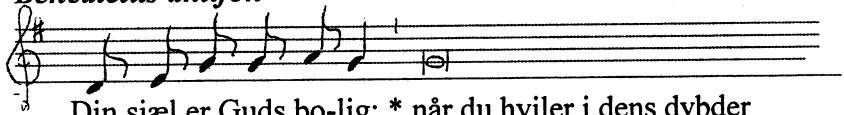

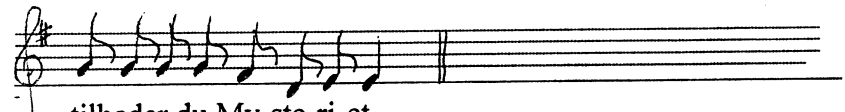

Magnificat antifon

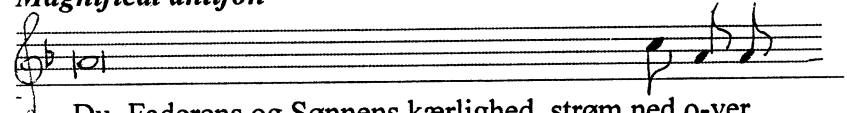

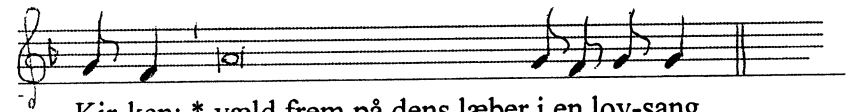

14. november

ALLE VOR ORDENS HELGENER

Fest

Det er ikke nødvendigt at udføre noget, der vækker opmærksomhed for at kunne regnes blandt helgenernes skare. Mange har levet et anonymt liv i kloster og i den monotone hverdag uden at gøre stort væsen af sig. Uden deres medbrødres eller medsøstres viden har de heroisk fulgt de evangeliske råd og ordenens ideal, som konkretiseres i løfterne. De står nu ansigt til ansigt med Gud, som de elskede og længtes efter.

Læsningernes tidebøn

Hymne: *valgfri*

Ant. 1 Salige er de * som hører Guds ord og bevarer det.

Salme 1

Salig den mand, som ikke går efter gudløses råd, †
  står på synderes vej *
  eller sidder i spotteres lag,
men har lyst til Herrens lov, *
  og som grunder på hans lov både dag og nat.
Han er som et træ, der, plantet ved bække, †
  bærer sin frugt til rette tid, *
  og bladene visner ikke:
Alt, hvad han gør, *
  får han lykke til.

De gudløse derimod *
  er som avner, vinden bortvejrer.

Derfor består de gudløse ikke i dommen *
og syndere ej i retfærdiges menighed.
Thi Herren kender retfærdiges vej, *
men gudløses vej brydes af.

Ant. 1 Salige er de, * som hører Guds ord og bevarer det.

Ant. 2 Til dem, * som frygter dit navn, giver du en arvelod.

Salme 61

Hør, o Gud, på mit råb *
og lyt til min bøn!
Fra jordens ende råber jeg til dig. †
Når mit hjerte vansmægter, *
løft mig da op på en klippe,

led mig, thi du er min tilflugt, *
et mægtigt tårn til værn imod fjenden.
Lad mig evigt bo som gæst i dit telt, *
finde tilflugt i dine vingers skjul!
Ja du, o Gud, har hørt mine løfter, *
opfyldt deres ønsker, der frygter dit navn.

Til kongens dage lægger du dage, *
hans år skal være fra slægt til slægt.
Han skal trone evigt for Guds åsyn; *
send nåde og sandhed til at bevare ham!

Da vil jeg evigt love dit navn *
og således dag efter dag indfri mine løfter.

Ant. 2 Til dem, * som frygter dit navn, giver du en arvelod.

Ant. 3 Jeg vil lade dem komme til mit hellige bjerg *og give dem glæde i mit bedehus.

Salme 84

Hvor elskelige er dine boliger, Hærskarers Herre! *
Af længsel efter Herrens forgårde vansmægted min sjæl,
nu jubler mit hjerte og kød *
for den levende Gud!
Ja, spurven fandt sig et hjem †
og svalen en rede, hvor den har sine unger - *
dine altre, Hærskarers Herre, min konge og Gud!

Salige de, der bor i dit hus, *
end skal de love dig.
Salig den, hvis styrke er i dig, *
når hans hu står til højtidsrejser!
Når de går gennem tørstens dal, gør du den til kildevang, *
og tidlig regnen hyller dem i velsignelser.
Fra kraft til kraft går de frem, *
de stedes for Gud på Sion.

Hør min bøn, o Herre, Hærskarers Gud, *
lyt til, du Jakobs Gud!
Gud, vort skjold, se til *
og vend dit blik til din salvedes åsyn!
Thi bedre én dag i din forgård end tusinde ellers, †
hellere ligge ved min Guds hus' tærskel *
end dvæle i gudløsheds telte.
Thi Gud Herren er sol og skjold, †
Herren giver nåde og ære; *
dem, der vandrer i uskyld, nægter han intet godt.
Hærskarers Herre, *
salig er den, der stoler på dig

Ant. 3 Jeg vil lade dem komme til mit hellige bjerg *og give dem glæde i mit bedehus.

V. For dine hellige, Herre, skal det evige lys skinne
R. og udødelighed vil du skænke dem.

Første læsning ***Åb. 19,1-10; 21,1-7***

Jeg hørte en vældig lyd som af en talrig skare i himlen, som sagde: Halleluja! Frelsen og æren og magten er vor Guds, sande og retfærdige er hans domme. Han har dømt den store skøge, som fordærvede verden med sin utugt, han har hævnet sine tjeneres blod på hende. Og atter sagde de: "Halleluja! Røgen fra hende stiger op i evighedernes evigheder." Og de fireogtyve ældste og de fire levende væsener faldt ned og tilbad Gud, som sidder på tronen, og de sagde: " Amen, halleluja!"

Og der kom en røst fra tronen: Lovpris vor Gud, alle hans tjenere, I, som frygter ham, både små og store.
Og jeg hørte lyden som af en stor folkeskare og som af vældige vande og som af stærk torden, som sagde: Halleluja, Herren vor Gud, den Almægtige, har taget magten, lad os glæde os og juble og lovprise ham, for nu skal Lammets bryllup stå, og hans brud har gjort sig rede, hun har fået givet at klæde sig i lysende rene linnedklæder – for linnedklæderne er de helliges retfærdige gerninger.

Og englen sagde til mig: "Skriv: Salige er de, der er indbudt til Lammets bryllupsfest." Og den sagde til mig: "Det er Guds sande ord." Jeg faldt ned for dens fødder for at tilbede den, men den sagde: "Nej! Jeg er kun tjener som du og dine brødre, der holder fast ved Jesu vidnesbyrd. Gud skal du tilbede." For Jesu vidnesbyrd er profetiens ånd.

Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord forsvandt, og havet findes ikke mere. Og den hellige by, det ny Jerusalem, så jeg komme ned fra himlen fra Gud, rede som en brud, der er smykket for sin brudgom. Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige: Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem. Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet. Og han, der sidder på tronen, sagde: "Se, jeg gør alting nyt!" Og han sagde: "Skriv! For disse ord er troværdige og sande." Og han sagde til mig: "Det er sket. Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden. Den, der tørster, vil jeg give af kilden med livets vand for intet. Den, der sejrer, skal arve dette, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min søn."

Responsorium

R. Den, der sejrer, skal klædes i hvide klæder, * og jeg vil aldrig slette hans navn af livets bog.
V. Jeg vil lade den, som tørster, drikke frit af kilden med livets vand. * og jeg vil aldrig slette hans navn af livets bog.

Anden læsning fra den hellige Teresa af Jesus' skrifter

Alle vi, som bærer karmeliternes hellige dragt, er kaldede til bøn og kontemplation. Det er den grundvold, vi bygger på, den slægt vi stammer fra, nemlig vore hellige fædre på Bjerget Karmel, som i største ensomhed og i største foragt for verden søgte efter denne skat, denne kostbare perle, som vi taler om. Lad os mindes vore hellige fædre, disse eremitter fra fordums dage, hvis liv vi forsøger at efterligne. Lad os altid have vore sande grundlæggere for øje, de

hellige fædre, som vi nedstammer fra, thi vi ved jo, at de nu nyder Gud, eftersom de skred frem på fattigdommens og ydmyghedens vej.

Af og til når man taler om ordenernes begyndelse, har jeg hørt sige, at Herren gav disse vore hellige forgængere større nådesbeviser, eftersom det var dem, som var selve grundvoldene, og således forholder det sig også. Men vi må bestandigt betænke, at vi er grundvolde for dem, som kommer bagefter. Thi hvis vi, som lever nu, ikke var faldet fra det niveau, hvor vore forgængere levede og hvis de, som kommer senere ikke gør det samme, så ville bygningen stå fast grundfæstet for altid. Til hvilken nytte er det for mig, at de hellige forfædre var, som de var, hvis jeg, som kommer efter dem, er så ussel at jeg ved mine dårlige vaner lader hele bygningen i forfald efter mig? Det er jo tydeligt, at de som kommer bagefter, ikke tænker så meget på dem, som levede for mange år siden, men snarere på dem, som de ser foran sig. Det ville jo være nydeligt, hvis jeg skød skylden for mine brister på det faktum, at jeg ikke tilhører de første og ikke bryder mig om at betænke den forskel, der er på mit liv og mine dyder, og deres liv og dyder, som Gud forundte så store nådegaver.

Hvis nogen ser, at hendes orden på nogen måde er gået i forfald, må hun da forsøge at blive en sådan sten, at bygningen takket være hende kan bygges op igen, og Herren vil give sin bistand i denne sag.

For vor Herres kærligheds skyld beder jeg jer at huske, hvor hurtigt alt får en ende og hvilken nåde Herren har vist os ved at føre os til denne orden og hvilken stor straf der tilkommer den, som på nogen måde er ophav til slappelse. I stedet skal I altid fæste jeres blik på den slægt, som vi nedstammer fra, disse hellige profeters slægt. Hvor mange helgener, som bar denne dragt, har vi ikke i himlen! Lad os med hellig beslutsomhed og med Guds hjælp stræbe efter at blive lige

som dem. Striden varer ikke længe, mine søstre, men målet varer for evigt.

Responsorium

R. Jeg vil bo og vandre midt iblandt dem * og være deres Gud, og de skal være mit folk.
V. Jeg vil tage bolig midt iblandt dem. * og være deres Gud, og de skal være mit folk.

Te Deum

Bøn

Herre, måtte den salige Jomfru Marias, vor Moders, beskyttelse og de forbønner, som alle Karmels helgener frembærer, komme os til hjælp, så at vi trofast kan vandre i deres spor og tjene din Kirke i bøn og gerning. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Indledning af dagen

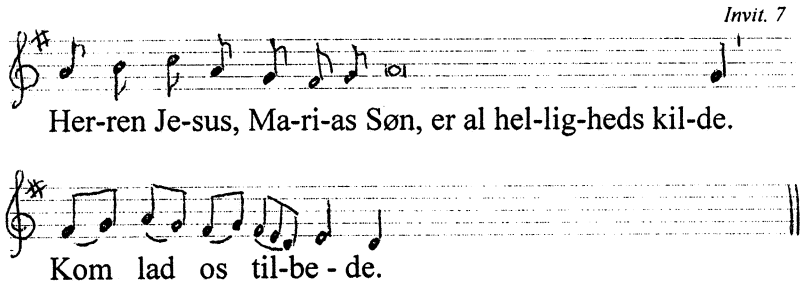

Laudes

Hymne

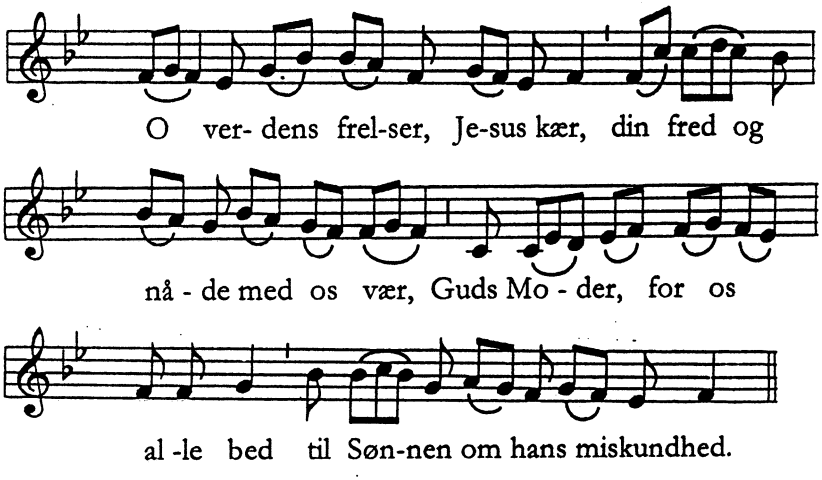

2. Og alle engles lyse kor
med patriarkers skare stor,
profeters sejrskroned' hær
til Gud I bøn for os frembær.

3. Guds tjenere af Karmels slægt,
hvis liv Maria gav sin vægt,
med jeres bønner uden tal
led os til himlens lyse sal.

4. Den skare, som for tronen står,
vil rense os for syndens sår,
martyrer, præster, jomfrukrans,
bekendelse og kyskheds glans.

5. I munke, nonner uden tal
og alle i Guds himmelsal,
bistå vort ønske og vor bøn,
o, bed for os om livets løn.

6. Dig, Jesus, vi vor lov frembær'
med Faderen og Helligånd.
Du gik i Jomfrus ledebånd,
som Karmels største smykke er. Amen.

Ant. 1 Dine hellige, Herre, * fik din magt og din ære at se, fordi de vågede i bøn.

(Salmer og canticum som søndag 1. uge)

Ant. 2 Alle Guds hellige, * pris Herren i evighed.

Ant. 3 Intet øje har set og intet øre har hørt * det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham.

Læsning ***1.Pet. 2,9-10***

I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomsmagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys, I, som før ikke var et folk, men nu er Guds folk, I, som ikke fandt barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed.

Responsorium

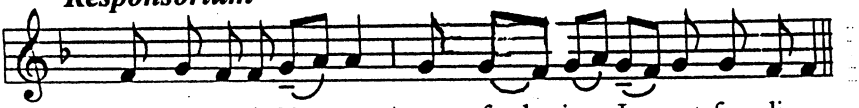

R. Vær gla-de i Her-ren, * og fryd jer, I ret-fær-dig-e.

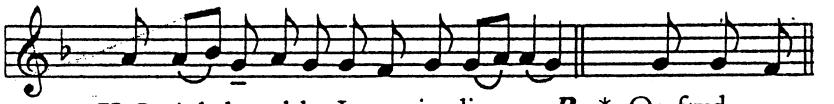

V. Og jub-ler, al-le I ret-sin-dig- e. ***R.*** * Og fryd...

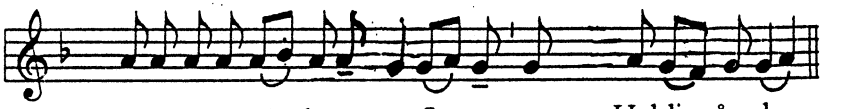

V. Æ-re væ-re Fa-de-ren og Søn-nen og Hel-lig- ån-den.

R. Vær gla-de...

Benedictus antifon

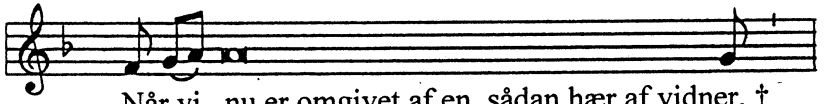

Når vi nu er omgivet af en sådan hær af vidner, †

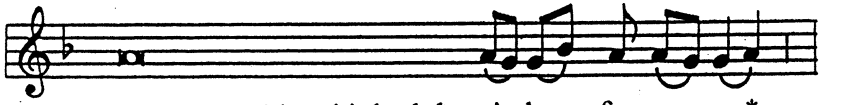

lad os da holde ud i det løb vi har for - an os.*

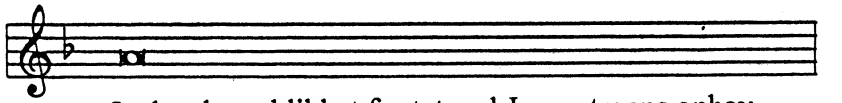

Lad os have blikket fæstet ved Jesus, troens ophav

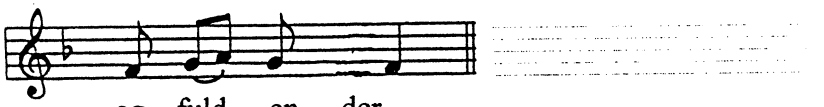

og fuld - en - der.

Forbønner og indvielse af dagen

Vi takker Gud, vor Fader, som i dag har givet os den glæde at kunne fejre vore brødre og søstre, Karmels helgener. Forenet med Maria, vor Moder, beder vi:

R. Vi forherliger dig, Herre.

Du kaldte dit folk ud i ørkenen for dér at slutte en kærlighedspagt med det,
- forny den pagt, du har sluttet med os i Kristus Jesus.

Du har gjort os til Marias brødre og søstre, og ønsker, at vi i hendes ånd modtager og bevarer dit ord,
- hjælp os at vise hendes billede for verden ved at vi tjener Kristus og hans frelsesværk.

Ligesom Elias er vi kaldet til at leve i et nært kærlighedsforhold til dig,
- giv at vi bestandigt lever i dit nærvær og optændte af kærlighed er fulde af nidkærhed for din ære.

Du lod vor ordensfamilie opstå i Kirken, kaldet til gennem kontemplativ forbøn at tragte efter den mystiske forening med dig og et helligt liv,
- hjælp os til bestandigt at søge dit åsyn i efterfølgelsen af vore helgener, så at vi viser vejen til et fortroligt venskab med dig.

Du optændte vore helgener med en sådan kærlighed og en så brændende apostolisk iver, at de ikke frygtede for at hengive deres liv for brødrene,

- giv os nåden til storsindet at medvirke i forløsningsværket ved at bære Jesu død i vort legeme og give vort liv for vore brødre.

Fadervor

Bøn

Herre, måtte den salige Jomfru Marias, vor Moders, beskyttelse og de forbønner, som alle Karmels helgener frembærer, komme os til hjælp, så at vi trofast kan vandre i deres spor og tjene din Kirke i bøn og gerning. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Terts

Hymne

Gud Helligånd kom til os ned,
dvæl i vort hjerte med din fred,
jag synden bort, gør sjælen ren,
Du, som med Fader, Søn er én.

Mund, tunge, hjerte, kraft og mod
lovsynge højt vor Fader god;
tænd i vor sjæl din stærke ild
af næstekærligheden mild.

O, lad os skue dybt i løn
ved dig Gud Fader og Gud Søn
og dig i guddoms herlighed,
Gud Helligånd, Gud Kærlighed. Amen

(Antifoner og salmer fra hverdagen, se appendiks I)

Læsning ***Ef. 6,17-18***

Grib frelsens hjelm og Åndens sværd, som er Guds ord. Under stadig bøn og anråbelse skal I altid bede i Ånden og holde jer vågne til det og altid være udholdende i forbøn for alle de hellige.

V. Dit ord er en lygte for min fod
R. og et lys på min sti.

Bøn

Herre, måtte den salige Jomfru Marias, vor Moders, beskyttelse og de forbønner, som alle Karmels helgener frembærer, komme os til hjælp, så at vi trofast kan vandre i deres spor og tjene din Kirke i bøn og gerning. Ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Sext

Hymne
Du stærke Herre, sande Gud,
som klæder dag i flammeskrud
ved morgenrødens varme mild
og middagssolens stærke ild.

Udsluk du hadets bitre glød,
dæmp lysters ild i hjertets skød,
giv legemet med fred at bo,
skænk sjælene en salig ro.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen

(Salmer, se ugedagen i breviaret.)

Læsning ***Ef. 5,18b-20***

Lad jer fylde af Ånden, tal til hinanden med salmer, hymner og åndelige sange, syng og spil af hjertet for Herren, og sig altid Gud Fader tak for alt i vor Herre Jesu Kristi navn.

V. Alle dine værker, Herre, skal takke dig
R. og dine fromme skal prise dig.

Bøn

Herre, måtte den salige Jomfru Marias, vor Moders, beskyttelse og de forbønner, som alle Karmels helgener frembærer, komme os til hjælp, så at vi trofast kan vandre i deres spor og tjene din Kirke i bøn og gerning. Ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Non

Hymne

Du, evig Gud, som alt på jord
behersker ved dit almagtsord,
Du lader skumring følge dag,
thi så det er dit velbehag.

Forlen os lys ved aftenstid,
bevar vort livslys, Fader blid,
en salig død os alle giv
og hist hos dig et evigt liv.

Bønhør os, Fader, nåderig
Gud Søn, din Fader evigt lig,
med Ånden ét i herlighed,
højlovet i al evighed. Amen.

(Antifoner og salmer fra hverdagen, se appendiks I)

Læsning ***2.Kor. 4,17-18***

Vore lette trængsler her i tiden bringer os i overmål en evig vægt af herlighed, for vi ser ikke på det synlige, men på det usynlige; det synlige varer jo kun en tid, det usynlige varer evigt.

V. Mine udvalgte skal ikke slide forgæves,
R. thi de tilhører slægten af Herrens velsignede.

Bøn *(se modstående side)*

Vesper

Hymne

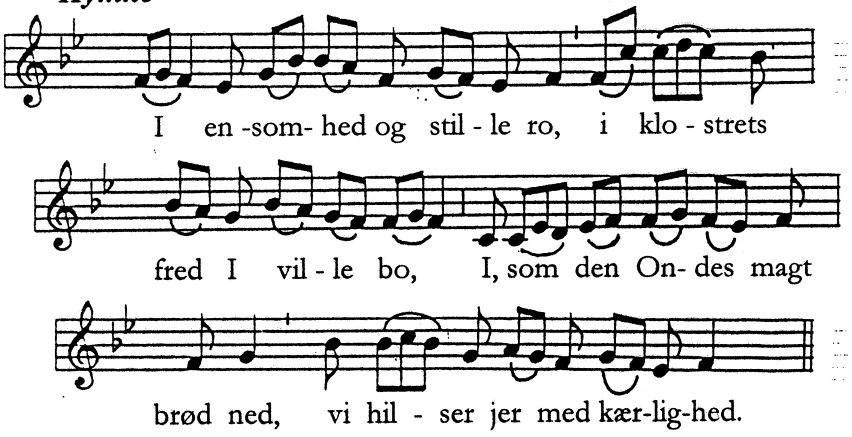

2. I så med hellig, dyb foragt
på denne verdens pomp og pragt,
forsmåed' ærens falske skin,
dens glæde, guld og ædelsten.

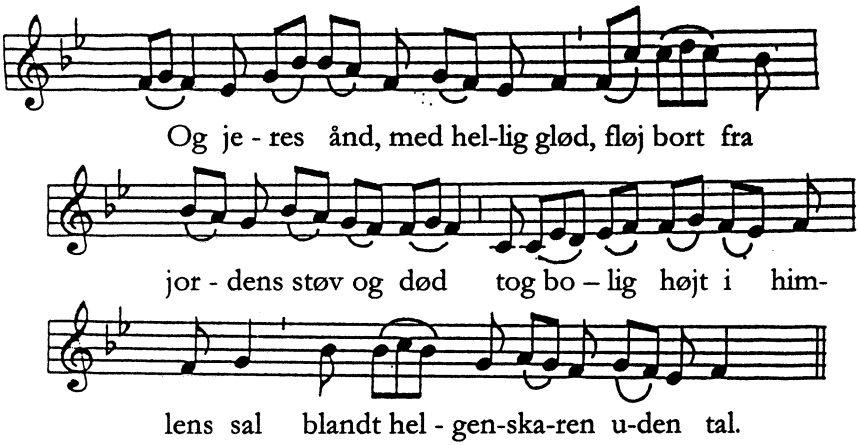

4. Teresia og Magdalen'
vil døden eller lidelsen.
I sukke bryder begge ud,
som sårede af kærligt spyd.

5. Johannes bærer korsets navn
og tager korset glad i favn;
sit ønske han til Gud har sagt:
At lide smerte og foragt.

6. For trængslerne, I gennemgik,
I Herrens trøst og ære fik.
Guds åsyn nu I skue må,
hjælp os, at også did vi nå.

7. Som smykke Karmels Orden har
den Jomfru, som dig, Kristus bar.
Dig priser vi i al vor tid
med Faderen og Ånden blid. Amen.

Ant. 1 I min Faders hus * er der mange boliger, siger Herren.

Salme 15

Herre, hvem kan gæste dit telt, *
hvem kan bo på dit hellige bjerg?
Den, som vandrer fuldkomment og øver ret, *
taler sandhed af sit hjerte,
Ikke bagtaler med sin tunge, †
ikke volder sin næste ondt *
og ej bringer skam over ven,

som agter den forkastede ringe, *
men ærer dem, der frygter Herren,
ej bryder ed, han svor til egen skade, †
ej låner penge ud mod åger *
og ej tager gave mod skyldfri.
Hvem således gør, *
skal aldrig rokkes.

Ant. 1 I min Faders hus * er der mange boliger, siger Herren.

Ant. 2 Jeg kalder jer ikke længere tjenere, men venner, * thi alt, hvad jeg har hørt af min Fader, det har jeg kundgjort jer.

Salme 112

Salig er den, der frygter Herren *
og ret har lyst til hans lovbud!
Hans æt bliver mægtig på jorden, *
den oprigtiges slægt skal velsignes;
velstand og rigdom er i hans hus, *
hans retfærdighed varer evindelig.

For den oprigtige oprinder lys i mørket; *
han er mild, barmhjertig og retfærdig.
Salig den, der ynkes og låner ud *
og styrer sine sager med retfærd;
thi han rokkes aldrig i evighed, *
den retfærdige ihukommes for evigt;
han frygter ikke for onde tidender, *
hans hjerte er trøstigt i tillid til Herren;

fast er hans hjerte og uden frygt, *
han skuer med fryd sine fjender;
til fattige uddeler han rundhåndet, †
hans retfærdighed varer evindelig; *
med ære løfter hans horn sig.
Den gudløse ser det og grædes, †
skærer tænder og går til grunde; *
de gudløses attrå bliver til intet.

Ant. 2 Jeg kalder jer ikke længere tjenere, men venner, * thi alt, hvad jeg har hørt af min Fader, det har jeg kundgjort jer.

Canticum ant.

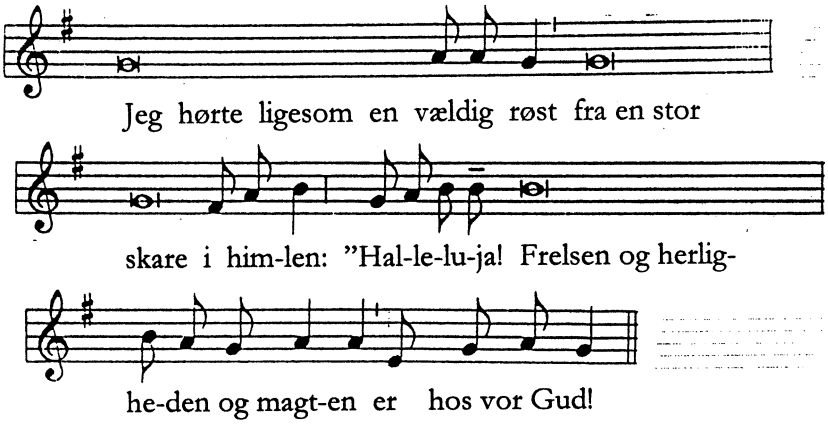

Canticum ***Jfr. Åb. 4,11; 5,9.10.12***

Værdig er du, vor Herre og Gud, til at få æren og prisen og magten; thi du har skabt alle ting, og de blev til og blev skabt, fordi det var din vilje. ***Ant.***

Værdig er du til at tage bogrullen og bryde dens segl, thi slagtet blev du, og med dit blod har du til Gud købt mennesker af alle stammer og tungemål og folk og folkeslag. ***Ant.***

Og du har gjort dem til konger og til præster for vor Gud, og de skal herske på jorden. Værdig er Lammet, det slagtede, til at få kraft og rigdom og visdom og styrke og pris og ære og lov! ***Ant.***

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed. Amen. ***Ant.***

Læsning ***Rom. 8,28-30***

Vi ved, at alt virker sammen til gode for dem, der elsker Gud, og som efter hans beslutning er kaldet. For dem, han forud har kendt, har han også forud bestemt til at formes efter sin søns billede, så at han er den førstefødte blandt mange brødre. Og dem, som han forud har bestemt, har han også kaldet, og dem, han har kaldet, har han også gjort retfærdige, og dem, han har gjort retfærdige, har han også herliggjort.

Responsorium

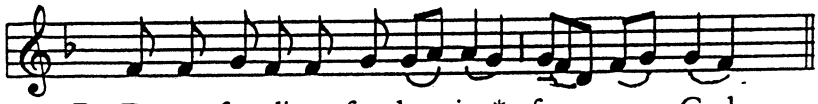

R. De ret-fær-dig-e fry-der sig * for vor Gud.

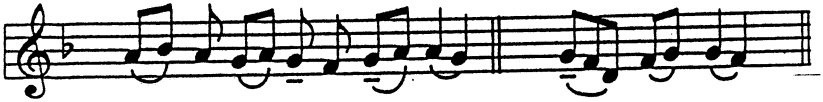

V. og de jub-ler i glæ - de. ***R.*** * for vor Gud.

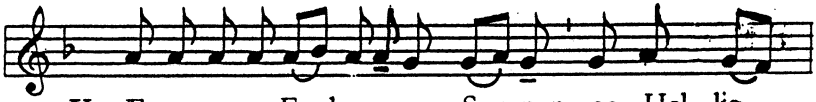

V. Æ-re væ-re Fa-de-ren og Søn-nen og Hel - lig-

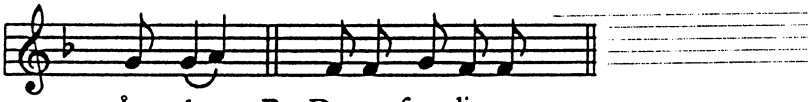

Ån - den. ***R.*** De ret-fær-dig-e...

Magnificat ant.

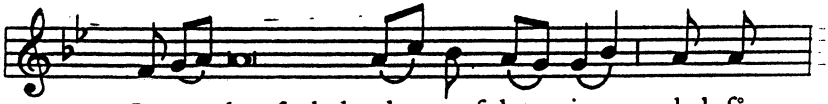

I som har forladt alt og fulgt mig, skal få

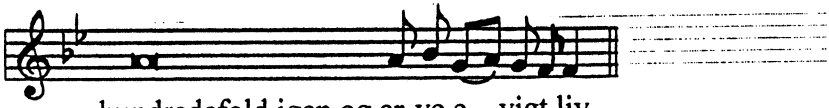

hundredefold igen og ar-ve e – vigt liv.

Forbønner

Lad os påkalde Jesus, vor Herre og Frelser, på forbøn af Maria og alle Karmels helgener:

R. Helliggør os i sandheden.

Herre Jesus, du har kaldet os til Karmel for at følge dig nærmere på kærlighedens vej,
- må vi i din hellige Kirke holde fast ved sandheden i kærlighed.

Du gav vore helgener nåde til at forblive trofaste overfor den broderlige kærlighed,
- bevar vore fællesskaber i din fred og gør os til ét hjerte og én sjæl.

Du gjorde vore helgener hengivne overfor Jomfru Maria og gav dem hende som forbillede,
- giv at vi dagligt vandrer i det nye liv og under din Moders beskyttelse forbliver trofaste overfor vort kald.

Du lod Karmeliterordenen opstå i din Kirke for at fremme foreningen med dig i bøn og selvfornægtelse,
- hjælp os at fornemme Åndens indskydelser i vort indre, så at alle mennesker drages med på bønnens vej.

Du er vore helgeners krone og evige glæde,
- giv at vore afdøde brødre og søstre må glæde sig for altid hos dig i himmelen.

Fadervor

Bøn
Herre, måtte den salige Jomfru Marias, vor Moders, beskyttelse og de forbønner, som alle Karmels helgener frembærer, komme os til hjælp, så at vi trofast kan vandre i deres spor og tjene din Kirke i bøn og gerning. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

15. november

ALLE VOR ORDENS AFDØDE

R. Herre, din barmhjertighed er stor.
V. hold mig i live efter dit ord.

Første læsning ***1 Kor 15, 12-34***

Når det prædikes, at Kristus er opstået fra de døde, hvordan kan så nogle at jer sige, at der ikke findes nogen opstandelse fra de døde? Hvis der ikke findes nogen opstandelse fra de døde, er Kristus heller ikke opstået; men er Kristus ikke opstået, er vores prædiken tom, og jeres tro er også tom. Vi kommer så også til at stå som falske vidner om Gud, fordi vi har vidnet imod Gud, at han har oprejst Kristus, som han altså ikke har oprejst, hvis døde ikke opstår. For hvis døde ikke opstår, er Kristus heller ikke opstået; men er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder, og så er også de, som er sovet hen i Kristus, gået fortabt. Har vi alene i dette liv sat vort håb til Kristus, er vi de ynkværdigste at alle mennesker.

Men nu er Kristus opstået fra de døde som førstegrøden af dem, der er sovet hen. Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske. For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus. Men hver til sin tid: Kristus som førstegrøden, dernæst, når han kommer, de, som hører Kristus til. Derefter kommer enden, når han har tilintetgjort al magt og myndighed og kraft og overgiver Riget til Gud Fader. For Kristus skal være konge, indtil Gud får lagt alle fjender under hans fødder; som den sidste fjende tilintetgøres døden, for "alt har han lagt under hans fødder" – og når det hedder, at alt er underlagt, er det klart, at undtaget er Gud, der har lagt alt under ham. Og når så alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underlægge sig

under ham, som har lagt alt under ham, for at Gud kan være alt i alle.

Hvad skal det ellers til for, at nogle lader sig døbe for de døde? Hvis døde overhovedet ikke opstår, hvorfor så lade sig døbe for dem? Og hvorfor udsætter vi os for fare hvert øjeblik? Ja, brødre, så sandt I er min stolthed i Kristus Jesus, vor Herre: Hver dag dør jeg. Og hvis det kun var med et menneskeligt håb, jeg kæmpede med vilde dyr i Efesos, hvad gavnede det mig så? Hvis døde ikke opstår, så lad os æde og drikke, for i morgen skal vi dø! Far ikke vild! Slet omgang fordærver gode sæder. Bliv for alvor ædru, og synd ikke! Der er folk, som ikke vil vide noget om Gud. Jeg siger dette til skam for jer.

Anden læsning: Fra Ambrosius af Milanos bog om hans broder Sátyrus død.

(Lad os dø med Kristus, for også at leve med ham)

Det er indlysende, at døden er en vinding, og at livet er en straf. Paulus siger det: *For mig er livet Kristus og døden en vinding.* Hvad betyder Kristus andet end legemets død og åndens liv? Lad os derfor dø med ham for at få lov at leve med ham. Måtte dagligt en vis følelse af døden være nærværende i os, så at vor sjæl derved løsriver sig fra det legemlige begær og lærer at trække sig tilbage som til et ophøjet sted, hvortil det jordiske begær ikke kan nå hen og få et greb om den.
Ved den enes død er verden forløst. Kristus behøvede ikke at dø, hvis han ikke havde villet det. Men han ville ikke undfly døden, som om den var nytteløs, for han havde ikke kunnet redde os på en bedre måde end ved at dø. Således er hans død livet for alle. Vi er beseglede med hans død; vi forkynder hans død, når vi beder og når vi frembærer ofret; hans død er en sejr, hans død er mysteriet og verdens nytårsfest.

Hvad behøver vi mere at sige om hans død, når vi ved det guddommelige eksempel forstår, at døden udelukkende søgte

udødeligheden, og at døden frikøbte sig selv? Altså må vi ikke beklage døden, som blev årsag til alles frelse; ikke undslippe døden, ligesom Guds Søn ikke afviste eller flygtede fra den.
Døden findes ikke af naturen, men er kommet ind i den. Gud har ikke skabt døden fra begyndelsen, men skænket den som et middel til frelse. Da menneskets liv ramtes af dommen på grund af synden, begyndte livets elendighed med daglig møje og uudholdelige sukke. Det onde må få en ende og døden genoprette det, som livet mistede. Uden nåden er udødeligheden snarere en byrde end et savn.
Sjælen kan frigøre sig fra dette livs forvirring og fra det jordiske legemes indre modsætninger og haste til det himmelske fællesskab, selv om kun de hellige når dertil. Sjælen kan lovprise Gud lige som de citarspillere, som vi hører om i den profetiske læsning: *Store og underfulde er dine gerninger, du Herre, Gud, Almægtige, retfærdige og sande er dine veje, du folkenes konge. Hvem må ikke frygte dig, Herre, og ære dit navn? For du alene er hellig, alle folkeslag skal komme og tilbede dig.*
Sjælen får dit bryllup at se, Jesus, når bruden, til lyden af alle skabningernes lovsange, føres fra jorden til himlen – *alt kød kommer til dig* – den er ikke længere bundet til verden, men forenet med ånden.

R. Den skønneste gave venter dem, der sover hen i gudsfrygt, *
Dem venter en herlig belønning.
V. De retfærdige skal skinne som solen i deres faders rige, *
Dem venter en herlig belønning.

Bøn

Gud, du, som er dine tjeneres herlighed, har forenet vore afdøde brødre og søstre ved dåbens frelsende bad og Karmels hellige lænker. Lad dem, som har fulgt Kristus og hans Moder, i evighed skue dig, deres Skaber og Frelser.
Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

19. november

RAFAEL AF SKT. JOSEF KALINOWSKI
PRÆST

Mindedag

Josef Kalinowski blev født i 1835 i Vilna af polske forældre. Han blev uddannet til officer i den russiske hær, men blev senere i stedet for krigsminister i den revolutionære polske regering. For dette blev han i 1864 idømt ti års forvisning til Sibirien, hvor han viste sin grænseløse næstekærlighed. Da han var blevet frigivet, kom Josef til Paris, hvor han kom i tjeneste som huslærer for den unge prins August Czartoryski (som siden hen blev salesianer og saligkåret). Som 42-årig indtrådte han hos karmeliterne i Østrig under navnet Rafael af Skt. Josef. Hjulpet af to franske karmeliter fornyede han karmeliterordenen i Polen. Han døde i 1907 i Wadowice, blev saligkåret i 1983 af pave Johannes Paul II og helgenkåret af samme pave i 1991.

Anden læsning: Formaninger af den hellige Rafael af Skt. Josef

(Vær hellige.)

Den hellige Skrift lovpriser frem for alt et fuldkomment og helligt liv, hvor enhver nøjagtigt og fuldkomment opfylder deres pligter.
I Det Gamle Testamente underviste Herren vor Gud sit folk med ordene:" *Vær hellige, thi jeg er hellig."*[1]
Den evige Fader har givet os vor Herre Jesus Kristus som Vejleder, Læremester og Vejviser. Han bekræftede og stadfæstede det Gamle Testamentes lære, da han formanede os til at efterligne Faderens hellighed: *"Vær fuldkomne, som jeres Fader i Himlen er fuldkommen."*[2] Hvad kræves der da for at blive hellig og fuldkommen?- Kirkelærerne, sjælesørgerne og

det åndelige livs læremestre giver svaret: Hvis du vil være fuldkommen og hellig, udfør da trofast din pligt.
Det skete en gang, at en ung eremit spurgte en af de gamle ørkenfædre, hvilke bøger han burde læse for at gøre fremskridt i det åndelige liv. Ørkenfaderen svarede: "For mit vedkommende bruger jeg kun to bøger: Evangeliet som jeg læser om formiddagen, og klosterregelen som jeg læser om aftenen. Den første lærer mig, hvordan jeg skal bære mig ad for at blive vor Herres Jesu Kristi discipel; mens den anden fortæller mig, hvad jeg skal gøre for at blive en god munk. Dette er nok for mig."
Lad os derfor være opmærksomme ved læsningen af Herrens bud, for at vi kan leve i overensstemmelse med dem. *"Når du går, skal de lede dig, når du ligger, skal de våge over dig, og når du vågner, skal de tale til dig."*[3] Måtte de være i os og lede vore skridt, hvor vi end befinder os. Måtte de være os nær, når vi sover, og i vore tanker, når vi vågner. I dem vil vi høre en røst, som kalder os og vækker os, og som skaber os på ny. Ved hans bud vil vi sejre over vor tvivl, overkomme alle forhindringer og blive befriet fra vor naturs træghed, som er modets fjende, selvhengivelsens modsætning og bekvemmelighedens ven.
Ved hjælp af livets bud opnår vi at overvinde vor angst for fristelse og med glæde gå ad lydighedens vej. Måtte det altid bistå os med råd og styrke os til trofast at besvare Guds kald med åbent og beredvilligt hjerte.

[1]*(Leviticus 11, 44).* [2]*(Matt.5,48).* [3]*(Ordsprogenes Bog 6,22).*

Responsorium

R: Frigør sjælen fra alle forhindringer, for den Hellige har kaldet jer * vær hellige i alt, hvad I gør.

V: For jeg er Herren jeres Gud; vær hellige, for jeg er hellig. *
Vær hellige i alt hvad I gør.

Bøn

Herre, du har givet din præst, den hellige Rafael, styrke i modgangens tid og fyldt ham med iver for Kirkens enhed. Giv os på hans forbøn at være stærke i troen og brændende i broderkærlighed, så at vi på en frugtbar måde kan virke for alle kristnes enhed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

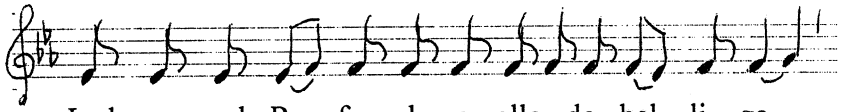

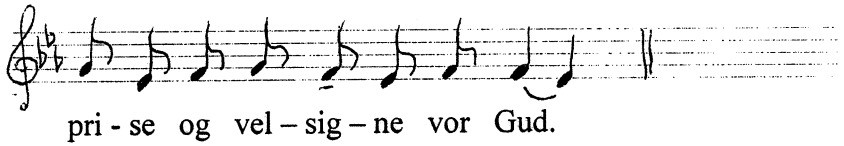

Benedictus antifon

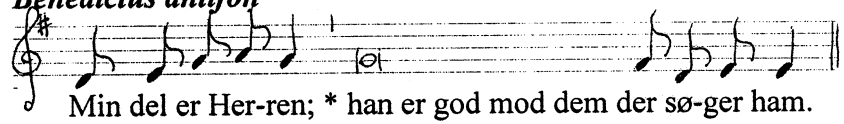

Magnificat antifon

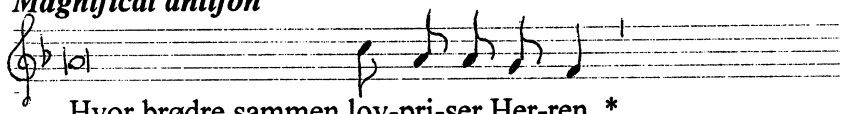

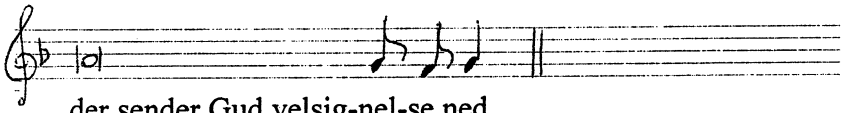

Bøn

Herre, du har givet din præst, den hellige Rafael, styrke i modgangens tid og fyldt ham med iver for Kirkens enhed. Giv os på hans forbøn at være stærke i troen og brændende i broderkærlighed, så at vi på en frugtbar måde kan virke for alle kristnes enhed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

29. november

DYONISIUS OG REDEMPTUS
MARTYRER

Mindedag

Pierre Berthelot (Br Dionysius af Kristi fødsel) blev født i Honfleur den 12. december år 1600 og blev sømand af fag. Da han som 35-årig befandt sig i Goa, besluttede han sig for at indtræde i karmeli-terordenen, hvor han gjorde et dybt indtryk gennem sit bønsliv. Da et portugisisk sendebud skulle rejse af sted til sultanen på Sumatra, blev Dionysius udset til kapellan og tolk. Han blev ledsaget af Br. Redemptus af Korset, en tidligere portugisisk soldat, der var blevet karmelit. Allerede ved ankomsten blev de fængslet, og man forsøgte at få dem til at fornægte deres tro. De blev henrettet den 29. november 1638.

Hymne: *Valgfri (Se appendiks II)*

Anden læsning: Fra "Bestigningen af Bjerget Karmel" af Skt. Johannes af Korset,

(Den som i sandhed fornægter sig selv, bærer Kristi Kors.)

"Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv, og tage sit kors op og følge mig. For den, som vil frelse sit liv, skal miste det, men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det"[1].

O, hvem der dog i sandhed kunne forklare, praktisere og gennemleve hele indholdet i denne ophøjede lære, som vor Frelser giver os om selvfornægtelse! Da først ville åndelige mennesker indse, hvilken stor forskel der er mellem det adfærdsmønster som man burde følge på denne vej, og det som mange af dem anser for at være det rigtige.

Nogle forestiller sig, at det er nok for dem at bevare en vis ensomhed og at foretage nogle forbedringer i deres liv. Andre nøjes med at udøve nogle dyder, de holder kontemplativ bøn og giver sig af med visse spægelser. Men de når ikke frem til denne blottelse og fattigdom, til denne forsagelse og åndelige renhed – som er et og det samme – som Vor Herre har fordret af os.

For de søger snarere at bevare deres egen natur ved forskellige former for tilfredsstillelse og åndelige følelser, i stedet for at fornægte sig selv og tømme sig for alt, af kærlighed til Gud.

Derved gør de sig til fjender af Kristi Kors.

For en virkelig åndelig sjæl søger i Gud snarere det bitre end det, der behager dens natur, den vil hellere bøje sig under lidelser end have trøst, hellere forsage alt behageligt af kærlighed til Gud end at besidde noget godt, hellere lide af følelsestørke og smerte end have behagelig omgang med Gud. For sjælen ved, at den på denne måde efterfølger Kristus og fornægter sig selv.

Handler man anderledes søger man måske sig selv i Gud, og det er det modsatte af kærlighed.
For så snart et menneske beslutter sig for at tage dette åg på sig og bære dette kors, hvilket vil sige at det for alvor beslutter for at ville møde alle slags ubehageligheder og udholde dem af kærlighed til Gud, vil mennesket derigennem finde det let og lifligt at vandre ad denne vej.
Ingen fremskridt kan opnås andet end ved Kristi efterfølgelse, han er Vejen, Sandheden og Livet.
Ingen kommer til Faderen uden ved ham. Han er vejen, og den vej betyder døden for vor egen natur.

[1]Matt.16,24-25

Responsorium

R: Hvis nogen vil gå i mit spor, skal han tage sit kors op og følge mig. Har de forfulgt mig, vil de også forfølge jer. * Den, som mister sit liv på grund af dig Herre, skal bevare det.
V: Frygt ikke for dem, som dræber legemet, men ikke kan dræbe sjælen; enhver som kendes ved mig over for menneskene, ham vil også jeg kendes ved over for min Fader.
* Den, som mister sit liv på grund af dig Herre, skal bevare det.

Bøn
Almægtige evige Gud, du gav de salige Dionysius og Redemptus kraft til at lide for Kristus. Kom også os til hjælp i vor svaghed, så at vi ved at efterligne disse martyrer, som ikke tøvede med at give deres liv for dig, må få mod til at bekende dig i hele vort liv. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Indledning af dagen

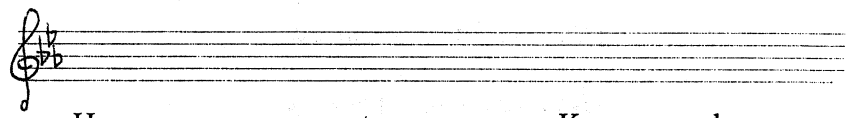

Benedictus antifon

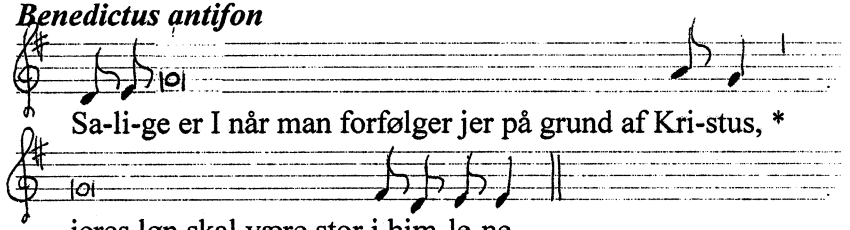

Bøn

Almægtige evige Gud, du gav de salige Dionysius og Redemptus kraft til at lide for Kristus. Kom også os til hjælp i vor svaghed, så at vi ved at efterligne disse martyrer, som ikke tøvede med at give deres liv for dig, må få mod til at bekende dig i hele vort liv. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed.

Magnificat antifon

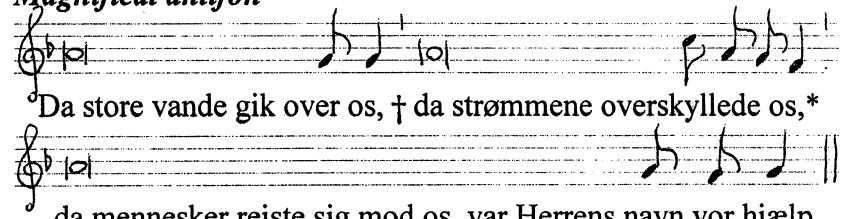

11. december

DEN HELLIGE MARAVILLAS AF JESUS
JOMFRU

Mindedag

Maria Maravillas blev født i Madrid i 1891. Hun indtrådte hos de uskoede Karmeliter i klosteret "El Escorial" i Madrid den 12. oktober 1919. I 1924 stifter hun, drevet af en guddommelig inspiration, et Karmel ved Cerro de los Angeles, i nærheden af monumentet af Jesu Hellige Hjerte. Ti andre uskoede karmeliter-stiftelser følger herefter; i Spanien, og en i Indien.
Den hellige Maravillas var altid omhyggelig med at give førstepladsen til .bønnen og opofrelsens ånd. Hun fortæredes af en brændende nidkærhed for Guds ære og sjælenes frelse. Fra sin klausur, hvor hun levede i fattigdom, bragte hun hjælp til de nødlidende, igangsatte apostolske initiativer og sociale og karitative institutioner. Hun hjalp på en særlig måde sin Orden, præsterne og forskellige religiøse kongregationer. Hun døde i klosteret "La Aldehuela" i Madrid den 11. december 1974.

Læsningernes Tidebøn

Anden Læsning: Fra et brev af den hellige Maravillas af Jesus

(min glæde er at være med menneskenes børn)

I går, søndag, da jeg var på vej til koret for at deltage i Messen, og mens jeg var samlet uden nogen særlige tanker, hørte jeg tydeligt følgende ord i mit indre: *min glæde er at være med menneskenes børn.* Disse ord gjorde et stærkt indtryk på mig; det var som om Herren bønfaldt mig om at ofre mig helt og holdent for at give Ham de sjæle, som Han længes så meget efter. Jeg så - jeg ved ikke hvordan - den frugtbarhed og evne til at drage sjælene til Gud, som en indviet sjæl opnår. Alt dette bevægede mig så dybt, at jeg frembar mig selv til Herren af

hele mit hjerte for denne sags skyld; til trods for min fattigdom, beredt til alle lidelser både på krop og sjæl.

Jeg syntes da at forstå, at selvom denne offerakt i sig selv var god, så var det vigtigste dog, at jeg helt og holdent overgav mig til den guddommelige vilje, så at Han kunne gøre mig til det, Han ville, og så at jeg kunne acceptere både smerte og glæde på samme måde. Jeg syntes at forstå, at det, der behagede Ham ikke var det største offer, men den nøjagtige og kærlighedsfulde opfyldelse af denne vilje i dens mindste detaljer. I dette forstod jeg mange ting, som jeg ikke kan udtrykke; jeg forstod, at det var hans ønske, at jeg opfyldte den guddommelige vilje med stor omhu, og at dette ville føre mig meget langt i offer og kærlighed.

Jeg ofrede mig selv så fuldstændigt, at jeg ikke udelod noget, end ikke helvede, hvis man ellers kan elske Herren der, men nu bagefter er jeg så fej. Måtte Herren afhjælpe dette, for jeg kan ikke andet end overgive mig helt til Ham med al min elendighed. Jeg har igen følt dette, ligesom et ønske om at overgive mig for sjælenes skyld og være Ham tro med dette mål for øje. Mens jeg tænkte på, hvad Han har gjort for dem, syntes jeg at Han sagde til mig, at Han ikke havde kunnet gøre mere, men gennem mig ville Han kunne det. Når jeg nu føler denne uendelige længsel efter sjælenes frelse, er det efter min mening frygteligt ikke at hengive sig til Gud, så Han kan udføre sit værk i sjælen og trods dens fattigdom gøre den frugtbar og således give den det, som Han ønsker. Det står stadig mere klart for min sjæl, hvordan intet af mit eget har nogen betydning, kun det at Herren må blive forherliget.

Hvilken rigdom har Herren givet mig i dette karmelitiske liv! Alt i det er ordnet med en sådan enkelhed, ja i den grad, at jeg ved at leve det i dybden ville være i stand til alt. Hvordan kan vi leve i Jomfruens hus og med hende behage Herren, uden at efterligne hende sådan som vor Hellige Moder ønskede det?

Jeg følte at dette er karmelitindens vej; at vi, ligesom Maria, gør os mindre, er i sandhed fattige, offervillige, ydmyge, et intet...Jeg følte inderligt, hvordan Jesus i sit liv til stadighed giver os eksempler på opofrelse, på ydmygelse, på at blive mindre, og vi forstår det ikke. Jeg følte hans barmhjertighed og nidkærhed for deres sjæle, som vandrer ad denne vej; her er den styrke som vores liv ved hans barmhjertighed kan have. Og i dette kunne jeg, der er så absolut fattig på alt, ved hans nåde efterligne Ham lettere end andre. Jeg syntes at forstå, at mange af disse oplysninger, som jeg modtog, ikke var for min egen skyld, men for at jeg kunne lede mine søstre

.

Det eneste jeg gør er utallige gange i dagens løb at sige til Herren, at jeg kun vil leve for at elske Ham og behage Ham, at jeg vil alt, Han vil og sådan, som Han vil.

Responsorium

R: Du kloge jomfru, som Brudgommen fandt vågende med tændt lampe* Gå ind til det evige bryllupsmåltid.
V: Det er min lyst at behage dig, jeg bærer din lov i mit indre* Gå ind til det evige bryllupsmåltid.

Bøn

Gud, du har åbenbaret din Søns hjertes hemmeligheder for den hellige Maravillas. Giv os ved hendes forbøn og forbillede at smage din kærligheds liflighed, så at vi kan arbejde for sjælenes frelse. Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Indledning af dagen

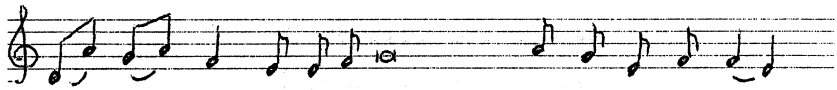

Her - rens glæ - de er at væ-re med men-ne-ske-nes børn.*

Kom, lad os til – be – de !

Benedictus Antifon

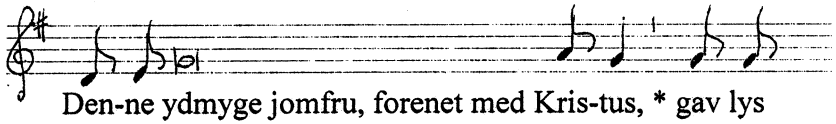

Den-ne ydmyge jomfru, forenet med Kris-tus, * gav lys

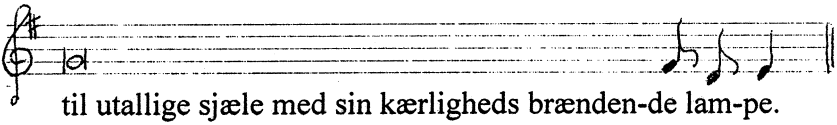

til utallige sjæle med sin kærligheds brænden-de lam-pe.

Bøn

Gud, du har åbenbaret din Søns hjertes hemmeligheder for den hellige Maravillas. Giv os ved hendes forbøn og forbillede at smage din kærligheds liflighed, så at vi kan arbejde for sjælenes frelse. Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Magnificat Antifon

Du Kristi hellige brud har fortjent at modtage den evige krone*

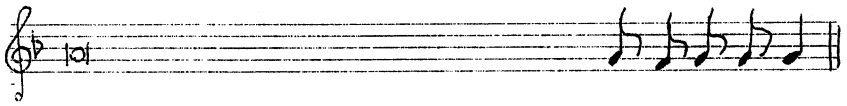

Intet vil længere kunne skille dig fra din Herres kærlighed.

Bøn

Gud, du har åbenbaret din Søns hjertes hemmeligheder for den hellige Maravillas. Giv os ved hendes forbøn og forbillede at smage din kærligheds liflighed, så at vi kan arbejde for sjælenes frelse. Ved samme vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

14. december

JOHANNES AF KORSET, PRÆST, KIRKELÆRER OG VOR FADER

Højtid

Johannes af Korset var 25 år, da han mødte Teresa af Jesus for første gang. På det tidspunkt havde han planer om at forlade Karmeliterordenen for at kunne leve et mere strengt kontemplativt liv som karteuser. Det lykkedes Teresa at overtale ham til i stedet for at deltage i den første grundlæggelse af et reformeret karmeliterkloster for brødre. Hans tidligere medbrødre anså ham for at være oprørsk og de lod ham endog fængsle i flere måneder. Under tilfangetagelsen skrev han nogle af sine digte. Hans poesi er af høj litterær kvalitet (Johannes er udnævnt til digternes værnehelgen i Spanien) og har frem for alt et dybtgående indhold om den mystiske forening mellem menneskesjælen og Gud. I sine kommentarer til digtene giver han klarsynet undervisning både om menneskets aktive indsats for at forberede foreningen med Gud, og om hvordan mennesket passivt bliver genstand for Guds virke i sjælen. Op gennem tiderne forbliver han en vejviser for dem, som søger det dybe, mystiske liv.

Første vesper

Hymne

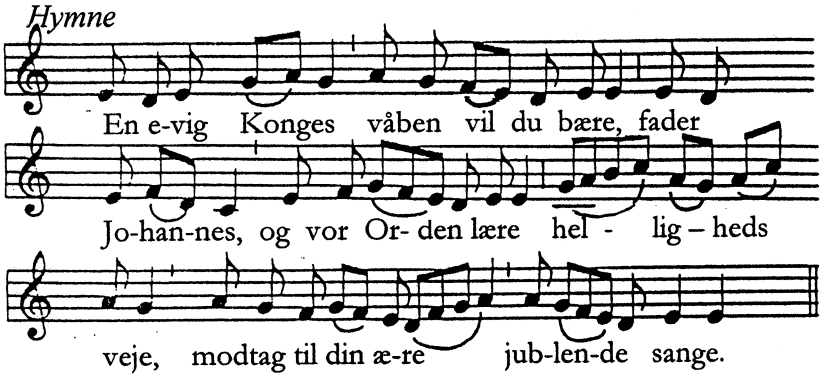

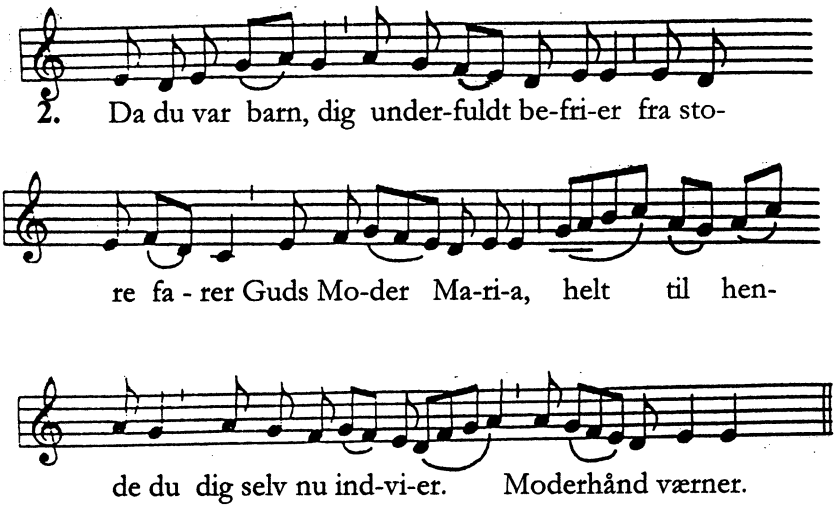

3. Du som Teresas første søn i indtræder,
de nye brødre fromt og viist du leder,
og Karmels vinstok til Guds Moders hæder
skønt du fornyer.

4. Du vil din Ordens glans og pragt ophøje,
og følge Kristus, lide korsets møje,
og lydigt under Guds vilje dig bøje.
Til verdens frelse.

5. Faderen, Ånden gav dig hellig viden,
Lammet dig åbner Livets Bog i Eden.
Treenige Gud evigt i herligheden
ske lov og ære. Amen.

Ant. 1 Han oplod sin mund i bøn, * og Herren opfyldte ham med forstands Ånd.

Salme 113

Pris, I Herrens tjenere, *
Herrens navn være priset!
Herrens navn være lovet *
fra nu og til evige tider;

fra sol i opgang til sol i bjerge *
være Herrens navn lovet og priset!
Over alle folk er Herren ophøjet, *
hans herlighed højt over himlene.
Hvem er som Herren, vor Gud, †
som rejste sin trone i det høje *
og skuer ned i det dybe – i himlene og på jorden –

som rejser den ringe af støvet, *
løfter den fattige op af skarnet
og sætter ham mellem fyrster, *
imellem folkets fyrster,
han, som lader barnløs hustru *
sidde som lykkelig barnemoder!

Ant. 1 Han oplod sin mund i bøn, * og Herren opfyldte ham med forstands Ånd.

Ant. 2 Herren gav ham *skjulte skatte og glemte rigdomme.

Salme 146

Pris Herren, min sjæl! †
Jeg vil prise Herren hele mit liv, *
lovsynge min Gud så længe jeg lever.

Sæt ikke jeres lid til fyrster, *
til et menneskebarn, der ikke kan hjælpe!
Hans ånd går bort, han bliver til jord igen, *
hans råd er bristet samme dag.

Salig den, hvis hjælp er Jakobs Gud, *
hvis håb står til Herren hans Gud,
som skabte himmel og jord, *
havet og alt, hvad de rummer,
som evigt bevarer sin trofasthed †
og skaffer de undertrykte ret, *
som giver de sultne brød!

Herren løser de fangne, *
Herren åbner de blindes øjne,
Herren rejser de bøjede, *
Herren elsker de retfærdige,
Herren vogter de fremmede, †
opholder faderløse og enker, *
men gudløses vej gør han kroget.
Herren er konge for evigt, *
din Gud, o Sion, fra slægt til slægt.

Ant. 2 Herren gav ham *skjulte skatte og glemte rigdomme.

Ant. til Canticum

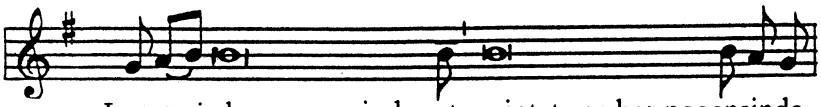

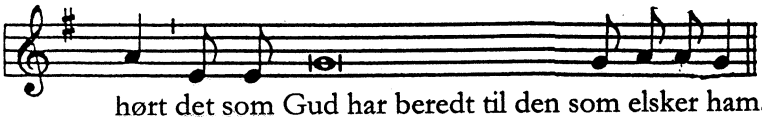

Canticum ***Jfr. Åb. 4,11;5,9.10.12***

De genløstes lovsang

Værdig er du, vor Herre og Gud, til at få æren og prisen og magten; thi du har skabt alle ting, og de blev til og blev skabt, fordi det var din vilje. ***Ant.***

Værdig er du til at tage bogrullen og bryde dens segl, thi slagtet blev du, og med dit blod har du til Gud købt mennesker af alle stammer og tungemål og folk og folkeslag. ***Ant.***

Og du har gjort dem til konger og præster for vor Gud, og de skal herske på jorden. Værdig er Lammet, det slagtede, til at få kraft og rigdom og visdom og styrke og pris og ære og lov! ***Ant.***

Ære være faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed. Amen. ***Ant.***

Læsning ***Ef. 3,15-19***

Jeg bøjer mine knæ for Faderen, efter hvem hvert fædrene hus i himlene og på jorden har navn, og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans Ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås.

Responsorium

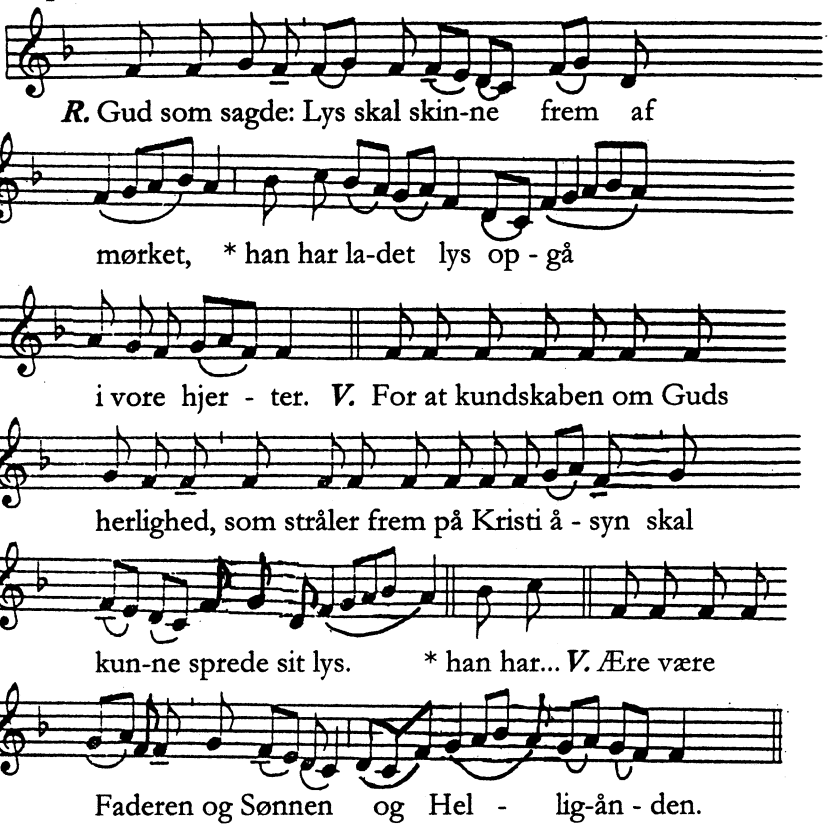

Magnificat antifon

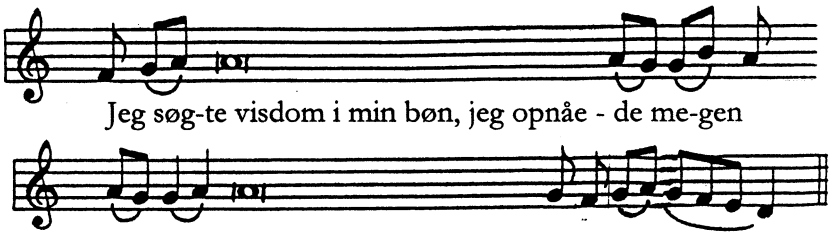

Forbønner

Lad os bede til Kristus, vor Frelser, som indgød i den hellige Johannes, vor fader, at følge ham, og som opløftede ham til kontemplationens højder:

R. Ære være dig i evighed.

Kristus, vor Gud, du som underviste din tjener Johannes om korsets visdom,
- tænd din kærligheds ild i dem, som du har betroet læreembedet i din Kirke.

Kristus, du usvigelige lys, som i troens nat åbenbarer dig selv for de fattige i ånden,
- vis dit åsyn for alle de fattige, som ærligt søger dig midt i denne verdens mørke.

Kristus, vor eneste lærer, du som afslører dine højeste hemmeligheder for dem, som elsker og søger dig,
- skænk os, som du har kaldet til Karmel, at lære din kærlighed at kende, som langt overgår al kundskab.

Kristus, du Guds fuldkomne afbillede, som åbenbarer alle den evige kærligheds mysterier for os,
- omdan os ved din Ånd til dit afbillede, fra herlighed til herlighed.

Kristus, du som troner i himlen blandt dine helgener,
- skænk evig hvile og fred i din herlighed til vore afdøde brødre og søstre.

Fadervor

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Læsningernes tidebøn med Vigilie

Hymne: *valgfr i(Se appendiks II)*

Ant. 1 Gud forudbestemte os * til at blive hans Søns afbilleder, ham lig.

Salme 16
For mig findes der intet godt, bortset fra dig

Gud gjorde en ende på dødens veer og lod ham opstå (Apg. 2,24)

Vogt mig, Gud, thi jeg lider på dig! †
Jeg siger til Herren: "Du er min Herre; *
mit gode er du alene.
De hellige, som er i landet, *
hvem al min hu står til, de er de herlige."
De, som løber efter fremmede guder, *
rammes af mange kvaler;
Deres blodofre vil jeg ikke udgyde, *
ej tage deres navn på mine læber.

Herren er min tilmålte del og mit bæger. *
Du holder i hævd min arvelod.
Snorene faldt mig på liflige steder, *
ja, der tilfaldt mig en dejlig arvelod.
Jeg vil prise Herren, der gav mig indsigt, *
mine nyrer maner mig, endog om natten.

Jeg har altid Herren for øje, *
han er ved min højre, jeg rokkes ikke.
Derfor glædes mit hjerte, min ære jubler, *
endogså mit kød skal bo i tryghed.

Thi du giver ikke min sjæl til dødsriget, *
lader ikke din hellige skue graven.
Du lærer mig livets veje, †
man mættes af glæde for dit åsyn, *
livsalighed er i din højre for evigt.

Ant. 1 Gud forudbestemte os * til at blive hans Søns afbilleder, ham lig.

Ant. 2 Det eneste, jeg ville vide af, mens jeg var hos jer, * det var Jesus Kristus, den korsfæstede Kristus.

Salme 34

Herren er de retfærdiges hjælp

I har smagt, at Herren er god (1. Pet. 2,3)

I

Jeg vil love Herren til hver en tid, *
hans pris skal stadig fylde min mund;
min sjæl skal rose sig af Herren, *
de ydmyge skal høre det og glæde sig.
Hylder Herren i fællig med mig, *
lad os sammen ophøje hans navn!

Jeg søgte Herren, og han svarede mig *
og friede mig fra alle mine rædsler.

Se hen til ham og stråI af glæde, *
jeres åsyn skal ikke beskæmmes.

Her er en arm, der råbte, †
og Herren hørte, *
af al hans trængsel frelste han ham.
Herrens engel slår lejr om dem, der frygter ham, *
og frier dem.

Smag og se, at Herren er god, *
salig den mand, der lider på ham!
Frygter Herren, I hans hellige, *
thi de, der frygter ham, mangler intet.
Unge løver lider nød og sulter, *
men de, der søger Herren, dem fattes intet godt.

Ant. 2 Det eneste, jeg ville vide af, mens jeg var hos jer, *
det var Jesus Kristus, den korsfæstede Kristus.

Ant. 3 At leve, * det er for mig Kristus, og at dø en vinding.

II

Kom hid, børnlille, og hør på mig, *
jeg vil lære jer Herrens frygt.
Om nogen attrår liv *
og ønsker sig dage for at skue lykke,
så va'r din tunge for ondt, *
dine læber fra at tale svig;
hold dig fra ondt og øv godt, *
søg fred og jag derefter.

Mod dem, der gør ondt, er Herrens åsyn *
for at slette deres minde af jorden;

på retfærdige hviler hans øjne, *
hans øren hører deres råb;
når de skriger, hører Herren *
og frier dem af al deres trængsel.
Herren er nær hos dem, hvis hjerte er knust, *
han frelser dem, hvis ånd er brudt.
Den retfærdiges lidelser er mange, *
men Herren frier ham af dem alle;
han vogter alle hans ledemod, *
ikke et eneste brydes.

Ulykke bringer de gudløse død, *
og bøde skal de, der hader retfærdige.
Herren forløser sine tjeneres sjæl, *
og ingen, der lider på ham, skal bøde.

Ant. 3 At leve, * det er for mig Kristus, og at dø en vinding.

V. I dig, Herre, er livets kilde
R. og i dit lys skuer vi lys.

Første læsning ***Kol. 1,12-29***

Tak med glæde vor Fader, som har gjort jer duelige til at få del i de helliges arv i lyset. Han friede os ud af mørkets magt og flyttede os over i sin elskede søns rige; i ham har vi forløsningen, syndernes forladelse. Han er den usynlige Guds billede, al skabnings førstefødte. I ham blev alting skabt i himlene og på jorden, det synlige og det usynlige, troner og herskere, magter og myndigheder. Ved ham og til ham er alting skabt. Han er forud for alt, og alt består ved ham. Han er hoved for legemet, kirken. Han er begyndelsen, den førstefødte af de døde, for at han i alle ting skulle være

den første. For i ham besluttede hele guddomsfylden at tage bolig og ved ham at forsone alt med sig, på jorden som i himlene, ved at stifte fred ved hans blod på korset.
Også jer, som før var fremmede og fjendske af sind med jeres onde gerninger, har Gud nu forsonet med sig ved Kristi legemlige død, for at føre jer frem som hellige og lydefrie og uangribelige for sit ansigt, hvis I da forbliver grundfæstede og faste i troen uden at lade jer rokke fra håbet i det evangelium, I har hørt, det som er blevet prædiket for al skabningen under himlen, og som jeg, Paulus, er blevet tjener for.
Nu glæder jeg mig over det, jeg må lide for jer; og hvad der mangler af Kristi trængsler, udfylder jeg med min egen krop for hans legeme, som er kirken. Den er jeg blevet tjener for i kraft af det hverv, Gud har givet mig med henblik på jer: fuldt ud at forkynde Guds ord, den hemmelighed, som har været skjult for alle tider og slægter, men som nu er blevet åbenbaret for hans hellige; for dem ville Gud kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne hemmelighed er: Kristus i jer, herlighedens håb. Ham forkynder vi, og vi formaner enhver og belærer enhver med al visdom for at føre ethvert menneske frem som fuldkomment i Kristus. Det er det, jeg slider og strider for med hans kraft, der virker mægtigt i mig.

Responsorium

R. Dette er min elskede Søn, han er min udvalgte.
* Lyt til ham.
V. Mangfoldige gange og på mangfoldige måder har Gud i fortiden talt til fædrene gennem profeterne, men nu ved dagenes ende har han talt til os gennem sin Søn.
* Lyt til ham.

Anden læsning: Fra "Åndelig sang" af Johannes af Korset

Til trods for alle de mysterier og undere, som de hellige kirkelærere har opdaget og som de hellige sjæle har kunnet forstå her på jorden, så mangler størstedelen endnu at blive nedskrevet og i det hele taget forstået, ja, der findes så mange dyb at udforske i Kristus. Han er som en rig grube med en mængde krumninger fulde af talløse rigdomme; uanset hvor meget man øser deraf, når man aldrig til enden; ja, hver krumning indeholder endog her og der nye minegange med nye rigdomme.
Dette fik den hellige Paulus til at sige om Kristus: "I Kristus er alle visdommens og kundskabens skatte skjult til stede". Men sjælen kan ikke trænge frem og nå til dem, hvis ikke den, som vi har sagt, først går ind og indtræder i dybet af ydre og indre lidelse; det er endvidere nødvendigt, at den fra Gud modtager en mængde nådegaver i sin forstand og sine sanser, og at den i lang tid har hengivet sig til åndelige øvelser; disse nådegaver er egentlig af en lavere orden og er forberedelser til at kunne nå frem til de høje grotter, som kundskaben om Kristi mysterier er, den allerhøjeste visdom, som man kan opnå her på jorden.

O, bare man dog omsider kunne ophøre med at tro, at det er muligt at nå frem til dybet af Guds visdom og rigdomme uden at trænge igennem alle lidelsers dyb, på alle måder; da ville sjælen finde al glæde og al sin længsel deri. Den sjæl, som virkelig længes efter visdom, længes også virkelig efter at trænge ind i korsets dyb.

Af den grund formaner den hellige Paulus efeserne til ikke at miste modet under prøvelserne og virkelig at være stærke og rodfæstede og grundfæstede i kærligheden, så at de, sammen med alle de hellige, kan blive i stand til at fatte bredden og længden, dybet og højden og lære Kristi kærlighed at kende, som langt overgår al kundskab. Da vil de blive fyldt af hele Guds fylde.

Nu er døren, som giver adgang til disse hans visdoms rigdomme, korset, og en smal dør er det; og kun få er det givet at alvorligt ønske at komme igennem den, til trods for at mange længes efter de glæder, den fører til.

Responsorium

R. Hvad intet øje har set og intet øre har hørt, og intet menneskes hjerte har kunnet tænke.* Hvad Gud har beredt til dem, der elsker ham.
V. Men os har Gud åbenbaret det ved sin Ånd.* Hvad Gud har beredt til dem, der elsker ham.

Ant. Kom, lad os drage op til Herrens bjerg, * hvor det behager Gud at bo, der bor kun hans ære og herlighed.

Canticum I ***Tob. 13,10-15, 17-19***

Tak Herren på rette vis, *
og lovpris evighedernes Konge,
for at hans bolig under glædesråb †
atter kan opføres i dig *
og han i dig kan glæde dem, der lever i fangenskab,
og for at han i dig kan vise kærlighed mod de undertrykte *
fra slægt til slægt evindelig.

Et lys skal stråle frem, *
skinne til jordens ende.
Mange folkeslag skal komme langvejsfra *
for at ære Herren vor Guds navn,
og de har gaver i hænderne, †
offergaver til Himmelens Konge; *
slægt efter slægt skal bringe dig glæde.
Den udvalgte bys navn *
skal bestå i kommende slægter.

Forbandet være alle, der håner dig. *
Forbandet være alle, der river dig ned
og nedbryder dine mure,
alle, der omstyrter dine tårne og sætter ild til dine huse. *
Velsignet til evig tid være alle, som frygter dig!
Glæd dig og fryd dig over de retfærdiges børn, †
thi de skal samles *
og lovprise de retfærdiges Herre.

Salige er de, der elsker dig, †
salige er de, der glæder sig over din velfærd, *
salige er alle, der sørger over dig,
over alle dine trængsler,
for de skal komme til at glæde sig over dig
og se al din glæde til evig tid. *
Min sjæl skal prise Herren, den store konge.
Jerusalems gader skal dækkes med malakit *
og sten fra Ofir.
Jerusalems porte skal genlyde af glædessange, *
fra alle byens huse lyder:
"Halleluja! Lovet være Israels Gud!" *
Og de velsignede skal prise det hellige navn i al evighed.

Canticum II ***Es. 2,2-3***

Engang skal det ske, *
at Herrens tempelbjerg står urokkeligt,
højere end bjergene,*
hævet over højene.
Alle folkene strømmer dertil, *
talrige folkeslag kommer;
de siger: "Lad os drage op til Herrens bjerg, *
til Jakobs Guds hus,

så han kan lære os sine veje, *
og vi kan gå på hans stier.
For belæringen kommer fra Sion *
og Herrens ord fra Jerusalem.

Canticum III ***Jer. 7,2-7***

Hør Herrens ord, hele Juda, *
alle I, som kommer ind gennem disse porte
for at tilbede Herren.
Dette siger Hærskarers Herre, Israels Gud: †
Gør jeres færd og jeres gerninger gode; *
så vil jeg lade jer bo på dette sted.
Sæt ikke jeres lid til disse løgneord: *
Her er Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel!

Nej, gør jeres færd og jeres gerninger gode: *
I skal dømme retfærdigt mand og mand imellem.
I må ikke undertrykke den fremmede,
den faderløse og enken, *
I må ikke udgyde uskyldigt blod på dette sted,
I må ikke følge andre guder til ulykke for jer selv! †
Så vil jeg lade jer bo på dette sted fra evighed til evighed *
i det land, jeg gav jeres fædre.

Ant. Kom, lad os drage op til Herrens bjerg, * hvor det behager Gud at bo, der bor kun hans ære og herlighed.

Evangelium ***Joh. 12,35-36a, 44b-50***

Jesus sagde til skaren: "Endnu en kort tid er lyset hos jer. I skal vandre, mens I har lyset, for at ikke mørket skal få bugt med jer. Og den, der vandrer i mørket, ved ikke, hvor han går hen. Tro på lyset, mens I har lyset, så I kan blive lysets børn! Den, som tror på mig, tror ikke på mig, men på ham,

som har sendt mig; og den, som ser mig, ser den, som har sendt mig. Som lys er jeg kommen til verden, for at enhver, som tror på mig, ikke skal blive i mørket. Og hvis nogen hører mine ord og ikke overholder dem, så dømmer jeg ham ikke; thi jeg er ikke kommet for at dømme verden, men for at frelse verden. Den der ringeagter mig og ikke tager imod mine ord, har sin dommer: det ord, som jeg har talt, det skal dømme ham på den yderste dag. Thi jeg har ikke talt af mig selv; men Faderen, som har sendt mig, han har givet mig befaling om, hvad jeg skal sige, og hvad jeg skal tale; og jeg ved, at hans befaling er evigt
liv. Derfor, hvad jeg taler, taler jeg således, som Faderen har sagt mig.

Te Deum

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Indledning af dagen

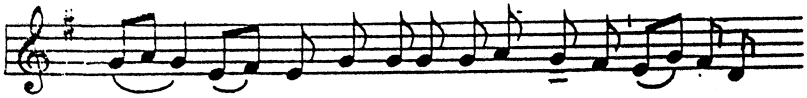

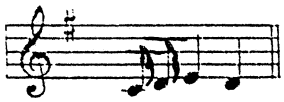

Laudes

Hymne

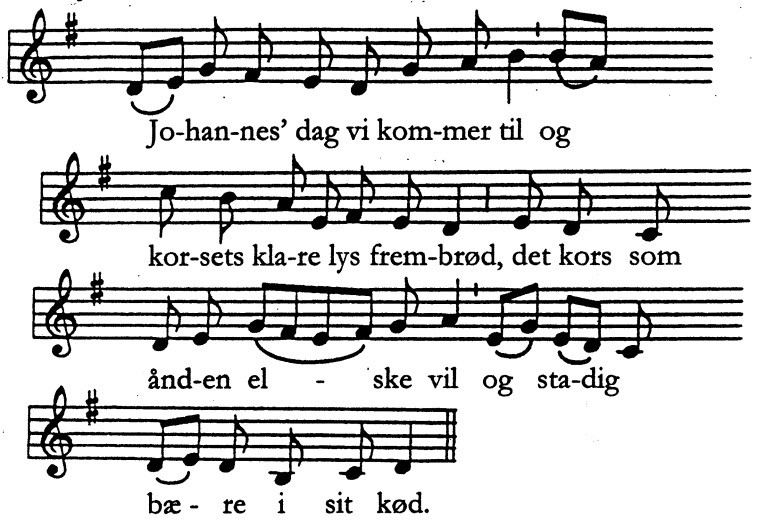

2. Ej prøvelser og gøglespil,
ej hunger, fængsel, piskeslag
kan slukke tørst, som er hans del;
den brænder mere dag for dag.

3. Her søger han for møjen løn,
her trøstes han og fryder sig.
"Korsfæstet med dig" er min bøn,
Kristus, at jeg må ligne dig.

4. Fortrolig med sand mystisk nat
i natten lifligt lys han ser;
får da af lyset flammens skat,
og lærer os at kæmpe mer'.

5. Dig Kristus lover himlens kor,
Guds Visdom, sjælens Brudgom bedst,
vi iler i Johannes' spor
til livets sande bryllupsfest. Amen.

Ant. 1 Du er i sandhed * en uudgrundelig Gud, du Israels Gud, du frelser.

(salmer og cantica fra søndag 1. uge)

Ant. 2 Alt er jeres, * I tilhører Kristus og Kristus tilhører Gud.

Ant. 3 Syng åndelige lovsange * af hele jeres hjerte for Herren.

Læsning ***2. Kor. 3,17-18***

Herren er Ånden, og hvor Herrens ånd er, dér er der frihed. Og alle vi, som med utilsløret ansigt i et spejl skuer Herrens herlighed, forvandles efter det billede, vi skuer, fra herlighed til herlighed, sådan som det sker ved den Herre, som Ånden er.

Responsorium

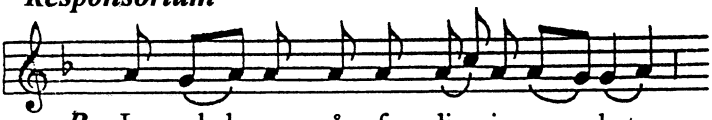

R. Lys skal op - gå for dig i mør - ket,

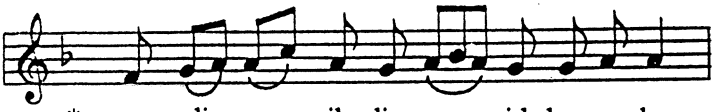

* og din nat vil lig – ne mid-da-gens lys.

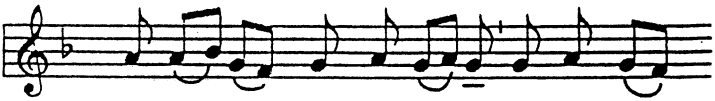

V. Og Her-ren vil op- fyld-e din sjæl med

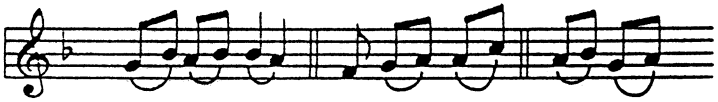

her-lig-hed. * og din nat... ***V.*** Æ - re

være Fa-de-ren og Søn-nen og Hel- lig -

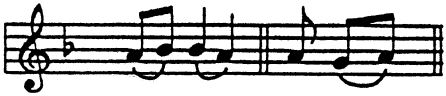

Ån-den. ***R.*** Lys skal...

Benedictus antifon

Tro på ly - set mens I har ly-set, * så I kan

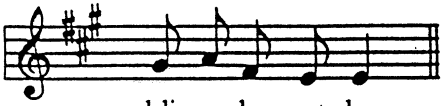

bli - ve ly – sets børn.

Forbønner og indvielse af dagen

Lad os påkalde Jesus Kristus, Kirkens hoved og brudgom, som lader os fejre hans tjener Johannes af Korset med glæde:

R. Du, Kristus, er herlighedens konge.

Kristus, du Faderens enbårne Ord, udtalt i evighedens tavshed, og ved tidens fylde modtaget i Jomfruens skød,
- gør os i stand til at høre dine ord i dag i vort hjertes dyb, og at give udtryk for dem i vore gerninger.

Faderens Visdom, du som åbenbarede din uendelige kærlighed ved at komme til os i menneskeskikkelse og dø på korset,
- giv os, som du har genløst ved dit blod, altid at måtte leve i nær forening med dig.

Du, den evige Faders højeste glæde, i hvem Gud med velvilje ser på menneskeheden,
- gør os fuldkomne og barmhjertige lige som vor himmelske Fader.

Du førstefødte af hele skabningen, ved hvem Faderen i sin godhed har oprettet og genoprettet alt,
- lad os i dag løfte os op over alt det synlige til din usynlige skønhed.

Fadervor

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

Terts

Hymne

1. Tak og ære være Gud,
som har ført sit løfte ud
og til syndres salighed
sendt sin kære Søn herned.

2. Hvad de gamle fædre sig
ønskede så hjertelig,
og hvad fordum lovet var,
Herren herligt opfyldt har.

3. Vær velkommen, du min fred,
dig ske tak i evighed!
Drag, o Jesus, ind til mig,
vejen selv du bane dig! Amen.

Ant. Hvis nogen vil følge i mit spor, * skal han fornægte sig selv, tage sit kors op og følge mig.

(salmer, se appendiks I)

Læsning *Ef. 4,23-24*

Se til, at I fornyes i sind og ånd og ifører jer det nye menneske, skabt i Guds billede, med sandhedens retfærdighed og fromhed.

V. Skab i mig, Gud, et rent hjerte
R. og giv mig på ny en frimodig ånd.

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Sext

Hymne

1. O Herre, kom og tøv ej mer,
vor nød og usselhed du ser;
vi flakker om i mulm og nat,
thi lysets vej har vi forladt.

2. Du, som engang har lyset skabt,
se ned til os, som har det tabt,
og tal igen et almagtsord,
lad atter vorde lys på jord.

3. Du klare sol fra evighed,
send dine stråler til os ned,
lad gnisten i vor sjæl fornys
i dig, som selv er lys at lys.

4. Ja, Herre, som i Himlen bor,
kom ned og bo blandt os på jord,
oplad den lukte himmeldør,
som ingen gik igennem før.

5. Kom, Herre Frelser, men kom snart,
vi pines hårdt og længes svart;
tag os ved hånd og før os frem
af nattens skød til lysets hjem. Amen.

Ant. Den, som vil komme til Gud, må tro, * thi den retfærdige skal leve ved at han tror.

(salmer, se appendiks I)

Læsning ***Rom. 5,1-2***

Da vi nu er blevet gjort retfærdige af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus. Ved ham har vi i troen fået adgang til den nåde, som vi står i, og vi er stolte af håbet om Guds herlighed.

V. Jeg lever i troen på Guds Søn
R. der elskede mig og gav sig selv hen for mig.

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Non

Hymne

1. Kom, du ærens Konge, Kom!
Hjertet er din ejendom;
rens det, dan det, som du vil,
jeg kun dig vil høre til.

2. Med din trøst min sjæl opfyld
for min frygts og armods skyld,
at i troen idelig
jeg må hænge fast ved dig.

3. At når du i herlighed
kommer anden gang herned,
jeg kan dig i møde gå
og retfærdig for dig stå. Amen.

Ant. Gennem stilhed * og tillid bliver I stærke.

(salmer, se appendiks I)

Læsning ***Rom. 8,24-25***

Til håbet er vi frelst! Men et håb, som man ser opfyldt, er ikke noget håb; for hvem håber på det, man kan se? Men håber vi på det, vi ikke ser, venter vi på det med udholdenhed.

V. Herren er god mod dem, som venter på ham,
R. mod den sjæl, som søger ham.

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Anden Vesper

Hymne

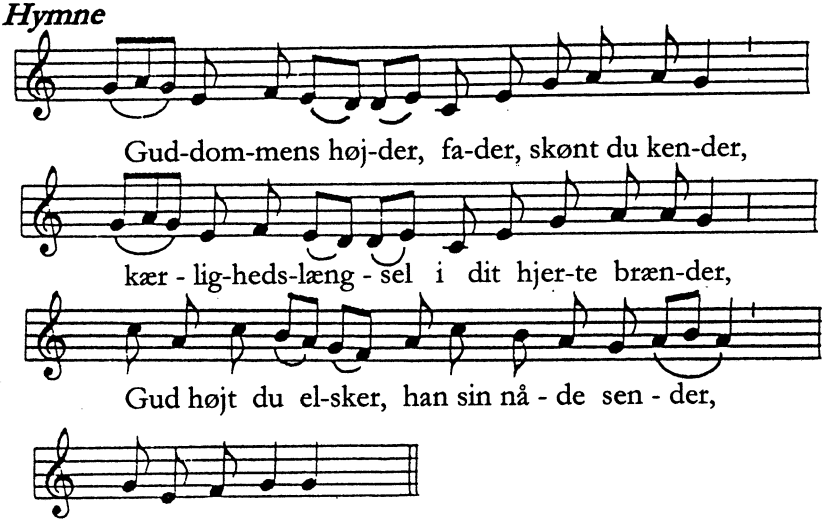

2. Jomfru'lig er du, glad til bod dig vier,
færdes i frihed ad mystikkens stier,
efter at lede os på vej du higer,
trofaste lærer.

3. Ofte med Kristus og hans Moder rene
kan du i himmelsk tale dig forene
så dine skrifter end for slægter sene
stråler i visdom.

4. Kærlighedsflammen har du åbenbaret,
vejen til Karmelbjergets top forklaret,
for os du nattens gåde har besvaret,
bibelord tolket.

5. Gud Fader og Ånd skænker gavevrimlen,
Lammet dig åbner Livets Bog i himlen.
Levende Gud midt iblandt englestimlen
Dig være ære. Amen.

Ant. 1 Så stor er Guds kærlighed til os, * at han gjorde os levende med Kristus.

Salme 15

Herre, hvem kan gæste dit telt, *
hvem kan bo på dit hellige bjerg?

Den, som vandrer fuldkomment og øver ret, *
taler sandhed af sit hjerte,
Ikke bagtaler med sin tunge, †
ikke volder sin næste ondt *
og ej bringer skam over ven,

som agter den forkastede ringe, *
men ærer dem, der frygter Herren,
ej bryder ed, han svor til egen skade, †
ej låner penge ud mod åger *
og ej tager gave mod skyldfri.

Hvem således gør, *
skal aldrig rokkes.

Ant. 1 Så stor er Guds kærlighed til os, * at han gjorde os levende med Kristus.

Ant. 2 Vi har lært den kærlighed at kende, * som Gud har til os, og vi tror på den.

Salme 112

Salig er den, der frygter Herren *
og ret har lyst til hans lovbud!
Hans æt bliver mægtig på jorden, *
den oprigtiges slægt skal velsignes;
velstand og rigdom er i hans hus, *
hans retfærdighed varer evindelig.

For den oprigtige oprinder lys i mørket; *
han er mild, barmhjertig og retfærdig.
Salig den, der ynkes og låner ud *
og styrer sine sager med retfærd;
thi han rokkes aldrig i evighed, *
den retfærdige ihukommes for evigt;
han frygter ikke for onde tidender, *
hans hjerte er trøstigt i tillid til Herren;
fast er hans hjerte og uden frygt, *
han skuer med fryd sine fjender;

til fattige uddeler han rundhåndet, †
hans retfærdighed varer evindelig; *
med ære løfter hans horn sig.

Den gudløse ser det og græmmes, †
skærer tænder og går til grunde; *
de gudløses attrå bliver til intet.

Ant. 2 Vi har lært den kærlighed at kende, * som Gud har til os, og vi tror på den.

Antifon til Canticum

Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter, gennem

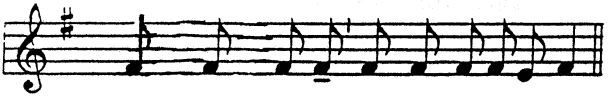

Hel - lig - ånden som er givet til os.

Canticum ***Ef. 1,3-10***

Lovet være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, som i Kristus har velsignet os med al den himmelske verdens åndelige velsignelse. Thi før verdens grundvold blev lagt, har han udvalgt os i ham til at være hellige og uden dadel for hans åsyn. ***Ant.***

Og han har i sin kærlighed forudbestemt os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus, ifølge sin egen viljesbeslutning, til lov og pris for sin nådes herlighed, som han skænkede os i den elskede. ***Ant.***

I ham har vi forløsning ved hans blod, syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er. Den gav han os i overstrømmende fylde tillige med al visdom og forstand. ***Ant.***

Da han kundgjorde os sin viljes hemmelighed ifølge den beslutning, som han have fattet hos sig selv, om den frelsesplan: i tidernes fylde at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske. ***Ant.***

Ære være faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed. Amen. ***Ant.***

Læsning ***1.Kor. 13,8-10, 12; 14,1a***

Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. For vi erkender stykkevis, og vi profeterer stykkevis, men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevise forgå.
Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud. Jag efter kærligheden.

Responsorium

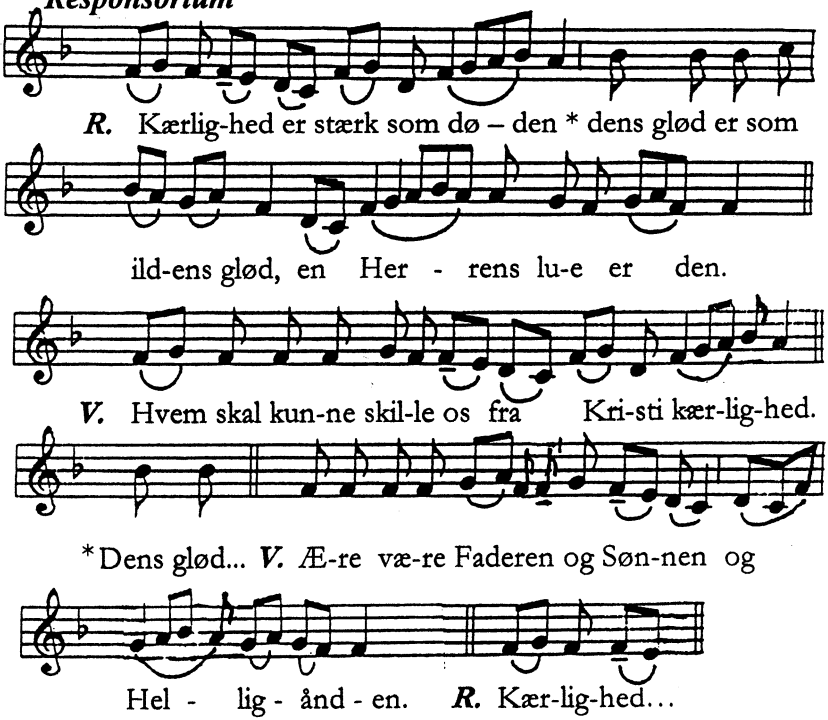

Magnificat antifon

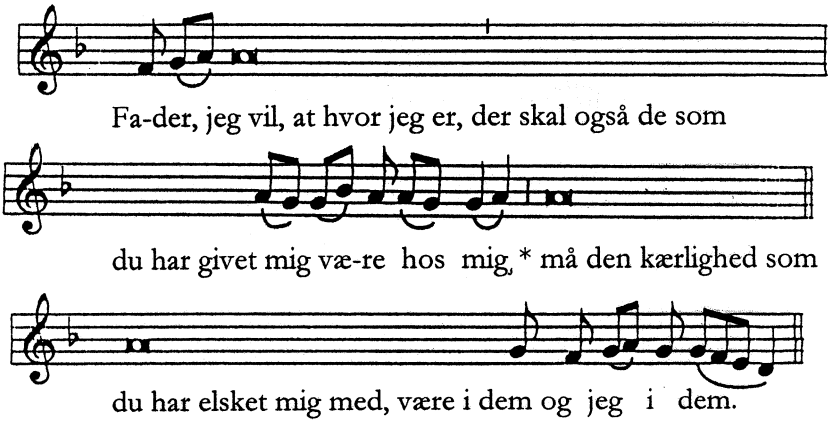

Forbønner

Lad os påkalde Gud, vor Fader, som ved Jesus Kristus har givet os sin Ånd og kaldet os til at vidne om hans kærlighed:

R. Hør os, Herre, på den hellige Johannes' forbøn.

Herre, giv din Kirke den levende tro, som skal føre alle mennesker til at søge dig,
- og lede dem til inderlig forening med dig.

Giv alle dem, som trofast søger dig, et himmelsk håb,
- der opnår så meget, som det håber på.

Udgyd din kærlighed over os,
- så at vi må sprede kærlighed hvor den ikke findes.

Giv, at alle karmeliter følger deres Moder, Jomfru Maria, således,
- at de altid trofast modsvarer Helligåndens inspirationer.

R. Hør os, Herre, på den hellige Johannes' forbøn.

Forlen den endelige renselse til vore afdøde brødre og søstre,
- så at de uden hindring må synge kærlighedens sang sammen med dine helgen.

Fadervor

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn, som lever og råder med dig i Helligåndens enhed, Gud fra evighed til evighed. Amen.

APPENDIKS I

Indhold

Invitatoriesalme s.III

Salmer søndag UgeI s.IV

Benedictus (Zakarias' Lovsang) s.VI

Magnificat (Marias Lovsang) s.VII

Te Deum s.VIII

Terts s.X

Sext *(Højtid som ikke fejres på søndag)* s.XII

Sext *(Højtid som fejres på søndag)* s.XIV

Non s.XVI

INVITATORIESALME

Salme 95

Ant.
Kom, lad os juble for Herren,*
Lad os råbe af fryd for vor frelses klippe,
møde med tak for hans åsyn*
for at bekende vor tro i sange
og med salme give Herren ære. **Ant.**

Ja, i sandhed: en vældig Gud er Herren,*
en konge stor over alle guder.
I hans hånd er jordens dybder,*
og hans er bjergenes tinder, †
havet er hans, han har skabt det,
og det tørre land har hans hænder dannet. **Ant.**

Kom, lad os bøje os, kaste os til jorden*
og knæle for Herren, vor Gud og Skaber,
thi han er vor Gud og Herre,*
og vi er det folk, han vogter;
vi er hjorden, som hans hænder leder. **Ant.**

Lytted' I dog i dag til hans stemme:*
"Forhærder ikke jeres hjerte,
som ved Meriba, som dengang i ørkenen ved Massa*
da jeres fædre satte mig på prøve,
fristed' mig, skønt de havde set mine værker. **Ant.**

Jeg væmmedes ved denne slægt i fyrre år,*
og jeg sagde: De er et folk med vildfarne hjerter,
de kender ej mine veje;*
så svor jeg da i min store harme:
De skal ikke gå ind til min hvile!" **Ant.**

Ære være Faderen og Sønnen, *og Helligånden
som det var i begyndelsen, så nu og altid *og i al evighed. Amen
Ant.

SALMER FRA 1. UGE, SØNDAG

Salme 63

Gud, du er min Gud,*
dig søger jeg ved daggry.
Min sjæl tørster i længsel, †
mit kød higer efter dig, Herre *
som i en gold og vandløs ørken.
Således var det, jeg så dig i din helligdom,*
da jeg skued din vælde og ære;
thi bedre end liv er din nåde,*
dig skal mine læber prise.

Jeg vil love dig hele livet,*
og i dit navn vil jeg opløfte mine hænder.
Min sjæl skal mettes som med fede retter, *
min mund vil prise dig med jublende læber,
når jeg kommer dig i hu på mit leje *
og tænker på dig om natten;
thi min hjælp er du blevet,*
jeg jubler i dine vingers skygge.
Til dig vil min sjæl sig klynge,*
mig holder fast din højre.

Ære være Faderen og Sønnen* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid* og i al evighed.

Canticum Dan.3,57-88.56

Lovpris Herren, alle I Herrens værker,*
lovsyng og ophøj ham i evighed.
Lovpris Herren, I Herrens engle*
lovpris Herren, I himle
Lovpris Herren, alle I vande oven over himlen*
lovpris Herren, alle I Herrens hære

Lovpris Herren, sol og måne*
lovpris Herren, I himlens stjerner
Lovpris Herren, dug og regnvejr*
lovpris Herren, alle I vinde
Lovpris Herren, ild og hede*
lovpris Herren, kulde og varme
Lovpris Herren, I snefnug og dugdråber*
lovpris Herren, is og kulde
Lovpris Herren, sne og rimfrost*
lovpris Herren, I nætter og dage

Lovpris Herren, lys og mørke*
lovpris Herren, I lyn og skyer
Lovpris Herren, du jord*
lovsyng og ophøj ham i evighed
Lovpris Herren, I bjerge og høje*
lovpris Herren, alt, hvad der vokser på jorden
Lovpris Herren, I kilder*
lovpris Herren, I have og floder
Lovpris Herren, I havdyr og alt i havet*
lovpris Herren, I himlens fugle
Lovpris Herren, alle dyr, både vilde og tamme*
lovpris Herren, I mennesker
Lovpris Herren, o Israel*
lovsyng og ophøj ham i evighed.

Lovpris Herren, I Herrens præster*
lovpris Herren, i Herrens tjenere
Lovpris Herren, I de retfærdiges ånder og sjæle*
lovpris Herren, I ydmyge og fromme af hjertet
Lovpris Herren, Hananja., Asarja og Misjael*
lovsyng og ophøj ham i evighed.
Lad os lovprise Faderen og Sønnen med Helligånden*
lovsynge og ophøje ham i evighed
Lovet være Du over himlens hvælving*
lovsunget og æret i evighed.

Salme 149

En ny sang synger vi for Herren,*
hans pris i de frommes forsamling!
Israel glæde sig over sin Skaber,*
Sions børn fryde sig over deres konge.
Under dans skal hans navn de prise,*
lovsyng ham med pauke og citer;
thi i sit folk har Herren velbehag,*
han smykker de ydmyge med frelse.

De fromme skal juble med ære,*
synge med fryd på deres leje,
med lovsang til Gud på læben*
og tveægget sværd i hånden
for at tage hævn over folkene*
og revse alle folkeslag,
for at lægge deres konger i lænker,*
med jernkæder binde deres fyrster
og fuldbyrde på dem den skrevne straffedom*
til ære for alle hans fromme!

Ære være Faderen og Sønnen* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid* og i al evighed.

BENEDICTUS
(Zakarias' Lovsang)

Lovet være Israels Gud, vor Herre,*
thi han har besøgt og forløst sit folk
og oprejst os et horn til frelse*
i sin tjener Davids hus,
således som han havde lovet*
ved sine hellige profeters mund fra fordums dage,
en frelse fra vore fjender*
og fra alle niddingers hænder,

for at øve barmhjertighed imod vore fædre*
  og ihukomme sine hellige løfter,
den ed, han tilsvor Abraham, vor fader,*
  at han ville give os,
at vi uden frygt må tjene ham,*
  udfriede fra vore fjender,
tjene i fromhed og retfærd*
  for hans åsyn alle vore dage.

Og du, barnlille! dan Højestes profet skal du kaldes,*
  thi du skal gå foran Herren og bane hans veje
og lære hans folk at kende frelsen*
  ved forladelsen af deres synder.
I sin inderlige barmhjertighed vil vor Gud besøge os*
  som Solopgangen fra det Høje
for at lyse for dem, der sidder i mørke og dødens skygge,*
  og lede vore fødder ind på fredens veje.

Ære være Faderen og Sønnen* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid* og i al evighed.

MAGNIFICAT
(Jomfru Marias Lovsang)

Min sjæl højlover Herren,*
  og min ånd jubler for Gud, min Frelse;
thi han har set til sin tjenerindes ringhed.*
  Se, herefter skal alle slægter prise mig salig,
thi den Mægtige har gjort store ting imod mig,*
  og hans navn er helligt.
Fra slægt til slægt varer hans barmhjertighed *
  over dem, som frygter ham.
Med sin arm har han øvet vælde:*
  han har splittet dem, som er hovmodige i deres hjertes tanker;
han har styrtet mægtige fra troner*
  og ophøjet ringe;

hungrige har han mættet med gode gaver*
og sendt rige bort med tomme hænder.
Han har antaget sig Israel, sin tjener,*
og ihukommet sin miskundhed,
som han lovede vore fædre,*
Abraham og hans æt for evigt.

Ære være Faderen og Sønnen* og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid* og i al evighed.

TE DEUM

Te Deum laudamus, te Dominum confitemur.
Te æternum Patrem omnisterra veneratur.
Tibi omnes angeli, tibi cæli et universæ potestates:
Tibi cherubim et seraphim incessabili voce proclamant:
"Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth
Pleni sunt cæli et terra maiestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus appostolorum chorus,
te prophetarum laudabilis numerus,
te martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia,
Patrem immensæ maiestatis;
venerandum tuum verum et unicum Filium;
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriæ, Christe.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu, ad liberandum suscepturus hominem,
non horruisti Virginis uterum.
Tu, devicto mortis aculeo,
aperuisti credentibus regna cælorum.
Tu ad dexteram Dei sedes, in gloria Patris.
Iudex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni,
quos pretioso sanguine redemisti.
Æterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari.
Salvum fac populum tuum, Domine,
et benedic hereditati tuæ.

Et rege eos et extolle illos usque in æternum.
Per singulos dies benedicimus te;
et laudamus nomen tuum in sæculum et in sæculum sæculi.

Digniare, Domine, die isto sine peccato nos custodire.
Miserere nostri, Domine, miserere nostri.
Fiat misericordia tua, Domine, super nos,
quemadmodum speravimus in te.
In te, Domine, speravi: non confudar in æternum

(Dansk tekst se løsblad i breviar)

TERTS

Hymne:Se indeværende Kirkeårs tid.

1. Ant. Jeg råbte * til Herren i nød, og han svarede mig.

Særlig Antifon ved højtider.

Salme 120

Jeg råbte til Herren i nød, *
og han svarede mig.
Herre, udfri min sjæl fra løgnelæber, *
fra den falske tunge!
Der ramme dig dette og hint, *
du falske tunge!
Den stærkes pile *
er hvæsset ved glødende gyvel.
Ve mig, at jeg må leve som fremmed i Mesjek, *
bo iblandt Kedars telte!
Min sjæl har længe nok boet blandt folk, *
som hader fred.
Jeg vil fred; *
men taler jeg, vil de krig!
Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

1. Ant. Jeg råbte * til Herren i nød, og han svarede mig.

2. Ant. Fra Herren * kommer min hjælp, fra himlens og jordens Skaber..

Salme 121

Jeg løfter mine øjne til bjergene: *
hvorfra kommer min hjælp?
Fra Herren kommer min hjælp, *
fra himlens og jordens Skaber.
Din fod vil han ej lade vakle, *
ej blunder han, som bevarer dig;

nej han blunder og sover ikke *
Han som bevarer Israel.
Herren er den, som bevarer dig, *
Herren er din skygge ved din højre;

solen stikker dig ikke om dagen *
og månen ikke om natten;
Herren bevarer dig mod alt ondt, *
Han bevarer din sjæl;
Herren bevarer din udgang og indgang *
fra nu og til evig tid!
Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.
Amen

2. Ant. Fra Herren * kommer min hjælp, fra himlens og jordens Skaber.

3. Ant. Med glæde * drager vi til Herrens hus.

Salme 122

Jeg frydede mig, da de sagde til mig: *
"Til Herrens hus vil vi drage!"
Så står da vore fødder *
I dine porte, Jerusalem.
Jerusalem, bygget som staden, *
Hvor folket samles;
Thi did op drager stammerne, Herrens stammer: *
En vedtægt for Israel om at prise Herren.
Thi der står dommersæder, *
Sæder for Davids sønner.
Bed om fred for Jerusalem! *
tryghed finde de, der elsker dig!
Der råde fred på dine mure, *
tryghed i dine borge!

For mine brødre og mine frænder *
vil jeg ønske dig fredens fylde,
for Herren vor Guds tempel *
vil jeg søge dit bedste.
Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed.
Amen

3.Ant. Med glæde, * drager vi til Herrens hus.

(læsninger og bøn: se indeværende tid.)

SEXT

Hymne: Se indeværende Kirkeårs tid.

Salmer ved højtid der ikke fejres på en søndag

SÆRLIG ANTIFON;

Salme 123

Jeg løfter mine øjne til dig, *
som troner i Himlen!
Som trælles øjne følger deres herres hånd,*
som en trælkvindes øjne følger hendes frues hånd,
så følger vore øjne Herren vor Gud, *
til han er os nådig.
Forbarm dig over os, Herre, forbarm dig! *
thi overmætte er vi af spot,
overmæt er vor sjæl af de sorgløses hån, *
de stoltes spot!
Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

Salme 124

Havde Herren ej været med os- så sige Israel- havde Herren ej været med os, *
da mennesker rejste sig mod os,
så havde de slugt os levende *
da deres vrede optændtes mod os;
så havde vandene overskyllet os, en strøm var gået over vor sjæl, *
over vor sjæl var de gået, de vilde vande.
Lovet være Herren, *
som ej gav os hen, deres tænder til rov!
Vor sjæl slap fri *
som en fugl af fuglefængernes snare,
snaren reves sønder, *
og vi slap fri.
Vor hjælp er Herrens navn, *
himlens og jordens Skaber.
Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

Salme 125

De der stoler på Herren, er som Sions bjerg, *
Der aldrig i evighed rokkes.
Jerusalem ligger hegnet af bjerge;
og Herren hegner sit folk*
Fra nu og til evig tid:
Han lader ej gudløsheds herskerstav tynge
retfærdiges lod, *
At retfærdige ikke skal udrække hånden til uret.
Herre, vær god mod de gode, *
De oprigtige af hjertet:
Men dem, der slår ind på krogveje, dem bortdrive Herren tillige med udådsmænd, *
Fred over Israel!
Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

Salmer ved højtid som fejres på en søndag, (fra søn. Uge I.)

Sl.118. I

Tak Herren thi Han er nådig;*
thi hans miskundhed varer evindelig!
Israel skal sige:*
"thi hans miskundhed varer evindelig!"
Arons hus skal sige:*
"thi hans miskundhed varer evindelig!"
de som frygter Herren skal sige:*
"thi hans miskundhed varer evindelig!"

Jeg påkaldte Herren i trængslen,*
Herren svarede og førte mig ud på vidderne.
Herren er med mig, jeg frygter ikke,*
hvad kan mennesker gøre mod mig?
Herren han er min hjælper,*
jeg skal se med fryd på dem, der hader mig.

Det er godt at ty til Herren*
frem for at stole på mennesker;
det er godt at ty til Herren*
frem for at stole på fyrster.

Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

II

Om mig flokkedes alle folkeslag,*
i Herrens navn blev de tilintetgjort;
de flokkedes om mig fra alle sider,*
i Herrens navn blev de tilintetgjort;
de flokkedes om mig som bier, †
blussed op som ild i torne;*
i Herrens navn blev de tilintetgjort.

Hårdt blev jeg ramt så jeg segned,*
Men Herren hjalp mig.
Min styrke og lovsang er Herren,*
Han blev mig til frelse.

Jubel og sejrs råb lyder i de retfærdiges telte:*
"Herrens højre øver vælde,
Herrens højre er løftet,*
Herrens højre øver vælde!"
Jeg skal ikke dø, men leve*
og kundgøre Herrens gerninger.
Hårdt blev jeg tugtet af Herren,*
men han gav mig ej hen i døden.

Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

III

Oplad mig retfærdighedens porte,*
ad dem går jeg ind og lovsynger Herren!
Denne port er Herrens,*
den er retfærdiges indgang.
Jeg vil takke dig thi du hørte mine bønner,*
og du blev mig til frelse.
Den sten, bygmestrene forkastede,*
er blevet hovedhjørnesten.
Fra Herren er dette kommet,*
det er underfuldt for vore øjne.

Denne er dagen som Herren gjorde,*
lad os glæde os og juble!
Ak Herre frels dog,*
ak, Herre, lad det dog lykkes!
Velsignet den der kommer i Herrens navn;*
vi velsigner jer fra Herrens tempel!

Herren er Gud, og han lod det lysne for os.*
Lad festtåget med grenene slynge sig frem, til alterets horn er nået!
Du er min Gud, dig vil jeg takke,*
min Gud dig vil jeg prise!
Tak Herren thi han er nådig,*
thi hans miskundhed varer evindelig!

Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

(læsninger og bøn: se dagens egne.)

NON

Hymne: Se indeværende Kirkeårs tid.

1. Ant. De, som sår med gråd, * skal høste med frydesang.

Særlig Antifon ved højtider.

Salme. 126

Da Herren hjemførte Sions fanger*
var vi som drømmende;
da fyldtes vor mund med latter,*
vor tunge med frydesang;
da hed det blandt folkene:*
"Herren har gjort store ting med dem!"
Herren har gjort store ting imod os,*
og vi blev glade.
vend o Herre vor fangenskab*
som Sydlandets strømme!

de som sår med gråd,*
skal høste med frydesang;
de går deres gang med gråd,*
når de udstrør sæden,
med frydesang kommer de hjem,*
bærende deres neg.

Ære være Faderen og Sønnen* og Helligånden,
Som det var i begyndelsen, så nu og altid* og i al evighed. Amen

1. Ant. De, som sår med gråd, * skal høste med frydesang.

2. Ant. Herren * bygger huset og vogter byen.

Salme.127

Dersom Herren ikke bygger huset,*
er bygmestrenes møje forgæves,
dersom Herren ikke vogter byen,*
våger vægteren forgæves.
Det er forgæves I står årle op †
og går sent til ro, ædende sliddets brød;*
alt sligt vil han give sin ven i søvne.
Se, sønner er Herrens gave,*
livsens frugt er en løn.
Som pile i krigerens hånd*
er sønner, man får i sin ungdom.
Salig den mand, som fylder sit kogger med dem; †
han beskæmmes ej,*
når han taler med fjender i porten.

Ære være Faderen og Sønnen, * og Helligånden
Som det var i begyndelsen så nu og altid,* og i al evighed. Amen

2. Ant. Herren * bygger huset og vogter byen.

3. Ant. Herren velsigne dig, * at du må se hans fred alle dit livs dage.

Salme.128

Salig enhver, som frygter Herren*
Og går på hans veje;
dit arbejdes frugt skal du nyde*
salig er du, det går dig vel!
Som en frugtbar vinranke*
er din hustru inde i dit hus,
som oliekviste*
er dine sønner rundt om dit bord.

Se, så velsignes den mand,*
der frygter Herren.
Herren velsigne dig fra Sion,*
at du må se Jerusalems lykke alle dit livs dage
og se dine sønners sønner!*
Fred over Israel!

Ære være Faderen og Sønnen* og Helligånden,
Som det var i begyndelsen, så nu og altid* og i al evighed. Amen

3.Ant. Herren velsigne dig, * at du må se hans fred alle dit livs dage.

(læsninger og bøn: se dagens egne.)

APPENDIKS II

Flos Carmeli

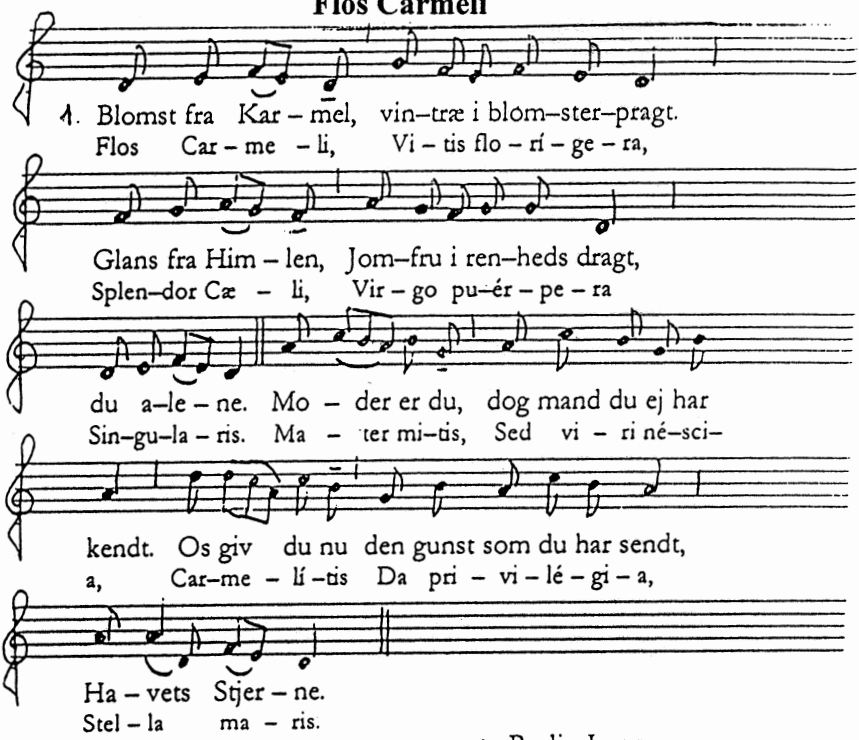

2. Jesse rodskud,
spirende blomst så skøn,
Tillad mig nu,
som din trofaste Søn,
dig at tjene.

2. Radix Jesse
Germinans flósculum,
Hic adésse
Me tibi sérvulum
Patiaris.

3 Iblandt torne
du vokser, lilje ren.
Samme renhed
til sjælene forlen,
som er svage.

3. Inter spinas
Quæ crescis lílium,
Serva puras
Mentes fragílium,
Tuteláris.

4. Rustning stærke,
som strider hver en strid;
raser krigen
værner til hver en tid
skapularet.

4. Armatúra
Fortis pugnántium,
Furunt bella,
Tende præsídium
Scapularis!

5 I uvished
vort råd du stadigt vær.
I modgang hård
med nåde vær os nær;
lindring give Amen.

5. Per incérta
Prudens consílium,
Per advérsa
Juge solátium
Largiaris.

ROSA CARMELI

Omkvæd:

Rose fra Karmel,
blomstrende Maria,
i dit indre bær os alle nu;
I dødens stund
før os til Himlens land,
O Maria.

1. O Jesse rod, o blomsterspire skøn,
tillad mig her som din trofaste søn
dig at tjene.
Mellem torne du vokser lilje ren,
samme renhed giv sjælene, som er
skrøbelige.

2. Du er vort råd i vor usikkerhed,
i modgang hård du nådigt til os se;
lindring give.
Rustning stærke, som strider hver en strid;
raser krigen, beskytter os så trygt
skapularet.

3. O Moder mild, o Jomfru ren og skær,
vor kristenhed vær du et trofast værn,
havets stjerne.
Paradisets nøgle og perleport,
led os didhen, hvor du med herlighed
bliver kronet.

Den gyldne morgenrøde

Musik Karmel Hillerød

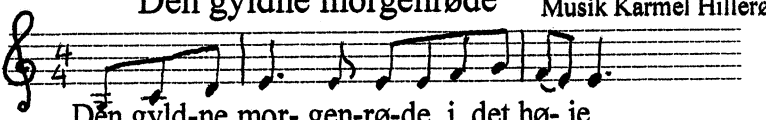

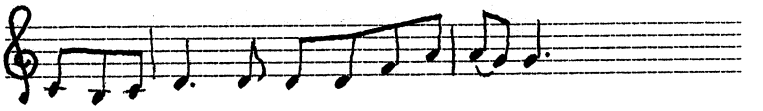

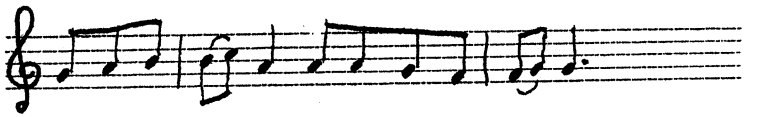

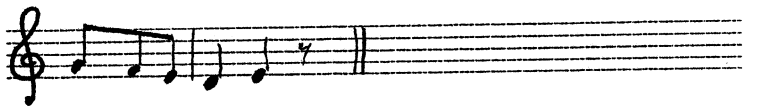

2 Os som bebor det smukke Karmels tinder
hjælper du fremad så vi himlen finder.
Vi nu en lovsang fra eksilets ender op til dig sender.

3 Vor tillidsfulde sang skal dig dybt røre,
så til vor bøn du bøje vil dit øre;
vi dig jo beder, os på levnedsfærden værn her i verden.

4 Som havets sky Elias så dig ude;
også for os du vil en tid bebude
hvor nådens regn fra himmelen skal falde over os alle.

5 Gaver fra dine hænder ser vi strømme,
større og flere end vi kunne drømme;
som Moder giver du så rigt og gerne, du Havets Stjerne.

6 Gud, Du med Hende vores orden pryde;
Jomfruen, som os lærer ydmygt lyde;
dybt for din guddom bøje os hernede; Dig at tilbede.

1d

Du som smilte midt i livets morgen

Tekst:Hl.Thérèse af Jesusbarnet
Musik:Glumslöv

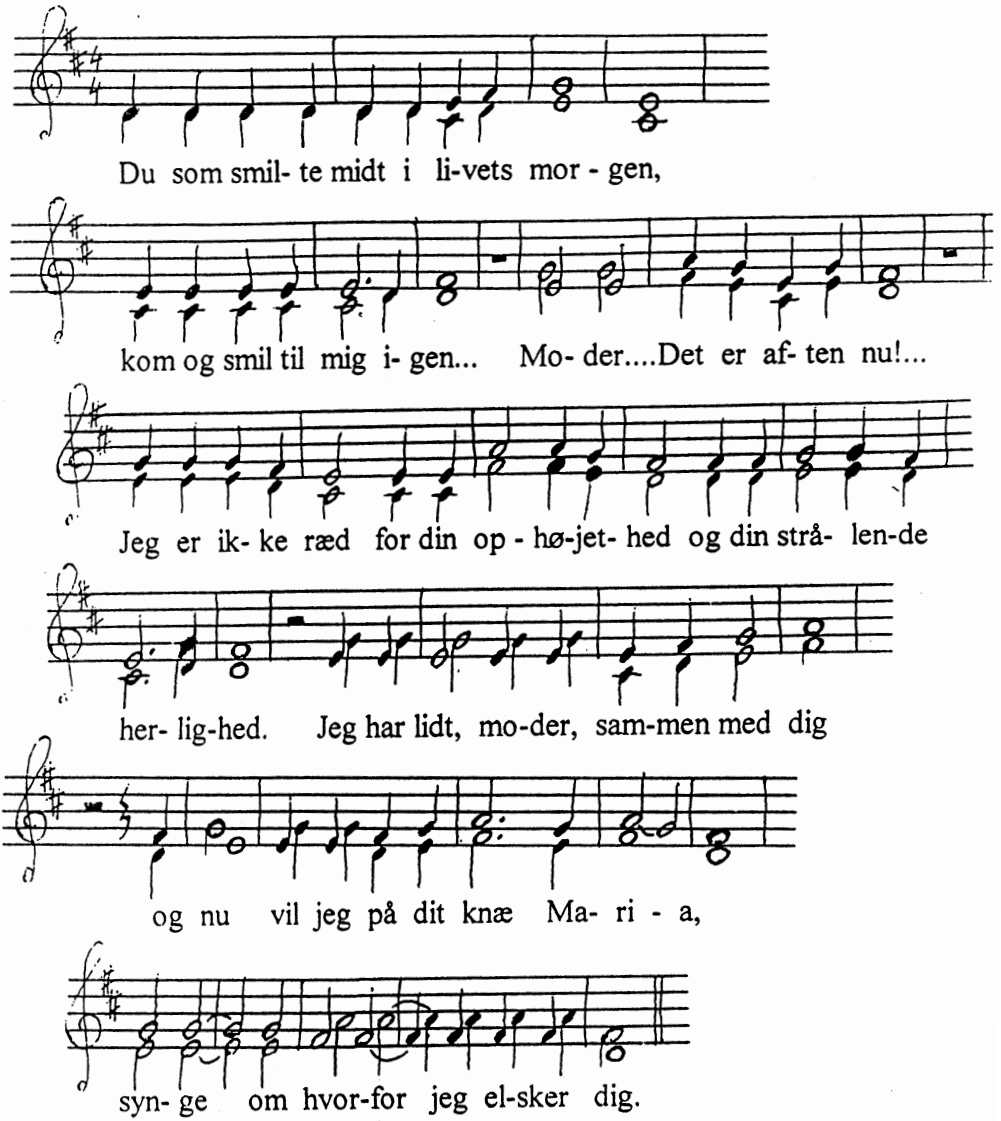

Ved dine fødder

Tekst: Sl. Maria af d.Korsfæstede Jesus
Musik: Karmel Glumslöv

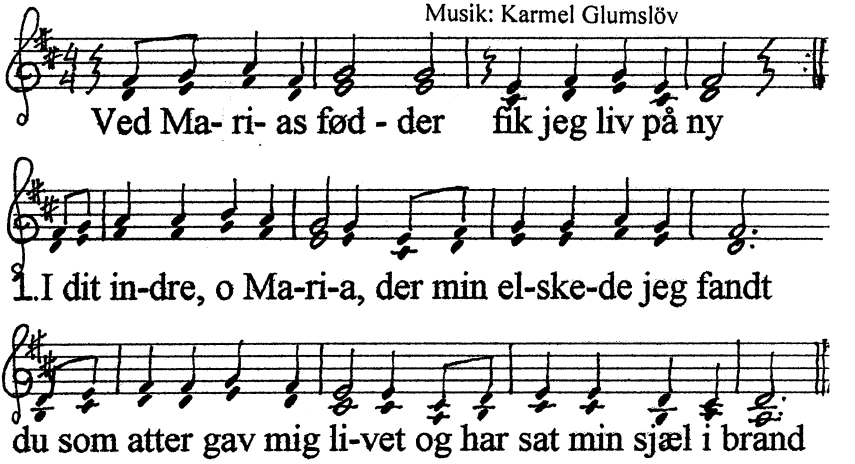

2. Med Maria som min moder,
Gud, den Højeste som Far
kan jeg sejre når den Onde
lokker mig med sit bedrag

3. I som bor i dette kloster,
aflæg verdens larm og gys
Jomfruen frembærer ofret
og forvandler alt til lys

4. Du som ledte mig i livet
og har kaldet mig ved navn
du har ført mig her til klostret,
denne salighedens havn.

1f

Tekst:Hl. Thérèse af Jesusbarnet
Musik:Karmel Hillerød

Hvorfor jeg elsker dig, o Maria !

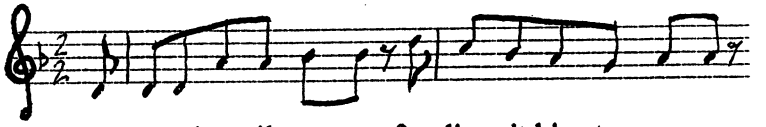

1 *Ma-ri-a,* jeg vil syn-ge for dig mit hjer-tes san-ge

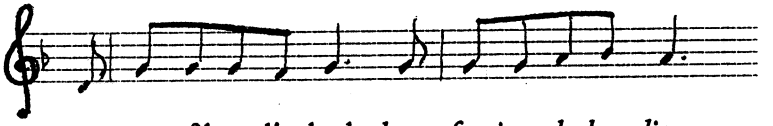

en sang af kær-lig-hed *hvor-for jeg el-sker dig*

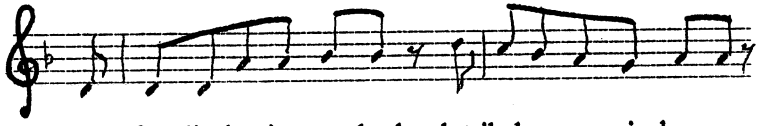

hvor-for din hø-je stor-hed slet ik-ke gør mig ban-ge

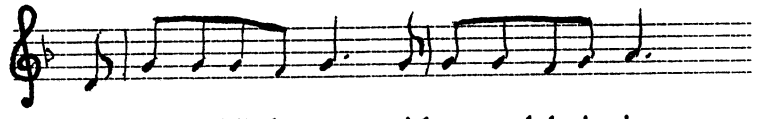

hvor-for dit bli-de navn vi-bre-rer dybt i mig

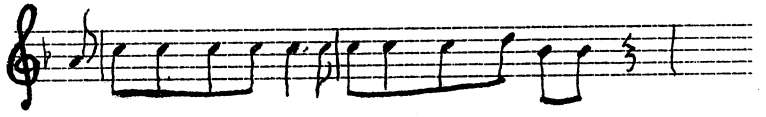

O fik jeg dig at se i al din glans og ære

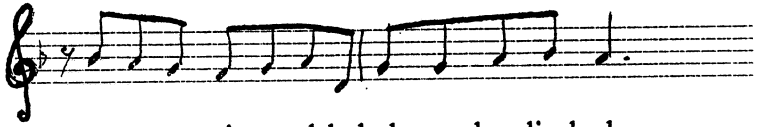

som o-ver-sti-ger al-le hel-gens her-lig-hed

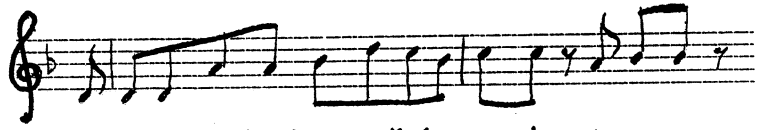

dit e-get barn jeg kun-ne ik-ke tro mig at væ-re

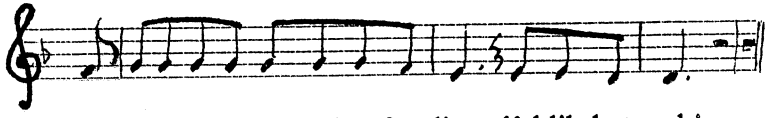

Ma-ri-a, o da mål-te jeg for dig slå blik-ket ned !...

2 En moder som vil elskes må dele barnets smerte
hun græder med sit barn, er nær i sorgens stund
O Moder, da du ville mig drage til dit hjerte
hvor mange tårer du udgød på fremmed grund !...
I Evangeliet jeg ser hvordan du lever
jeg tør betragte dig og nærme mig til dig
At tro på at jeg er dit barn så enkelt det bliver;
jeg ser dig dødelig og lidende ligesom jeg....

3 Da Gabriel forkynder at du skal være *Moder*
til evighedens Søn, født ind i tid og rum
jeg ser dig foretrække blandt alle livets goder
jomfru'lighedens skat, et stort mysterium !
Jeg ser nu at din sjæl, o Jomfru skyldfri, rene
er Herren mere kær end salighedens skød
Jeg ser din sjæl, den myge, milde dal, den alene
kan rumme Jesus, himlens Ocean af Kærlighed !...

4 Maria, når du kalder dig Herrens tjenerinde
fortryller du ham ved din dybe ydmyghed
Den dyd gør dig almægtig og kan hans hjerte vinde
den drager til din sjæl *din Gud Treenighed*
og *Kærlighedens Ånd dig skjuler i sin vælde*
Gud Faders Søn da bliver kød i dig i løn....
Hans brødre bliver til en flok som ingen kan tælle
for han skal kaldes: Jesus, førstefødt, Marias Søn !...

5 Min elskelige Moder, skønt jeg er ganske lille
som du, jeg bærer Gud Almægtig i min sjæl
men trods min store svaghed jeg aldrig bæve ville:
jeg ved, en moders skat den hører barnet til
og jeg er jo dit barn, som Skriften selv mig lærte
din dyd, din kærlighed tilhører den ej mig ?
Når Hostien, den hvide, stiger ned i mit hjerte
da tror Jesus, dit Blide Lam at han hviler i dig !...

1g

Kom Gud Helligånd

Musik: Karmel Glumslöv

af salige Maria af den Korsfæstede Jesus

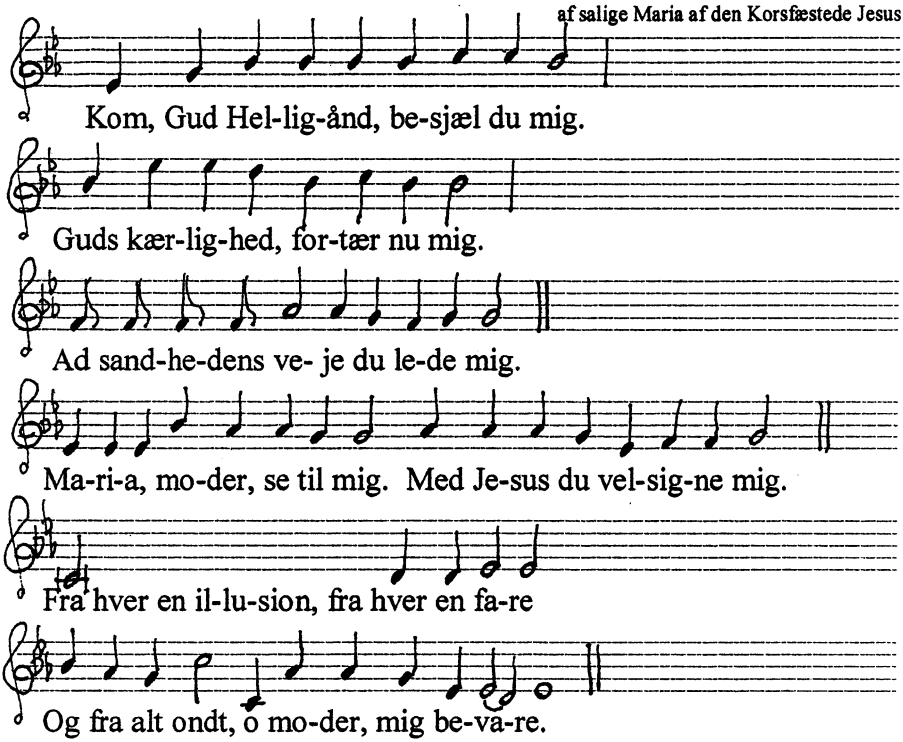

En dobbelt arvelod af din ånd

Tekst: 2 Kongebog
Musik: Karmel Glumslöv

Omkvæd:

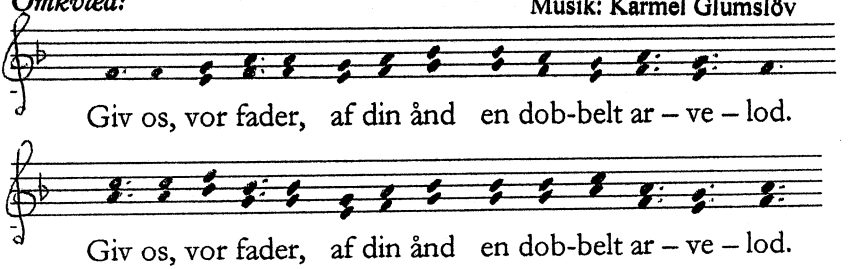

Psalmemelodi:

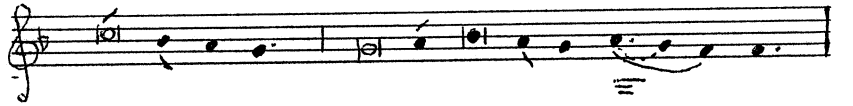

1. Som Elisa samler vi Elias´ kappe op
   og i alt sætter vi til Herren, Elias´ Gud, vort håb.
2. Da deler sig også for os de mørke vande
   og over os hviler Elias´ ånd som lys i natten.
3. Vi frygter ikke for Guds rige at stride
   for i tro ser vi Himlens hærskarer ved vor side.

Tekst: Jfr. Regeln
Musik: Karmel Hillerød

Nær ved kilden

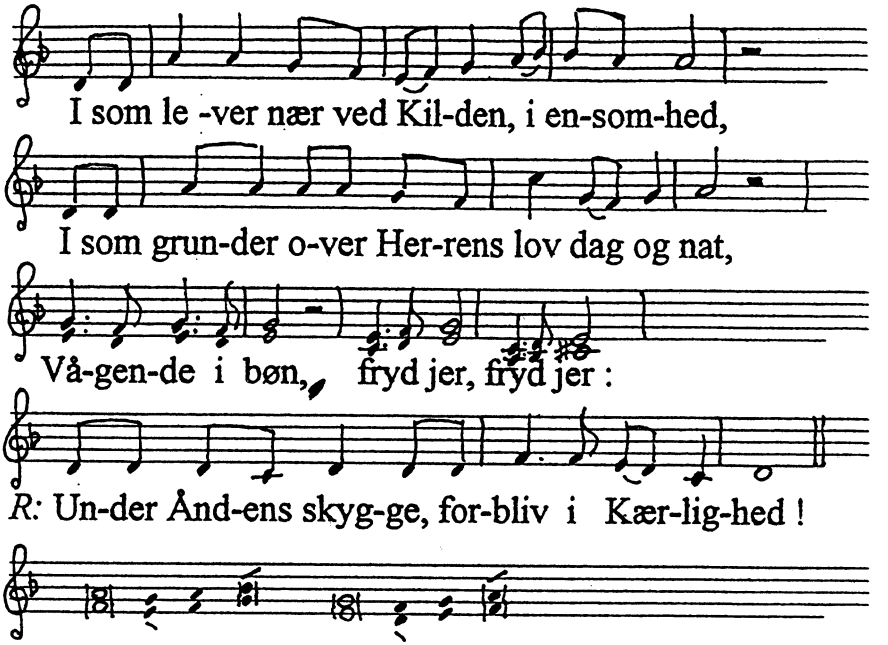

Herren er nær :
Lad os forberede os til at møde ham.

Iklæd jer Guds rustning,
Tag troens skjold.

Må Åndens sværd, Guds Ord,
Bo i sin fylde i jer.

Må han gøre sig til alles træl,
Den der vil være den første.

DILECTUS MEUS MIHI
AF VOR HL. MODER TERESA

Musik:Karmel Glumslöv

Jeg har overgivet mig og skænk't mig,
nu jeg føler, jeg har gjort et bytte,
nu min Ven er min og jeg er helt min Vens.

Da den kærlige Jæger mig såred',
faldt jeg i Hans favn med jubel.
Skyed' alle dyb og højder,
beholdt Paradisets glæder.

Ja, jeg føler nu det nye liv;
med den Elskede jeg byttet gjorde,
nu min Ven er min og jeg er helt min Vens.

Med en kærlighedspil skød mig Vennen,
til mit inderste den nåede,
med min Skaber jeg er blevet nu til ét;
jeg har mig givet.

En anden kærlighed vil jeg ikke,
jeg har skænk't mig helt til Gud for evigt,
og min Ven er min og jeg er helt min Vens.

I GUDS HÆNDER

Tekst: Hl. Teresa af Jesus
Musik: Karmel Glumslöv

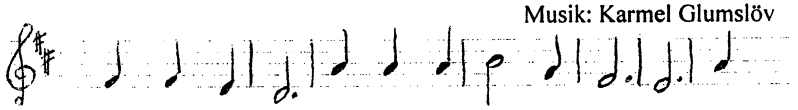

Refr: Jeg til - hør' dig til dig har jeg mig gi - vet. Hvad

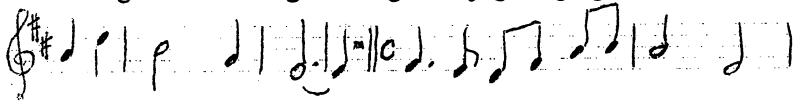

vil du , Gud med mig? **1.** Her -re se her er mit hjer – te,

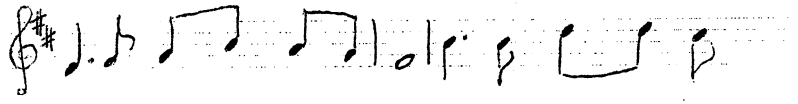

i din hånd jeg læg -ger det, li - vet, krop - pen og

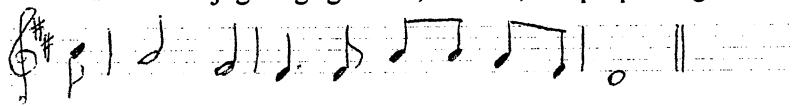

for – stan - den, alt jeg er, og alt jeg har

2.Din jeg er, du er min Herre,
din, du som forløste mig,
din jeg er, du har mig kaldet,
din, du gav dig helt til mig.

3.Giv mig sygdom, giv mig sundhed,
giv mig ære eller skam,
giv mig svaghed, giv mig styrke,
til det alt jeg siger: "Ja"

4.Lifligt liv, sol på min himmel,
helt jeg gir' mig selv til dig.
Jeg vil lide, jeg vil juble,
blot jeg leve må for dig.

KORSETS VEJ

Tekst:Hl.Moder Teresa af Jesus
Musik:Karmel Glumslöv

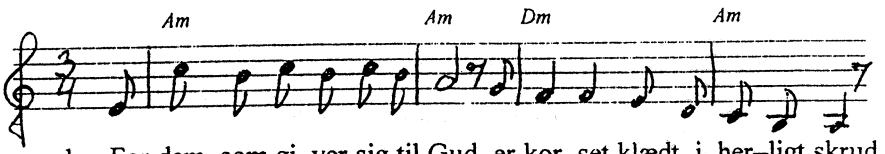

1. For dem, som gi–ver sig til Gud, er kor–set klædt i her–ligt skrud.

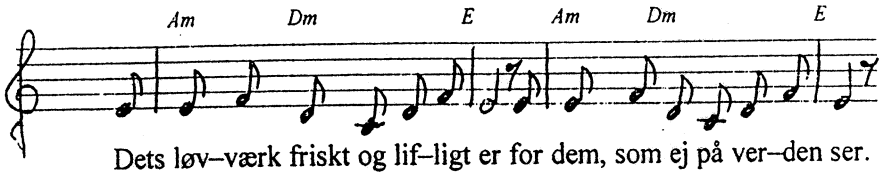

Dets løv–værk friskt og lif–ligt er for dem, som ej på ver–den ser.

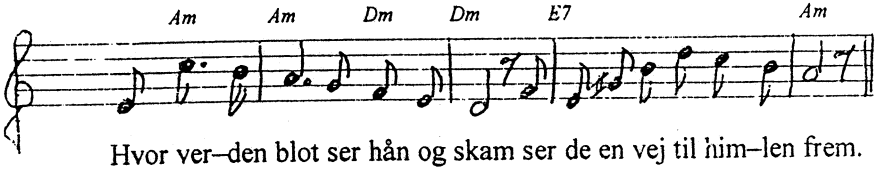

Hvor ver–den blot ser hån og skam ser de en vej til him–len frem.

2. Ja, Brudens salme lyt nu til,
når hun den palme prise vil,
hvis frugter smag fra himlen har,
hvor hendes Brudgom konge er,
det kors, som bar Guds rene Lam,
er vejen klar til himlen frem.

3. Et olietræ, så højt og skønt
er korsets træ, så friskt og grønt,
dets strøm af balsam til os går
og derfra alt vort lys vi får.
Med mod nu korset tag i favn,
hvor vejen går til himlen frem.

4. O hellig stamme, ung og grøn,
som bære kan en Konge skøn.
Den hvile, Bruden ønsked sig,
hun fandt i skyggen sval hos dig,
og træerne, du er blandt dem,
den vej, som går til himlen frem.

Livets Kilde

Musik Karmel Hillerød

Teksten er inspireret af Teresa af Avilas skrifter:
Den Indre Borg 1,1 og 2,2-3 og Fuldkommenhedens Vej 29,4

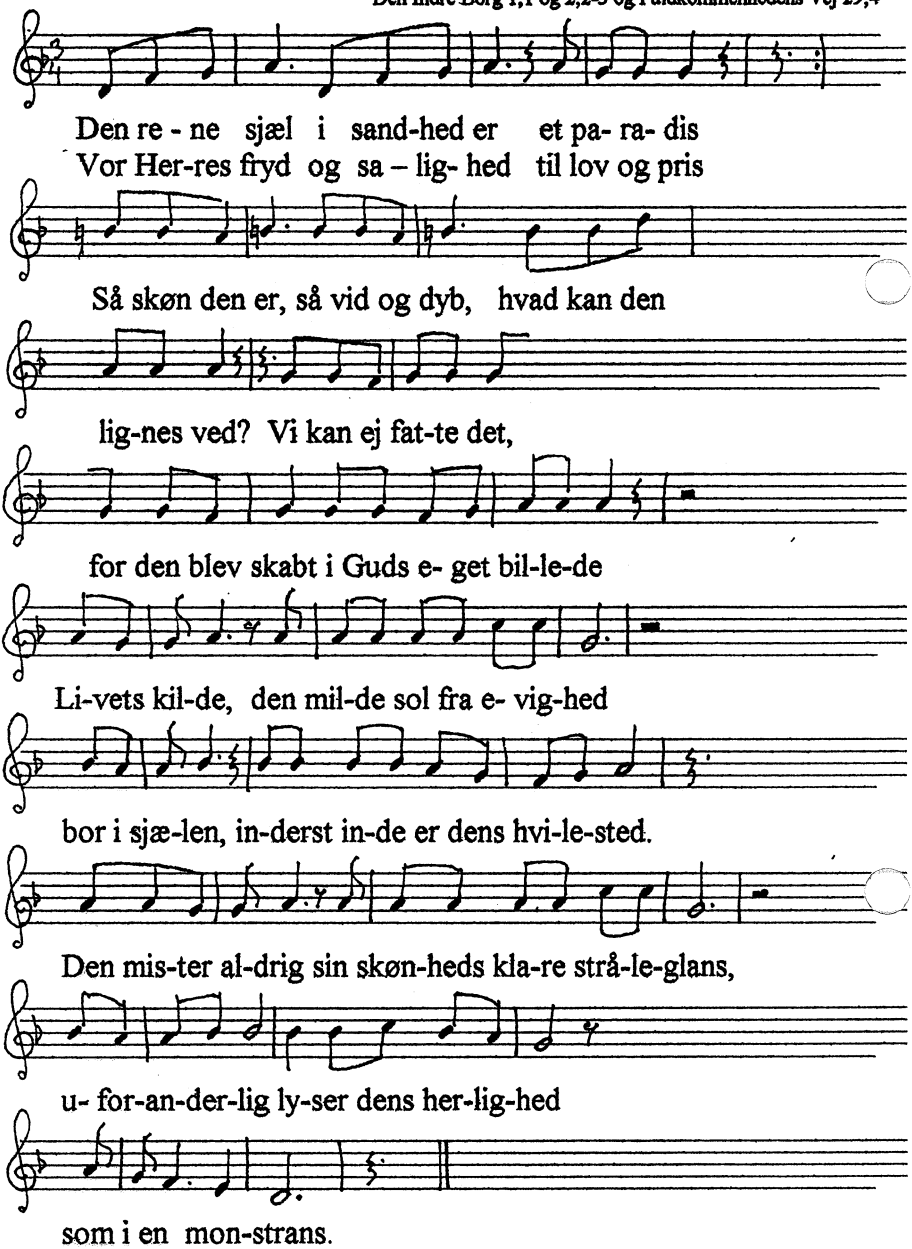

1 Den rene sjæl i sandhed er et paradis
Vor Herres fryd og salighed til lov og pris.
Så skøn den er, så vid og dyb, hvad kan den lignes ved ?
Vi kan ej fatte det, for den blev skabt i Guds eget billede.

Omkvæd:
Livets kilde, den milde sol fra evighed
Bor i sjælen, inderst inde er dens hvilested.
Den mister aldrig sin skønheds klare stråleglans
Uforanderlig lyser dens herlighed som i en monstrans.

2 Når sjælen vil, kan den gå ind, ind med sin Gud
Ind i sit dyb, i paradis, og hvile ud
Lukke sin dør og glemme alt, glemme al verdens larm
Være alene sammen med sin Ven,
med sin Brudgom, kun med ham.

Omkvæd:
Livets kilde...

Herrens Ansigt

Tekst:Hl.Moder Teresa af Jesus
Musik:Karmel Hillerød

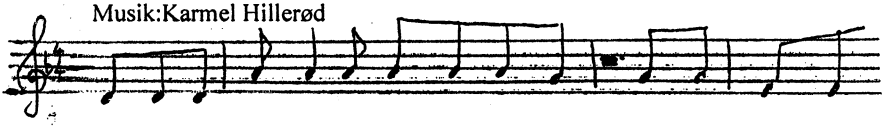

Det er en glæ-de at tæn-ke på ham, som har gjort så

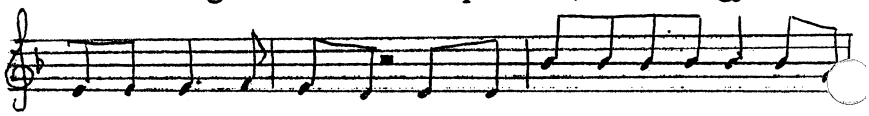

me-get godt i- mod os, han som le-ve-de sit liv for os,

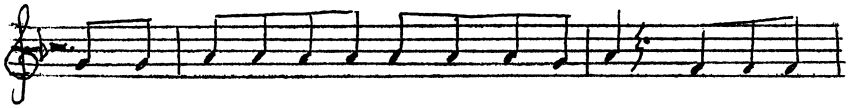

han som bar så sto-re li- del-ser for os. Det er til

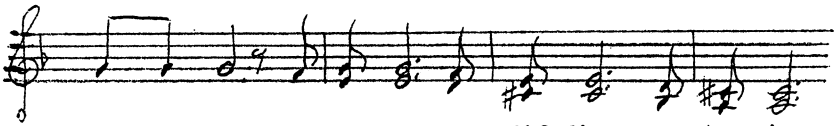

lif- li - ge An-sigt
stør-ste trøst at min-des hans An-sigt, at min-des

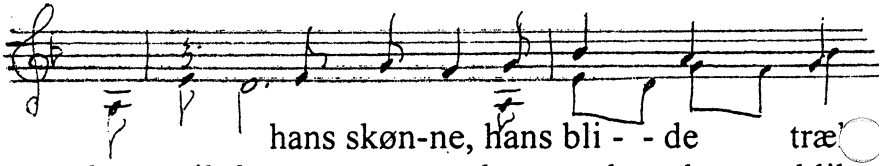

hans skøn-ne, hans bli - - de træ'
hans mil-de hans und-er-skøn-ne blik

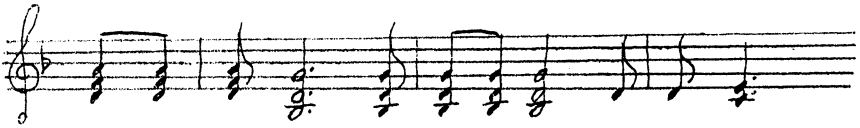

Her-rens An-sigt ja, det er godt at min-des

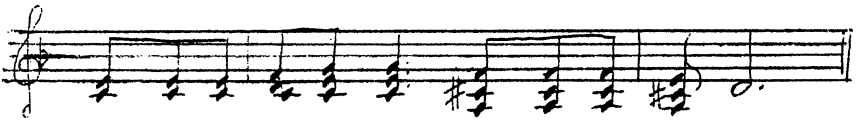

hans al- ler-mil-de- ste, skøn-ne-ste An-sigt.

O SKØNHED

Tekst:Hl.Moder Teresa af Jesus
Musik:Karmel Hillerød

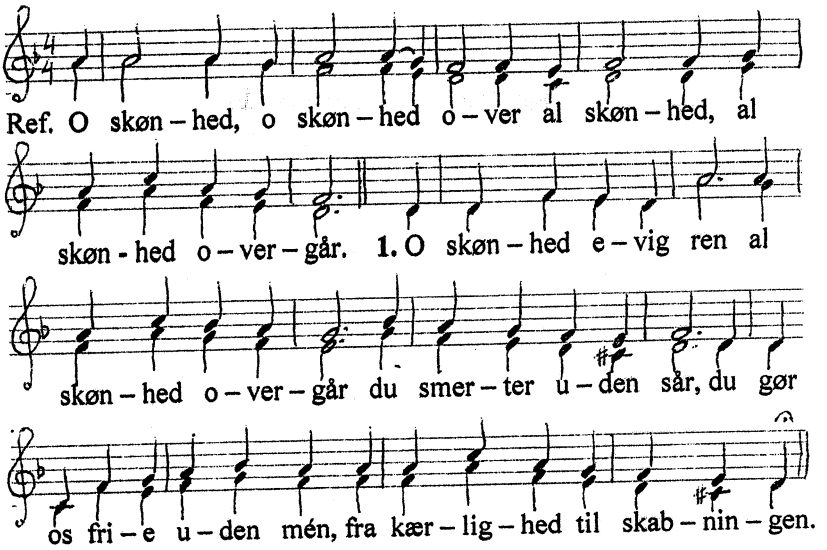

2.O bånd som ener to
af helt forskellig art
hvorfor du løses snart?
For når du binder får vi mod
at glædes over bitter lod.

3.Et lille intet du
foréner helt med dig
som er uendelig
og uden at det går itu
forvandler du det i ét nu.

4.I din barmhjertighed
du elsker den hver dag
som lille er og svag.
Du løfter med din kærlighed
uværdige til herlighed

g

SOV IKKE MERE

Tekst:Hl.Moder Teresa af Jesus
Musik:Karmel Glumslöv
Ya no durmáis, til en profes

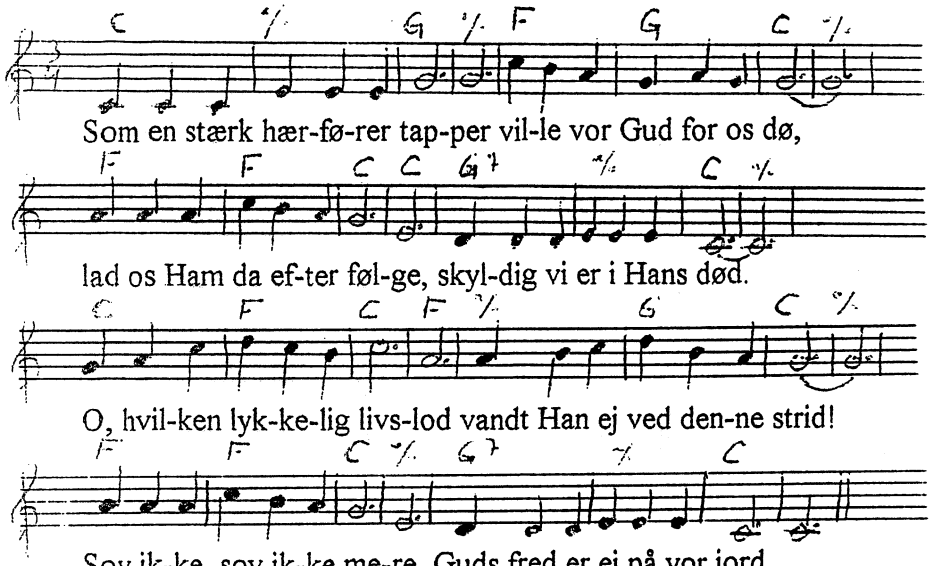

2. Med hvilken lykke og glæde ville Han dø på et kors,
sit lys at give til alle gennem sin lidelses nød.
O, hvilken ærefuld sejr, o, hvilken underfuld strid!
Sov ikke, sov ikke mere, Guds fred er ej på vor jord.

3. Må ingen fejhed her findes, lad os nu vove vort liv,
ingen bevarer det bedre, end dem, som ofrer det helt.
Jesus er vejleder for os i denne strid, og vor løn.
Sov ikke, sov ikke mere, fred er ej mere på jord.

4. Lad os i sandhed os give, for Kristus ofre vort liv,
så ved det himmelske bryllup glæde og lykke vi har.
Banneret vil vi da følge, Kristus jo foran os går.
Frygt ej og sov ikke mere, fred er ej mere på jord.

SØG O SJÆL, DIG SELV I MIG

Tekst: Hl. Teresa af Jesus
(Refr. Ved begyndelsen og slutningen af sangen.) Musik: Karmel Hillerød

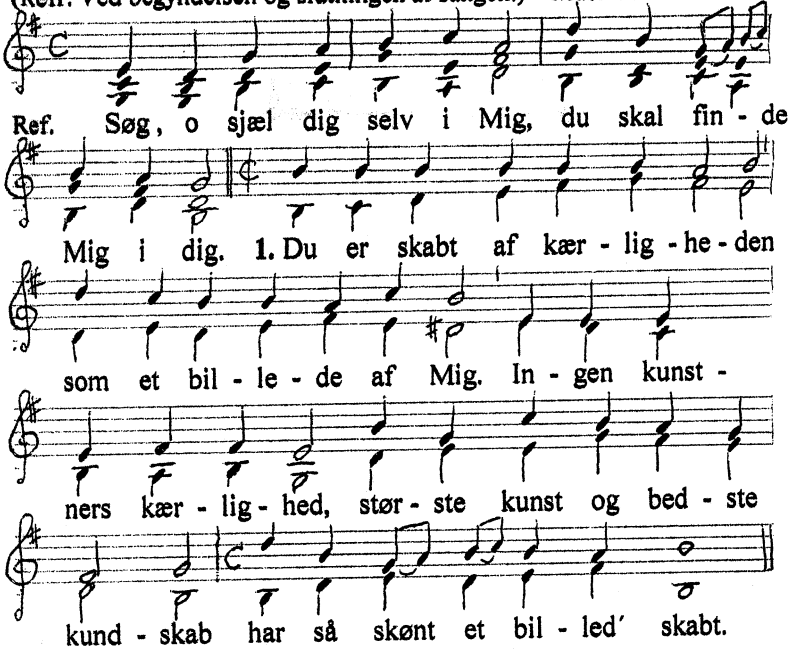

2. Til at elske blev du dannet
skøn og herlig; se derfor
er du tegnet dybt i Mig.
Elskede, hvis du bli'r borte
søg, o sjæl, dig selv i Mig.

3.Ja, Jeg ved at du skal finde
dig afbildet i mit bryst,
du er tegnet der så sand,
søg kun Mig, da vil du skue
billedet af dig i Mig.

4. Hvis du ikke kender vejen
som kan føre dig til Mig,
søg den ikke her og der.
Hvis du ønsker Mig alene
skal du søge Mig i dig.

5. For du er Mit brudekammer,
du er huset hvor Jeg bor
og Jeg banker på din dør
når i tanker du har glemt Mig
og dit hjerte lukket er.

6. Søg Mig ikke i det fjerne
for Jeg er dig ganske nær,
kald på Mig, Jeg hører dig
og Jeg kommer med det samme
når du søger Mig i dig

TÅLMODIGHETEN BESEJRER ALT

Tekst:Hl.Moder Teresa af Jesus
Musik:Karmel Glumslöv

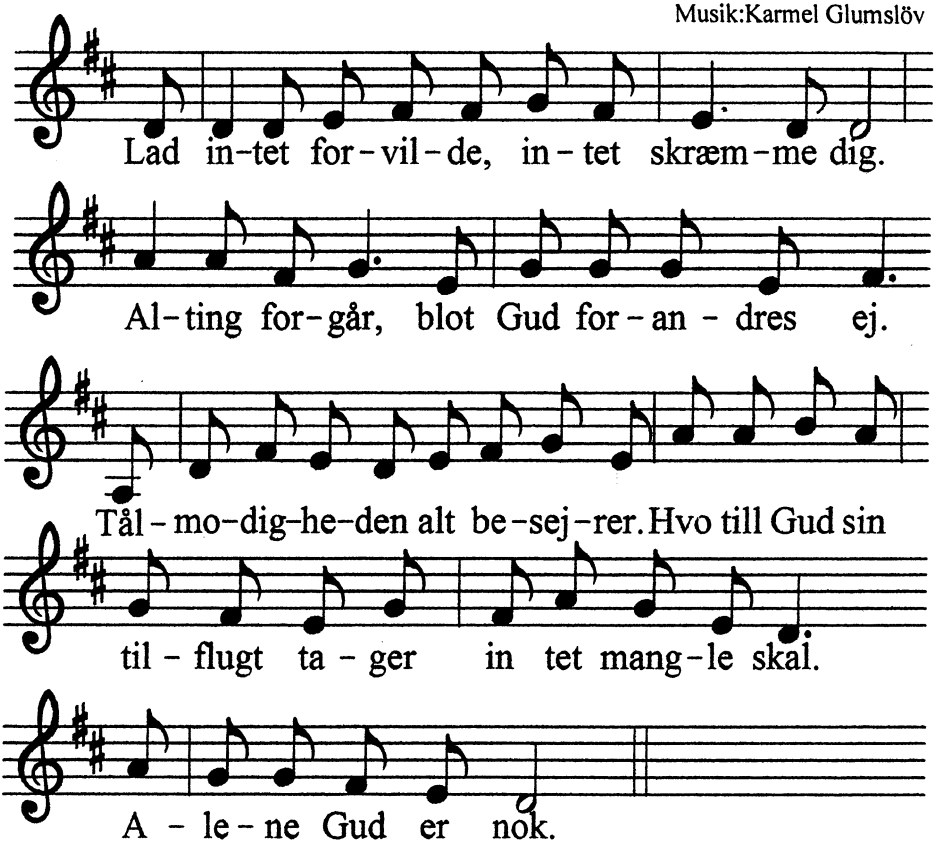

INKARNATIONEN

Johannes af Korset: Romance nr. 7

Musik: Karmel Glumslöv

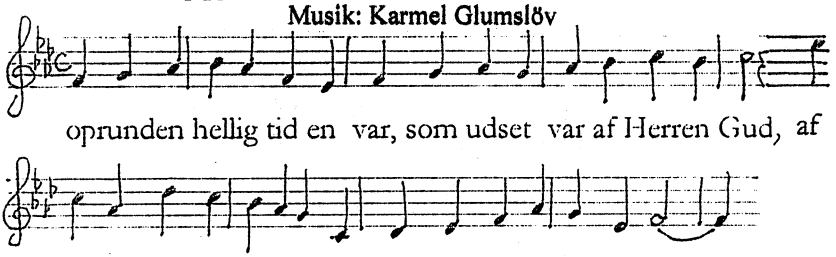

2. Hun havde liv ved lovens tvang
som givet var af Moses' hånd.
Gud Fader taler til sin Søn
med kærlighed så øm og varm:

3. Min Søn, en brud jeg dig har gjort,
dit billede hun er så sand.
Med dig hun ejer lighed stor
og passer prægtigt til sin mand.

4. Men hun beklædt er med det kød,
dit enkle væsen ikke har.
Dog hver en sand, ren kærlighed
er underdanig denne lov:

5. Den elskende til fulde bør
den elskede sig gøre lig,
thi større lighed indebær
en nydelse så smuk og rig.

6. Bestemt vil lykken hos din brud
da vokse op uendeligt,
hvis også i sit køds natur
hun lighed med sin brudgom får.

7. Nu Sønnen Fader gav til svar:
Du ved, min vilje er helt din,
såsom den ære, som jeg har,
er at din vilje helt er min.

8. Min Fader, gerne virker jeg
det som din Højhed har bestemt,
så skal for alle og enhver
din godhed blive mere kendt.

9. Din visdom, din retfærdighed
vil jeg for verden råbe ud,
din skønhed, magt og herlighed
til verdens ende bæres bud.

10. Jeg går og søger op min brud,
på mine skuldre tager jeg
de tunge byrder og besvær
som volder hende kval så stor.

11. Og for at hun nyt liv skal få,
jeg selv til døden giver mig.
Fra mørkets dyb at drage ud
og lede hjem til dig min brud.

INKARNATIONEN

Musik: Karmel Glumslöv

Johannes af Korset
Romance nr. 8

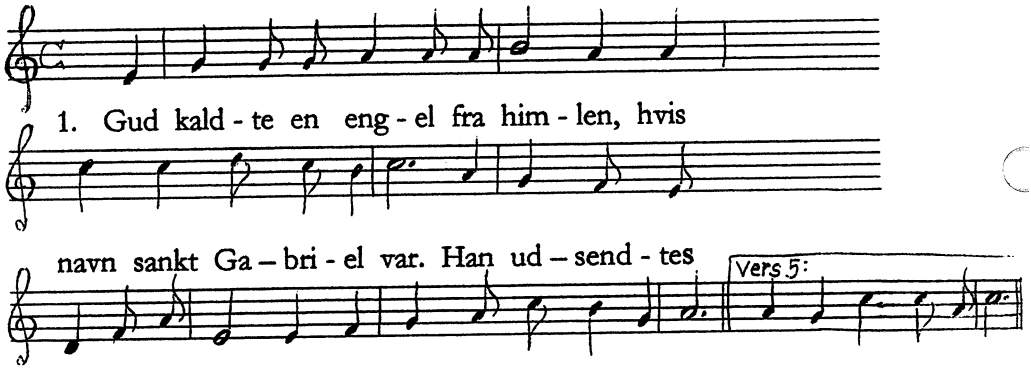

2. Da hun havde samtykke givet,
lod Gud mysteriet ske.
Med kød skulle Ordet beklædes
af Gud, den Treenige.

3. Det Tre var som udførte værket,
dog kun det skete med En.
Og Ordet blev kød i Maria;
i Jomfruen uden mén.

4. Og Han som kun havde en Fader,
en Mor nu også Han fandt.
Og dog var hun ikke som andre,
der undfanger ved en mand.

5. For det var af Jomfruens indre
sit kød Han modtog i løn,
og da kunne Ordet sig kalde:
Gud Søn og Menneskesøn.

FØDSELEN

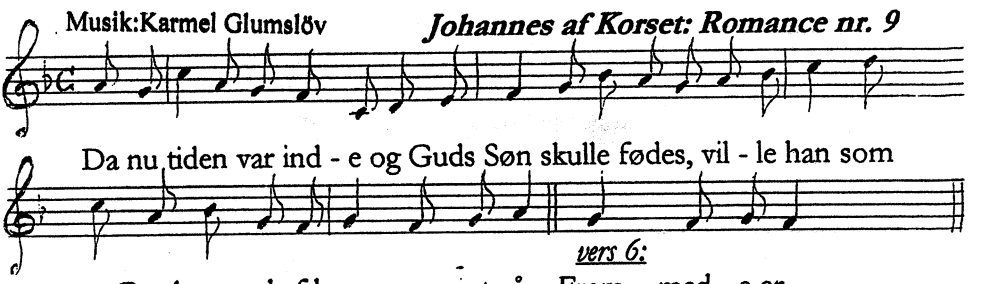

2. Med sin brud ømt forbunden,
som han bar udi favnen,
og hans Moder Ham lagde
i en krybbe på strå.

3. Mellem dyrene var han,
som de stod der i stalden.
Da lød menneskers sange,
engle-tonernes leg,

4. For at fejre det bryllup
som her stod dem imellem.
Men vor Gud i sin krybbe
græd og jamrede sig:

5. Det var smykkerne, bruden
bragte med sig til festen.
Og hans Mor er forundret
over byttet hun ser:

6. Gud har menneskets tårer,
og i mennesket, glæden,
hvilke ellers for begge
dog så fremmede er.

LEVENDE KÆRLIGHEDSFLAMME

Tekst :Hl.Johannes af Korset
Musik: Karmel Glumslöv

1. Le – vend – e kærlig – heds – flam -me, som så – rer

3. O bræn - den – de lan - ter-ner, hvis ild for-

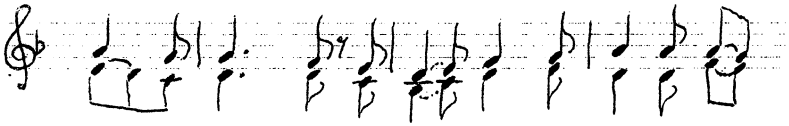

1. skønt og brænd– er min ånd dy – best ind i hjer –

3. må - de det - te at nå det blind - e sinds så dy-

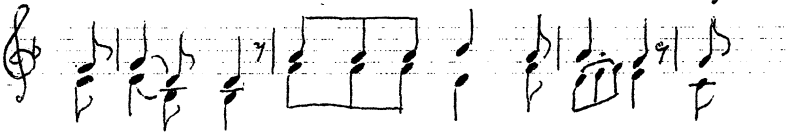

1. te- grund – en! Du som ej mer´ er pi – ne, for –

3. be hu - le i nat - ten u - den stjer-ner og

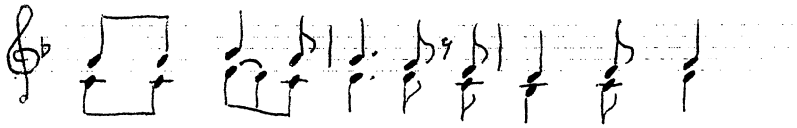

1. tær, hvis lyst du fø - ler det væv, som holdt

3. la - de lys og he – de sin el - ske - de

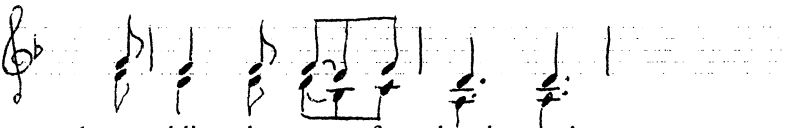

1. vor bli – de pagt for – bund – en !

3. i sæl - som pragt be - strå - le.

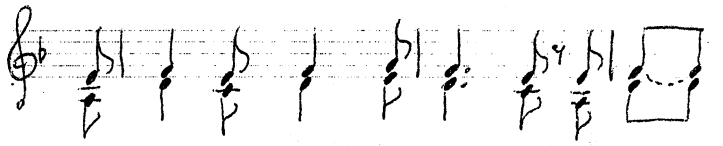

2. O sår som bring – er hel – se! O brænde –

4. Hvor yn- digt dag - en rind - er, når i

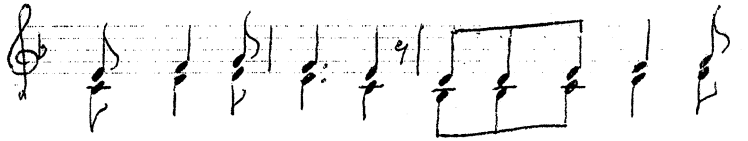

2.jern som hu - sva - ler! O mild - e hånd af

4.min favn a - le - ne du våg - ner hvor du

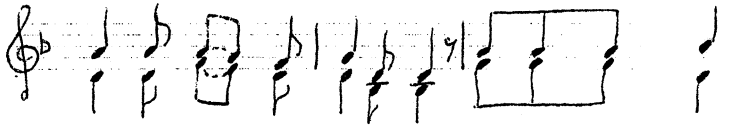

2.e - vig - hed som fly - der af kær - tegns væld

4.har et hemme-ligt rig - e! Din ånd - e som

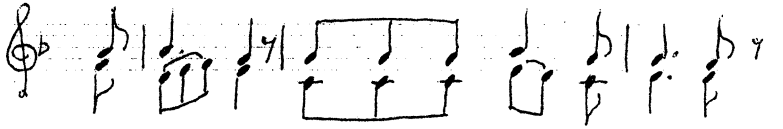

2.som frel - se, som hver en skyld be - ta - ler

4.jeg ånd - er, den mæg- tig - e og re - ne,

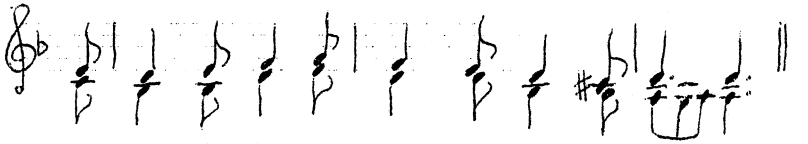

2.og død til liv for - vand - ler når du dø - der.

4.hvor ind – gi'r den en kær - lig - hed så mageløs

ÅNDELIG SANG

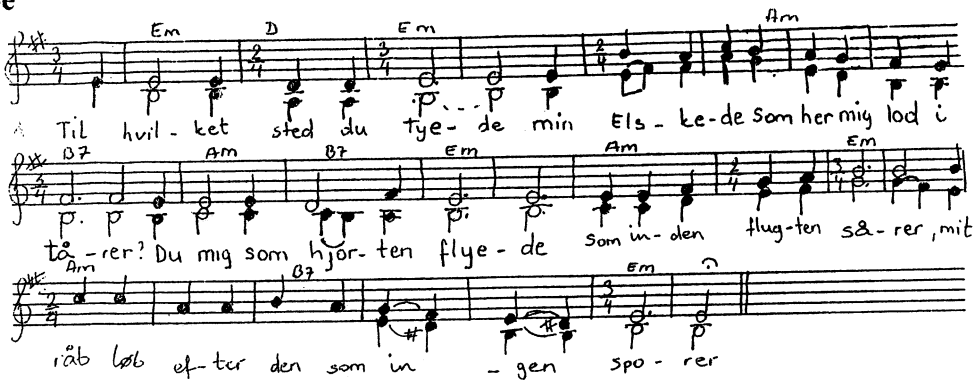

1. Til hvilket sted du tyede,
min Elskede som her mig lod i tårer?
Du mig som hjorten flyede
som inden flugten sårer;
mit råb løb efter den, som ingen sporer.

2. I hyrder som mod tinder
og bjergets højder jeres hjorde leder,
hvis klart I sporet finder
så sig Ham, jeg jer beder,
at offerdyret græder, sørger, lider.

3. På bjergene jeg lede
ved floden findes Vennen ej til stede;
jeg blomsterne ej plukker
jeg skyr ej vilddyrs rede,
jeg grænse, mur og fæstning overskride.

4. O skov og fagre vænge
som Vennen har med egen hånd forsiret!
O mark og grønne enge
som blomstrer emaljeret,
sig mig, om over jer han er passeret!

5. Velsignelser han iled
at sprede ud hvor vejen end ham førte,
og hvor hans øjne hviled
og skikkelsen berørte
alt klædtes i hans skønhed, der henførte.

7. Og alle, som beretter
om skønhed din og næring til min flamme
de mig blot mere sårer
og mig med noget ramme
til døden hen, jeg ved ej, hvad de stamme.

16. Vort leje blomsterprydet
blandt løvegrotter gemt og indesluttet,
så herligt purpurprydet,
med fredens dug udgydet,
af tusind gyldne skjolde sammenknyttet.

17. I dine fodspor drister
sig unge piger at din vej ledsage,
berørt af dine gnister,
af vinen du lod smage,
med himmelsk balsamnåde at tildrage.

18. Da i hans vingård gemte
min Elskede sin drik beredte til mig,
var alle enge glemte
og alt der havde ledt mig
og hjorden på hvis stier jeg begav mig.

19. Der gav han mig sit hjerte,
gav mig en liflig kundskab at ransage;
jeg gav ham uden smerte
alt hvad var mit tilbage.
Der loved jeg at være ham hans mage.

20. Min sjæl sit kald fuldbyrder
og mine skatte til hans brug jeg giver;
nu intet mig hos hyrder
til anden gerning river:
At elske er det eneste der bliver.

6. Ved, at der findes væde i dens strømme
til himmel, helvede og jordedømme,
skønt natten råder.

7. Jeg ved, at strømmen, som af brønd er rundet,
ubændig og almægtig er befundet,
skønt natten råder.

8. Et tredje vandløb, født af brønd og kilde,
ser jeg fra disse lige mægtigt vælde,
skønt natten råder.

9. Et evigt springvæld er i løndom givet
os i det livets brød, som giver livet,
skønt natten råder.

10. Al verdens skabning bydes at få dulmet
sin tørst med vand fra kilden, skønt i mulmet,
thi natten råder.

11. Den skjulte kilde, som min længsel måler,
i dette livets brød den for mig stråler,
skønt natten råder.

4g

Min Elskede

Tekst: Hl. Johannes af Koret
Musik: Karmel Hillerød

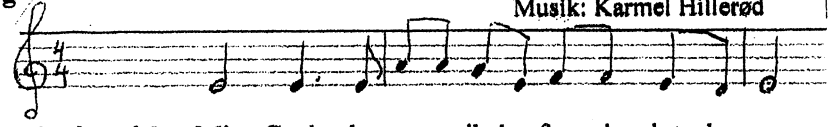

Omkvæd 1: Min Gud, du ta-ger ik-ke fra mig det, du gav.

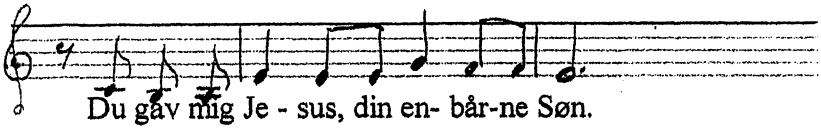

Du gav mig Je - sus, din en- bår-ne Søn.

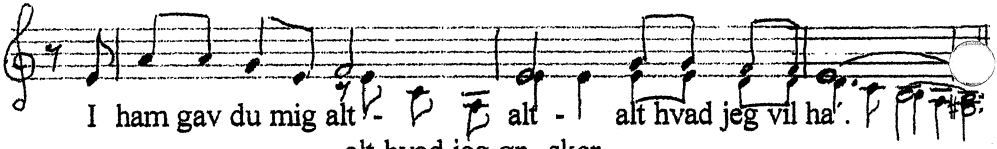

I ham gav du mig alt - alt - alt hvad jeg vil ha'.
alt hvad jeg øn- sker

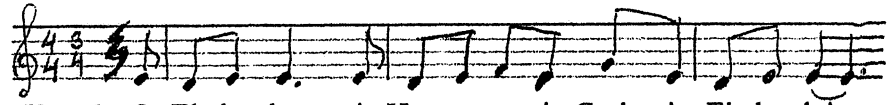

Vers 1: O El-ske-de, min Her-re og min Gud, min El-ske-de!

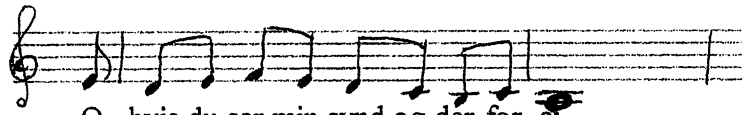

O hvis du ser min synd og der-for ej

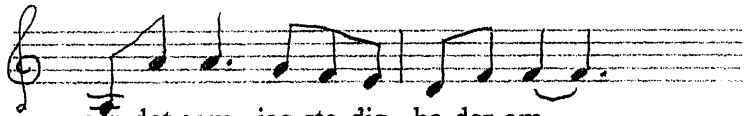

gør det som jeg sta-dig be-der om

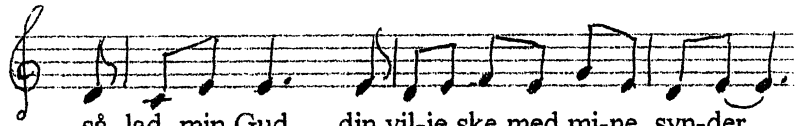

så lad, min Gud, din vil-je ske med mi-ne syn-der.

2 Ja, det er, Gud, det som jeg længes efter allermest,
så lad din godhed og barmhjertighed
virke nu, min Herre, så at du
må blive kendt igennem disse mine synder.

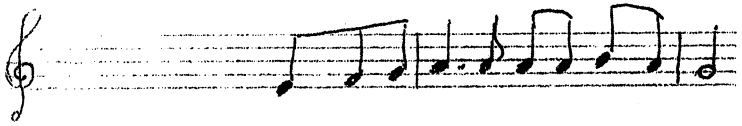

Omkvæd 2: Hvem kan be-fri- es fra sit hjer-tes savn,

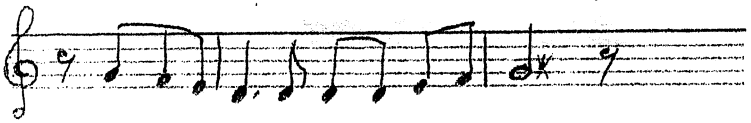

hvis du ej ta- ger sjæ-len i din favn?

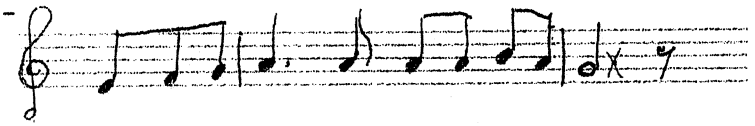

Jeg som er svag, hvor kan jeg nå til dig

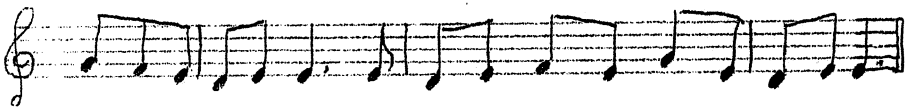

hvis du ej løf-ter mig med sam-me hånd hvor-med du skab-te mig?

3 Og venter du, min kære Gud, på mine gerninger,
før du kan svare på mit hjertes bøn,
gør for mig det som du ønsker dig,
og lad de lidelser, du sender, komme over mig.

4 Men tøver du, o milde Herre, hvorfor tøver du?
For hvis din nåde og barmhjertighed
er den bøn, jeg beder i din Søn,
så tag min skærv og giv mig dette gode som du vil.

Omkvæd 2: Hvem kan befries fra sit hjertes savn...

Omkvæd 1: Min Gud, du tager ikke fra mig...

En sang om Kristus og sjælen

Tekst: Hl. Johannes af Koret
Musik:Karmel Glumslöv

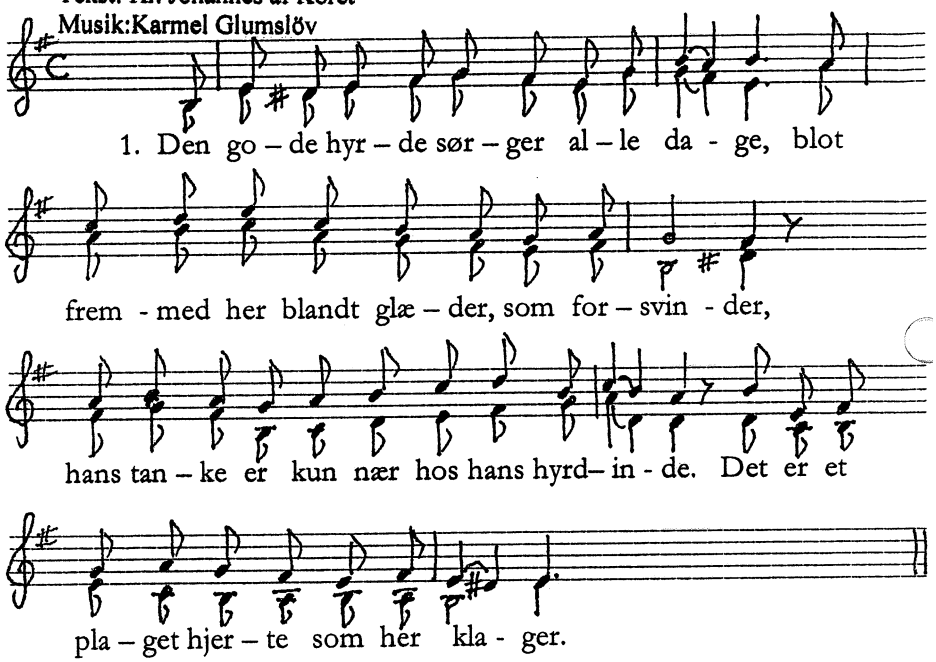

2/ Han græder ikke for sig selv at ave,
og for at han er såret i sit hjerte,
han sørger ej, fordi han føler smerte,
men for at han blev glemt midt i sin have.

3/ Ja, for at en hyrdinde i hans have
har glemt sin ven, den skønne og den kære,
han ensomhedens vånde nu erfarer.
Det er et plaget hjerte, som her klager.

4/ Og hyrden siger: Hvilken lov for hjerter
har nær- og fraværet dog så fordelt nu,
at hun ej vil det nærvær, som kun er min hu
men blot det fravær, for hvis skyld jeg klage

5/ Til sidst ham sorgen til det træ ledsager,
hvor han har udbredt sine skønne arme
i venten på den død, som sig forbarme
over et plaget hjerte, som her klager.

Jesusbarn

Tekst:Hl. Thérèse af Jesusbarnet
Musik:Karmel Glumslöv

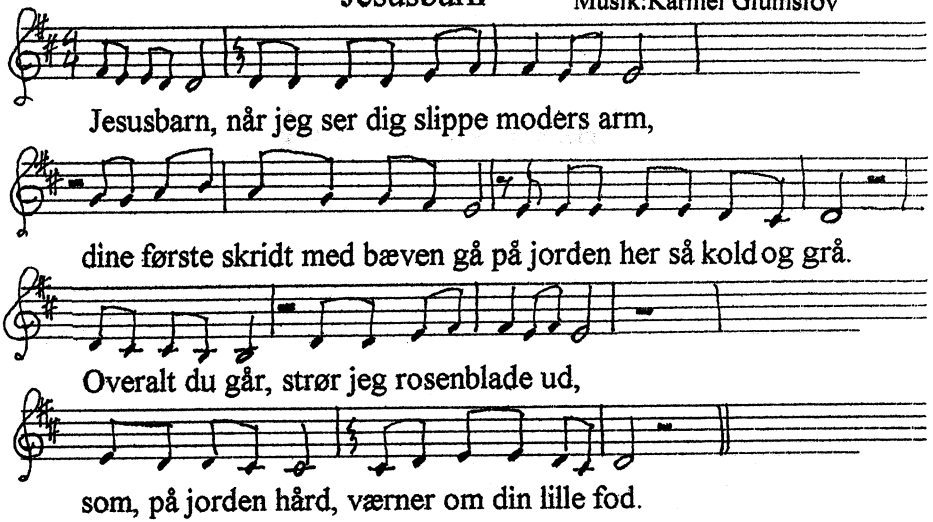

Jesus god, rosenblade er mit hjerteblod.
Hver en dråbe vil jeg give dig og uophørligt ofre mig.
Herre, lad mig ej stråle på dit alterbord,
men som rosens blad dale stille ned på jord.

Himmelgæst, rosenblomster lyser ved din fest,
men en håndfuld blade kastes hen i vinden og er siden glemt.
Uden farvepragt, som bortkastet, Jesus min,
ønsker også jeg at i glemsel blive din.

Jesus kær, rosenblade intet kunstværk er.
Uden sorg henover dem man går. Jeg det jo meget vel forstår.
For din kærlighed har jeg ødslet bort mit liv.
I verdens øjne død, rose uforgængelig.

Jesus skøn, dø for dig er nu mit hjertes bøn.
Strø mig ud af kærlighed til dig, når du må gå på tornevej.
Og på Golgata, når de sidste skridt du ta´r,
vil jeg for din fod være som et rosenblad.

Jesus Alene

Tekst:Hl. Thérèse af Jesusbarnet
Musik:les Beatitudes

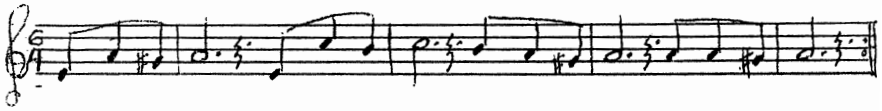

Min san-de fred, min lyk-kes hu, min kær-lig-hed er, Her-re, du
Min san-de fred, min lyk-kes hu, min kær-lig-hed er e – ne du!

1. Hvert ø-je-blik, hver stund mit hjer-te vil sin øm-hed vi-se,
Men det-te svar jeg søg-er u-den held kun, Je-sus, du kan

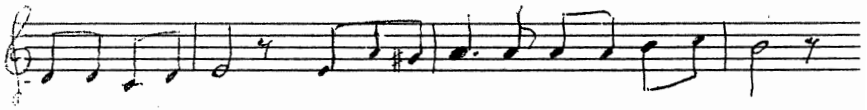

hen-gi-ve sig selv Hvis hjer-te kan for-stå min læng-sels glød ?
mæt-te helt min sjæl Nej in-gen ting kan mig for-tryl-le mer

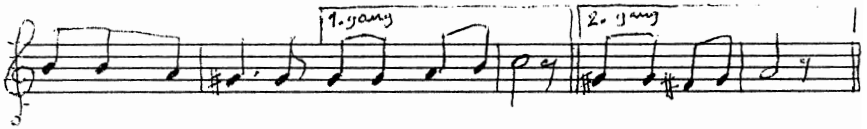

Ak, hvem kan gen-gæl-de min kær-lig-hed ?.....
Den san - de lyk–ke fin-des ik-ke her...

2. O du som moderhjertet dannet har
Du er den allerkærligste, min Far !
Min eneste, min Jesus, du Guds Ord
Dit hjerte er mig mere end en mor
Ømt du mig følger, våger over mig
Og når jeg kalder, o ! du tøver ej
Og hvis du synes borte fra mit sind
Du hjælper mig at finde dig igen.

3. Kun dig, min Jesus, klynger jeg mig til
I dine arme jeg mig skjule vil
Jeg vil dig elske som et lille barn
Og kæmpe som soldat i stridens brand
Ja, som et barn jeg vil med hånden blid
Kærtegne, Herre, dig med nænsomhed
Og som en væbnet kriger, fuld af mod,
Går jeg i kamp og udgyder mit blod !....

4. Jeg ved, mit suk og tåren på min kind
Fortryller dig og henfører dit sind
Serafer tjener dig i herlighed
Og dog du tigger om min kærlighed !....
Du beder om mit hjerte, - det er dit !
Hvert ønske, Jesus, giver jeg dig frit
Og dem, min Brudgom, som du giver mig
Jeg elsker dem af kærlighed til dig.

LILLE THÉRÈSES OFFERAKT

Tekst: Jfr.Thérèses offerakt

1. Herre, du flyder over af ømhed
af fred og barmhjertighed.
Jeg ønsker at elske og gøre dig elsket,
min Gud min Treenighed
:/: Jeg vil slukke din tørst efter sjæle,
som du kan elske i evighed.
Lad mig behage dig og trøste dit hellige hjerte. :/:

2.Jeg ønsker at være nær hos dig, Herre
hos dig i din herlighed.
Alt er jo muligt for dig, så jeg ber' dig:
vær du min hellighed.
:/: Rens du min sjæl, fortær den i ilden,
forvandl så alt mit til dig.
Lad mig behage dig og trøste dit hellige hjerte. :/:

3. Som offer til dit barmhjertige hjerte
gir' jeg nu mig selv.
Fortær mig og lad din uend'lige ømhed
fylde helt min sjæl.
:/: Min Gud lad mig bli' dit hjertes martyr,
ja, lad mig kun dø for dig.
Lad mig behage dig og trøste dit hellige hjerte. :/:

4. Maria, tag mit offer og bær det
frem til din kære Søn.
Til ham som er min brudgom og længsel,
min glæde og min passion.
:/: Ved hvert et pulsslag vil jeg på ny
be' denne min enkle bøn:
Lad mig behage dig og trøste dit hellige hjerte. :/:

KOM TIL MIT HJERTE.

Tekst: Hl.Thérèse af Jesusbarnet
Musik: Karmel Glumslöv

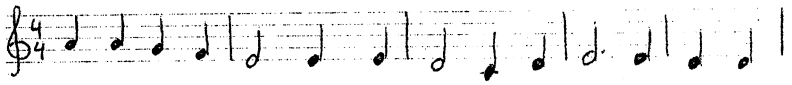

Du a – le –ne ken – der, hvor lil – le jeg er, dog vil du

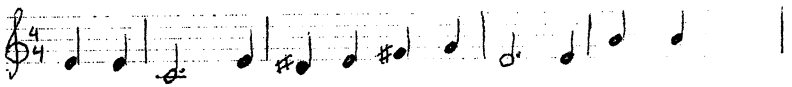

u - den frygt dig bø – je ned til mig. O hvi – de

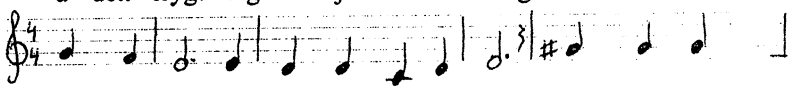

hos – ti – e, min els – ke – de, o kom! Skynd dig til

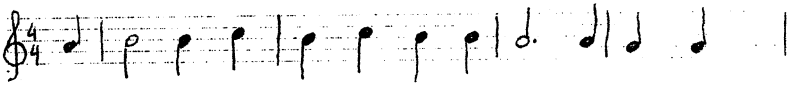

mit hjer - te som læng - es ef – ter dig! Af god - hed

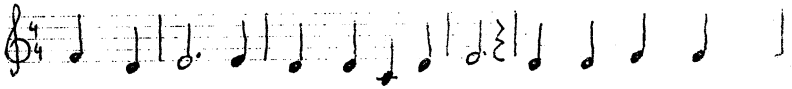

lad mig dø, hen – gi – vet i din favn, ef – ter den - ne

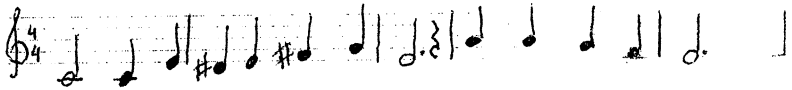

nå – de, ja dø af kær – lig - hed. Je – sus hør min røst,

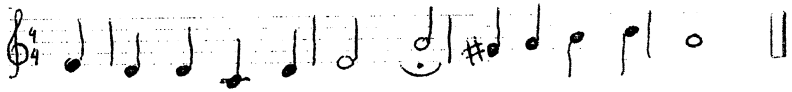

som rå – ber ømt dit navn ! Kom til mit hjer – te, kom !

Dit blik er mit eneste hjem

Tekst:Hl. Thérèse af Jesusbarnet
Musik:les Beatitudes

omkvæd:

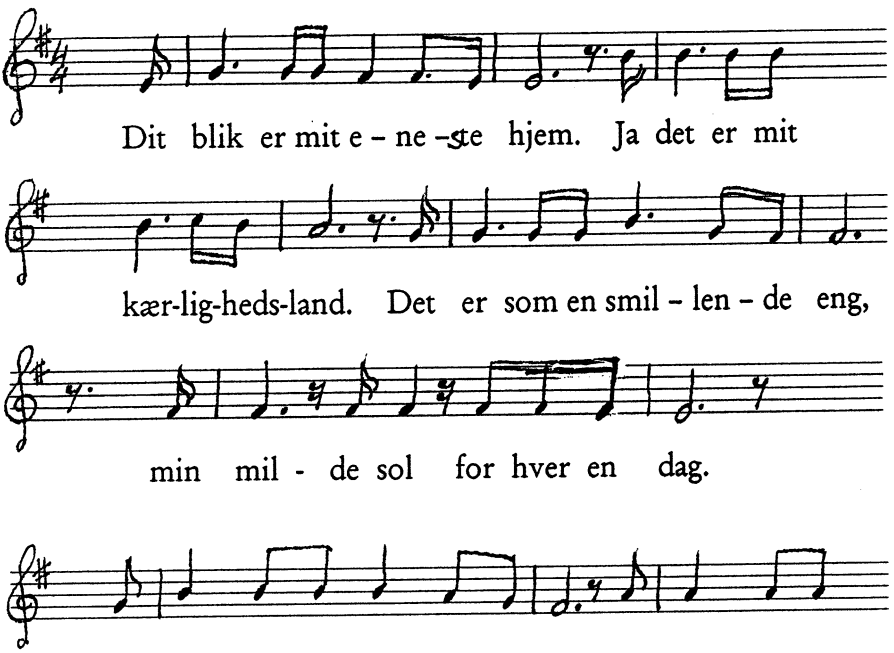

1. Min Je - sus dit bil - le - de er den stjer - ne som

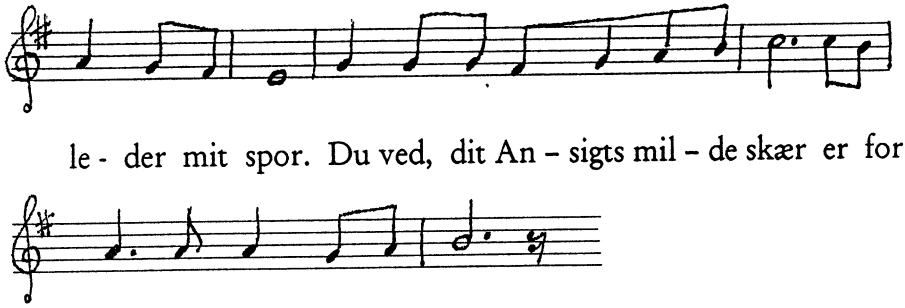

2. Din sødme bag tårernes slør
fortryller mit hjerte end mer
og jeg smiler i min gråd
når jeg ser din smerte og nød.

3. som trøst for din plagede sjæl
forbliver jeg ukendt på jord.
Din skjulte skønhed siger alt
om dit hjertes mysterium.

4. Det er min liljekonval
hvis duft er en hemmelighed
min trøst i hjemløshedens dal
og en smag af himmelens fred.

5. Dit Ansigt min Frelser og Ven
det er min hvile og trøst
lyrens klang i ensomhed
og mit hjertes myrrabuket.

6. Dit Ansigt, jeg ønsker ej mer
min eneste skat, jeg er rig.
Altid skjuler jeg mig der
for at jeg kan blive dig lig.

7. Min Gud, lad dine ansigtstræk
af skønhed indpræges i mig.
Led mig til din hellighed
så jeg drager hjerter til dig.

MIN SANG FOR I DAG

Tekst:Hl. Thérèse af Jesusbarnet
Musik:Karmel Glumslöv

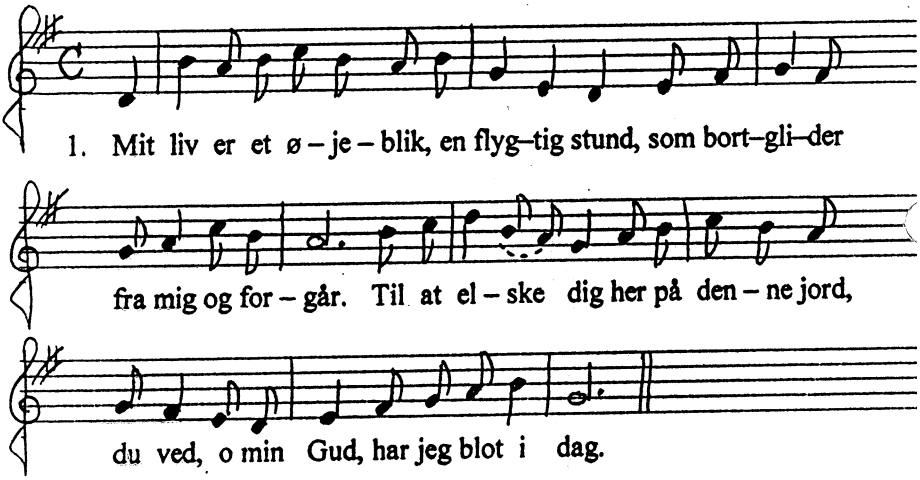

2. Jeg elsker dig, Jesus, til dig flyr min sjæl,
for en stund vær min støtte så mild.
I mit hjerte kom, hersk i det, giv mig dit smil,
o min Gud, bare for i dag!

3. Om fremtiden ser mørk ud gør ingenting,
for "i morgen" jeg ej bede kan.
Ak, mit hjerte bevar, i din skygge mig beskyt,
o min Gud, bare for i dag!

4. Ved tanken på morgendagen bæver jeg,
føler hjertet så dystert og tungt.
Men jeg beder om lidelse, prøvelsernes ild,
o min Gud, bare for i dag!

5. På himmelens strand jeg snart skal møde dig,
Du min lods, thi din hånd leder mig.
På de stormfulde bølger min båd styres i fred,
o min Gud, bare for i dag!

6. Giv mig i dit ansigt lov at skjule mig,
langt fra verden og dens tomme larm.
Du din nåde mig giv, med din kærlighed forbliv,
o min Gud, bare for i dag!

7. Hos dig, ved dit hjerte glemmer jeg alting,
nattens mørke, det skræmmer mig ej.
Ak, en plads i dit hjerte, du Jesus kær, mig giv,
o min Gud, bare for i dag!

8. Du levende brød, du himlens guddomsbrød,
kærligheden dig os givet har:
Kom og bo i mit hjerte, min hvide Hostie,
o min Gud, bare for i dag!

9. På dig, vintræ helligt, er jeg jo en gren,
som i ringhed vil give dig frugt,
og en gylden klase jeg frembærer til dig,
allerede, min Gud, i dag!

10. En klase med sjæle jeg dig danner nu –
jeg har blot denne flygtige dag.
Giv mig, Jesus, apostlenes iver, flammeglød,
o min Gud, bare for i dag!

11. O Jomfru Maria, milde stjerne klar,
du som udstråler Jesus, min ven,
under sløret mig skjul, du min Moder underfuld,
o Maria, blot for i dag!

12. Tildæk med din vinge mig, skytsengel ren,
oplys vejen jeg går med din ild.
Kom og led mine skridt, o min hjælper, beder jeg,
bistå mig, bare for i dag!

13. Min Gud, jeg vil se dig uden slør og sky,
men landfrygtig jeg sukker på jord.
Du dit elskede åsyn ej skjule for min sjæl,
o min Gud, bare for i dag.

14. Snart flyer jeg bort og synge må Guds lov,
når hans dag endeløs for mig gryr.
Og på englenes lyre jeg prise skal med sang:
DET EVIGE I DAG!

Tekst:Hl. Thérèse af Jesusbarne
Musik:Karmel Glumslöv

Selvom jeg havde gjort alt ondt man kan begå

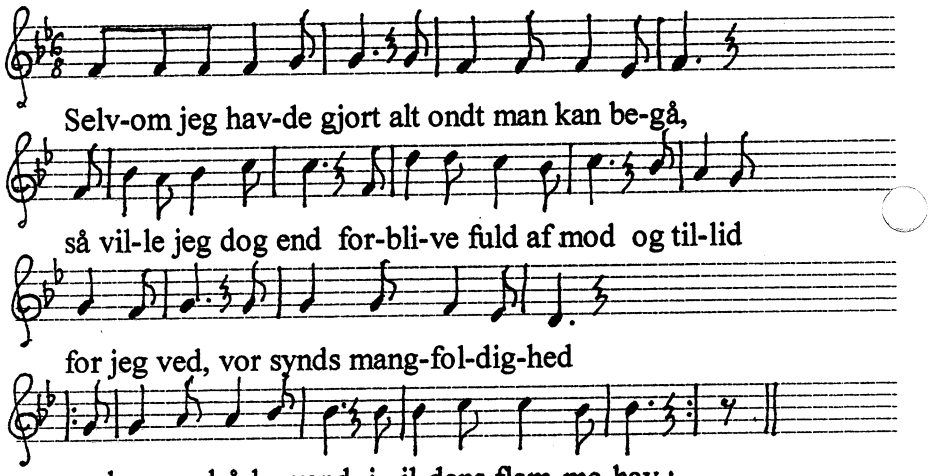

2 Ja, jeg behøver vist et hjerte ømt og varmt
som støtter mig hver stund, som brænder uden krav,
som elsker alt i mig, min svaghed og min nød,
:som aldrig slipper mig ved dag eller ved nat:

3 Nej, aldrig har jeg set den skabning som mig gav
en kærlighed så stor, en ild som aldrig dør.
Jeg trænger til en Gud som, klædt i min natur,
:vil blive mig en bror og lide som jeg gør:

Helligånd, kom antænd nu min sjæl !

Musik Karmel Hillerød

Elisabeth af Treenigheden, P 54

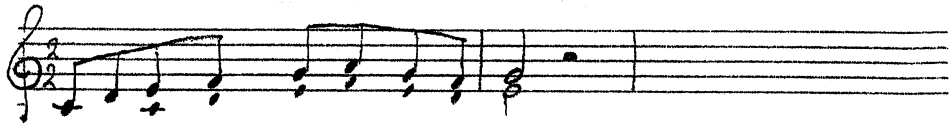

1 Helligånd, kom antænd nu min sjæl!
2 Du Guds Ånd, du lyset i min nat,
3 Du som kalder mig at være brud,
4 Kun min Jesus vil jeg håbe på,
5 Godhed, Helligånd, Skønheden Selv !

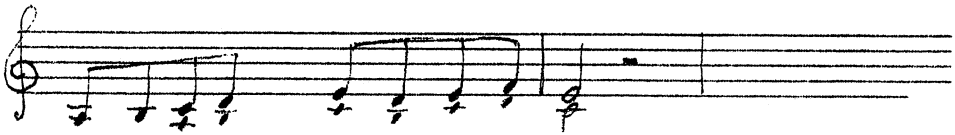

1 Med din rene flamme, med din ild;
2 O du nådens fylde, troens skat !
3 Led mig til foreningen med Gud,
4 Så, skønt jeg blandt verdens ting må gå,
5 Tilbedt, elsket ! Brænd nu med din ild,

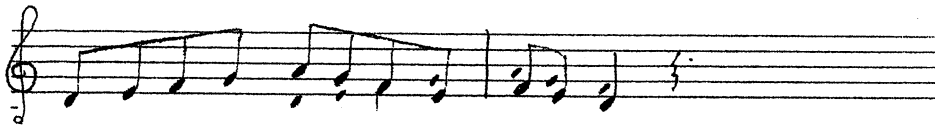

1 Lad din guddomskærlighed fortære den,
2 Som en flod din sødme strømmer over mig,
3 Til det liv fortrolig i mit inderste
4 Ser og længes jeg dog ene efter ham,
5 Hjerte, krop og sjæl; Treenighedens brud,

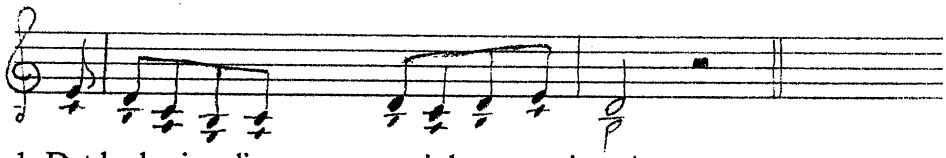

1 Det beder jeg dig om i dag igen !...
2 Tilintetgør mig helt og fuldt i dig !
3 Med ham, min Brudgom og min eneste.
4 Som er min kærlighed, min Gud og ven !
5 Som altid vil det samme som sin Gud !...

O EVIGE ORD

Tekst: Elisabeth af Treenigheden
Musik : Karmel Glumslöv

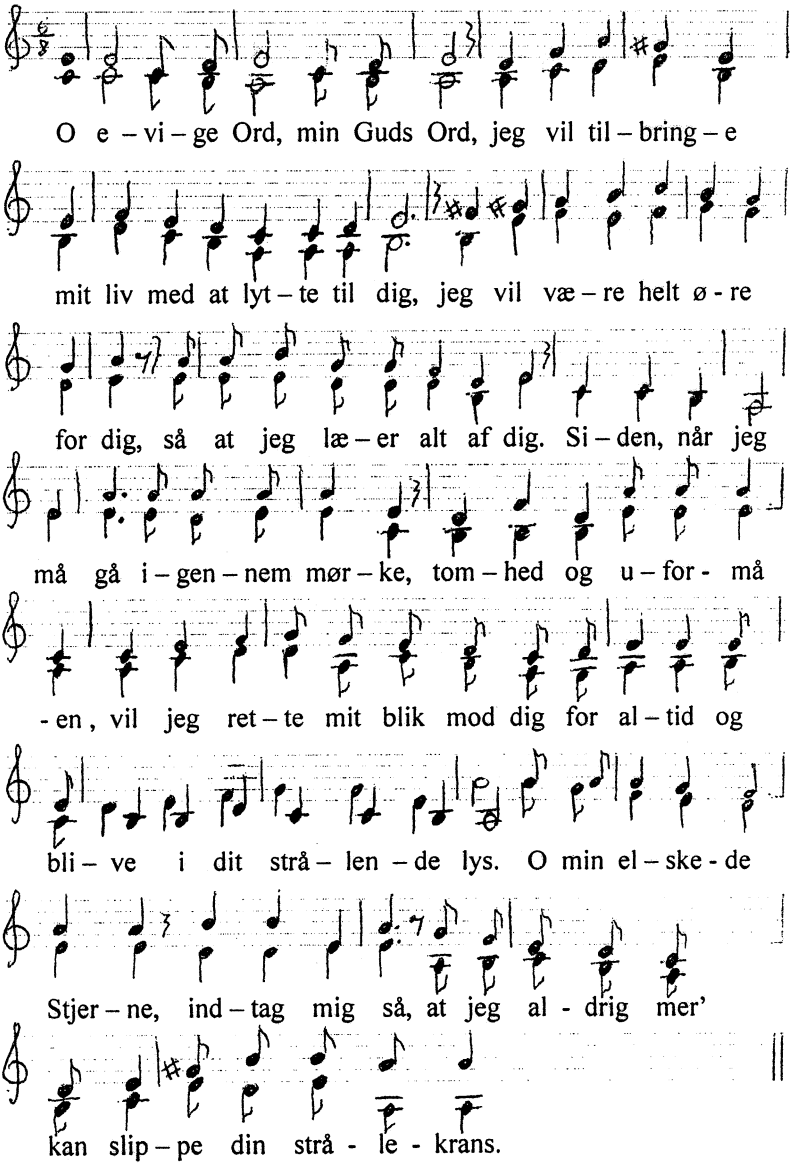

Som en dråbe

Tekst:Sal.Elisabeth af Treenigheden
Musik: Karmel Hillerød

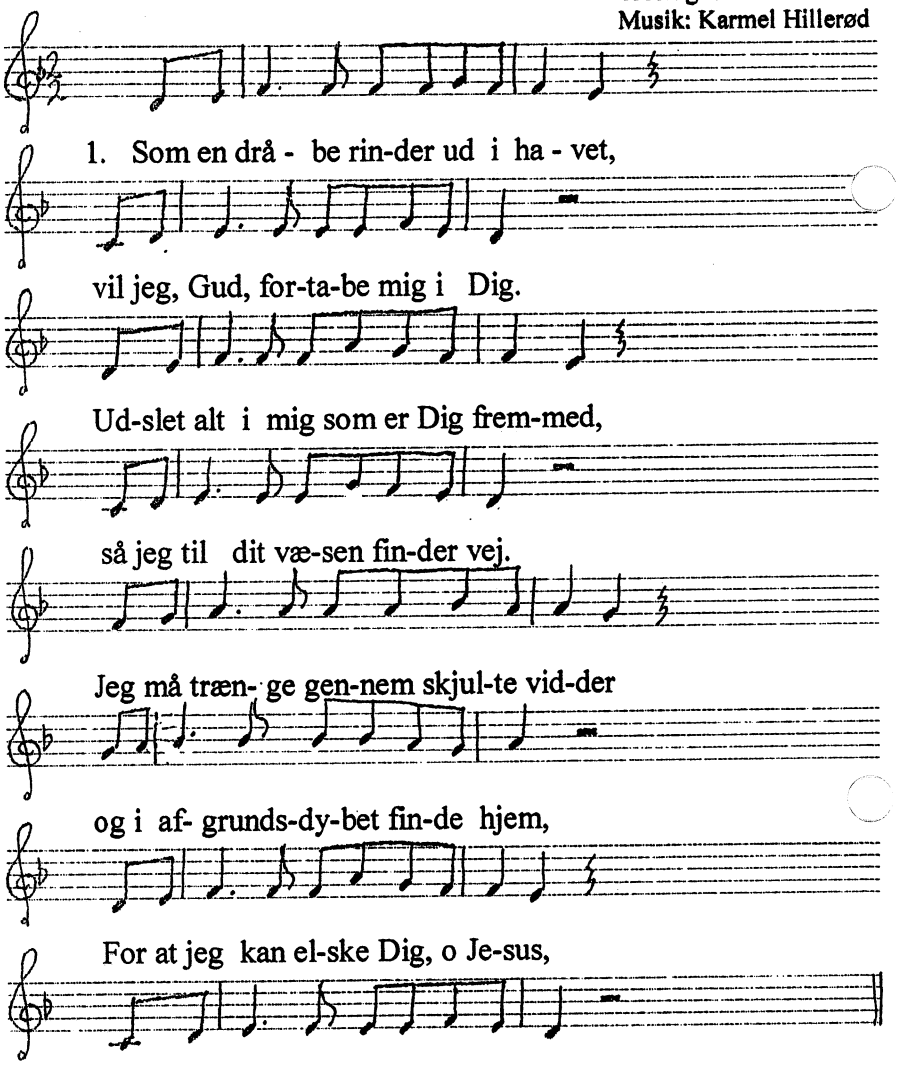

2. Jeg vil bo i kærlighedens flamme,
i dit Ansigts klare stråleskær,
leve kun af Dig, af Dig alene,
i Din fred og mildhed, Du som ER.
Det er der, mit indre skal forvandles
til din lighed, Du Guds egen Søn,
blot jeg mister alt for Dig at vinde,
Du, min skat, min perle underskøn.

3. Den som elsker sandt har tabt sit eget,
uophørligt glemmer man sig selv.
Hjertet har ej ro før det har fundet
denne genstand for sin ømheds væld.
Derfor, Jesus, ønsker jeg ej mere
andet end at være nær hos Dig,
hver en stund forlader jeg min bolig,
ånder, lever, mens Du ser på mig.

4. I dit guddomsvæsens dybe hvile
lad mig dvæle der til hver en tid,
så jeg gennem alle ting forbliver
i din kærlighed, i varig fred.
For at klynge mig til Dig, min Jesus,
i dit enkle væsens helligdom
skjuler jeg mig inderst i mit hjerte,
rinder ud i kærlighedens strøm.

Åndeligt Testamente

Tekst:Sal.Elisabeth af Treenigheden
Musik: Karmel Hillerød

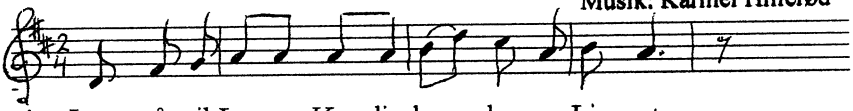

1. Jeg går til Ly-set, Kær-lig-he - den og Li - vet
2. Jeg går til Ly-set, Kær-lig-he - den og Li - vet
3. Som sky-en dri-ves med af vin - den på him-len

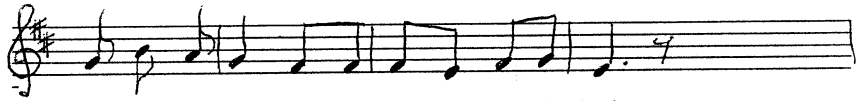

1. der skal for- e - vigt jeg fuld-byr-de min lod,
2. og bli-ver lov- san-gen til Guds her-lig-hed
3. med glæ-de i - ler jeg hen til mi- ne Tre

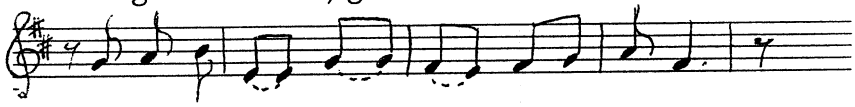

1. det skøn-ne kald som her til mig blev gi-vet
2. så - le - des står i Pau-li brev jo skre-vet:
3. Jeg går til Ly-set, Kær-lig-he - den og Li-vet

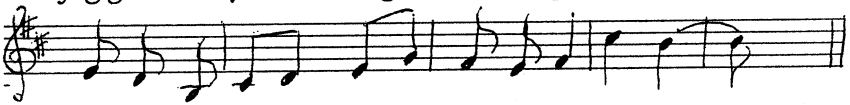

1. Jeg skæn-ker al - le hvad jeg fik af Her-ren god.
2. det bli´r mit ny- e navn i tid og e - vig-hed.
3. Ma-ri - a, Him-lens port, jeg der skal få at se.

Omkvæd: Som arv til jer al-le vil jeg gi - ve mit kald til at væ-re:

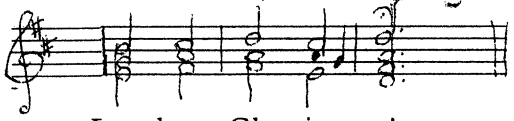

Lau-dem Glo- ri - ae !

Hellige Kors

Musik Karmel Hillerød

Den salige Anna af Skt Bartholomæus

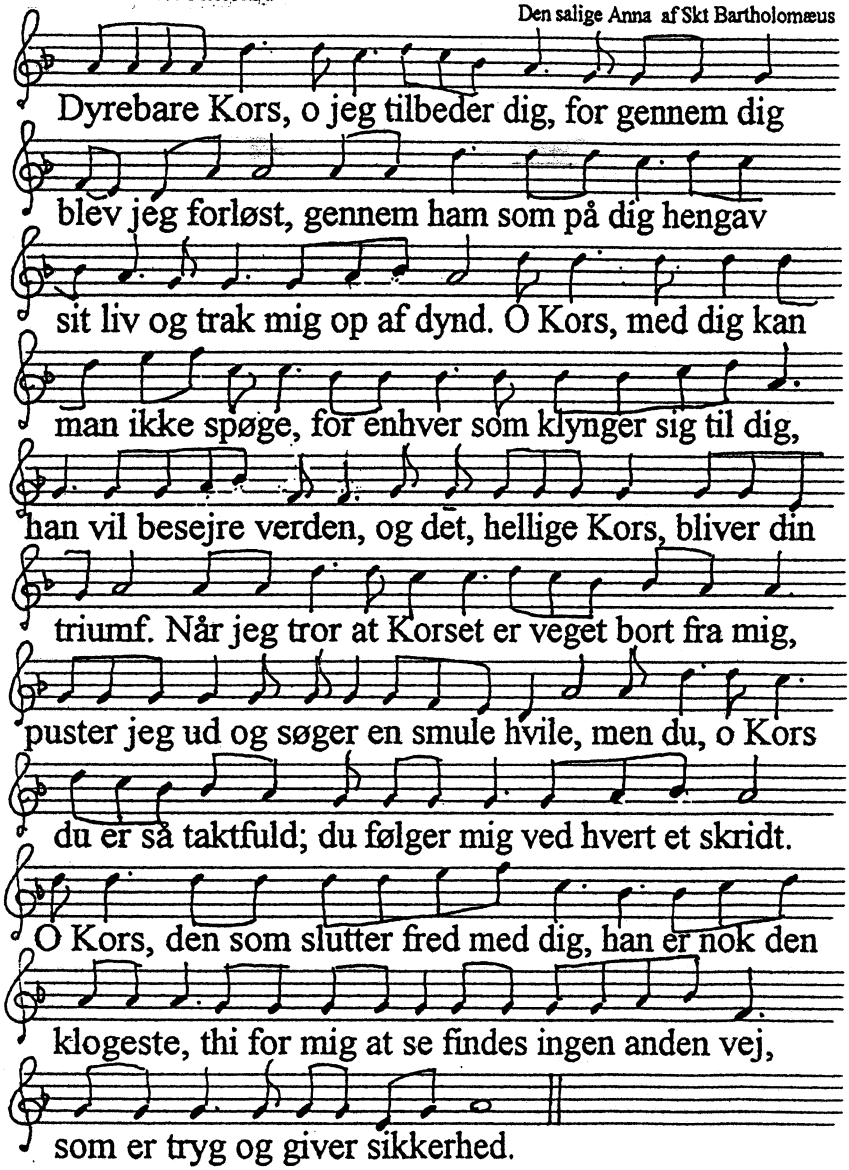

Se kongernes Konge

Musik Karmel Hillerød
Anna af Jesus

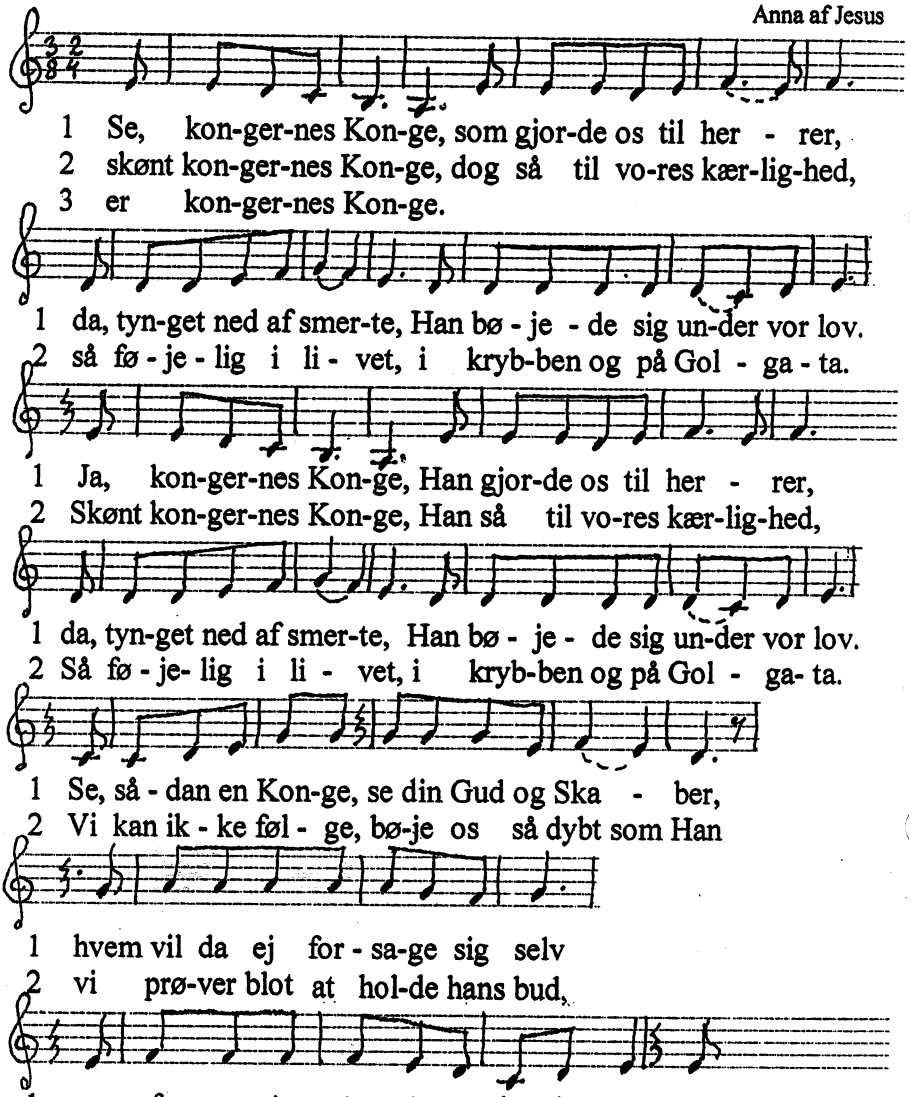

Alt går jeg forbi

Musik Karmel Glumsløv
Marie-Antoinette de Geuser

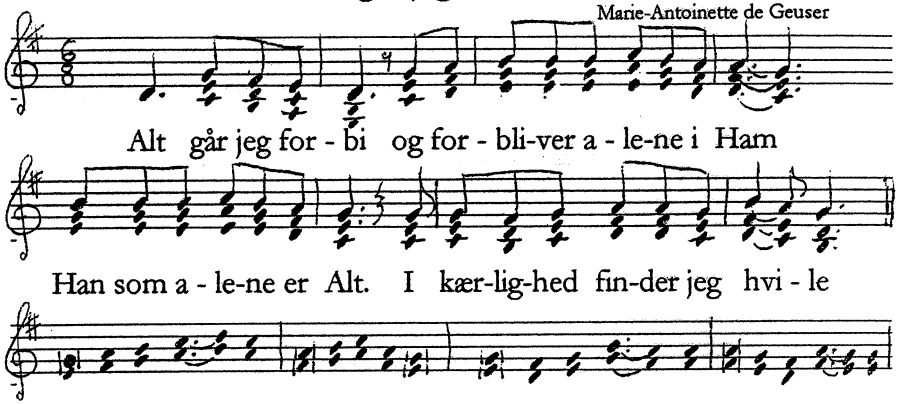

1. Jeg opstår I Ham meré og mere Og går fórtabt I Ham
Jeg åbner mit blik mod himlen Og søger stadig Hans ansigt

2. Det er som om Han har brug fór mit intet For at forherlíge sit alt
Jeg giver Ham min svaghed Sin barmhjertige kærlighed Han mig giver

3. Jeg lader mig ledé af Jesus Han vil være alt óg gøre alt
Jeg behøver bare at følge Mens i Ham jeg hviler

4. At blindt mig óvergive Hvor det giver mig hvile og fyldér mig med fred
Det Han gør er det allerbedste Uendelig er til Ham min tillid

5. For at ligné Maria Vil jeg være énkel som hun
Og vandre gennem livet uden at Gud forlade

6. Ensomheden ér så liflig Den er som ét sakramente
Der giver Gud sig til sjælen Og den bliver et med Ham

7. I enheden at fuldkómmengøres Og levé i de Tre
Det er Consumatas kaldelse For at alle skal blive et i Gud.

I dybet

Tekst:Hl Maria Magdalena de Pazzi
Musik:Karmel Hillerød

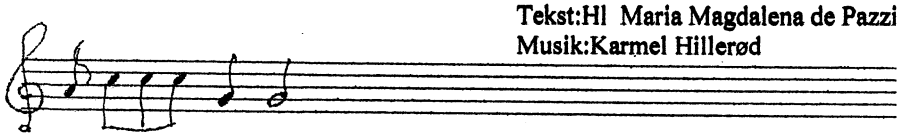

3 I tidernes morgen

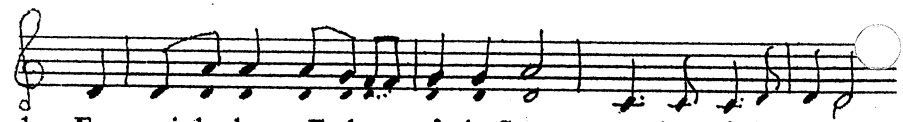

1 Fra evighed Faderen så sin Søn, og han så i dybet
2 Og Sønnen, Guds Ord så Faderen, Ordet så i dybet,
3 da mødtes Faderens og Sønnens blik, og de så i dybet

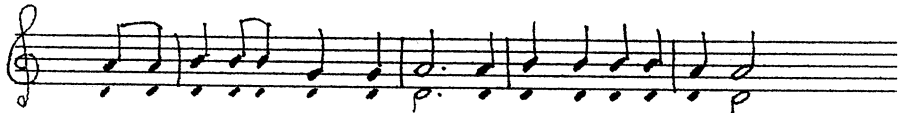

1&2 og han elskede hvad han så, og Ånden var i blikket
3 og de elskede hvad de så, og Ånden var i blikket

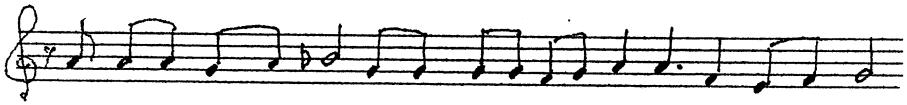

3 og skabningen blev til i Guds billede og lighed, ja, den blev til

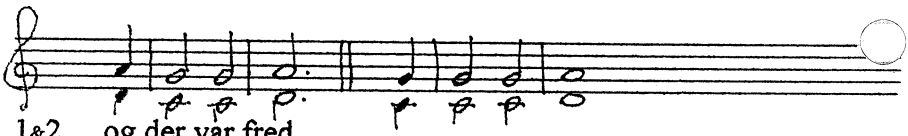

1&2 og der var fred
3 og der var fred

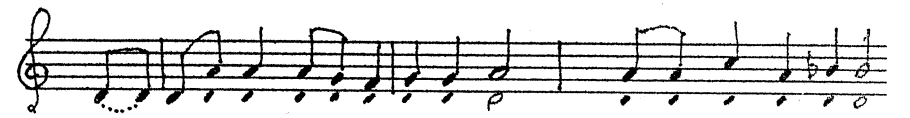

4 Gud så sin skabning, og han fandt Maria,
5 Maria så Ordet i sit liv,
6 Og Jesus så den hele jord
7 og han venter til verden ser på ham

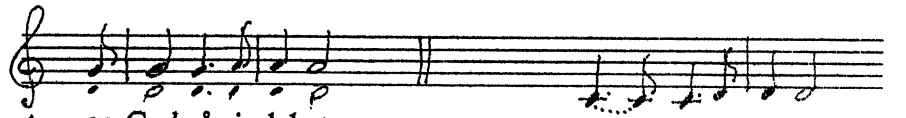

4 og Gud så i dybet
5 og hun så i dybet
6 og han så i dybet
7 og ser i dybet

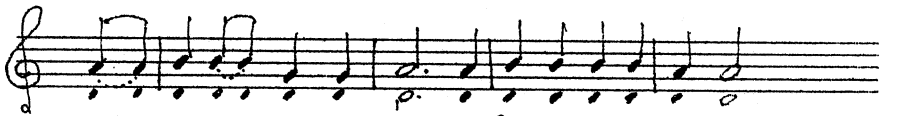

4 og han elskede hvad han så, og Ånden var i blikket
5 og hun elskede hvad hun så, og Ånden var i blikket
6 og han elskede hvad han så, og Ånden var i blikket
7 og elsker hvad den ser, og Ånden er i blikket

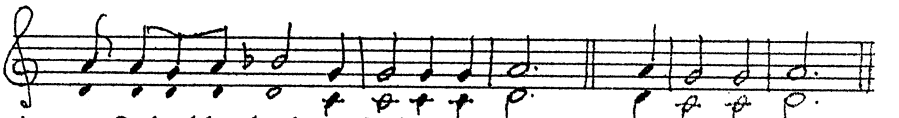

4 og Ordet blev kød, og Ordet var fred
5 og der var fred
7 og der er fred

KOM AT ELSKE KÆRLIGHEDEN

Tekst: Hl.Maria Magdalena de Pazzi
Musik: Karmel Glumslöv

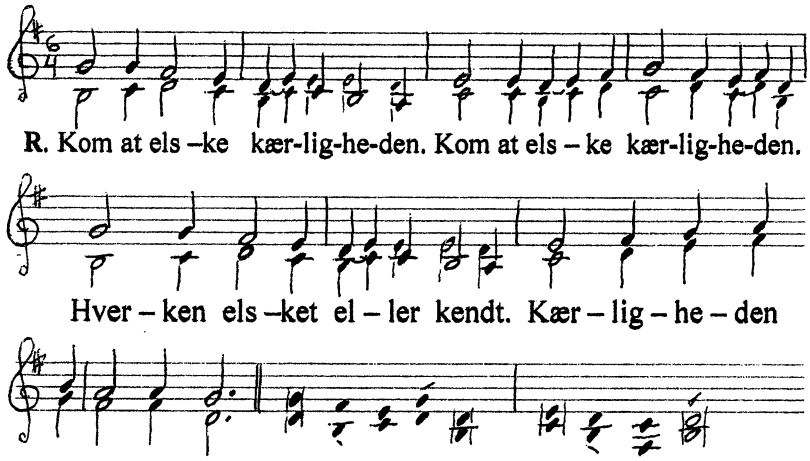

1. Kærlighed, Kærlighed, du er stærk og mægtig.
Kun du besejrer alle ting.
Gør således, Kærlighed, at alle elsker dig;
længes efter dig, søger dig alene, Kærlighed.

2. O Kærlighed, du er den allerstærkeste.
Og dog ser jeg, at du er den allersvageste.
Så at en elendig skabning som jeg besejrer dig.
Og overtræffer dig ved at kalde dig Kærlighed.

3. Noget andet end Kærligheden beder jeg ikke om.
Intet andet formår jeg at bede om, end Kærligheden.
Thi når jeg har Kærligheden, har jeg alt.
Og har jeg den ikke, mangler jeg alt godt.

4. O Kærlighed, Kærlighed.
Aldrig vil jeg ophøre med at kalde dig Kærlighed.
Faderens Visdom, Helligåndens godhed.
Den Allerhelligste Treenigheds Enhed, Kærlighed.

TIL JESU HELLIGE HJERTE.

Tekst: Hl.Rafael Kalinowski, 1835-1907, Polsk Karmelit
Musik: Karmel Glumslöv

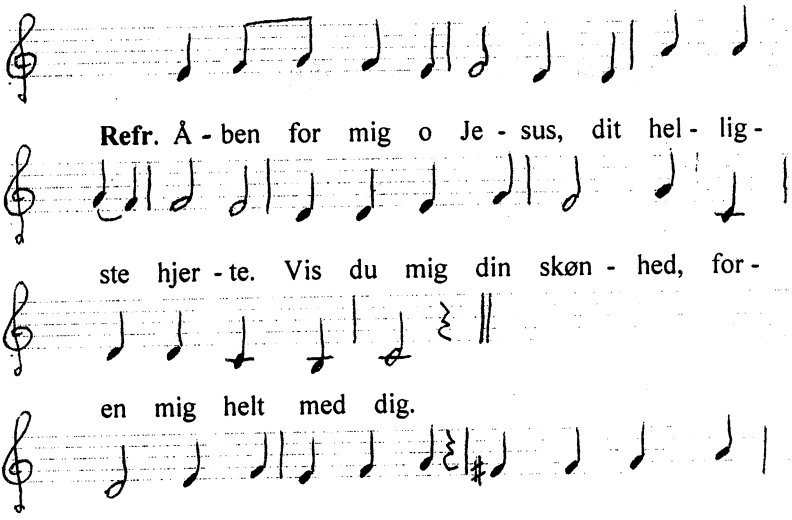

1. Lad hvet et ån - de - drag sta - dig med dig
2. He - le mit liv jeg gir' Lad det Gud be-

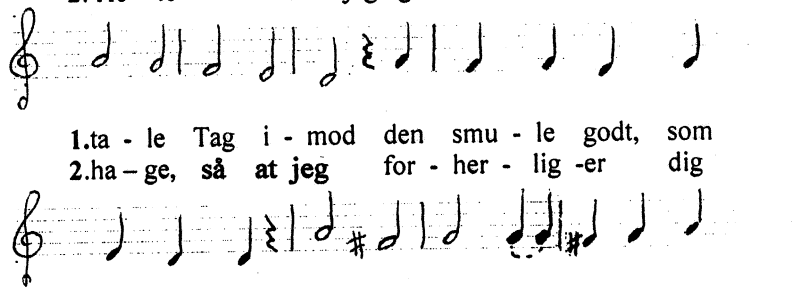

1.jeg for - mår. Giv mig nå-den at so - ne det
2.her på jord og i him – len kan dig e -

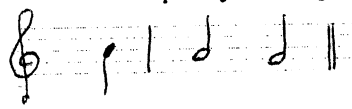

1. jeg fej - led'
2.vigt pri - se

Moder Maria Sagrario

Tekst: P. Enrique Llamas ocd
Musik: P. Enrique Llamas ocd

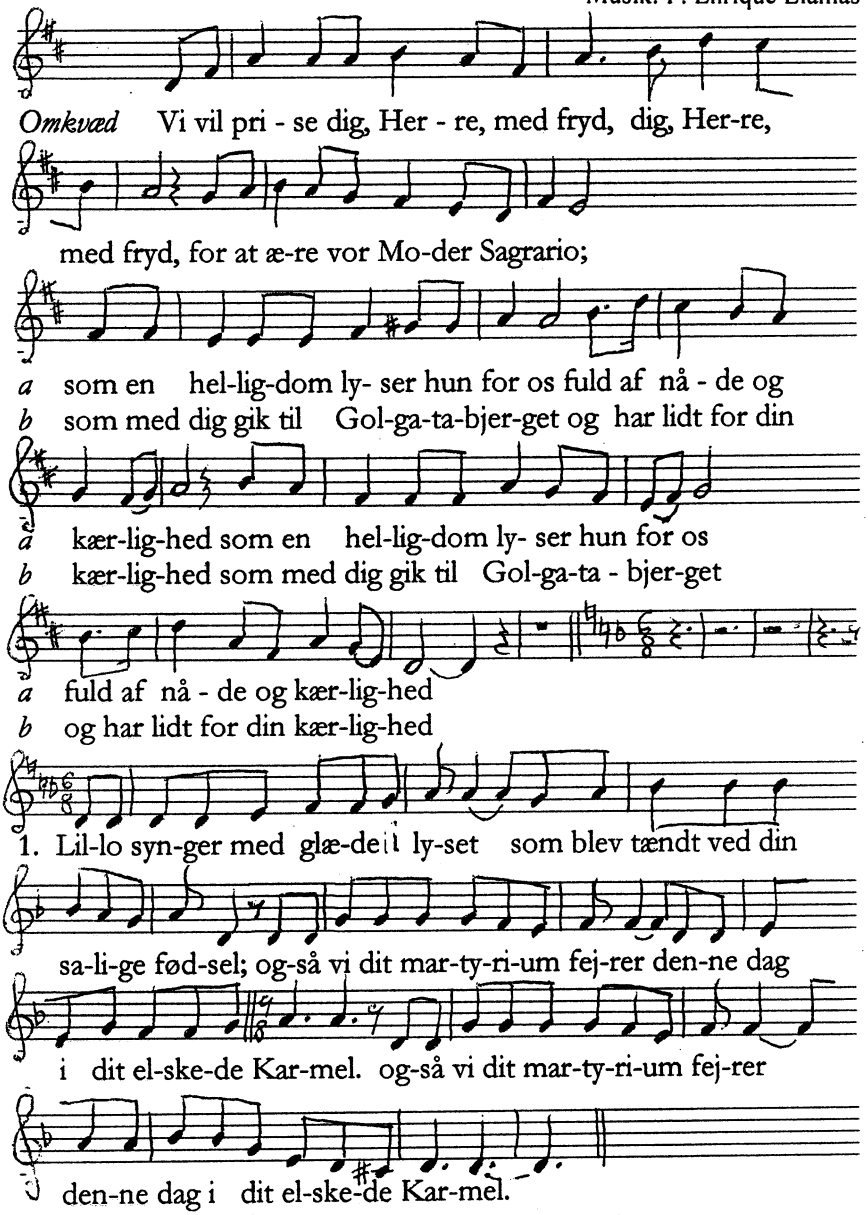

2 Dit martyrium for Kristus er udsæd
som nu rigeligt frugter vil bære;
/:du er lyset som lyser på vejen
du er varmen som trøster vort hjerte:/

3 I sin ungdom vor Moder Sagrario
lod sig uddanne som apoteker;
/:hun var dygtig og flittig i faget,
skænked sundhed til kroppe og sjæle.:/

4 Hendes liv var en lovsang for Herren
og i bønnen hun søgte sin tilflugt;
/:hendes føde var Eukaristien;
skjult i hjertet den daglige styrke.:/

5 Hvide blomst, nu omplantet til Karmel,
dufter underfuldt i Kirkens have;
/:unge drages ved hendes eksempel
til at følge vor Jesus med iver.:/

6 Lov og ære stig op i det høje
til vor Herre som troner i himlen
/:som har ophøjet Moder Sagrario
af den hellig' Aloysius Gonzaga.:/

13a

GUD ER GLÆDE

Tekst: Teresa af Jesus
de los Andes
Musik: Karmel Glumslöv

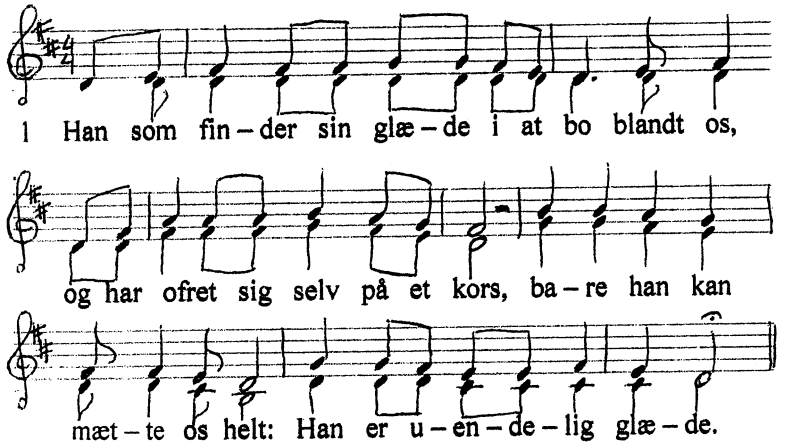

2.Lad os være en uafladelig melodi,
af en kærlighed uden begær.
Det du gør skal være for Gud:
Han er uendelig glæde

3.Når han gir' sig til os i hvert et øjeblik,
bør vor sjæl ikke prise hans navn?
Al min lykke har jeg i Gud:
Han er uendelig glæde

4.Her på jorden vil alting tage slut en dag,
Gud alene den samme forblir'.
Han er sandhed, godhed og fred.
Han er uendelig glæde

Du sænker fuld af ømhed...

Tekst: Hl.Teresa Benedicta af Korset
Musik: Karmel Glumslöv

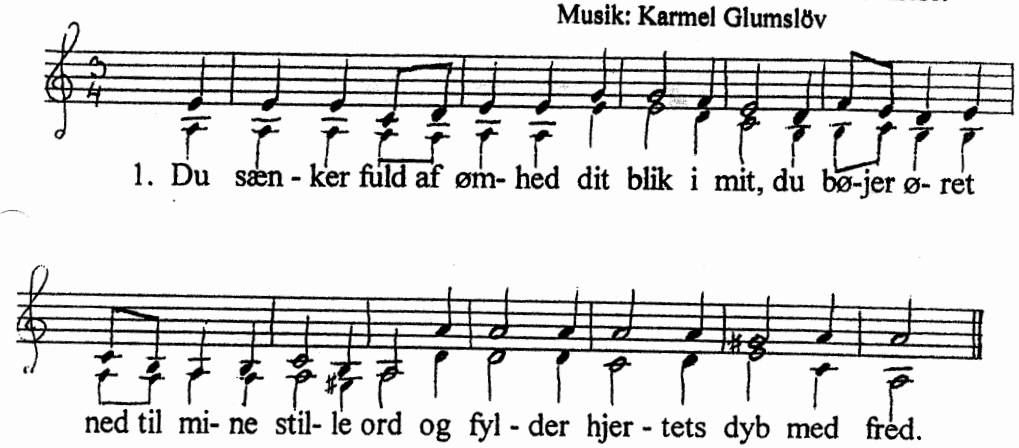

2. Men kærligheden din har dog ikke nok
i dette bytte, hvor vi endnu adskilt er
Dit hjerte længes efter mer´.

3. Dit legem gennemtrænger i løndom mit,
din sjæl forener sig med min, vi bliver et:
Jeg er ej mere, hvad jeg var.

4. Du kommer og du går, men den sæd, du sår
til herlighed i evighed den dog består,
er skjult i legemet af støv.

14b

Helligånd – Evige Kærlighed

Tekst: Hl.Teresa Benedicta af Korset
Musik: Karmel Glumslöv

Tvåstämmig

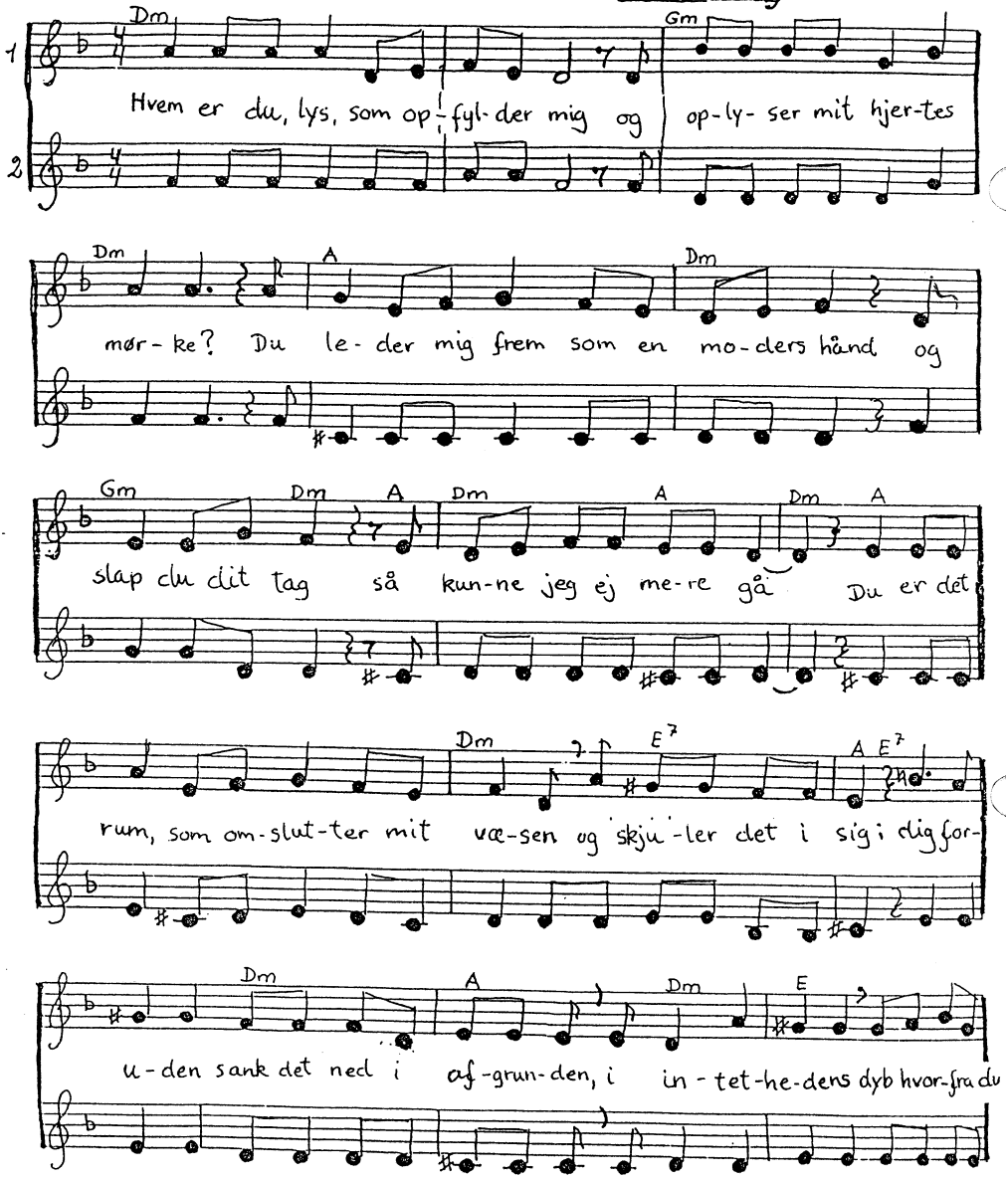

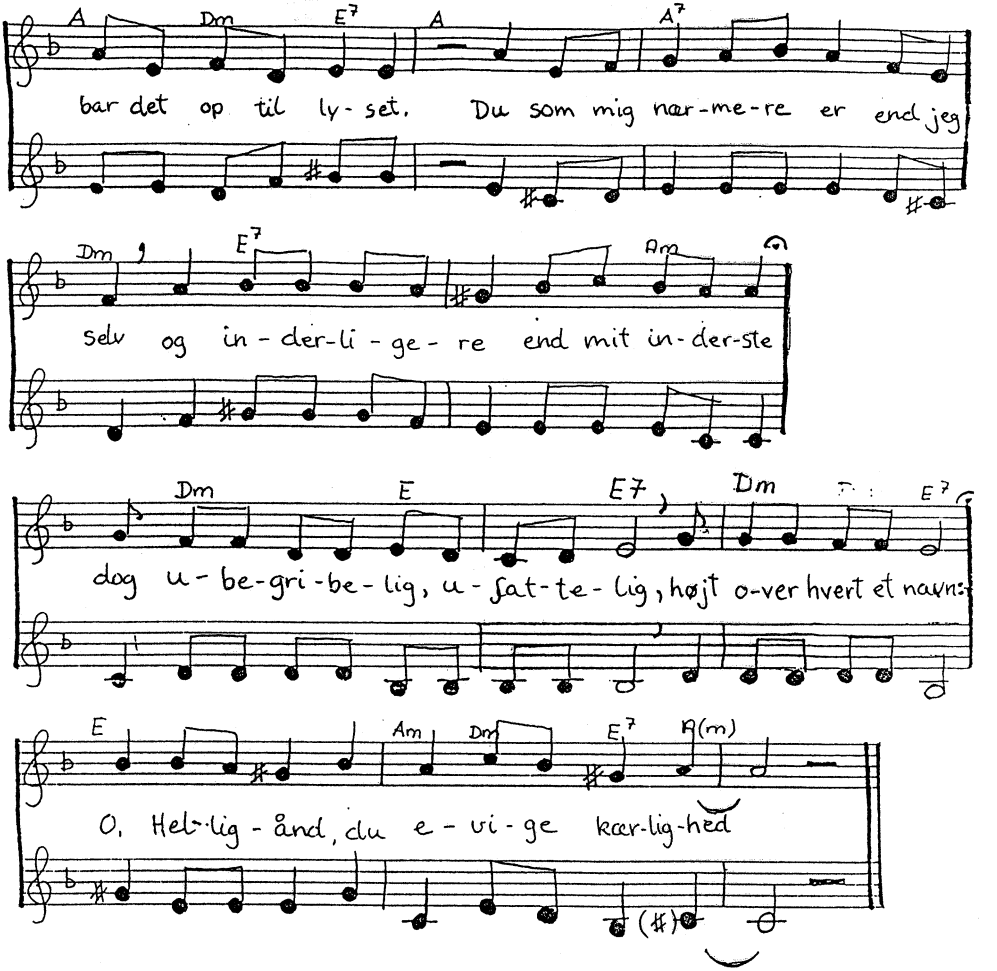
A Dm E7 A A7
bar det op til ly-set. Du som mig nær-me-re er end jeg
Dm E7 Am
selv og in-der-li-ge-re end mit in-der-ste
Dm E Dm E7
dog u-be-gri-be-lig, u-sat-te-lig, højt o-ver hvert et navn:
E Am Dm E7 A(m)
O, Hel-lig-ånd, du e-vi-ge kær-lig-hed

ET OFFER TIL DIT HELLIGE HJERTE

Tekst: Hl. Teresa Margarita af Jesu Hjerte
Musik: Karmel Glumslöv

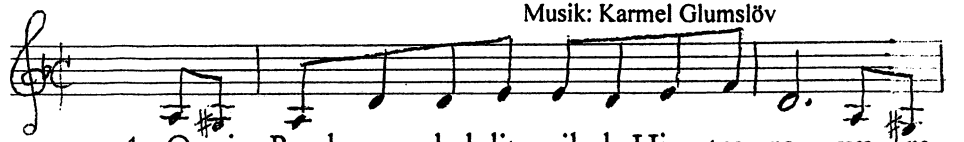

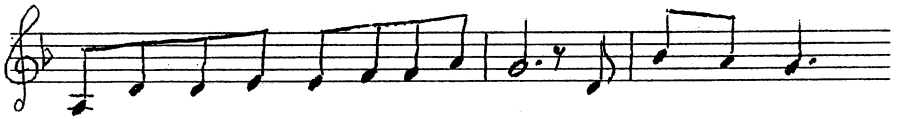

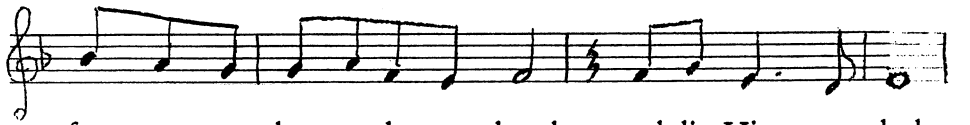

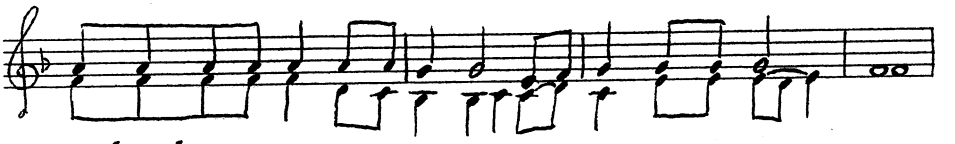

omkvæd:

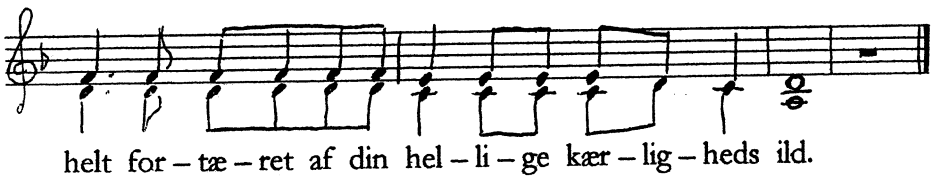

2. Jeg er svag og lille, og jeg falder tit,
men jeg stoler på at alt hvad der er mit
vil brændes op i denne guddomsflamme ved
din barmhjertighed.

3. Når jeg giver dig min krop og sjæl og ånd,
lægger jeg min vilje ganske i din hånd.
Alene du skal herske! Gør kun dag for dag
efter dit behag!